

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ANDOVER-HARVARD LIBRARY

AH 5ZUF Q

**HARVARD DEPOSITORY
SPECIAL COLLECTION
CIRCULATION RESTRICTED**

816-9
Armerian
1851

יהוה

INSTITVTIO THEOLOGICA
ANDOVER FVNDATA MDCCCVII.

Martyrs of Great Britain

Armenian

ՄԱՐՏԻՐՈՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԵԾԻՆ ԲՐԻՏԱՆԻՈՅ ՄԷՋ.

1400—1558

ԵՒ

ԲԵՐԵԿԵՐԳՈՒԹԵՆ ՎՐԱՅՈՎ ԿԵՆԻ ՄԸ
ԾԵՆՕԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Printed

Ի ԶՄԻՒՆԵՒԱ

Ի ՏԳԱՐԱՆԻ ԿՈՒԼԻԵԼՄՈՍ ԿՐԻՓՓԻԹԻ

1851

Յ Ե Ն Կ

Մ Ա Ս Ն Ա Ռ Ա Ջ Ի Ն

1400—1546

Գ Լ Ո Ի Խ Ե :

Երե-

Չորեքտասաններորդ դարուն՝ ճշմարիտ կրօնքին ինչ գիճակի մէջ ըլլալը Լնգղիոյ մէջ — Սուրբաթիկ կրօնաւարները — Ուիքլիֆ — Ընտր Եստուածաշունչի թարգմանութիւնը — Լոլլարտ կոչուածները — Հալածանք — Աուրիէլմոս Սաուզերին՝ առաջին Լնգղիացի մարտիրոսը — Հովհաննէս Պատայի — Գոյափոխութեան վրայ — Աուրիէլմոս թօրք — Լորտ Վօրհամի դատաստանը ու դատապարտութիւնը — Եօիկայ բերդէն կը փախչէ — Ետքը կը բռնուի ու կ'այրուի

1

Գ Լ Ո Ի Խ Ի :

Դէյլօր — Փիքօք եպիսկոպոսը — Գոյափոխութեան վարդապետութեանը յառաջադիմութիւնը — Տպագրութեան գիւտը — Հովհաննէս Պրաուն — Սուրբ Գիորգ կարգացուելուն դէմ հակառակութիւն

22

Գ Լ Ո Ի Խ Գ :

Թոմմաս Սան — Սէկ կրակի մէջ եօթը մարտիրոսներ կ'այրուին Վոլէնդրի մէջ՝ իրենց տղոցը Լնգղիարէն լեզուով Տասը Պատուիրանքները սորվեցընելուն համար — Լինքոլնի թեմին մէջ հալածանք կ'ելլէ — Ժողովոց տհաճութիւնը աս հալածանքին վրայով , և եկեղեցականաց օրէ օր աւելի իշխանութիւն ձեռք բերելը — Դօնսդալ եպիսկոպոսին հրամանը Լնգղիարէն Լեւտարանին դէմ — Դինտալ — Իր Կոր Ասակարանին թարգմանութիւնը՝ որ Լնգղիարէն լեզուով տպուածներուն առաջինն եղաւ — Ես Լեւտարանէն շատ օրինակներ ծախու կ'առնէ Լոնտայի Եպիսկոպոսը , ու կ'այրէ

30

Գ Լ Ո Ւ Ի Գ :

Երեւ

Պիւնէյ — Իբ քննութիւնը՝ Դոնսդալ եպիսկոպոսին առջևը — Իբ նամակները՝ որ Լյպիսկոպոսին խրկեց — Պիւնէյ կը համոզուի իր վարդապետութիւնները ուրանալու — Իբ խորին արտմութիւնը և զգջումը աս բանը ընելուն համար — Պիւնէյ միտքը կը դնէ որ նորէն Լւեոտարանին ճշմարտութիւնը քարոզէ — Լսիկայ կը բռնուի ու Կորուիչի մէջ կ'այրուի՝ իբրև նորէն մնչրութեան դարձած հերետիկոս . 37

Գ Լ Ո Ւ Ի Ե :

Լադիմեր՝ որ առաջ նախանձաւոր պապական մըն էր — Պիւնէյին քարոզութեամբք դարձի կու գայ , ու Լւեոտարանը կը քարոզէ — Իբ անկեղծութեամբ գրած նամակը որ Թագաւորին խրկեց — Լսիկայ պապականներէն կ'ամբաստանուի — Մէկ վիճակի մը Լյպիսկոպոս կը կարգուի — Ար ջանայ մնչրութիւնները վերցընել — (Սազաւորին տողեր քրիստոնէավայել համարձակութեամբ կը վարուի . 50

Գ Լ Ո Ւ Ի Զ :

Բենհամ — Իբ մահուան ժամանակը ըսած խօսքերը — Գրեյսիին կտակը — Ֆրիդ — Փախչիլ շուգեր — Ու Հիւեդին հետ մեկտեղ կ'այրուի — Հալածանքը նորէն երևան կ'ելլէ — Պօններ — Ժողովուրդին փափաքը Սուրբ Գիորք կարդալու համար — Փորդը — Լսոր կրած սաստիկ տանջանքը ու մահը Կիւկէյդի մէջ . 56

Գ Լ Ո Ւ Ի Է :

Ըննա Լսքիւ — Իբ համարձակութիւնը ճշմարտութեան համար — Իբ կրած անողորմ տանջանքները ձգարանին վրայ — Իբ այրուիլք 69

Գ Լ Ո Ւ Ի Ը :

Սկովտիա — Լուի քրիստոնէայք — Վըլտիզ կոչուածները — Վքիստոնէութիւնը Հոովմայ եկեղեցւոյն միջոցովք չէր ոչ Խրիստանիա մտաւ — Լս նոյն եկեղեցին կամաց կամաց իր իշխանութիւնը հոն կը մտցընէ — Վըլտիզներուն վրայ կը բռնանայ — Սկովտիոյ մէջ Ուիքիլէֆեանց

Երև

դէմ հալածանք կ'ելլէ — Վայթի լռւարտները — Հոով-
մայ եկեղեցւոյն ապականութիւնը Սկովտիոյ մէջ — Պատ-
րիկիոս Համիլտոնը — Իր գրուածքը հաւատոյ և բարե-
գործութեանց վրայ — Եսիկայ հալածանք կը կրէ ու կ'այ-
րուի — Կարդինալ Պիդոն — Վիշարդ — Իր նախան-
ձաւորութիւնը և օգտակարութիւնը — Իրեն դէմ ամ-
բաստանութիւն — Իր դատապարտութիւնը ու այրուիլը . 79

Մ Ա Ս Ն Ե Ր Կ Ր Ո Ր Դ

1547—1558

Գ Լ Ո Ւ Խ Ե :

Եղուարդ Օլին բնաւորութիւնը — Իր մահը , ու մահուան
ժամանակին ըրած աղօթքը — Բարեկարգողները կը բռու-
նուին — Լէտի Ն'էյն Արէյը թագուհի կանուանի —
Սարիամ խոստմունք կ'ընէ բրօթեղանդանբրուն — Իր
մտքին մէջ կ'որոշէ պապականութիւնը նորէն հաստատել
— Գրամեր՝ և Լէտի Ն'էյն Արէյը դաաաստանի կը կան-
չուին — Լէտի Ն'էյն Արէյին գլխատուիլը — Եղիսա-
բեթ իշխանուհւոյն վտանգը — Սարիամ թագուհւոյն
հրամանը հերետիկոսութեան դէմ , և տոոց դաստիարա-
կութեան վրայ — Բրօթեղանդ եկեղեցականք կը մեր-
ժուին — Հոովմէական քահանայից վարքը — Ընոնց
հայտնալի հպարտութիւնները — Հոովմէական հանդէսներ
ու արարողութիւններ 95

Գ Լ Ո Ւ Խ Բ :

Փիլիպպոս թագաւորը Ընդդիա կը հասնի — Պօնէր իր թե-
մին քաղաքներուն այցելութիւն ընելու կ'ելլէ — Բար-
լամէնդը Պապին կը հնազանդի — Հոովմէական եկեղեցին
նորէն կատարեալ իշխանութիւն կը ստանայ Ընդդիոյ վրայ . 107

ՅԵՆԿ

Գ 1, Ո 1 Ի Գ :

Երեւ

Հալէս դատաւորը — Ն'իւէԼ — Բրօթէսդանդները այ-
րելու հրաման կ'ելլէ — Հուփր և ուրիշներ ալ այրուելու
կը դատապարտուին — Բ'օճէրս՝ Սմիթֆիլտի մէջ կ'այրուի
— Հուփրին տանջանքը ու մահը 113

Գ 1, Ո 1 Ի Գ :

Դէյլը քահանան կը հալածուի Պօննէրին միջոցովը , ու էր
իշխանութենէն կը զրկուի — Հատլէյի մէջ կ'այրուի —
Սառնտէրս կ'այրուի Բ'ալէնդրի մէջ — Պօննէր ուրիշ
Բրօթէսդանդներ ալ կը դատապարտէ 136

Գ 1, Ո 1 Ի Ե :

Դօմքինս կը դատապարտուի ու կ'այրուի — Հընդր կը հա-
լածուի՝ Սուրբ Գիորք կարդալուն համար — Լաքը կը
դատապարտուի ու կ'այրուի — Հիկլէտ և Բ'օսդօն —
Լաւրենտիոս — Պարար եպիսկոպոսը կ'այրուի -- Ռօ-
լէնս Հուայդին հաւատքը ու կրած տանջանքը 136

Գ 1, Ո 1 Ի Ե :

Մարշին տանջանքը ու մահը — Բարտմէյքը և Ուարն —
Սիմիսօն և Երօիլէյ — Հաուքս — Ուադս 151

Գ 1, Ո 1 Ի Ե :

Պրատֆօրտին քննութիւնները — Ար ջանան անոր միտքը
դարձընել իր ընդունած վարդապետութիւններէն — Լ'նոր
այրուելուն հրամանը կ'ելլէ — Լ'նոր տանջանքներուն
քանի մը պարագաները 161

Գ 1, Ո 1 Ի Ը :

Պլանտ և ուրիշներ ալ կ'այրուին Բ'անդուարիոյ մէջ —
Ուէյդ և Սարգարիտ Ռօլի կ'այրուին — Բարվէր կ'ա-
րուի Լիվէսի մէջ — Բիտլէյ և Լադիմեր վերջին անգամ
դատաստանի կը կանչուին — Ար դատապարտուին ու կ'այ-
րուին — Բիտլէյին անողորմ տանջանքը 170

ԳԼՈՒԽ Թ :

Արտիներին սուկալի մահը — Ուէրպ , Բօբեր և Նարք Երեւ
 — Փօլին վարմունքը — Ֆիլլեօդին քննութիւնները ու
 դատապարտութիւնը — Նանտի մէջ Նրօթէսդանդներուն
 քաշած չարչարանքները — Եօթը մարտիրոսներ կ'այ-
 բուին Սմիթֆիլտի մէջ 185

ԳԼՈՒԽ Ժ :

Գրամերին քննութիւնը ու դատապարտութիւնը — Հնա-
 զանութեան գրուածք մը կը ստորագրէ — Ան գրուածքը
 կը հերքէ , ու կ'այբուի 198

ՄԵՐՏԻՐՈՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԵԾԻՆ ԲՐԻՏԱՆԻՈՅ ՄԷՋ.

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

1400—1546

Գ 1. 0 1 1 . Ե .

Չորեքտասաներորդ դարուն՝ ճշմարիտ կրօնքին ի՛նչ վիճակի մէջ ըլլալը Ենգղիոյ մէջ — Մուրացի կրօնաւորները — Ուրբա լիֆ — Ինոր Եստուածաշունչի թարգմանութիւնը — Լոյւարա կոչուածները — Հալածանք — Առլիկէմս Սաուգրին՝ առաջին անգղիացի մարտիրոսը — Յովհաննէս Պատոգի — Գոյափոխութեան վրայ — Առլիկէմս իւօրը — Լօրա Քօրհանի դատաստանը ու դատապարտութիւնը — Եսիկոյ բերդէն կը փախչի — Եւրքը կը բռնուի ու կ'այրուի .

Չորեքտասաներորդ դարուն Ենգղիոյ մէջ հաջորդեալ ուրեք ճշմարիտ կրօնք-կր գտնուէր, և արդարև արժան է ան օրերը չար օրեր կոչել: Թե՛ աշխարհականները և թե՛ եկեղեցականները գրեթէ տեղեկութիւն չունէին Սուրբ Գրոց վրայով: Ենդհանուր մթութիւն մը տիրած էր բոլոր երկրին երեսը, և ամէնքնին ալ թանձր խաւարով պատած էին: Սակայն սկսան անդիէն ասդիէն գանգատներ ելլել եկեղեցւոյ խաբէութեանցը դէմ. ասղանգի տէր մար-

գիկ համարձակեցան ան ատենուան մոլորութիւններուն գէմ գնելու . ասոնցմէ զատ՝ ստորին աստիճանի մարգիկ ալ կային Մետաբարանին պատուական ճշմարտութիւններովը ուրախացող, որ թէ և մարմնաւորապէս աղքատ էին, սակայն հոգեւորապէս հարուստ, ու երկնային թագաւորութեանը ժառանգ :

Յովհաննէս Ուիքլիֆ հռչակաւոր մէկն էր Օքսֆորտի համալսարանին մէջ . ասիկայ չորեքտասաներորդ դարուն միջին տարիները շատ չանցած՝ մեծ հակառակութիւն սկսեց Իոմինիկեան և Ֆրանչիսկեան կրօնաւորներուն գէմ, որոնք ան ատենները կը հարստահարէին բոլոր թագաւորութիւնը և մանաւանդ աս համալսարանը : Արքարօգէին թէ իրենց ընդունած անտեղի վարդապետութիւնները Մատուծոյ խօսքին մէջ գտնուած ճշմարտութիւններէն կատարեալ են : Իրամիկ մարդոցմէ հարկ կ'առնէին, մանաւանդ երբօր զանոնք հիւանդութեան վիճակի մէջ գտնէին . և շատ մարգիկ սուղ սուղ ծախու կ'առնէին այս կրօնաւորներուն հինցած լաթերը՝ հաւատալով որ եթէ իրենց մեռած մարմինները անոնցմով պատնուի նէ, անշուշտ հոգինին արքայութիւն կ'երթայ : Ուիքլիֆ համարձակութեամբ այս կրօնաւորներուն գէմ դրաւ, ու երևան հանեց Պապին Վրիտանիէութեան գէմ բռնած ճամբաները, որոնցմով աս փրօնաւորներն ալ համարձակութիւն կ'առնէին անանկ չարութիւններ գործելու : Այլ իր հակառակութիւնը յառաջ տանելու ճամբան ալ աղէկ գտաւ : Տեսաւ որ հոգեոյն առանց գիտութեան մնալը գէշ է . վասն որոյ ՚ի պէտս յառաջադիմութեան ճշմարտութեան՝ Ուիքլիֆ Մատուածաշունչը Մեղղեարէնի թարգմանեց, որ ասկէ աւելի յարմար բան չէր կրնար գտնել անոնց մոլորութիւնները կործանելու համար : Հոռով մէական եկեղեցականները շատ գէմ կեցան աս բանիս .

և ան օրուան եկեղեցականաց այս նիւթիս վրայ ի՛նչ կարծիք ունենալը ցուցնելու համար, ասոր դէմ ըրած խօսքերնուն մէկ օրինակը հոս դնենք: «Վրիստոս» կ'ըսէ ասոնց մէկը, «Մետարանը եկեղեցւոյ վարդապետներուն և միւս պաշտօնեաներուն յանձնեց, որ վանիկայ աշխարհականաց և տկար անձանց մատակարարեն, ժամանակին՝ և ժողովրդոց կարօտութեանցը նայելով. բայց այս Յովհաննէս Ուիլքիֆ վարժապետը բռնեց լատիններէնէն Մեզգիարէնի թարգմանեց, որ այսպէս՝ կարգաւ գիացող աշխարհականներն ու կանայք՝ գիտնական եկեղեցականներէն, և անոնց ալ ամենէն սրամիտներէն աւելի դիւրաւ կրնան հասկընալ. և ահա՛ սասանկով Մետարանական մարգարիտը գեափնը ձգուեցաւ ու խոզերուն ստաց կոխան կ'ըլլայ կոր. և ան սր առաջ պատուական բան մը կը սեպուէր թէ՛ եկեղեցականաց և թէ՛ աշխարհականաց առջին, հիմա կարծես թէ երկուքին ալ առջին ծաղրալի բան մը կը թուի կոր. և եկեղեցւոյ ազամանդը աշխարհականաց խաղաղքն է եղեր»:

Ուիլքիֆ խռովութեան ատեններու հասաւ, և Մատուած Տերութեան մէկ քանի երևելի և զօրաւոր իշխաններուն քաղաքական գործերը անանկ կարգի մը դրաւ, որ պաշտպանեցին զինքը Հռովմայու առաջնորդներուն թշնամութիւններէն, և մեռաւ խաղաղութեամբ յուզդէրվօրդ քաղաքը՝ 1387 ին: Իր վերջին աշխատութիւններուն մէկը իր օրովը եղող Պապերուն (քանզի երկու հատ կային,) Վրիստոնէութեան հակառակ վարմունքներ ունենալը ցուցնելն եղաւ: Ուրբանոս Ե. Պապը իրեն հակառակորդ Աղեմէս Պապին դէմ զէնք վերցուց, ու՝ Կորուիչի Հռովմեական Եպիսկոպոսը իրեն զօրապետ ըրաւ, և կոնդակներ խրկեց Մեզգիա, որոնց միջոցովը՝ թէ՛ ան

ձամբ և թէ ստահով աս իր ամբարշտական գործին օգնութիւն ընդներուն մեղաց թողութիւն և ներում կը խոստանար, թէ աս և թէ հանգերձեալ աշխարհին մէջ: «Քրիստոսի խաչին վրայի գրօշակը», կ'ըսէ Ուիլքին՝ «որ խաղաղութեան ողորմութեան և սիրոյ նշան է, քրիստոնեաները ջարգելու համար կը գործածեն կոր»: Ընհասարակ «Ընետարանի վարդապետ» կը կոչէին զինքը. և յայտնի է թէ թորթ ըրած բաներուն մէջ իրեն առաջնորդ բռնած կանոնը Ընետարանին յարիչն էր:

Հռովմէական առաջնորդները շատ խորհուրդներ ընելէն ետե՛ Վարլամէնզին խնդիր ըրին որ Ուիլքին թարգմանած Ըստուածաշունչին տարածուելուն արգելք դնէ, օակայն անոր անդամներուն մեծ մասը ասոնց խնդիրը մերժեցին: Ընատենները Ընդգիարէն «Կոր կտակարանը անանկ գնով մը կը ծախուէր, որ մեր ժամանակի քսան լիբայէն աւելի էր, և աս պատճառաւ շատ քիչ կը տարածուէր. բայց Հոգւոյն Սրբոյ առաջնորդութիւնովն ու ազգեցութիւնովը մեծ արգիւնք յառաջ բերաւ: Ընտնք որ դարձի գալով Քրիստոսի աշակերտներն եղան, շուտով մեր Տէրօջը սա խօսքին փորձը առին, որ կ'ըսէ՝ «Արովհետեւ աշխարհէ չէք՝ հապա եօ ձեզ ընտրեցի աշխարհէն, անոր համար աշխարհ ձեզ կ'ատէ, թէ որ զիս հալածեցին, ձեզ պպիտի հալածեն»:

Քորդնէյ՝ Լոնտրայի Եպիսկոպոսը մեծ փութով պս Քրիստոսի հեռեւորներուն ետեւէն ինկաւ, որոնք ան ատենները Լոլլարտք կը կոչուէին: Կը կարծուէ թէ այս անունը Ուալդր Լոլլարտոսէն երած ըլլայ, որ այս ճշմարտութիւնը սորվեցրնողներուն մէկն էր, և կամ Գերմանացւոց լեզուով սաղմոսերգու նշանակող բառէ մը եկած ըլլայ: Ուէյներոս անու-

նով այն ատենուան Հռովմէական Սրբաբնիկներէն մէկը ասանկ ստորագրութիւն մը կ'ընէ Սուրբաբնիկներուն վրայով . և զարմանալին աս է որ գառապարտութեան արժանի կը սեպէ զանոնք այս ստորագրած վարքը ունենալուն համար :

« Ուխտի՞քին աշակերտները խոհական և պարկեշտ վարուց տէր մարդիկ են , հանգերձի վերաբերեալ սնտիպառութիւններէ բոլորովին ետ կեցած : Ըստնք աշխարհային զբաղմունքներու մէջ շատ չեն մտներ , և մարդոց բոսձ անառակութիւններէն շատ կը գանգատին : Միայն իրենց աշխատութիւնովը կ'ապրին , և բոլորովին կ'ատեն հարստութիւնը . միայն պէտք եղածներովը գոհ ըլլալով : Վաճառականութիւն չեն ըներ , այնչափ սուտերով՝ երգումներով և խաբէութիւններով գառնալուն համար : Ողջխոհ ու ժուժկալ են . գինետուն չեն երթար , և երբէք սնտի զբօսանաց խելք չեն տար : Միշտ զբաղած կը գտնես զանոնք՝ կամ սորվելու կամ սորվեցընելու : Կարձ ու ջերմեռանդ աղօթք կ'ընեն , և կը մեղադրեն առանց ջերմեռանդութեան երկար երկար աղօթքներ ընողները : Ըմենեին երգում չեն ըներ . քիչ կը խօսին . և իրենց հրապարակական քարոզներուն շատը սիրոյ վրայ է : Եկեղեցւոյ որոշեալ ժամերգութիւններուն չեն գար , քանզի կ'ըսեն թէ՛ ջերմեռանդութեամբ մէկ երկու Հայրմեր ըսելը՝ առանց ջերմեռանդութեան ձանձրալի ժամերանցընելէն աղէկ է : Սուրբ վարդապետներէն և Հռովմայ եկեղեցիէն տարբեր կերպով մը կը մեկնեն Սուրբ Գիրքը : Ընոնց խօսքը քիչ և խոնարհութեամբ է , ու վարքերնին բարի կ'երևի » :

Ըն ժամանակը Ուխտաբոս Բն էր Ընդդէմ թագաւորը , ու Երբեպիսկոպոսին ձեռնառութիւն բոսա Ուխտի՞քեանները հալածելու . հրովարտակ

եղաւ աս վարդապետութիւնները սորվեցրնողներուն և ընդունողներուն՝ և Ուիլքիֆին ու իրեն հետևողներուն գրած գրքերն ու տետրակները առնողներուն դէմ : Եւսոր վրայ՝ շատերը բանտարկեցին , և շատ անարգական կերպերով ապաշխարանք քաշել կուտային . սակայն չերևիր թէ այս բանիս համար մարգմենացուցած ըլլան իր թագաւորութեան ժամանակը :

1399ին Հենրիկոս Լանքաստերցին աթոռը նըստաւ : Եփկայ աթոռը նստելուն պէս քաջալերութիւն տուաւ եկեղեցականաց որ ձեռք զարկած գործերնին յառաջ տանին : Եյս թագաւորին ու Երունտէլ անուն Քանդուարիոյ Երքեպիսկոպոսին օրովը շատ մեծ հալածանք մը սկսաւ : Տէրութեան ամէն կողմը հալածանք կար , և ամէն տեղ մեծ քանքով Լոյլարտներուն առջևը առնելու ետեէ էին : Եւ ասա՛ առջի անգամ այս թագաւորին օրովը եղաւ Ենգլիոյ մէջ Հռովմէականաց մոլորութիւններուն դէմ կեցող քրիստոնեաները ՈՂ.Յ. ՈՂ.Յ. ՅՅՐԵԼՈՎ մարտիրոսացընելու սատանայական չարագործութիւնը : Եյս ժամանակէս սկսելով՝ շարունակուեցաւ այս հալածմունքը մինչև ան ատենը որ Թարեկարգութիւնը Վապին շղթաներէն ազատեց Ենգլիոյ տէրութիւնը : Քրիստոսի հետևողներուն շատերը «տանջանքներու ու ծեծերու , կապերու ու բանտերու փորձը առին» . ուրիշներն ալ «յոյսերնին վարձքերուն հատուցմանը վրայ դրբած» կեանքերնուն անցան :

Եռաջիկայ համառօտ պատմութեանս նպատակը՝ այս հաւատարիմ վկաներուն և անոնց պատմութեանը հետ միացած անցքերուն վրայ ծանօթութիւն մը տալ է :

Կուլեէլմոս Սաուզրին Ենգլիոյ մէջ առաջին

մարտիրոսն եղաւ՝ Հռովմէական մոլորութեանց դէմ կենալուն համար ողջ ողջ այրուող : Եսիկայ Լոնտրայի մէջ քահանայ էր : Թէպէտ Կորուիչի Եպիսկոպոսին առջին՝ անգամ մը ուրացաւ ընդունած կարծիքները , սակայն Եստուծոյ շնորհօքը կարողացաւ իր սխալանքը տեսնելու , և կրկին յայտնապէս դաւանելու Եւետարանին ճշմարտութիւնները : 1401 , Փետրվար 12ին՝ որ շաբաթ օր մըն էր , Քանդուարիոյ Երքեպիսկոպոսին ատեանը քաշեցին՝ ամբաստանելով թէ հերետիկոսական վարդապետութիւններ ընդունած է : Իրեն դէմ բերուած բաներուն զլեաւորները ասոնք են . մէյմը որ բսեր էր թէ « Ես խաչափայտին երկրպագութիւն չեմ ընել , այլ միայն անոր վրայ խաչեալ Վրիստոսին » . մէյմ՝ ալ թէ « քահանաներն ու սարկաւազները յաւէտ պարտական են եկեղեցւոյ մէջ Եստուծոյ խօսքը քարոզելու , քան թէ այն սահմանեալ ժամերգութիւններն ընելու » . մէյմըն ալ աս՝ թէ « հաղորդութեան հացը սրբագործուելէն ետեւ՝ առաջինչ էր նէ՝ ան նոյն հացը կը մնայ » ,

Քանի մը օր միջոց տուին որ այս իրեն դէմ եղած ամբաստանութիւններուն պատասխանը տայ : Սահմանեալ ժամանակը լրանալուն՝ եկաւ պահանջած պատասխաններնին մէկիկ մէկիկ տուաւ , անոնց վրայ իր ունեցած կարծիքները յայտնապէս ամենուն առջին ցուցրնելով . և երբ Երքեպիսկոպոսը ըսաւ որ հերքէ զանոնք , անիկայ չհերքեց , Ետքը սկսան նորէն աղէկ մը քննել հաղորդութեան խորհրդոյն վրայով անոր ունեցած կարծիքները , ու նայեցան որ առաջուան պէս կրկին կը պաշտպանէ կոր նէ , զանիկայ իբրև հերետիկոս դատապարտեցին :

Ժողովը քանի մը օր վճիռը ուշացրնելէն ետեւ՝

Վորուիչի Եպիսկոպոսին այս Սառգրիին դէմ ըրած դատը կրկին անգամ ձեռք առին, և աստեանը կանչելով զինքը՝ հարցուցին թէ հաղորդութեան հացը՝ քահանան սրբագործելէն ետև ինաոր էր նէ անանկ հաց կը մնային վրայ՝ է տակաւին . և երբոր անանկ գտան նէ, ալ սկսան ընելիքնին ընել : Փետրվար 26ին քահանայական կարգը առին՝ Հռովմայ եկեղեցւոյն այս բանիս համար ունեցած արարողութիւններովը, և Ընգղիոյ Բարձրագոյն Քօնգէսդապլին ու Օջրագլուխին քով պահ տուին :

Ըստ Հռովմէական եպիսկոպոսները թագաւորին ետեէն ինկան՝ որ շուտով մահուան վճիռ տայ . և նոյն օրը թագաւորին անունովը հրաման ելաւ Լոնտրայի Քաղաքապետին և ուրիշ պաշտօնատարներուն՝ մէկ « նոր ելած հերետիկոսի մը գէմ, որ զանիկայ քաղաքին հրապարակներուն մէկուն մէջ (յանցանքը հասարակութեանը իմացընելով) կրակը ձգեն ու այրեն մոխիբ դարձնեն, որ մէկալ քրիստոնեաներն ալ օրինակ առնելով՝ անանկ սուկալի յանցանք չգործեն » :

Ըռանց ժամանակ անցընելու աս հրամանը կատարուեցաւ . և ահա՛ այսպէս Հենրիկոս Իր Ընգղիոյ մէջ Քրիստոսի սուրբերը այրող թագաւորներուն առաջինը եղաւ . և կուլիէլմոս Սառգրիին եղաւ՝ հոն ամենէն առաջ այս դատապարտութիւնը կրողը, ինչպէս որ կ'երևնայ հասարակաց արձանագրութիւններէն, և շատ ուրիշ հաւատարիմ վկայութիւններէ :

Երկրորդ մարտիրոսն եղաւ Յովհաննէս Պատպին, որուն մահը յիշատակութեան արժանի է : Եսիկայ ստորին աստիճանի մարդ մըն էր, արհեստով գերձակ : 1409, Սարաի 1ին՝ կիրակի օրը՝ Քան-

գրեալոյ Արուեսէլ անուն Արքեպիսկոպոսին և Լնտրայի Ապիսկոպոսին և շատ ուրիշ մեծերու ու եպիսկոպոսներու առջև բերին սա յանցանքով թէ այս մարդը կը հաստատէ որ «հացը Վրիստոսի մարմին ընելու համար քահանան սրբագործութիւնը կատարելէն ետեւ, նիւթական հացը տեղանին վրայ առաջ ինտոր էր նէ՛ անանկ կը մնայ. քահանային սրբագործութիւններովը հացը Վրիստոսի բուն մարմնոյն չփոխուիր» : Այլ թէ «անկարելի բան է որ քահանան Վրիստոսի մարմին շինէ, և չեմ կրնար այս բանիս հաւատալ՝ մինչև որ Վրիստոսի մարմինը յայտնապէս քահանային ձեռքին մէջ չտեսնեմ ». և թէ «Վրիստոս՝ իր աշակերտներուն հետ ընթրիք ըրած ատենը՝ իր մարմինը ձեռքը բռնած չէր՝ որ իր աշակերտներուն տար. հասկա այն ըսած խօսքերը այլաբանութիւն էին, ինչպէս որ ուրիշ տեղեր ալ այլաբանութիւններ կը գործածէ» : Արքեպիսկոպոսը խել մը խօսքերով ու յորգորանքներով աշխատեցաւ որ ասոր միտքը դարձնէ : Ըրած խօսքերէն մէկն ալ սա կը պատմուի թէ՛ Արքեպիսկոպոսը ամենուն առջին խոստացեր ու հաստատեր է «որ (եթէ Վրիստոսի վարդապետութեանը համաձայն եղած ճամբան մտնէ նէ,) իր հոգին անոր հոգւոյն տեղը գրաւ գնէ դատաստանին օրը» : Ասանկ մեծ մեծ խոստմունքներ հիմա ալ շատ կ'ընեն Հռովմէականները :

Պատպիին դէմ ըսուած ամբաստանութիւնները նորէն մէյմ՝ ալ կարգացուեցաւ, ու իրմէն պատասխան ուզեցին : Պատպին աներկիւղ հաւատարիմ վկայութիւն տուաւ, և հաղորդութեան վրայ ունեցած կարծիքն ալ պարզապէս ցուցուց ըսելով թէ՛ «Սրբագործութենէն ետեւ ան առջի նիւթական հացը՝ նիւթական հաց կը մնայ. սակայն սա կայ

որ՝ այն հացը կենդանի Լստուծոյ խորհրդաւոր նշանն է” :

Հատ ժամանակ վէճով անցնելէն ետե Պատպին գգուշութեամբ բանտի մէջ պահուեցաւ ինչուան Մարտի 15 :

Մարտի 15ին առաւօտուն դատապարտութեան վճիռը որոշուեցաւ . և նոյն օրուան կէս օրէն ետքը թագաւորէն հրաման ելաւ որ մեռցուի : Ընմիջապէս առին Պատպին Սմիգֆիլտ տարին . հոն զինքը պարապ տակառի մը մէջ խոթած՝ շղթաներով ցիցի մը կապեցին , ու բոլորտիքը չոր փայտեր գիզեցին : Թագաւորին երէց որդին՝ (որ ետքը Հենրիկոս Ե . եղաւ) հոն էր , և յորդորեց Պատպին որ ուրանայ ընդունած կարծիքները , սպառնալով որ եթէ այն հերետիկոսութիւններուն մէջ յամառեալ մնայ նէ՝ շատ չարիքներ պիտի գայ գլխուն : Վօրդնէյ՝ ()քսփօրտի ատենագպիրն աչելաւ քարոզ մը տուաւ Հռովմայ եկեղեցւոյն հաւատքին վրայ : Ըս միջոցին Սմիգֆիլտի Սուրբ Թարթուղիմէոս եկեղեցւոյն աւագերէցը թափօրով տասուերկու կերոն առջևէն՝ սկիհը բերաւ մօտեցուց ցիցին կապուած խեղճ Պատպինին , ու մէջի սրբագործեալ հացը ցուցընելով հարցուց թէ՝ անոր վրայ ինչ հաւատք ունի : Ըն ալ ըսաւ . “ Եղէկ գիտեմ որ սրբագործեալ հաց է , բայց Լստուծոյ մարմին չէ” . ասոր վրայ անմիջապէս կրակ տուին փայտակուտին . և երբ խեղճ մարդը սկսաւ այրիլ , “ Ողորմութիւն” պոռաց . (հաւանականաբար ոչ թէ մարդոց , այլ Լստուծոյ) : Երբայազուն իշխանը այս ձայնը լսելուն պէս՝ հրաման ըրաւ որ կրակը մարեն . կրակը մարեցին . և հարցուց թէ՝ հիմա կը ձգես հերետիկոսութիւնդ՝ ու սուրբ եկեղեցւոյ հաւատքը կ'ընդունին մի . այս խոստմունքն ալ ը-

նելով որ եթէ դառնայ նէ՝ մեծ պարգև պիտի տրուի իրեն , և արքայական գանձէն ալ ուզածին չափ տարեկան թոշակ : Ե՛հա՛ ժամ փորձութեան . մէկ դին անմիջական դառնակսկիծ մահ , մէկալ դին ներում և ազատութիւն ու երջանիկ կեանք մինչև ՚ի մահ : Սակայն Պատպին Եստուծոյ զօրութիւնովը կարողացաւ այն խոստմունքները մերժելու , և այն յորդորանքին յանձնառու չըլլալու : Այնորոյ հրաման ըրաւ արքայազուն իշխանը որ նորէն տակառը խոթեն , ըսելով թէ՛ ալ անկէ ետև շնորհ կամ ողորմութիւն ընելիք չունի : Պատպին՝ ինտոր որ ըրած խոստմունքներովն չհամոզուեցաւ , անանկ ալ տուած տանջանքներովն չյաղթուելով՝ ինչուան վերջը հաստատ մնաց . Քրիստոսի Հագուցն տուած կարողութիւնովը աշխարհիս կատաղութեանը և զօրութեանը դէմ գրաւ , թէպէտ մեծ դժուարութեամբ և նեղութեամբ , սակայն նաև փառաւոր յաղթութեամբ :

Երունտէլ՝ Քանդուարիոյ Երբեպիսկոպոսը շարունակեց Լոյարտներուն գէմ կրցածը ընել : Ես վճիռը հանեց՝ որ եկեղեցւոյ ընդունած մէկ բանին գէմ վիճարանելով յանցաւոր եղողներուն առաջին յանցանքին պատիժը՝ բանադրանք ըլլայ , երկրորդ անգամ անանկ յանցանք մը գործելուն՝ ողջ ողջ այրուին : Եւ շատ խիստ ու հաստատուն խօսքերով արգիլեց Ենգղիարէն կամ ուրիշ լեզուաւ Սուրբ Գրոց ո՛ր և իցէ մասը կարգալը , ինչուան օր առաջնորդը չընդունի այն թարգմանութիւնը , ու հաստատեց նաև՝ թէ « շատ վտանգաւոր բան է Սուրբ Գրքը մէկ լեզուէն մէկալը թարգմանելը » :

Եյս սուրբերուն տրուած հաւատքին համար քաջութեամբ պատերազմողներուն մէկն ալ Աուլիէլմոս թօրբ անուն երևելի քահանան էր : 1407ին

Կենթ քաղաքին Սալգվուտ ամրոցին մէջ բանտարկուեցաւ . ետքը Արքեպիսկոպոսին առջևը հանեցին՝ որ ուրանայ բռնած ճշմարտութիւնները . ան ալ իր հաւատքին գլխաւոր բաները մէկիկ մէկիկ ցուցընելէն ետեւ , խնդրեց որ եթէ Աստուծոյ օրէնքին հակառակ բան մը ընդունած է նեւ , իրեն ցուցընեն իր սխարմունքը : Ասոր պատասխան՝ Աբունտէլ կրկին հրամայեց որ ելլէ Նոլլարաներուն աղանդէն , և անկէ ետեւ եկեղեցիէն արգիլուած կարծիքները չընդունի . և աս ալ առաջարկեց որ երգմամբ հաւանութիւն տայ այս բանիս , և անկէց զատ խօսք ալ տայ՝ որ ան նոյն կարծիքները ընդունող ո՛ր որ գտնէ նեւ՝ գայ իմացընէ . սակայն թօրբ աս առաջարկութիւնները բոլորովին մերժեց : Անտոնը Արքեպիսկոպոսը սպառնալիք ըրաւ թէ Սմիթֆիլտի մէջ պիտի այրուի : « Աս սպառնալիքը բերնէն ելած ատենը » , կ'ըսէ թօրբ , « հանդարտ կայնեցայ , ու բերնէս խօսք մը չհանեցի , հապա մտքիս մէջ կը խորհէի թէ Աստուած մեծ շնորհք ըրած կ'ըլլայ ինձի , եթէ՝ իր ողորմութիւնովը զիս ասանկ վախճանի մը հասցընելու ըլլայ » : Այս ալ կ'ըսէ թէ՝ « Մտքովս կ'աղաչէի Տէրոջը որ զիս միթարէ ու զօրացընէ անոնց գէմ կենալու , և կը խնդրէի Աստուծմէ՝ որ իր բարութիւնովը շնորհէ ինձի հեզ հոգիով ու հանդարտ սրտով խօսիլ այն միջոցին մէջ և ամէն տոնն . և թէ բոլոր խօսածներուս Սուրբ Գրքէն ճշմարիտ վկայութիւններ կամ բացայայտ պատճառներ բերեմ » : Ահա՛ « հաւատքի մէջ հաստատուն » և հեզութեամբ իր ունեցած յոյսին պատճառը ցուցընելու փափաքող քրիստոնէին պարզ և գեղեցիկ օրինակը :

Ասոր վրայ՝ սկսան երկար բարակ քննութիւններ ընել : Գոյափոխութեան վարդապետութեանը վրայ

Թօրք ուզեց որ պարզապէս Սուրբ Գրոց խօսքերը առաջ բերուի . ո՛չ ինքը մեկնեց իր քովէն , և ո՛չ ուզեց որ անոնք մեկնեն մարդկային տրամաբանութիւններով , ինչպէս Թոովմաս Լգուխնասին հնարած գպրոցական իմաստակութիւններովը՝ զորոնք Հռովմայ եկեղեցին ընդունած էր : Քանգակներու վրայ որ խօսք բացուեցաւ նէ , Լըքեպիսկոպոսը ըսաւ՝ թէ « Խաչին երկրպագութիւն ընելու է , քանզի անոր վրայ Քրիստոսի խաչելութիւնը ցուցուած է . և երբոր խաչ տեսնենք նէ՝ ան միտուընիս կ'իյնայ . նոյնպէս ալ Սուրբ Երրորդութեան , Մարիամ Կոյսին և ուրիշ սրբոց քանգակներուն ու նըկարուած պատկերներուն երկրպագութիւն ընել պէտք է" : Եւս նիւթիս վրայ քիչ մ'ալ քննութիւն ընելէն ետե՛կ՝ երբոր Թօրք՝ Լըքեպիսկոպոսին սա խնդիրը առաջարկեց նէ , ալ անոր վրայ վէճ չըրին : Ինչդիրն աս էր . « Եստուած իր աստուածութեամբը անձանօթ բաներուն ամենէն անձանօթը՝ զբանչելի հոգի մըն է , որուն վրայ մահկանացու արարածոց ո՛չ ձևը , ո՛չ կերպարանքը և ո՛չ մէկ անգամը կայ , արդ՝ ի՞նչ նմանութիւն կամ ի՞նչ քանգակ կրնայ շինուիլ , որ Հօր Եստուծոյ պատկերն ըլլայ" : Խոստովանութեան՝ ուխտագնացութեան և Հռովմայ եկեղեցւոյն ուրիշ մտւորութիւններուն վրայով , քիչ մ'ալ քննութիւն ըլլալէն ետե՛կ՝ տաղտկալի բանտ մը գրուեցաւ Թօրք : Ա՛յ երջապէս աս մարդուն ինչ ըլլալը անյայտ է . բայց որովհետեւ արձանագրութեանց մէջ այրածներուն կարգը գրուած չէ , վասն որոյ շատ հաւանական կ'երևնայ որ գաղտուկ սպաննած ըլլան բանաթին մէջ , կամ ան տեղը հիւանգութիւնով մը մեռած ըլլայ : Օղջացած ըլլար նէ , անջուշտ Հռովմէականք պիտի պատմէին :

Եյս հալածեալ քրիստոնեաներէն յիշատակու-
 թեան արժանի եղող մէկն ալ Լօրտ Քօբհամն է :
 1413ին՝ Հենրիկոս Գ. թագաւորը մեռաւ , անոր
 տեղը անցաւ իր որդին Հենրիկոս Եր , որ արդէն
 Յովհաննէս Պատպիին պատմութեանը մէջ յի-
 շուած է : Եսիկայ աթոռը նստածին պէս՝ Երուն-
 տէլ Երքեպիսկոպոսը եկեղեցականաց ժողով մը
 ըրաւ Սուրբ Պօղոսի եկեղեցւոյն մէջ : Եյս ժողովը
 ընելուն գլխաւոր նպատակը Եւեթարանին տարա-
 ծուիլը արգիլել , և մասնաւորապէս ազնուական
 Լօրտ Քօբհամին հակառակիլ էր , քանզի անոր
 Լոյլարտներուն պաշտպան կենալը ամէն տեղ ձան-
 ձրնուած էր : Եղէկ գիտէին որ ինքը Ուիլիքիին
 գրութիւնները օրինակել տուաւ , և շատ տեղ
 ցրուեց , ու նաև անդին աօդին պտրտող քարոպիչ-
 ներուն ապրուստը ինքը կը հոգար : Եյս ժողովոյս
 մէջ տասուերկու Արքաքննիչ կար , որոնք առջի
 տարին այս պաշտօնիս համար որոշուեցան՝ որ հե-
 րետիկոսները և Ուիլիքիին գրքերը փնտռեն գրա-
 նեն : Եսոնք մէկ ցանկ մը բերին մէջը երկուհա-
 րիւր քառասունուվեց վարդապետութիւն գրուած՝
 զորոնք Ուիլիքիին հանած գրքերէն ժողովը էին .
 և այն գրքերուն շատերը՝ ուրիշ անոնց նման գրքեր
 ալ մէկտեղ հրատարակաւ այրեցին , ու մէջը գը-
 րուածները իբրև հերետիկոսական վարդապետու-
 թիւնք դատապարտեցին : Եյս ժողովոյս մէջ գլխա-
 ւոր խորհելիքնին՝ Լօրտ Քօբհամին ըրածներն էր .
 բայց այս մարդը թէ թագաւորին և թէ ժողովը-
 դոց շատ սիրելի մէկն ըլլալուն համար՝ հարկ եղաւ
 որ զգուշութեամբ բան տեսնեն : Վասն որոյ իլան
 Երքեպիսկոպոսն ու խել մը ուրիշ եպիսկոպոսներ ,
 ու գացին թագաւորին գիմացն իլան , և այս ազնուա-
 կանին գէ՛մ շատ դառնակսկիծ գանգատներ ընելէն

կտե՛ առջևը կարդացին Ուկրաինայի մէկ գրութիւնն ալ՝ որ Լօրտ Քօրհանին քովէն գտեր էին . երբոր արքան լսեց աս կարդացածնին , պահակ հերետիկոսութիւն լսած չունէի՛ ըսաւ , և հաւանութիւն տուաւ Լօրտ Քօրհանին դէմ ընկելքներնուն . բայց պատուիրեց որ քիչ մը արեւն սպասեն , ինչուն որ ինքը անձամբ աշխատի համոզել զանիկայ իր ընդունած մոլորութիւնները ուրանալու : Երբոր կանչեց ու յորդորեց զանիկայ որ իր մօրը՝ Սուրբ Ակեղեցւոյն հնազանդի , և իբրև հնազանդ որդի յանցանքի տէր ըլլալը խոտտովանի , այս ազնուական քրիստոնեան սա պատասխանը տուաւ . « Ո՛վ յարգապատիւ իշխան՝ միշտ պատրաստ եմ յօժարութեամբ հնազանդիլ քեզի , որ Ըստուծոյ սահմանած պաշտօնեան ես , ձեռքդ սուր ունենալով՝ չարագործները պատժելու համար » : Ըս խօսքին վրայ ցուցուց նաև բոլոր մարմնաւօր բաներու մէջ անոր իշխանութեանը հնազանդելու համար իր ունեցած յօժարութիւնը : « Իայց Պապին » , ըսաւ ետքը , « ոչ պատիւ կրնամ տալ և ոչ ծառայութիւն ընել » : Ըս լսելուն՝ Թագաւորը ալ խօսք չըրաւ հետք :

Արքեպիսկոպոսը իր գործը յառաջ տանելու հրամանն ունենալով Թագաւորէն՝ գատաստանի կանչեց Լօրտ Քօրհանը , ազնուականը մտիկ չըբաւ այս հրամանին : Ըսոր վրայ Արքեպիսկոպոսը իր ըբած հրամանը Բօչեսգրի առաջնորդարանին դրանը վրայ փակցուց . նայեցաւ որ ասով ալ չեղաւ նէ : բանադրեց զանիկայ , և քաղաքական զօրութիւն ձեռք առաւ՝ անով իր հրամանը կատարելու :

Լօրտ Քօրհան երբ տեսաւ որ չորս կողմէն պաշարուեցաւ վրանգներով , հաւատոյ դաւանութիւն մը գրեց , հիմը առաքելական հանգանակն ընելով , իբն գէմ չարախօսութիւն ըբած բաներմին

ալ համառօտ համառօտ յիշելով . այս թուղթը առաւ գնաց թագաւորին , և ամենայն հեղութեամբ աղերսեց իր Վեհափառութեանը որ մէյմը աչքէ անցընէ ու նայի թէ ինչ է յանցանքը : Թագաւորը՝ որ կոյր զկուրայն հնազանգեր էր Հռովմայ կրօնական պահանջմունքներուն , ամենեին ականջ չկախեց Լօրտ Վօբհամին աղերսանացը , ու որոշեց որ զանիկայ իր թշնամիներուն ձեռքը տայ , ու Երքեպիսկոպոսին հրամանը՝ որ էր Վօբհամը ատեան հրաւիրելը՝ թագաւորը հրամայեց որ իր առջև կատարուի : Եսոր վրայ Լօրտ Վօբհամ Պապին բողոքել ուզեց . բայց թագաւորը չթողուց որ այս բողոքը ընէ . և իր հրամանաւը բռնեցին զանիկայ՝ ու Լոնտրայի բերդը նետեցին :

Սեպտեմբերի 13ին Լօրտ Վօբհամը եպիսկոպոսն էրուն գիմացը հանեցին : Երքեպիսկոպոսը ըսաւ թէ՛ Դուն հերետիկոսութեան յանցանք ունիս . անկէց զատ բանադրուած ալ ես իմ հրամանիս չհնազանդելուդ համար , այսու ամենայնիւ կ'ուզես նէ արձակուամ տամ : Լօրտ Վօբհամ ականջ չկախեց այս խօսքին , հապա ծոցէն թուղթ մը հանեց՝ մէջը իրեն գէմ ամբաստանութիւն ըրած բաներնին գրուած , ու ամենուն առջին կարգաց՝ մէկ օրինակն ալ Երքեպիսկոպոսին տալով : Գրուածները ասոնք էին : ա . Հաղորդութիւնը Քրիստոսի մարմինն է հացի ձևով : բ . Եպաշխարանքի համար այս կ'ըսեմ , թէ՛ փրկուիլ ուզող մարդը ատելու է իր մեղքերը , և ապաշխարելու է իր առջի յանցանքները՝ ճշմարիտ խոստովանութիւնով և զղումով ու պէտք եղած փոխարինութիւնովը՝ Եստուծոյ օրէնքին սորվեցուցածին պէս : գ . Քանդակներ գործածելու թոյլտուութիւն տուաւ եկեղեցին՝ ուսմիկ մարդոց Քրիստոսի մահն ու չարչարանք-

ները ցուցնելու համար . սակայն անոնց երկրպագութիւն ընողը կռապաշտ կ'ըլլայ : 7 . Ուխտագնացութեան վրայով ալ աս կ'ըսեմ որ՝ Եմէն մարդ ճամբորդ է դէպ ՚ի երջանկութիւն կամ թշուառութիւն . և Եստուած չճանչցողներն ու իր պատուիրանքները չբռնողները բոլոր ուխտատեղիները երթան ալ նէ՛ կը դատապարտուին . իսկ զԵստուած ճանչցողներն ու անոր հրամանները պահողները կը փրկուին , թէ և ամենեւին ուխտագնացութիւն մը ըրած չըլլան , ինչպէս որ շատ մարդիկ կ'երթան Հռովմ՝ Քանդուարիա և ուրիշ տեղուանք :

Երբեպիսկոպոսը դարձաւ Քօբհամին ըսաւ . Ետ գրուածիդ մէջ շատ աղէկ բաներ կան , սակայն ատոնցմէ զատ ուրիշ նիւթեր ալ կան , որ անոնց վրայ ալ քննութիւն ընել կ'ուզեմ : Ես ըսելէն ետև սկսեց ուրիշ քննութիւններ ընել հաղորդութեան վրայով , և աս ալ հարցուց թէ՛ կը հաւատաս՞ մի որ ամէն քրիստոնեայ անհրաժեշտ պարտքի տակ է իր մեղքերը ձեռնադրուած քահանայի մը խոստովանելու :

Քանտարկեալը կ'ուզէր որ գրածին վրայ մնայ՝ որ չըլլայ թէ որոգայթի մը մէջ իյնայ հարցընելու խնդիրներնին առաջարկած ատեննին : Ա՛ երջապէս կրկին բանտը դրին ինչուան հետևեալ Արկուշաթին :

Արկուշաթի նորէն դատի սկսան Առտկէյդի 'Իոմինիկեանց վանքը : Հոն այն կրօնաւորաց խուժանը շատ մը անարգական ու ծաղրաբանական խօսքեր ընելէն ետև , կրկին Քօբհամին առջևը դրին իրեն դէմ եղած ամբաստանութիւնները , և կրկին խոստացան արձակում տալ , եթէ հնազանդութեամբ ուզէ նէ : « Չէ՛ չէ՛ ամենեւին » , ըսաւ ազնուականը , « ձեզի դէմ բնաւ յանցանք մը գոր-

ծած չունիմ՝ որ աս բանը ընեմ՝: Ու գետինը ծունկի վրայ գալով՝ ձեռուրները վեր վերցուց ու ըսաւ . « Էս քեզի կը խոստովանիմ՝ ո՛վ իմ յաւիտենական կենդանի Եստուածս, որ տկարութեամբ շատ սոսկալի մեղքեր գործած եմ քեզի դէմ, հըպարտութիւնով՝ բարկութիւնով՝ ագահութիւնով՝ ցանկութիւնով և անժուժկալութիւնով, շատ մարդոց վնաս տուած եմ բարկութիւնով, և ուրիշ շատ մեծամեծ մեղքեր գործեր եմ . ո՛վ ամենաբարի Տէր, թողութիւն կը խնդրեմ քննէ՝: Ետքը ոտքի վրայ ելաւ, և արտասուալից աչօք այսպէս աղաղակեց բարձր ձայնով . « Ե՛հա՛՛ բարի ժողովուրդք, ա՛հա՛՛ աս մարդիկը Եստուծոյ օրէնքը և պատուիրանքները կոտորելու համար երբէք զիս չնզովեցին, սակայն իրենց օրէնքներն ու աւանդութիւնները չբռնելու համար ասանկ անգթութեամբ կը չարչրկեն զիս՝ և ուրիշներ ալ: Եսոր համար թէ իրենք և թէ օրէնքներնին՝ Եստուծոյ խոստմունքին պէս՝ անշուշտ բնաջինջ պիտի ըլլան՝:

Ե՛յս ազդու խօսքերէն քիչ մը ատեն տակնու վրայ եղան եկեղեցականները: Յետոյ՝ Երբեպիսկոպոսը սկսեց բանտարկեալին հաւատքը քննել նէ, ան ալ այսպէս պատասխանեց . « Ար հաւատամ հաւատարմաբար և կատարելապէս Եստուծոյ օրէնքներուն: Ար հաւատամ որ Եստուածաշունչ Սուրբ Գրոց մէջ ինչ որ կայ նէ՝ ճշմարիտ է: Ա՛ երջապէս իմ Տէր Եստուծոյս հաւտացուելու համար տուած բոլոր բաներուն կը հաւատամ՝: Ետքը եպիսկոպոսները իրենցմէ տրուած գրութեան մը պատասխանը ուզեցին՝ Քօրհամէն՝ մասնաւորապէս հաղորդութեան խորհուրդը յառաջ բշելով: Եզնուականը պատասխանեց ու ըսաւ . Ետ թուղթին վրայով ինծի բան մի՛ հարցընէք: Ենատենը՝ Ես

խագահը հարցուց թէ՛ «Ար հաւատա՞ն որ նիւթա-
կան՝ հաց կը մնայ սեղանին վրայ սրբագործութենէն
ետե՛»։ Բիչ մը խօսակցելէն ետքը՝ «Սուրբ Գիրքը
նիւթական հացի վրայ խօսք չըներ՝, ըսաւ Քօբհամ։
«Հաղորդութեան մէջ Քրիստոսի մարմինն ալ կայ՝
հաց ալ կայ . աչքով տեսածնիս հաց է , և Քրի-
ստոսի մարմինը ծածկեալ է , և միայն հաւատ-
քով կը տեսնուի՝»։ Եւ որ ըսաւ նէ՛ ամէնը մէկ բե-
րան « Հերետիկոսութիւն է՝ պողոսցին : Սանա-
ւանդ եպիսկոպոսներէն մէկը ըսաւ թէ՛ «Ընգամ
մը սրբագործութիւն ըլլալէն ետե՛ ալ ան տեղը
հաց կայ ըսելը՝ յայտնի՛ հերետիկոսութիւն է , քանզի
մինակ՝ Քրիստոսի մարմինը կը մնայ՝ . Քօբհամն ալ
պատասխան տուաւ ըսելով . « Ընտարակոյս Պօ-
ղոս առաքեալ քեզի չափ խելք ունէր , և կը հա-
ւատամ որ քեզմէ ալ շատ բան գիտէր Ըստուծմէ
սորված . անկիայ կորնթացւոց թուղթին մէջ հաց
կը կոչէ հաղորդութիւնը : Ըն հացը՝ որ մենք կը
կտրենք՝ չէ՞ որ Քրիստոսի մարմինն հաղորդու-
թիւնն է՝ . ահա՛ հոս Քրիստոսի մարմին չըսեր ,
հապա լոկ հաց կը կոչէ . և իր ըսածին պէս՝ հացը
պարզապէս Քրիստոսի մարմինը ընդունելու միջոց
մըն է՝ »։

Ըսոր դէմ՝ Ըռաքեալին ատ խօսքը ուրիշ մտ-
քով առնելու է ըսին . քանզի Հացը սրբագործու-
թենէն ետե հաց կը մնայ ըսելը՝ հերետիկոսութիւն
է : Հերետիկոսութիւն ըլլալը ինչէ՞ն գիտէք՝ հար-
ցուց նէ Քօբհամ՝ Սուրբ Եկեղեցւոյ վճռոյն դէմ
է՛ ըսին :

Երբ Քօբհամին քննութիւնը շատ երկար է .
բոլոր եղածները չենք կրնար պատմել : Ըմէն ան-
գամ դէմերնին ելլելուն՝ վրան աներկիւղ քաջու-
թիւն ու քրիստոնէական հանդարտութիւն մը կար :

Պալմեր կրօնաւորը՝ քանդակներու երկրպագութիւն ընելու վրայով քննութիւն ըրած ատենը՝ հարցուց թէ «Երկրպագութիւն կ'ընեն ան խաչին՝ որուն վրայ Քրիստոս չարչարուած է» : «Ո՞ր է» , ըսաւ Լօրտ Քօբհամ : «Վիցուք թէ հոս ըլլար նէ» , ըսաւ կրօնաւորը : «Ի՞նչ խելքի տէր մարդ է աս , որ ո՛ր տեղ ըլլալը չգիտցած բանին երկրպագութիւն կ'ընեն կ'ըսէ . ի՞նչ երկրպագութիւն ընեմ» , ըսաւ Լօրտ Քօբհամ : «Պօղոս առաքեալին ըսած երկրպագութիւնը» , պատասխանեց եկեղեցականներուն մէկը . «որ կ'ըսէ» , «Քա՛ւ լիցի որ պարծենամ , հապա միայն մեր Տէր Աստու Քրիստոսի խաչովը» : «Ե՛հա՛ խաչ» , ըսաւ Լօրտ Քօբհամ , թեւերը բանալով , «աս խաչը ձեր փայտէ խաչէն շատ գերապատիւ է , քանզի Աստուծոյ շինածն է , (ո՛չ թէ մարդու ,) սակայն և այնպէս չեմ ուզեր որ մէկը երկրպագութիւն ընէ» : «Յա՛րգելի , չեն գիտեր որ Քրիստոս նիւթական խաչի վրայ մեռաւ» , ըսաւ Լոնտրայի Եպիսկոպոսը : «Շատ աղէկ գիտեմ» , պատասխանեց Լօրտ Քօբհամ . «աս ալ աղէկ գիտեմ որ՝ փրկութիւննիս նիւթական խաչէն չէ , այլ միայն անոր վրայ մեռնողէն . ասկէց զատ՝ ասոր ալ խելքս աղէկ հասած է որ , Սուրբն Պօղոս ուրիշ խաչով չէր պարծենար , այլ միայն Քրիստոսի մահուամբը և չարչարանքներովը , ու նաև Քրիստոսի ցուցուցած ընթացքին հետեւելով՝ իր քաշած չարչարանքներովը» :

Ասոր վրայ դատապարտութեան վճիռը կարգացուեցաւ , որուն մէջ՝ գրուած էր թէ՛ հերետիկոս է հաղորդութեան խորհրդոյն , ապաշխարանքի , Պապին իշխանութեանը և ուխտագնացութեան վրայով եկեղեցւոյ հակառակ կարծիք ունենալուն համար : Սակայն այս վճռոյն մէջ իր դատաւոր-

ները աս ալ ըսեր են թէ՛ Իրենք կը հետեւին Քրիստոսի օրինակին , որ «չուզեր մեղաւորին մեռնիլը , հապա անոր դարձի գալը ու ապրիլը» :

Արդոր աս վճիռը կարգացուեցաւ , Լօրտ Քօբհամ զուարթ գէմքով մը ըսաւ . « Մարմինս կը դատապարտէք , բայց հաստատ գիտեմ որ Սատանային Յոր երանելւոյն բան մը ընել չկրնալուն պէս՝ դուք ալ իմ հոգւոյս ամենեկին չէք կրնար դպչիլ : Են որ ստեղծեց զանիկայ իր անհուն գրթութեամբը՝ իր խոստմանը պէս՝ պիտի փրկէ ալ : Ես բանիս ամենեկին տարակոյս չունիմ . և իմ հաւատացած բաներուս վրայ՝ Եստուծոյ շնորհօքը մինչև ցմահ հաստատուն պիտի կենամ » : Ենկէ ետե դարձաւ ժողովուրդին՝ և բարձր ձայնով ըսաւ . « Ո՛վ բարի ժողովուրդք՝ Եստուծոյ սիրոյն համար ըլլայ՝ զգուշացէ՛ք աս մարդոցմէն՝ որ չըլլայ թէ ձեզ խաբեն , և կոյր զկուրայն դժուար տանին իրենց հետը մէկտեղ » : Աւ ծունկի վրայ գալով՝ թեկերը վեր վերցուց , և աչուրները դէպ ՚ի երկինք դարձրնելով՝ աղօթք ըրաւ այսպէս . « Տէր Եստուած յաւիտենական՝ կ'աղաչեմ քեզի՝ եթէ կը կամիս՝ ներէ՛ իմ հալածչացս՝ քու մեծ ողորմութեամբդ » : Յետոյ նորէն առին տարին աշտարակը՝ բանտը դրին , ուր որ մնաց շատ ժամանակ :

Թէպէտե իր թշնամիները ՚ի մահ դատապարտեցին զանիկայ , սակայն անմիջապէս մեռցրնելու չհամարձակեցան . քանզի հասարակութեան հաճելի , և իրենց պատմիչներուն մէկուն ըսածին պէս , « արդար մարդ մըն էր , և թագաւորին ալ շատ սիրելի » : Ե,յս պատճառներով հրապարակաւ կատարուելու սպանման գործադրութիւնը քանի մը շաբաթ ետ ձգեցին : Ե,յս միջոցին խել մը զըրպարտութիւններ հանեցին վրան , որոնց մէկն ալ

աս էր թէ՛ Իր կարծիքները ուրացեր է . երգման թուղթ մըն ալ հրատարակեցին : Լօրտ Վօբհամին իր ձեռօքը ստորագրածն է՝ ըսելով : Լօրտ Վօբհամն ալ անդիէն շուտով մէկ ուրիշ թուղթ մը հրատարակել տուաւ այս սուտ խօսքերուն դէմ :

Ինչևիցէ պատճառաւ որ իր մահուան դատապարտութիւնը ուշացուցին : աս միջոցին ինքը պատեհութիւն գտաւ ազատելու . ու մէկ խաւար գիշեր մը փախաւ գնաց Ուէյս : և հոն չորս տարի կեցաւ :

1417ին վերջերը՝ Լօրտ Փովիս անուն ազնուական մը ձեռք անցուց Լօրտ Վօբհամը Ուէյսի մէջ : և Լոնտրա խրկեց կապած : Ալ հիմա որ ձեռուընին ինկաւ նորէն՝ անօր մահը չուշացուցին . առին խեղճը՝ ու կամնասայլի մը վրայ դնելով բարբարոսութեամբ քաշեցին տարին Սուրբ Գիղիսի դաշտերը : կախաղանէ մը վար կախեցին շղթաներով : ու տակը կրակ վառեցին : և այսպէս Լօրտ Վօբհամ ազնուականը կամաց կամաց այրելով մեռաւ :

Գ Լ Ո Ւ Ի Ի Բ :

Վէյլօր — Փիթօք Լպիսկոպոսը — Վոյսփոխութեան վարդապետութեանը յառաջադիմութիւնը — Տպագրութեան զիւտը — Յովհաննէս Պրաուն — Սուրբ Վիթթ կարգացուելուն դէմ հակառակութիւն :

Ներիկոս Եին տեղն անցնող Ներիկոս Ջը տղայ էր . այս պատճառաւ հալածիչները դեռ իրենց առջի զօրութիւնը ունէին : Ետը թագաւորութեանը առաջին տարին այրեցին Աուլիէլմոս Վէյլօր անուն Քանդուարիոյ վեճակին մէկ քահա

նան՝ Պրիստոլի մէջ հերետիկոսութիւն սորվեցրնելուն համար . սորվեցուցած հերետիկոսութիւնն ալ սա կ'երեւնայ ըլլալ , որ ըսեր է թէ՛ «Մինակ Եստուծոյ երկրպագութիւն ընելու է , սուրբերը պաշտելու չէ" : Սակայն թոյլտուութիւն ըրին որ իր հաստատած բանը մեկնէ առջեւնին . և յետոյ վճռուեցաւ որ մինչև ի մահ բանտի մէջ մնայ . ուրիշ քննութիւններ ալ ընելնէն ետև՝ այս տուած վճիռնին ալ ետ պիտի առնէին , ու զանիկայ ազատէին . բայց դժբաղդաբար ասոր և Սմիթ անուն մէկ ուրիշ քահանայի մը իրարու հետ ըրած մէկ քանի գրութիւններնին Վօրսէտզրի Եպիսկոպոսին ձեռքը հասուցին , ու նորէն գլխուն փորձանք եկաւ . թէպէտև գրածներովը միայն սա էր հաստատեր , «Թէ հոգևոր շնորհքներու համար եղած աղերսանքներուն ու աղաչանքներուն բոլորն ալ միայն Եստուծոյ ընել արժան է , և ոչ թէ՛ արարածներու" : Վերջապէս Իէյլօր չորս կարգ կրօնաւորաց յանձնուեցաւ որ քննեն զինքը . անոնք ալ քննելով հերետիկոս հանեցին՝ վերոյիշեալ վարդապետութիւնը պաշտպանելուն համար , և «Երարածոց աղօթք ընելը՝ կուսակաշտութիւն է" ըսելուն համար : Եւ ուստի ըստ սովորութեան Հռովմէականաց՝ կարգը իրմէ առին , մագերը կտրեցին՝ որ քահանայի կերպարանքէ ելլէ , և շատ ուրիշ բաներ ընելնէն ետև՝ հրոյ ճարակ ըրին ողորմելին :

1457ին մէկ երևելի անգք մը պատահեցաւ , որ մեծ շփոթութիւն ձգեց Ընգղիոյ եկեղեցականաց մէջ : Իրենց մէջէն մէկը՝ Ուէյնսլա Փիքօք անուն՝ Չիչէստրի Եպիսկոպոսը բանտարկուեցաւ Քրիստոսի Եւետարանին համար : Կ'երևի թէ Լոլլարտներուն վարդապետութիւնները կատարելագէտ ընդունած չէր , և իր գրութիւններուն մէջ երբեմն երբեմն ա-

նոնց դէմ խօսած է . սակայն զանոնք բնաջինջ ընելու համար այն ատենուան եղած արիւնահեղութիւններուն մասնակից չեղաւ . Սուրբ Գրոց կարգացուելուն ջատագով եղաւ , բայց ոչ թէ Լնգղիարէն լեզուով կարգացուելուն , և Հռովմայ եկեղեցւոյն բթած բռնութիւններուն դէմ հակառակեցաւ , որ անիկայ աններելի մեղք էր . քանզի եկեղեցւոյ իշխանութեանը վրայ հաստատուն ու անկեղծ հաւատք ունենալը՝ փրկութեան հարկաւոր կը տեսուէր : Ետեանը անորոշ խօսքով մը՝ «Ղշմարիտ հաւատքին հակառակ կարծիք ունէր» կ'ըսէ աս մարդուն համար . բայց ուրիշ տեղերէ բանը մասնաւորելով կը հաստատեն որ Իւան Պօղոսի ըսուած եկեղեցւոյ մէջ յայտնապէս քարոզեր է թէ՝ «Քրիստոնեայ եպիսկոպոս եղողին պինտ առջե գործը՝ Եստուծոյ խօսքը քարոզելն ըլլալու է , թէ մարդուս խելքը Սուրբ Գրքէն վեր սեպելու չէ , թէ Սուրբ Գրոց խօսքերը միայն իրենց բուն մտքովը առնուելու են» , և ասոնց նման ուրիշ բաներ : Եսանկ վարդապետութիւններ քարոզելուն համար՝ Պուրսկէր Լըքեպիսկոպոսին առջին կանչեցին , և երկան բարակ քննութիւններ ընելով , ու շատ սպառնալիքներով ու բռնադատութիւններով վերջապէս համոզեցին զինքը : Իէյլօր մարդկային տկարութեան ցաւալի օրինակ եղաւ . այրուելէն վախնալով՝ խոստովանեցաւ թէ այն իր սորվեցուցած վարդապետութիւնները սուտ են , որ ասոր պէս խօսք իր գրութիւններուն մէջ տեղ մը չկայ : Իայց իր թշնամիները գոհ չեղան այս ստիպմամբ իրենց ուղածը ընելուն , և կ'երեւի թէ իր կարծիքները բոլորովին չձգեց , քանզի եպիսկոպոսութենէ հանեցին , ու Իօթեի վանքը պահեցին զանիկայ մինչև ցմահ : Ոմանք կ'ըսեն թէ բանտը մտնելուն վրայ շատ ատեն չան-

ցած տարածամ մահով մը կեանքը վերջացաւ :

Հետեւեալ աղօթքը՝ որ Փիլօզօք Եպիսկոպոսը կ'ընէ Քրիստոսի եկեղեցւոյն վրայով՝ թէև համառօտ է, բայց շատ բան կը պարունակէ : «Ո՛վ Տէր Յիսուս, Եստուած և մարդ, Գլուխ քրիստոնեայ եկեղեցիներուդ և Ուսուցիչ քրիստոնեական հաւատոյ, կը խնդրեմ քու ողորմութիւնդ, գթութիւնդ ու մարդասիրութիւնդ. թող աս վտանգը հեռու ըլլայ (այսինքն պապական եկեղեցականներուն ցանկացած՝ Հռովմայ եկեղեցւոյն իշխանութեանը վրայ հաւատք ունենալը) քրիստոնեայ եկեղեցիներէն, և անոնց անդամը եղող ամէն մէկ անձէն. և այսպէս պաշտպան եղիր որ աս թոյնը քու Եկեղեցւոյդ մէջ չմտնէ, թէ որ թոյլառութիւն պիտի ընես որ մտնէ քիչ մը ժամանակ, կը խնդրեմ քննէ որ դարձեալ շուտով դուրս ձգուի : Սակայն թօզ տուր, հրամայէ՛ ու ըրէ՛, որ ամէն ժամանակ քու Եկեղեցւոյդ պահած օրէնքը ու հաւատքը քննուի, որպէս զի յայտնի ըլլայ թէ արդեօք քու և Եւաքեալներուդ ստիվեցուցած հաւատքն է՝ թէ չէ, և թէ բաւական վիսյութիւններ կան անոր ճշմարիտ հաւատք ըլլալուն համար՝ թէ չէ» :

Հնրիկոս Եին յաջորդը՝ Հնրիկոս Էր եղաւ : Եսոր Թագաւորութեանը մէջ՝ 1494, Եպրիլի 28ին՝ Սմիթֆիլտի մէջ այրեցին ութսուն տարեկան որբւարի մը Յովհաննա Իութոն անունով, որ ԵՍԵՑՒՆ ԿԻՆ ՍԵՐՏԻՐՈՒՆ եղաւ Ենգղիոյ մէջ : Եսիկայ Իունկ անունով Լօրտի մը հետ ամուսնացած աղջիկ մը ունէր, որ ան ալ շատ նեղութիւն քաշեց՝ Ուիլքիֆին մէկ քանի փարդապետութիւնները ընդունելուն համար : Եատ բարակ քննութիւն ըրին այն պառուած մարտիրոսուհին վրայ, սակայն անիկայ անխախտ մնաց. ճշմար-

տուժեան մէջ . չվախցաւ երբոր «Ախտի այրիս» ըսին նէ , և բոցերուն մէջէն կ'աղաղակէր որ Լատուծոյ ամենատուրբ ձեռքը աւանդէ իր հոգին :

Թէպէտէ Աւիքլիֆ և իրեն հետևողները Հռովմայ եկեղեցւոյն մոլորութիւններուն և նախապաշարմունքներուն շատը երևան հանեցին ; սակայն եկեղեցականները յամառութեամբ անոնց մէկն ալ չձգեցին . և մէկուն վրայ բարեկարգութեան նշոյլը անգամ տեսնէին նէ , անողոքելի անգթութիւնով կը հալածէին զանիկայ . ասկէց աղէկ կը հասկըցուի թէ որչափ հակառակ կը կենային Բարեկարգութեան , որ այն առջի նախապաշարմունքները ու մոլորական արարողութիւնները վերցրնելն ուն տեղը՝ դիտմամբ կը շատցընէին : Գոյափոխութեան վարդապետութիւնը ալ անկէ ետև աղէկ հաստատութիւն գտաւ , և եկեղեցւոյ հանգանակին մէջ գտնուող էականապէս հարկաւոր սեպուած հաւատալեաց մէկն ալ աս եղաւ : Հաղորդութեան ժամանակ գինի տալը մեծ զգուշութեամբ կամաց կամաց վերջ ըրին : Եսիկայ գլուխ հանելու համար՝ նախ հրամայեցին եկեղեցականաց որ շատ աշխատին սա բանը ժողովրդոց միտքը խոթելու , «Թէ միայն հացի տեսակաւ Քրիստոսի մարմինն ալ արիւնն ալ կը տրուի , այսինքն՝ Քրիստոսի ամբողջ կենդանի և ճշմարիտ մարմինը . և թէ սկիհին մէջ գինին հաղորդութիւն չէ , պլ պարզ գինի է , որ կ'ուտան» (գեռ անատներ կ'ուտային) հացը դիւրաւ զարվար երթալու համար” : Ետքը պատուիրեցին եկեղեցականաց որ «կամաց կամաց վերցընեն գինին պզտիկ ու անձանօթ եկեղեցիներէն սկսելով , ու խրատեն ժողովուրդը որ առանց ծամելու կլին հացը՝ որ չըլլայ թէ ակռաներնուն մէջ մնայ” : Եկեղեցիները սուրբ Այոս Մարիամի և ուրիշ սրբոց պատ-

կերներով լեցուցին : որոնց Եստուծմէ աւելի պատիւ կ'ընէին :

Պէտք է 'Նիվի' Եօրքի Երբեպիսկոպոսը երեսունութը տեսակ մեղք կը համրէ : որ անոնց թողութիւնը Պապէն ու եպիսկոպոսներէն զատ ուրիշ մարդ չէր կրնար տալ . աս մեղքերուն առաջինն ու ամենէն մեծը հերետիկոսութիւնն էր : Եյն ատենները մոլութիւնը՝ տգիտութիւնը և նախապաշարմունքները շատ հաստատութիւն դասն Ենգղիոյ մէջ :

Երեւելի գործը՝ որ Եստուծոյ նախախնամութիւնովը հանդիպեցաւ , ու անոր մարդոց բոլոր գործքերուն վրայ սենեցած իշխողութեանը մէկ օրինակ մը տուաւ . այն է՝ տպագրութեան գիւտը : Եսով սկսան Հռովմէականներէն այն «Սահարեր պզտիկ գրքեր» կոչուածները անանկ շատնալ , որ ալ անհնար եղաւ առջևը առնելը : Եղէկ ըսաւ Փօքսթէ՝ «Կամ Պապը կործանելու է տպագրութիւնը , կամ չէ նէ՝ տպագրութիւնը անշուշտ պիտի կործանէ զանիկայ : Թէպէտ և Յովհաննէս Հուսին և Փրակացի Հերոնիմոսին և այլոց բերանը գոցեց՝ որ չքարոզեն , ու ասանկով կարծեց թէ իր թագաւորութիւնը հաստատ պիտի մնայ . սակայն անոնց տեղը Եստուած քարոզիչ մամուլ մը հանեց , որ Պապը իր թագին բոլոր ուժովը չկրնար անոր բերանը գոցել : Տպագրութիւնը՝ որ Հռուսիոյ Սրբոյ գործածած գործիքներուն մէկն է , հին ատենի լեզուներ խօսելու շտրհքին պէս՝ Եւետարանին վարդապետութիւնը՝ երկինքին տակը գտնուող բոլոր ազգերուն և աշխարհիս ամէն կողմը կը խրկէ կոր , ու մէկ մարդու մը յայտնուած բանը՝ շատերուն ականջը կը հասցընէ կոր , ու մէկ

ազգին գիտցածը՝ ամենուն կիմացընէ կոր” :

1509ին՝ Հենրիկոս Լը ԳաՏը նստաւ . ասոր օրովը Լնգլիոյ թագաւորութիւնը ազատեցաւ Պապին իշխանութենէն :

Եսոր թագաւորութեանը ժամանակն ալ շատ մարդիկ տեսակ տեսակ դատապարտութիւններ ընդունեցին , որոնց մէկն ալ Յովհաննէս Պրատուն էր : Եսիկայ բռնեցին Քանգուարիա տարին առանց իր կնկանը և բարեկամներուն իմացընելու՝ թէ ուր կը տանին . հոն քառասուն օր բանտը պահեցին , որ այս միտոցին Լոռեպիսերաոսին Քէստրը Եպիսկոպոսին ձեռքը ինկած ըլլալով՝ տակալի անդթութեամբ ուզածնուն պէս տանջեցին զինքը . ոտուրները կրակի վրայ դրին՝ որ ուրանայ հաւատքը . բայց Պրատուն համբերութեամբ այն տանջանքներուն դիմանալով՝ իր հաւատքին մէջ անխախտ մնաց : Վերջապէս անիկայ իր քաղաքը Լսֆօրտ խրկեցին , որ հոն այրեն : Իր կուան դէմ քաղաքը մտցուցին ու անոր ոտքերը կոճղի մէջ դրին : Եյս ըրած ատեննին դիպուածով իր տանը ազախինը քովէն անցնելով՝ նայեցաւ որ իր տէրն է , շուտ մը վազեց տուն իր խաթունին զօրուցեց : Իսեղճը մինչև այն օրը ամենևին բան մը չէր գիտեր էրկանը գլխուն եկածներուն վրայով . հիմա ելաւ գնաց , և այնպէս ողբալի վիճակի մէջ գտաւ զանիկայ : Մինչև առտու քովը նստաւ , ան ալ մէկիկ մէկիկ պատմեց բոլոր քաշածները , և այն երկու Եպիսկոպոսներուն իր ոտուրները ինչուան ոսկորը այրելը , անանկ որ ալ վրանին չէր կրնար կոխել . «Ետնց ամէնը ըրին» , ըսաւ , «որ իմ Տէրս ուրանամ . բայց ես անանկ բան չեմ կրնար ընել . քանզի թէ որ այս աշխարհիս մէջ ես անիկայ ուրանամ նէ , ան ալ գալու աշխարհին մէջ զիս կ'ու-

բանայ . և աս կ'աղաչեմ քեզի՝ ազնիւ Աղիսաբեթ՝ , կ'ըսէր , « սկսած իդ մէջ յառաջ գնա , և զաւկը ներդ առաքինի մեծցուր Աստուծոյ վախովը » : Հետեւեալ օրը այրուեցաւ . ու երբոր այրելու վրայ էր , պարզ՝ բայց ջերմեանդ աղօթք մը ըրաւ սա խօսքերով վերջացրնելով . « Բու ձեռքդ կ'աւանդեմ իմ հոգիս . գուն փրկեցիր իս՝ ո՛վ Տէր Աստուած ճշմարտութեան » : Իր մէկ աղջիկը՝ որ հոն ներկայ էր , այս ցաւալի անցքերը կը ստորագրէ , ու անկարելի էր որ անիկայ բան մը մոռցած ըլլայ . քանզի պաշտօնատարին մէկը ըսեր էր թէ՛ « Պրանին աղաքն ալ կրակը պիտի նետենք , որ իրենց հօրը պէս չըլան » :

Արիշ հինգ հոգիի համար ալ ամբաստանութիւն եղաւ , հերետիկոսական գրքեր կարգայնուն համար : Կարդացողը պիտի զարմանայ՝ երբոր իմանայ թէ այս հերետիկոսական ըսուած գրքերը՝ Անգղիարէն լեզուով չորս Աւետարաններն էին . և սակայն բուն ամբաստանութիւնը աս հետեւեալն է . « Զեզի գեմ ենք աս պատճառաւ ալ՝ որ դուք անցեալ երեք տարուան միջոցին՝ ատեն ատեն և յատկապէս մէկ գիշեր մը մինչև յոյս՝ ծուռ մարով և չարութեամբ կարդացեր էք այն Բօպերդ Տուրտանդին շինած մէկ մեծ հերետիկոսական գրքէն Աւետարանին մէկ քանի գլուխները Անգղիարէն լեզուով , որոնց մէջ այլ և այլ մոլար և դատապարտելի վարդապետութիւններ . ու հերետիկոսական հետեւութիւններ կան » , և այլն : Կը տեսնեն՝ ո՛վ ընթերցող , Աւետարանիչներն անգամ հերետիկոս են եղեր՝ Հռովմայ եկեղեցւոյն հակառակ վարդապետութիւններ քարոզելուն համար :

Թողմաս Սան — Սէկ կրակի մէջ եօթը մարտիրոսներ կ'այրուին 'Քովէնդրի մէջ' իրենց տղոցը Լ'նգլի սրէն լեզուով Տասը Պատուիւնքները սորվեցընելուն համար — Լինքոլնի թեմին մէջ հալածանք կ'ելէ — ժողովրդոց տհաճութիւնը առ հալածանքին վրայով, և եկեղեցականաց օրէ օր աւելի իշխանութիւն ձեռք բերելը — Գօնդալ Լպիսկոպոսին հրամանը Լ'նգլիարէն Լ'ետարանին դէմ — Գինտալ — Իր 'Լոր Ղոսկարանին թարգմանութիւնը' որ Լ'նգլիարէն լեզուով աղագուածներուն առաջինն եղաւ — Լ'ս Լ'ետարանէն շատ օրինակներ ծախու կ'առնէ Լ'ոնտրայի Լպիսկոպոսը, ու կ'այրէ :

1518ին՝ Թողմաս Սանը այրեցին : Եսիկայ Լինքոլնի Լպիսկոպոսին ատեանը քաշեցին, ըրած ամբաստանութիւններնուն գլխաւորը սա ըլլալով՝ թէ վերջին օծումին վրայ ուղիղ հաւատք չունի : Եսիկայ եկեղեցւոյ հնազանդեցաւ . ուստի վճռուեցաւ որ միշտ իր վրան կախէ մէկ նշան մը՝ որուն վրայ խուրձ մը կիսայրեաց փայտ նկարուած ըլլայ, ու բնաւ (քսֆօրտէն դուրս չելէ : Սան պատեհութիւն գտնելով՝ փախաւ . ետքը Լոնտրայի մէջ առանց նշանը վրան ունենալու գտան զանիկայ, ու նորէն դատաստանի տարին իբրև վերըստին հերետիկոսութեան մէջ ինկած : Լնոր փաստաբան մը տուաւ Լպիսկոպոսին նօտարը . ան ալ քեզի պաշտպան եմ ըսելով՝ Սանին հինգ տարի առաջ ըրած մէկ խօսակցութիւնը բերնէն առաւ, և այսպէս անոր դէմ ամբաստանութիւն ընող վկային մէկուն խօսքը հաստատեց . Սանը պահող բանտապետն ալ ատեանը հանեցին, որ վկայութիւն տուաւ Սանին ասանկ խօսք մը ընելուն՝ թէ «Եկեղեցւոյ օրէնքները Պիղատոսէն և Կայիափայէն առնուած կ'երևէին իրեն» : Երձանագրութեան մէջ գրուած կը գտնենք՝ թէ

եկեղեցւոյ հնազանդեցաւ . բայց ասոր սուտ կամ իրաւ ըլլալուն վրայ տարակոյս կայ . ինտոր որ եղաւ նէ՛ եղաւ , Սարտի 29ին՝ Եպիսկոպոսին նօտարին ձեռօքը Լոնտրայի պաշտօնատարին յանձնուեցաւ , այս հետեեալ կեղծաւորական վճռով .

«Ար փափաքինք Տէր Յիսուս Քրիստոսի գութովը՝ որ այս բանիս համար քաշելու պատիժդ շատ թեթեւ ըլլայ՝ առանց ամենեին խստութեան կամ դժնդակութեան և ըստ ամենայնի հոգւոյդ փրկութեանը և բարելաւութեանը համար» : Իրաւ բոլորն ալ հոգւոյն բարելաւութեանը համար կ'երևի թէ եղաւ , բայց իր մարմինը տանջուելով : Պաշտօնատարը ձիւ վրայ հեծած՝ ընդունեց բանտարկեալը Եպիսկոպոսին տանը ետևի դռնէն . նօտարն ալ դուռը կայնած կ'իմացրնէր պաշտօնատարին՝ թէ ամենեին իշխանութիւն չունի Սանը մեռցրնելու , և «կը փափաքիմ» , կ'ըսէր , «որ իբրև դատապարտեալ հերետիկոս պատժես , բայց չըլլայ որ մեռցրնես» : Պաշտօնատարը այս խօսքերուն բուն միտքը աղէկ կը հասկընար . և մահուան վճիռը ելածին պէս՝ տարաւ Սիթֆիլա այրեց : Եյսպէս Սանին ըսած խօսքը եկաւ ելաւ . քանզի ինտոր որ Այրիափան ու իր Փարիսեցւոց գունդը կ'ըսէին Պիղատոսին՝ թէ «Սեզի չվայլեր մարդ մը մեռցրնել» , ետևէն ալ կ'ըսէին՝ «Թէ որ աս մարդը արձակես , Այսրին բարեկամը չես» , անանկ ալ ասոնք՝ պաշտօնատարին ձեռքը կը յանձնեն մարդը , գիտեն ալ թէ հարկաւ պիտի մեռցրնէ , ու կեղծաւորելով կ'ըսեն թէ , Չըլլայ որ արիւն թափես :

Եյս թովմաս Սանը գաղտուկ տեղէ տեղ պտորտող Լոլարաներուն քարոզիչներէն մէկն էր . այս պաշտօնով ինքը շատ տեղ պտորտեցաւ : Ահապէրի քաղաքը կ'երևի թէ ճշմարիտ քրիստո-

նէկց ժողով մը ունէր , որոնք տասնուհինգ տարիի շափ անձանօթ մնացին . ետքը մէջերնուն սուտ եղբայր մը ելաւ գնաց մատնեց : Եսոնց մէկ քանին այրեցան , մէկ քանին ալ ուրիշ կերպերով պատժուեցան : Սան անկէց փախաւ գնաց Եմերշամ կեցաւ . ինչուան որ անտեղի ժողովն ալ ջրուեցաւ : Եյս անգամ ալ ազատեցաւ Սան , բայց վերջապէս ցիցին կապեցին այրեցին 1519ին : Եթ թըհարիւր հոգի իր հաւատքին գարձուցեր էր , որ ասոր համար շատ գոհութիւն կը մատուցանէր Եստուծոյ : Ի՞նչ որ Եստուծոյ խօսքին ըսածին պէս՝ « շատերը արգարութեան առաջնորդողները աստղերուն պէս յաւիտեանս յաւիտենից լուսաւոր պիտի ըլլան » , յերաւի ի՞նչովմաս Սան հիմա երկնային փառաց լուսով կը փայլի իբրև պայծառ աստղ :

1519ին՝ եօթը մարտիրոս մէկ կրակի մէջ այրեցան Քովէնդր քաղաքին մէջ շատնց համար եղած ամբաստանութիւնները՝ զաւկընդունուն աւ սպասաւորներնուն Տերունական աղօթքն ու Տասնաքանեայ օրէկքը Ենգղիարէն լեզուով արվեցընեցին էր : Մանքի կրօնաւոր մը քննեց տղոցը իրենց հօրմէն սորված բաները , և պատուիրեց որ՝ եթէ հօրերնուն ընդունելու մահէն ազատ մնալ կ'ուզեն նէ , Ենգղիարէն Տերունական աղօթքը , հաւատամքը և Տասը Պատուիրանքները մէյմ'ալ թերաննին առնելու չեն :

Միրակի օր մը աս եօթը հոգին նորէն Քովէնդր բերին , և վեցին այրուելուն վճիռը տուին . բայց եօթներորդը թող տուին , որ Սմիթ անունով որբւարի մըն էր : Երբոր գատաստանը վերջացաւ ու ժամանակը իրիկուն էր , Եպիսկոպոսին պաշտօնեաներէն մէկը Սիմէոն Սուրգոն անունով՝ հանցեալ որ այս կնկանը հետ ընկերանայ մինչև տու-

նը : Երբոր թեւ բռնած կը տանէր զանիկայ , Սիմէոն թուղթի մը ձայն առաւ թեւին քովէն . տեսնեմ առ ինչ է ըսելով՝ առաւ նայեցաւ որ Տասնարանեան՝ Հաւատամքն ու Տէրունական աղօթքն է Ընգղիարէն . « Եսանկ հա՛ , աղէ դառնանք , ասկէ աւելի յարմար ժամանակ չկրնար ըլլալ՝ » ըսաւ շ ու առաւ տարաւ Եպիսկոպոսին . ան ալ անմիջապէս ՚ի մահ դատապարտեց : Եյս եօթը մարտիրոսները միատեղ այրեցան Եպրիլի 4ին :

Եսոնք մեռածնուն յետո՛ւ առաւելուստո տուաւորս քօսաց ու ինչ կար չկար յափշտակեց բռնութեամբ , անոնց խեղճ կնիկները ու զաւկրները չոր տախտակի վրայ թողելով : Փոքր յանցանքի մը համար ասանկ սոսկալի անգթութիւններ տեսնելով հասարակութիւնը՝ սկսան անգիէն ասդիէն գանգատներ լսուիլ . այս պատճառաւ Եպիսկոպոսը ստիպուեցաւ ասանկ ձայն մը հանել՝ թէ Տէրունական աղօթքին՝ Ը Ընգղիարէնը քովերնին գտնուելուն համար չէր որ այրուեցան , հապա Ուրբաթ օրերը և ուրիշ պահոց օրերը միս ուտելուն համար :

Թեպէտև Եստուծոյ խօսքը հրապարակաւ քարոզելու թոյլտուութիւն չկար անատինները , սակայն աշակերտաց թիւը էվէլօք շատ էր . և անոնց նախանձը մերինին հետ բաղդատելու ըլլանք նէ , մնաք անոնց քով անհոգ և անփոյթ քրիստոնեաներ ենք : Եսոնք գիշերը ինչուան լոյս կը նստէին Եստուծոյ խօսքը կը կարդային , ու մտիկ կ'ընէին : Եւ թեպէտ շատ աղքատ էին , սակայն հիմակուան չորս հինգ ղուրուշի գրքոյկին ութը հարիւր կամ հազար ղուրուշի չափ ստակ կու տային ու կ'առնէին :

Ես ալ կայ որ՝ այս հալածեալ քրիստոնէից դէմ կերպ կերպ ամբաստանութիւններ չէր ըլլար . ե-

ղած ամբաստանութիւններուն ամէնը չորս գլխաւոր բաժանմանց տակ կրնանք առնել : որոնք ամէն ամբաստանութեան մէջ քիչ շատ կը գտնուէին : Լուսջինը՝ ուխտագնացութեան հակառակելնին . երկրորդը՝ Կոյս Սարիամը և ուրիշ սուրբերը քառաւորնին . երրորդը՝ հաղորդութեան հացին ու գինին իրօք Վրիստոսի մարմին և արիւն ըլլալը . ուրանանին . մէյմ'ալ՝ Ընգղիարէն Սուրբ Գիրք կարգալնին : Գիտելու բանը սա է որ՝ աս Լուսարտանէն բնաւ ըրած չէր . որովհետեւ ուսանկ նանկ անվայել չար գործքեր կ'ընեն կորի խօսք չկայ ամենեկին :

Յովհաննէս Պարրէզ Լոնտրացի արծաթագործը իր կնկանը ու աղախինին հետ դատապարտեցին՝ անոնց առջևը Յակոբոս առաքելոյն թուղթը բերնուց զըուցելուն համար :

Կուլիէմոս Լիզըլիէյճ անուն մէկը՝ իր եղբայրը դատաստանի քաշեց՝ Տասնարանեային Ընգղիարէնը սորվելուն համար :

Յովհաննէս Դակէր անուն մէկուն դէմ ամբաստանութիւն եղաւ՝ թէ Վրիստոսի սա խօսքը սորվեցուցեր է Լեւտարանէն՝ Լլիս Պրաունին . «Երանի Լստուծոյ խօսքը լսող ու ընողներուն» : մէյմ'ալ Ութը Երանութիւնք ըսուածները Ընգղիարէն լեզուով : (այսինքն՝ Ստորի . է . 3—12) :

Թովմաս Փիլիպպոսն ու Լաւրենտիոս Դէյլօրը դատաստանի կանչեցին՝ Հռովմայեցուց թուղթը և Գուկասու Լ . Գլուխը կարգախուն համար :

Կերեի թէ չորս հոգի այրեցին այն տարին : Լյո չորսին մէկուն՝ Յովհաննէս Աբրիվենէրին որդիքը բռնադատուեցան իրենք իրենց ձեռօքը հօրերնուն փայտակոյտը բռնկեցնելու :

Վիչ մը գիտութեանց մէջ յառաջ գացած և

լուսաւորուած՝ երկրի մը մէջ՝ անմահ հալածմանց շատ ժամանակ չքելը ամէն մարդ կրնար գուշակել առաջուց . նա մանաւանդ, աս ալ տեսնելով՝ որ շատ ժամանակէ ՚ի վեր էր՝ որ հասարակութիւնը եկեղեցականաց մտութիւններէն զուեր էին և բոլոր Անգղիոյ բնակիչները այս պատճառաւ չէին ուզեր որ ալ վրանին մնայ եկեղեցականաց այն տաղտկալի լուծը :

Կուլիէլմոս Իինտալ անունով մէկը՝ որ Բարեկարգութեան ատենները «Առաքեալ Անգղիոյ» կ'ըսուէր, և Աստուածաշունչը Անգղիարէնի առջի Թարգմանողներուն մէկն էր, ճնաւ Ուէլլի սահմանները, հաւանականաբար 1490ին, ու հալածման ժամանակները Անգղիայէն ելելով Անդուորթ կը բնակէր . հոն իր Թարգմանութիւնը լմնցուց ու տպել տուաւ : Իօնսդալ Լոնտրացի Եպիսկոպոսը՝ որ շատ նախանձով կը փափաքէր ամէն Աւետարանական գրքերը իր թեմն վերցնելու, մանաւանդ՝ Նոր Կտակարանին Թարգմանութիւնը, ասանկ հնարք մը բանեցուց իր նպատակին հասնելու համար : Փաքինկոն անուն մէկը՝ Լոնտրացի վաճառական՝ որ Անդուորթ քաղաքին հետ առուտուր կ'ընէր, իրեն կանչեց, ու անոր հետ խորհուրդ ըրաւ թէ ինչպէս այն բոլոր Նոր Կտակարանները ձեռք ձգէ ու այրէ : Կ'երևնայ թէ Իօնսդալ չուզեց ուրիշ եպիսկոպոսներուն պէս անգթութիւններ ու շարագործութիւններ ընել՝ Սուրբ Իրոց առջևը աղփելու համար, և աս պատճառաւ ասանկ հնարք մը բանեցուց :

Կ'ըսուի թէ Փաքինկոն Իինտալին հետ գաղտնի բարեկամութիւն ունէր, և գիտնալով որ Իինտալ ստակի կարօտ էր ու ձեռքը շատ Նոր Կտակարան էր մնացեր չձախուած, աս բանը աղէկ մի-

ջոց մը երեցաւ իրեն՝ Գինտալին օգնութիւն ընելու : Աւստի Ապիսկոպոսին ըսաւ որ՝ եթէ հրաման ունի նէ : դեռ ծախու չառնուածներուն ստակը տայ առնէ : Ապիսկոպոսը ասոր հաճութիւն տուաւ . Գինտալ ստակը առաւ , Փաքինկոն ալ շատ մը քնորհակալութիւններ : Ապիսկոպոսը գրքերը ձեռք ձգեց , ու Չիփսայտի մէջ այրել տուաւ , որ աս բանիս վրայ շատերը մեծ զարմանք ու տրտմութիւն ունեցան :

Ապիսկոպոսը խելքովը կարծեց թէ ալ ամէն բան լմնցուց . սակայն շատ չքշեց՝ տեսաւ որ իր կարծիքը սխալ է եղեր : Հոլանտայի տպագրիչները երբոր իմացան որ՝ Կոր Ատակարան շատ կը փրնտուո՞ւի կոր , շուտով նոր տիպ մը հանեցին , և հետեւալ տարին բազմաթիւ Կոր Ատակարան հասաւ Լոնտրա :

Սիր Թովմաս Մօր՝ որ անատենը մեծ ատենադպիր էր , սաստիկ թշնամութիւն ունէր բոլոր բարեկարգութիւն մտցրնողներուն , և կ'երեւի թէ շատ խստութեամբ կը քննէր ան հերետիկոսները՝ որոնք Հոլանտայի հետ ո՞ր և իցէ կերպով հաղորդակցութիւն ունէին : Օր մը Գէորգ Աստանդիանոս առնուով մէկը ասոր առջին հանեցին : Հատ բաներ հարցրնելէն ետեւ՝ «Ինչի բան չեմ ընեմ» ըսաւ , «Թէ որ շիտակը բես՝ թէ Գինտալն ու իր ընկերները որմէ՞ն ապրուստ կ'առնեն կոր» : «Հիտակը առ է՝ Տէր իմ» ըսաւ Աստանդիանոս . «Լոնտրայի Ապիսկոպոսն է՝ մեզի օգնութիւն ընողը , քանզի մեզի շատ ստակ տուաւ ան Կոր Ատակարաններուն համար՝ որոնք այրեց , ու մինչև հիմա ան ստակովն է որ կ'ապրինք կոր» : «Ալ հաւատամ իրաւցընէ ատոր ատանկ ըլլալուն» ըսաւ ատենադպիրը , «քանզի ես ըսի Ապիսկոպոսին որ աս բանը ասանկ պիտի ըլլայ» :

Գ Լ Ո Ւ Խ Գ :

Պիճէյ — Իր քննութիւնը՝ Դոնդալ Լպիսիոպոսին առջև — Իր նամակները որ Լպիսիոպոսին խրկեց — Պիճէյ կը համոզուի իր վարդապետութիւնները ուրանալու — Իր խորին տրամաբիւնը և զգըւմը առ բանը ընելուն համար — Պիճէյ միտքը կը դնէ որ նորէն Լեւտարանին ճշմարտութիւնը քարոզէ — Լսիկայ կը բռնուի ու Կորուհի մէջ կ'այրուի՝ իբրև նորէն մոլորութեան դարձած հերետիկոս :

Թ՝ ում մաս Պիճէյը Կանտարրիգիայի համալսարանը վարժուեցաւ . աշակերտութեանը ատենը աւնուանի էր , և իրաւագիտութեան մէջ շատ յառաջ գնաց : Լսիկայ Հոգւոյն Սրբոյ ազգեցութիւնովը արթընցաւ , ու անկէ ետև աւելի մեծ բաներու տուաւ ինքզինքը , և շատ նախանձաւոր եղաւ ուրիշները ճշմարտութեան գիտութեանը առաջնորդելու : Իր աշխատանքները պարապը չելան . իր քարոզութիւններուն պտուղներուն մէկն ալ Հոգոն Լազիմէր՝ այն Քրիստոսի հաւատարիմ ծառան էր , որ ետքը Լնգղիոյ բարեկարգութեանը երևելի ջատագովներէն մէկն եղաւ :

Վիչ մը ժամանակէն ետև Պիճէյ ելաւ համալսարանէն , ու շատ տեղ պտըտեցաւ՝ համարձակութեամբ Հոսովմայ եկեղեցւոյն մոլորութիւնները ցուցընելով : Ըստ չանցած՝ հրաման ելաւ որ Պիճէյը բռնեն :

1527 , Կոյեմբերի 27ին՝ Պիճէյին դէմ ամբաստանութիւն եղաւ՝ թէ Լուտերի այս ինչ և այն ինչ վարդապետութիւնները կը քարոզէ , և շատ հերետիկոսական կարծիքներ ունի . զոր օրինակ կ'ըսէ թէ՝ « Սուրբ Կիրքը Լնգղիարէնի թարգմանելու է , Պապին ներողութիւնները ընդունելու չէ » , և ասոնց պէս շատ բաներ ալ :

Դեկտեմբերի 2ին Պինէյը՝ Լոնտրայի Լպիսկոպոսին՝ Գօնսգալին առջին հանեցին: Ըստ համոզութիւններ ըլլալէն ետև՝ Պինէյ Լոսվմայ եկեղեցւոյն դառնալու յանձնառու չեղաւ: Լետեեալ օրը կրկին ատեանը հանեցին. ու Գօնսգալ նորէն սկսեց յորդորել որ զեղջի գայ. բայց Պինէյ գէմ կեցաւ՝ ըսելով. «Իողճիս վկայածին պէս ինչ որ ըսի նէ՝ ան ըսածներէս անգին չեմ անցնիր»: Վերջապէս՝ շատ խօսքեր ըլլալէն ետև, և ստեպ ստեպ իր բարեկամներուն հետ տեսութիւն ընելութոյլառութիւն ըլլալէն ետքը, Գօնսգալի 7ին՝ Լպիսկոպոսը սկսաւ խստութեամբ խօսիլ հետը՝ իբրև թէ անկէ ետև ալ յամառութեանը վրայ մնայ նէ՝ պիտի այրէ զինքը. «Ինէյ՝ ալ չկրնալով դիմանալ, ուրացաւ: Ետը վրայ՝ խուրձ մը կիսայրեաց փայտ ձեռքը տալով՝ փողոցէ փողոց պտտցուցին, ցուցնելու համար՝ թէ արժանի էր այրուելու. ու ետքը թող տուին:

Պինէյ այս Լպիսկոպոսին քանի մը նամակներ գրեր էր՝ ատեանը ելելէն առաջ, որ ան նամակներուն մէջ գրածներովը քննութիւն եղաւ իր վրայ: Եռաջին նամակին մէկ կտորը հոս դնենք, որ իր դարձի գալուն պատմութիւնն է:

Նամակը կը սկսի՝ նախ և առաջ իր յօժարակամութիւնը ցուցնելով՝ իր վարդապետութիւններուն ինչ ըլլալը իմացնելու, աս ալ ըսելով թէ՝ «Ընծք մտար՝ հերետիկոսական և ապստամբացուցիչ վարդապետութիւններ չեն»: Ետքը կըսէ Գօնսգալին թէ, «Ըստ սուտ վարդապետներ կան՝ Վրիստոսի խաչին թշնամի, որոնք հերետիկոսները հալածելը պատճառանք ըրած՝ իրենց շահը կը փնտռեն միայն»: Եսանկ մարդոց մէկ քանի տեսակները մէկիկ մէկիկ համրելէն ետև, կը նմանցրնէ

զանոնք այն բժիշկներուն , որ Աւետարանին մէջ յիշուած տեռատես կինը անոնց ձեռքը լիցուց իր բարոյ ունեցածները , ու օգուտ մը չքաղեց . բայց երբոր հաւատարմով եկաւ Վրիստոսի հանդերձին ծայրին գալաւ նէ՛ նոյն ժամուն բժշկուեցաւ : « Ո՛վ պահու չելի կարողութեան Ամենաբարձրելոյն , որ եռ իմ վրաս զգացի » , կ'ըսէ , « ես որ այն կնկանը նման՝ Վրիստոսի ոտքը երթալ իյնալէս առաջ , ունեցածս չունեցածս այս տգէտ բժիշկներուն տուի . հակումներ ընելէն ու երկար երկար պահքեր բռնելէն՝ զօրութիւնս հատաւ . * ներողութեան կոն»

* Ներողութեան կոնդակներ ըսելով՝ պիտի իմանանք տեսակ մը թոյլտուութիւն , որով Պապը կը յայտնէ թէ՛ ո՛վ որ զանոնք ծախու կ'առնէ , կամ քիչ ժամանակ՝ կամ երկար ժամանակ և կամ մշտնջենաւորապէս կը ներուի ան մարդուն մեղքերը՝ որ անոնց մէջ յիշուած են : Աս կոնդակներուն գինը՝ ծախու անոնոնք կարողութեան համեմատ՝ և կամ անոր ներուելու մեղքին ծանրութեանը համեմատ կ'որոշուէր : Մինչև անգամ եղեռնագործ մարդիկ ալ աս առուտուրին մասնակից կ'ըլլային : Այսպէս արդիւնաւոր շահ մը կ'ըլլար Պապին : Աս ներողութիւնները ծախողները եկեղեցականներն էին , ու անոնց գործքը աս էր , ուսկից մեծ օգուտ կը քաղէին : Աս կոնդակները յայտնի կը ծախուէին : Անտոնի ժամանակագիր մը կը հաստատէ թէ՛ Անտոնայի հրապարակներուն մէջ ասոնք հասարակ ապրանքներու պէս կը ծախուէին . ու մարդիկը ամէն տեսակ եղեռնագործութիւններու ու անառակութիւններու գրգռեցին : Արինպալ Լքպիսոսոր կ'ըսէ թէ՛ « Ոմանք սոսկով առատօրէն ներողութիւններ ծախու կ'առնէին շոտլանդ . և ան որ խիստ շատ կոնդակներ առած էր՝ իր թաղման ատենը իր հեար գերեզմանը դրուելու , (որ ես աս բանիս ականատես եմ ,) մահուան համար ամենէն ազէկ պատրաստութիւն տեսած կը սեպուէր » : Աս ներողութիւններէն մէկ քանիները ետքէն զանուած են՝ անտոնի մեռելոց արկղերը բանալով : Երբոր մարտիրոսներ այրուելու կ'ըլլային , անոնց այրմանը համար փայտ բերողներուն շատ անգամ քառասնօրեայ ներողութիւն կը շնորհուէր : Շոտլանդ եկեղեցւոյն աս զգուշի բանը դեռ կը շարունակուի , թէպէտ և առաջինին չափ չէ : Չե տարի առաջ Պապը մէկ հրաւիրանաց կոնդակ մը հրատարակեց , որով կը խոստանար ներողութիւն շնորհել ան ամենուն՝ ուրոնք ուխտագնացութեամբ շոտլանդ պիտի երթային (Յօրելեան տարւոյն մէջ , 1825ին :

դակներ ծախու առնելէն ու պատարագուց տալէն՝ քսակս ստակ չմնաց, և միտքս ալ բոլորովին տկարացաւ . աս բոլոր ըրածներնին՝ (ինչպէս որ հիմա յայտնապէս կը տեսնենք,) իրենց շահուն համար է եղեր, և ոչ թէ տկարութեան ու թուլութեան մէջ ինկած հոգիս փրկելու համար :

«Իրայց վերջապէս Քրիստոսի ձայնը ականջս հասաւ : Ըս ան ատենն եղաւ՝ երբոր Երասմոս առաջին անգամ իր Լատիններէն՝ Կոր Կտակարանը տպագրեց ու հրատարակեց : Լսեցի որ շատ ընտիր ու ճով մը յօրինած է, ուստի լեզուին համար մէկ հատ մըն ալ ես առի՝ ամենեւին բան մը չգիտնալով մէջը եղածներուն վրայ . բայց հիմա կ'իմանամ որ՝ Ըստուծոյ մասնաւոր նախախնամութիւնովը ծախու առեր եմ զանիկայ : Եղէկ միտքս է որ առաջին անգամ բանալ կարդալուս, Տիմոթէոսի Ըռաջին Թուղթին սա խօսքը դէմս ելաւ, (որ իմ հոգւոյս շատ անուշ ու միտիթարական խօսք մըն էր,) Ըս խօսքը ճշմարիտ է՝ և բոլորովին ընդունելութեան արժանի, որ Քրիստոս Աստու աշխարհք եկաւ մեղաւորները փրկելու համար՝ որոնց գլուխը ես եմ՝ : Ըս մէկ համարը կարդալուս՝ այն ժամանակը Ըստուծոյ զօրութիւնը անձանօթ կերպով մը ազգեց սրտիս, մեղքերուս զգացումովը վերաւորուած և գրեթէ յուսահատութեան մէջ ինկած հոգիս ուրախացաւ, և մէկ անանկ ներքին ուրախութիւն մը ու հանդարտութիւն մը զգացի՝ որ չեմ կրնար պատմել . բայց աս գիտեմ որ կոտորած սիրտս ցնծութիւնով լեցուց : Ընատենը Սուրբ Գիրքը ինձի մեղքէն անուշ եկաւ, ու խորիսխէ կաթած մեղքէն ալ . կամաց կամաց սորվեցայ որ այն քաշած աշխատութիւններս, պահք բռնելներս, հսկումներ ընելս, ներողութեան կոնգակներ ծախու

առնելս , պատարագուցներ տալս անօգուտ են եղեր . քանզի զուրկ էի Քրիստոս Յիսուսի հաւատքէն , որ ան միայն կարող է փրկել իր ժողովուրդը իրենց մեղքերէն . իմացայ որ անոնք պարայ բաներ են եղեր , և Սուրբ Օգոստինոսին ըսածին պէս՝ « Էհտակ ճամբէն խոտորիլ մը միայն » . և նման այն փոքր ծածկոցին , որով մեր նախնի ծնողքը ծածկել ուզեցին ինքզինքնին . որ և անոնք չէրցան հանգիստ և խաղաղութիւն գտնել՝ ինչուան որ Եստուած չտուաւ այն խոստմունքը , թէ Արնկանը սերունդը օձին գլուխը պիտի ջախջախէ : Չկրցայ մեղաց դառն և մահաբեր խայթերէն ազատիլ , ինչուան որ Եստուած չսորվեցուց ինծի այն դասը , որ Տէրն մեր կը յիշէ Յովհաննու Եւետարանին Երրորդ Գլխուն՝ մէջ . « Եւ ինտոր որ Սովսէս անապատին մէջ օձը բարձրացուց , անանկ ալ պէտք է որ Արդին մարդոյ բարձրանայ : Որ ամէն ո՛վ որ անոր հաւատայ՝ չկորսուի , հապա յաւիտենական կեանքը ընդունի » : Եյս դասին անուշութեան համը առնելով , որ մէկը կարող չէ իմանալ՝ ինչուան որ Եստուած չսորվեցրնէ , ինչպէս որ Պետրոս առսքեալին ալ ինքը յայտնեց . խնդրեցի Տէրոջմէս որ հաւատքս աճեցրնէ , և այս միայն կ'աղաչէի իրեն , որ իր փրկութեանը ցնծութիւնը սրտիս մէջն ունենալով՝ Հոգևով Սրբով զօրանամ , ու ան իս պահէ ամէն առնն . և ՚ի վերուստ զօրութիւն ընդունելով՝ Եստուծոյ ճամբաները չարերուն սորվեցրնեմ՝ որ է ողորմութիւն և ճշմարտութիւն , որպէս զի մեղաւորները Տէրոջը դարձրնեմ , ես՝ որ առաջ մեղաց գերի էի » :

Եսկէ ետև « Կի՛նէյ՝ Եպիսկոպոսին ու կարգի-նալին առջևը տուած քննութեանը վրայ կը խօ-

սի , և կ'ըսէ թէ իր այն նեղութեանը ժամանակը մի միայն մտիթարութիւնը Քրիստոս էր , ու կը փափաքէր ցուցնել զանիկայ իբրև մեզի «Մատուցած եղած իմաստութիւն՝ արդարութիւն՝ սրբութիւն և փրկութիւն» . «որ և ինքը որ մեղք չէր գիտեր , մեզի համար մեղաւոր սեպուեցաւ , որ մենք անոր ձեռքովը Մատուցոյ արդարները եղած ըլլանք . Որ ինքը մեզ ծախու առաւ օրէնքին անէծքէն՝ մեզի համար անէծք ըլլալով . ինչու որ արդարները կանչելու չեկաւ , հապա մեղաւորները ապաշխարութեան» . որ ըսել է՝ ոչ թէ սուտ տեղը ինքզինքնին արդար սեպողները . քանզի «ամէնքը մեղք գործեցին և Մատուցոյ փառքէն պակասած են : Եւ անոր շնորհքովը ձրի կ'արդարանան Յիսուս Քրիստոսով եղած փրկութիւնովը» : ա՛հ . ա՛հ : թ՛հ . թ՛հ : Գա՛ղ . գ՛ : Սա՛րբ . թ՛ : Հա՛ով . զ՛ : «Եւ ուստի ձեռքէս եկածին չափ կը քարոզեմ՝ որ բոլոր մարդիկ պարտին զգալ մեղքին գեշութիւնն ու ծանրութիւնը , և ճանչնալու են բռնած ճամբաներնուն չարութիւնը , և անօթի ու ծարաւ ըլլալու են ան արդարութեանը , որ կը յիշէ Պօղոս առաքեալ սա խօսքին մէջ . «Մատուցոյ արդարութիւնը Յիսուս Քրիստոսի հաւատքէն՝ բոլոր հաւատացողներուն վրայ է . ու չկայ զանազանութիւն : Ինչու որ ամէնքը մեղք գործեցին , և Մատուցոյ փառքէն պակասած են : Եւ անոր շնորհքովը ձրի կ'արդարանան Յիսուս Քրիստոսով եղած փրկութիւնովը» : Հա՛ով . գ՛ : Եւս արդարութեանս համար անօթի ու ծարաւ եղող մարդը անշուշտ կը կշտանայ , առանց մէյմ'ալ անօթեանալու ու ծարւելու յաւիտեան :

«Իայց շատերը աշխատեցան աս անօթութիւննին ու ծարաւնին անցրնել մարդկային արդարութեամբ ,

որ այն արդարութիւնը մեր անկատար գործքերովը կ'ըլլայ . ինչպէս՝ ուխտագնացութիւնով , ներողութիւն ծախու առնելով , սրբոց սեղաններուն մոմեր ընծայելով * , պահեցողութիւնով և ուրիշ սնապաշտական արարողութիւններով . ասոնց հետ կրնանք համրել կամաւոր (կամ չափազանց բարեգործութիւնք) ըսուածն ալ , որուն ուղղակի հակառակը կը քարոզէ Մատուծոյ խօսքը . « Չեզի պատուիրած խօսքիս վրայ բան մը չաւելցրնէք , ու անկէց բան մը չպակսեցրնէք , այլ ձեր Տէր Մատուծոյ պատուիրանքները պահէք , որոնք ես ձեզի կը պատուիրեմ » : Արդ՝ ես երբեմն աս բաներուն վրայ

* Սուրբի մը պատկերին առջևը վառելու մոմին կամ կանթեղին ծախքը հատուցանելը՝ մէկ բարեգործութիւն մը սեպուած էր : Հետեւեալ պատմութիւնը՝ որ երևելի աստի մը ժամերգութեանցը մէջ կը կարդացուէր , կը ցուցնէ թէ աս աւելորդապաշտութիւնը որչափ հարկաւոր բան սեպուած էր : Չար կնկան մէկը՝ իր կենացը մէջ բնաւ աղէկութիւն մը ըրած չէր , բայց միայն Սոյս Սարիամին մէկ պատկերին առջևը կանթեղ կը վառէր : Երբոր ասիկայ մեռաւ , սատանաները առին անոր հոգին՝ իբրև իրենց օրինաւոր որսը : Սոյսը բարեխօսութիւն ըրաւ . բայց որովհետև անիկայ բարի գործ մը ըրած չէր , անպատճառ դժոխք պիտի երթար : « Սոյս » , ըսաւ մեր Տիրուհին , « անիկայ մէկ կանթեղ մը կը վառէր իմ առջևս , անոր համար կ'ուզեմ որ անոր բարերարութիւն ընեմ , ինչպէս որ անիկայ ըրաւ ինձի » , ու հրամայեց հեշտակի մը որ մէկ սուրբ մոմ մը վառէ , ու տանի դժոխքը անոր առջևը դնէ : Ըստ պատճառաւ սատանաները կը հեռանային , և այնչափ կը նեղուէին , մինչև որ առաջարկեցին անոր հոգին մարմինին դարձնելու . և Սարիամը աս առաջարկութիւնը ընդունեց : Ըստ կնիկը այսպէս նորէն իր կեանքին վերադառնալով՝ իր մտաբերութեան վտանգէն ազատուիլը միտքը բերաւ , ու գնաց իր մեղքերը քահանայի մը խոստովանեցաւ , ու անկէ ետքը սուրբ կեանք մը վարեց : Ի՛նչ ցաւալի բան է ասանկ հայհոյական անտեղի առասպելներ հրատարակելը . ոսկայն ասիկայ հոս դրինք , վասն զի կը բացատրէ աս նշանակուած աւելորդապաշտութիւնը , ու կը ցուցնէ թէ ի՛նչ զարհուրելի սխալանաց մէջ կրնայ իյնալ մարդկային միտքը , երբոր կը մերժէ Մատուծոյ յայտնուած բանին լոյսը , և Սուրբ Հոգւոյն վարդապետութիւնը :

խօսած եմ՝ ոչ թէ զանոնք դատապարտելու յանգրգնելով, այլ միայն անոնց որչափ օրինաւոր ըլլալը ցուցնելով, և ջանալով մինչև անգամ տղայոց հասկըցընելու՝ թէ անանկ յոյս մը դնելու չեն ան բաներուն վրայ, որպէս զի իրենց Փրկչէն հեռանան: Աղջ լեր յանուն Տեառն ամենապատիւ հայրդ:

«Ահա՛ կատարելապէս ցուցուցի հոս սորվեցուցած վարդապետութիւնս: Թէ որ ուրիշ բանի մը վրայ ուրիշ մեկնութիւն մ'ալ կ'ուզէք նէ, պատրաստ եմ կամքերնիդ կատարելու, միայն թէ կ'ազաչեմ որ ժամանակ ալ շնորհէք: Ժամանակ խնդրելուս պատճառը մարմնոյս տկարութիւնն է: Կը փափաքիմ որ՝ եթէ մէկ բանի մէջ սխալած եմ նէ, ուղղուիմ»:

Արդարեւ այս գրած նամակները աղւոր նամակներ էին. և մէկ քանի խօսքերէն կ'իմանանք որ՝ անոնց մէջ գրած խօսքերը շատ դպան Դօնսդալ եպիսկոպոսին. նաև յիշուած է թէ մինչև անգամ քանի մը ուրիշ բացատրութիւններ ալ ուզեց, ոչ թէ Ախնէյին դէմ եղած ամբաստանութիւնները հաստատելու մտօք, այլ ինքը բան սորվելու համար. կ'երևի թէ աս պատճառաւ էր՝ որ Այպիսկոպոսը կ'ուզէր մանաւանդ ազատ արձակել Ախնէյը, քան թէ պատժել:

«Ախնէյ իր ուրացութենէն ետև Աննտարրիդիա դարձաւ՝ իր տկարութեանը վրայ շատ տրտմած ու զիջացած: Ազդիմէր իր քարոզներուն մէկուն մէջ՝ այս միջոցին Ախնէյին մտքին ինչ վիճակի մէջ ըլլալը աղէկ մը կը ստորագրէ. կ'ըսէ թէ՝ «Ան նոյն Ախնէյ վարժապետը՝ որ Աստուծոյ խօսքին համար այրուեցաւ, ուրացութեան համոզուեցաւ իր բարեկամներէն ան ատենները՝ որ Աարդինալին»

ձեռքը շատ զօրութիւն կար : Կանտարրիգիա դառնալէն ետքը՝ ամբողջ տարի մը անանկ օտստիկ տառապանաց և տրտմութեան մէջ էր , որ մէկ բանէ մը մոտիթարութիւն չէր կրնար գտնել . մինչև անգամ Եստուծոյ խօսքը սփոփանք մը չէր կրնար տալ անոր սրտին , քանզի՞ իրեն անանկ կու գար թէ բոլոր Սուրբ Գիրքը իրեն դէմ է , և ո՛ւր որ կարգայ նէ՝ իրեն դատապարտութեանը վճիռը պիտի ընգոունի : Ենոր հետը աղէկ բարեկամութիւն ունենալու համար՝ շատ անգամ տեսութիւն կ'ընէի հետը . բայց մոտիթարութիւն մը տալու համար ինչ որ կը ցուցընէի նէ , իրեն դէմ կ'երկնար : Սակայն աս ամենուն փոխարէն՝ Եստուած ետքը անանկ զօրաւոր ու կատարեալ հաւատք մը տուաւ անոր , որ չէ թէ միայն իր հաւատքը դաւանեցաւ ամենուն առջին՝ Տեառն մերոյ Աստուծի Քրիստոսի Եւետարանին համեմատ , այլ նաև հրոյ ճարակ ըլլալու տուաւ իր մարմինը՝ ան նոյն Եւետարանին համար” :

Պիլնէյ՝ Կանտարրիգիա վերագառնալէն ետե՛կ երկու տարիի չափ ողբաց իր տկարութեանը վրայ : Վերջապէս Եստուծոյ շնորհօքը կարողացաւ հաստատ դիտաւորութեամբ միտքը դնել՝ որ մինչև անգամ իր կեանքը զոհէ այն իր տկարութեան ատենը ուրացած ճշմարտութեանը համար : Ես ասանկ հաստատ որոշելով՝ 1531ին՝ դիշեր մը ելաւ իր բարեկամներուն ըսաւ . «Մնաք բարով՝ ես Երուսաղէմ կ'երթամ” (անշուշտ Գործոց . ԺԹ . 21 : Ի . 22 Պողոսին խօսքը յիշելով ,) ու առաւ քալեց . շուտ մը Կանտարրիգիայէն Կորնթօք հասաւ : Եւջի բերանը գաղտուկ կերպով կը խօսէր և կը յորդորէր մարդիկը , բայց շատ չանցած՝ սկսաւ յայտնապէս քարոզել դաշտերուն մէջ՝

խոստովանելով թէ ինքը սխալեցաւ, այն ուրացած վարդապետութիւնները ճշմարիտ էին, և մեծ եռանդով կը յորդորէր ամէնքը՝ որ իրմէ խրատ առնեն, ու հաւատոյ վերաբերեալ բաներու մէջ մարմինին մտիկ չընեն: Այլ երջապէս՝ Արուիչ հասաւ, ու հոն՝ Վինտային թարգմանած՝ Արր Ատակարանն ու Հնազանդութիւն Քրիստոնէից անունով գիրք մը մարապետի մը տալով՝ որ իրեն շատ օգնութիւն ըրած էր, բռնուեցաւ բանտը գնաց. հոն մնաց՝ ինչուան որ դատապարտութեան վճիռն ելաւ Ապիսկոպոսէն, որ զանիկայ իբրև կրկին հերետիկոսութեան գարձող՝ այրան:

Արօնաւորները և ուրիշ եկեղեցականները շատ աշխատեցան՝ որ Պիլնէյը կրկին իրենց դարձընեն, բայց պարապ տեղը. և սովորական եղած կերպերովը դատապարտուելով ու անարգուելով՝ Արուիչի պաշտօնատարաց ձեռքը յանձնուեցաւ:

Մեռնելէն օր մը առաջ՝ իր մէկ քանի բարեկամները բանտը տես եկան իրեն, նայեցան որ հանդարտ մտքով և ուրախ սրտով մը նստեր ընթրիք կ'ընէ կոր: Մէջըննուն մէկը ըսաւ. «Արուախանամ որ աստանկ ուրախութեամբ փորձ կը կշտացընես կոր՝ գլխուդ վերևը հասած ցաւալի մահուանէդ պսչափ քիչ ժամանակ առաջ»: Պիլնէյ պատասխանեց. «Այս ալ ան փրկիլտրկող տուներու տէրերուն պէս կ'ընեմ կոր, որոնք ինչուան վերջը կը ջանան հաստատել իրենց կործանելու բնակարանները»: Խօսակցած ատեննին՝ մէջըննուն մէկը անոր յիշեցուց ըսելով թէ՛ «Ի՞նչ և կրակը շատ տաք պիտի գայ մարմինիդ, սակայն Հոգւոյն Արքայ Ռիթարութիւնը պիտի զովացընէ զքեզ յաւիտեան»: Ընտանը քաջ վկան առջևը դրուած կանթեղին բոցին բռնելով մատը՝ ըսաւ. «Վհա՛

փորձով կը զգամ և շատնցուընէ գիտեմ՝ որ Լստուծոյ սահմանագրութեամբը կրակը բնականապէս տաք է . սակայն Լստուծոյ Սուրբ Խօսքէն , և անոր մէջ պատմուած մէկ քանիներուն փորձառութենէն՝ որոնք բոց'րուն մէջը տաքութիւն չի մացան , ու կրակին մէջը՝ այրելին չզգացին , ես ալ հաստատ կը հաւատամ որ աս մարմինս ինտոր այրի նէ այրի , հոգիս պիտի մաքրուի , ու պիտի ազատիմ . քաշելիքս քիչ մը ցաւ է , սակայն վերջը անպատմելի ցնծութիւն կայ" : Լսոր վրայ Եսայիին սա խօսքերը ըսաւ . " Տէրը այսպէս կ'ըսէ , Մի վախնար , վասնզի ես քեզ փրկիցի . քեզ քու անունովդ կանչիցի . դուն իմս ես : Երբոր դուն ջուրիբէն անցնիս , ես քեզի հետ պիտի ըլլամ , ու երբոր գետերէն անցնիս , քեզ պիտի չկոխեն . երբոր կրակի մէջէն քալես , քեզ պիտի չայրէ , և բոցը քեզ պիտի չբռնկցընէ : Բանզի ես քու Տէր Լստուածդ՝ Իսրայելին Սուրբը՝ քու Փրկիչդ եմ" : Եսայ . խց . 1—3 : Եյս համարիս վրայ երկարօրէն խօսեցաւ՝ իրեն և քովն եղող բարեկամներուն վրայ դարձընելով , որոնցմէ ոմանց ազդուութիւն մը եղաւ ըսածներէն , և ան խօսքին միտթարութիւնը շարունակ վայելցցին մինչև իրենց մահուան օրը :

Հետևեալ առտուն՝ 1531 , 'Արշեմբեր 10ին՝ պաշտօնատարին ծառաները սպանման տեղը տարին զանիկայ : Բանտէն դուրս կլլելու ատենը՝ բարեկամին մէկը կարճ խօսքով մը յորդորից զանիկայ որ հաստատ կ'անայ և համբերութեամբ մահուան դիմանայ : « Ինչէյ ալ պատասխան տուաւ՝ նմանցընելով զինքը անանկ նաւավարի մը՝ որ հովերէ ու ալիքներէ կը տաշնապի , սակայն շուտով իր բաղձացած նաւահանգիստը հասնելու յուսով՝ առջևը

եղած վտանգներուն համբերութեամբ կը տանի : Տարած ատեննին՝ ինչուան ցիցն որ հասաւ նէ , հանդիպած աղքատին ողորմութիւն տուաւ : «Կերկայ գտնուողներուն մէկը կը պատմէ թէ՛ աշխարհականի վերարկու մը առած էր վրան՝ մազերը անձե կտրտած , որ ասիկայ՝ քահանայութեան կարգը իրմէ առած ատեննին ըրին . և ինքը թէպէտ և մարմնով փոքր էր , սակայն կերպարանքին վրայ ազնուութիւն մը կը փայլէր : Փայտակոյտին պատրաստութիւնը լմնցած չըլլալով՝ դարձաւ իր բոլորտիքը առած բազմութեանը ըսաւ . «Բարի ժողովուրդք՝ ես հոս մեռնելու եմ եկեր , ինչպէս որ աս վախճանիս համար ծնած եմ . և հիմա իմ հաւատոյ դաւանութիւնս ցուցնեմ պիտի ձեզի , որ դուք վկայ ըլլաք՝ թէ ես ամենակարող Աստուծոյ առջևը ուղիղ հաւատք ունենալով՝ երբև ճշմարիտ քրիստոնեայ այս կեանքէս կ'անցնեմ" : Անտենը Առաքելական Հանգանակը զրուցեց :

Ետքը Պիլնէյ վերարկուն ձգեց վրայէն , ցիցին քովը գնաց , ու մեծ հանդարտութեամբ և ջերմեռանդութեամբ աղօթք ըրաւ՝ ճխդերորդ Սաղմոսին սա խօսքերովը վերջացնելով . «Ս'վ Տէր՝ լսէ իմ աղօթքիս . ակա՛նջ դիր իմ աղաչանքիս" . ու երկրորդ համարը իրեք անգամ կրկնելով . «Բու ծառայիդ հետ դատաստանի մի՛ մտներ . ինչու որ ընաւ կենդանի մը չարդարանար քու առջիդ" : Այս գեղեցիկ Սաղմոսը՝ որ կարծես թէ իրեն համար շինուած էր , շարունակելով ինչուան վերջը ըսաւ : Երբոր լմնցաւ , հարցուց պաշտօնատարներուն թէ՛ ամէն բան պատրաստուա՞ծ է . անոնք ալ պատասխանեցին թէ պատրաստ է . ան ատենը վրայի լաթերը հանեց , միայն շապիկ մը ու վարտիք մը թողելով . ելաւ կայնեցաւ այն ոտք գնե-

լեքին վրայ՝ որ ժողովուրդը զինքը աղէկ մը տեսնեալու համար շիներ էին, ու շրթան անցուցին անոր մէջքը : Իր բարեկամներէն մէկը՝ Աւարճըր անուն բժիշկը եկաւ հրատարական ողջոյնը տալու, բայց հեկեկալէն չէր կրնար խօսիլ : Պիէէյ քաղցր ժպիտով մը շրթային վրայ կռթռնելով՝ շնորհակալ եղաւ բոլոր իրձէ ընդունած մարդասիրութեանցը համար՝ Եափներէն սա խօսքն ալ ըսելով . «Երածէ՛ հօտդ, արածէ՛ հօտդ, որ երբ Տէրը գայ, քեզ արածելու վրայ գտնէ . մնաս բարով՝ սիրելի բարեկամս, մնաս բարով» : Ընտենը մէկ քանի կրօնաւորներ քովը եկան, «Պիէյնէյ վարժապետ», ըսին, «ժողովուրդը անանկ գիտէ՝ թէ մենք եղած ենք քու մահուանդ պատճառ, և հաւանական է որ՝ ալ ասկէ ետե ողորմութիւն չտան մեզի . կ'աղաչենք՝ ըսէ՛ որ դուն սիրով ես մեզի հետ, ու ազատէ մեզ այս բանէն» : Պիէէյ ալ չուզելով անոնց վրէժխնդրութիւն ընել, դարձաւ բարձր ձայնով մը ըսաւ ժողովուրդոց . «Ա'աղաչիմ՝ ձեզի՝ բարի ժողովուրդք, աս մարդիկը իմ մահուանս պատճառ կարծելով՝ անոնց վնաս չտաք . քանզի պատճառը անոնք չեն» : Ըս փոքր դարձուածքէն շատ աղէկ կը հասկըցուի որ՝ ժողովուրդը՝ թեպէտև եկեղեցականաց իշխանութեանը կուրօրէն հնազանդելու սովորած էր, սակայն սկսեր էր աս եղած անդթութիւններուն թշնամի ըլլալ : Մարտիրոսաց արիւնը քրիստոնէութեան սերմն եղաւ միշտ :

Մարդիկը խուրճերով փայտ ու եղէգ բերին, բոլորապէս շարեցին ու բռնկեցուցին . շուտ մը բոցը առաւ փայտերը, և սկսաւ երեսը խանձիլ . խփ ինքը ձեռքունները վեր բռնած կուրճքին զարնելով՝ երբեմն «Նիսուս», և երբեմն «Ար՝ հաւատամ»,

կ'ըսէր : Հոյ՛ւ շատ սաստիկ ըլլալով՝ երկու երեք անգամ բոցը առաւ մէկդի տարաւ , ու խեղճը քանի մը անգամ առանց կրակի կեցաւ : Ա՛յ երջապէս բոլորը մէկտեղ աղէկ մը բռնկելով՝ շաա չքշեց հոգին փշեց . մարմինը կծկեցաւ երեսին վրայ դէպ ՚ի վար ծռելով՝ շղթային վրայ հեծած : Ըս որ իմացաւ պաշտօնատարներուն մէկը , եկաւ նիզակով մը մարմինը ցիցէն ազատեց կրակին մէջէ ձգեց , ու վրան փայտ նետեցին , և մարտիրոսացեալ Պիլնէյին մարմինը շուտ մը մոխիր դարձաւ :

ՊԼՈՒԻ Ե :

Ղադիմէր՝ որ առաջ նախանձաւոր պապական մըն էր — Պիլնէյին քարոզութեամբը դարձի կու գայ , ու Ըւետարանը կը բարոզէ — Իր անկեղծութեամբ գրած նամակը՝ որ թագաւորին խրկեց — Ըսիկայ պապականներէն կ'ամբաստանուի — Մէկ վիճակի մը Լպիսկոպոս կը կարգուի — Արջանայ մոլորութիւնները վերցընել — Ինչպէս որին առջեւ քրիստոնէսական Տամարձակութեամբ կը վարուի :

Ուզոն Ղադիմէր՝ Պիլնէյին աշակերտը՝ համալսարանը եղած ատենը շատ նախանձաւոր էր Հռովմէականաց աւելորդապաշտութիւններուն . ուստի աս հետեւեալ խօսքերը՝ որ մէկ ուրիշ մը կը խօսի իր վրայով , խիստ աղէկ կը յարմարի Ղադիմէրին ալ : « Երբոր Հռովմէական էի՝ , կ'ըսէ , « Իմ վիճակս աս էր . թէ որ Արիակի ու տօն օրերը պատարագ տեսնելու երթայի , Այս Սարիսմին աղօթքը ու երգը ըսէի , ջերմեռանդութեամբ՝ սրբոց (քանդակներուն) ոտքը համբուրէի լղէի , օրհնեալ ջուր ցրցըքնէի վրաս , ու մեղացս չափովը սահմանեալ ապաշխարանքը քաշէի , ինձի անանկ

կու գար թէ՛ ալ առ Մատուած ունեցած պարտուցս բոլորը վճարած եմ, առանց անգամ մը միտքս բերելու Քրիստոսի պատուական մահուան օգուտը, որով իմ բոլոր առջի մեղքերուս ու յանցանքներուս քաւութիւն եղած է: Մասնկ յանձնապաստանութիւն ունենալէս զատ, կը կարծէի որ առնք և խել մը ուրիշ ասոնց նման սնտի բաներ ընելէս ետև՝ որչափ պարտաւորութիւն որ ես ունիմ դէպ ՚ի Մատուած, այնչափ անիկայ ունի դէպ ՚ի ինծի. և ճշմարիտը ըսելով՝ ինչպէս որ վաճառականին դահեկան մը տուող՝ ու դահեկանի մը բան առնող մարդը՝ մէկ աւելի բան մը ընդունածի պէս շնորհակալութիւններ չտար վաճառականին նէ, անանկ ալ ես՝ մեղքերուս թողութիւն գտնելուս համար շնորհակալութիւն մը չէի տար Մատուծոյ: Քայց գոհութիւն կը մատուցանեմ Տէրոջս, որ իր ողորմութիւնովը ազատեց զիս այս հերետիկոսութենէն”:

Եյս ահարկու վիճակէն Մատուած հաճեցաւ ազատել Լազիմէրը Պիլնէյին միջոցով: Վիչ ժամանակէն՝ Լազիմէրին սրտին մէջ մեծ եռանդ մը մտաւ իր ընդունածը ուրիշներուն ալ հաղորդելու, և Մատուծոյ Խօսքին պարզ ճշմարտութեանցը հակառակողներուն քաջութեամբ դէմ կը դնէր:

Լազիմէր՝ Մատուածաշունչը Մեղիարէն լեզուով հրատարակելու գործին վերատեսչութիւն ընող ուսումնականներէն մէկն ըլլալով, Վեկտեմբերի 1ին՝ նամակ մը գրեց Թագաւորին, որով կ’ուզէր համոզել զանիկայ՝ որ Մատուածաշունչը անխափան ամէն տեղ կարդացուելու համար ազատութիւն շնորհէ:

Ես նամակին մէջ՝ Եռաբելոց օրովը և իրենց օրերը եղող եպիսկոպոսներուն մէջտեղը եղած մեծ տարբերութիւնը յուրք Գրքէն ցուցնելէն ետև՝ կ’ըսէ.

«Սուտի՛ իրրև անհրաժեշտ հետևութիւն՝ աս աշեկ գիացած բլասս որ՝ ուր որ Լստուհոյ խօսքը քարոզուի նէ, հոն քարոզչաց և ունկնգրաց գէմ հալածմունք կ'ելլէ, և ուր որ հանգարտութիւն՝ խաղաղութիւն և աշխարհային զուարճութիւններ կայ նէ, հոն ճշմարտութիւնը բան չունի: Վանզե աշխարհս բոլոր իրենք եղողները կը սիրէ, և իրեն հակառակ եղողները կ'ատէ: «Պօղոս առաքեալ՝ Լեւտաւրանը խաչի վարդապետութիւն կը կոչէ. և Սուրբ Վիղբը զինքը ընդունողներուն և իրեն հետևողներուն ուրիշ բան չխոստանար այս աշխարհիս մէջ, բայց միայն ցաւ՝ նեղութիւն և հարածանք, որ ասոնց մէկուն ալ չեն կրնար գիմտնայ աշխարհային մարդիկ»: Յետոյ կը ցուցնէ թէ՛ Սուրբ Լեւտաւրանը ինչպէս բոլոր մարգոց գործքերը երևան հանող լոյս մըն է. և կը յիշէ թէ՛ «անոնք՝ որոնց գործքերն որ չար են, չ'ն համարձակիր այս լոյսին գալու, այդ կ'աշխատին զանիկայ խափանելու՝ մայրական լեզուովն Սուրբ Վիղբ կարգացուիլը ձեռուրնուն եկածին չափ արգիլելով»: Ես ալ կ'ըսէ թէ՛ «Ես գիրքը քովերնին ունենալուս համար չարչարուողներուն օրէնքի դէմ յանցանք մը գործած բլլալը անկարելի է ցուցնել, բայց մի միայն սա է յանցանքնին՝ որ Ընդդիարէն Սուրբ Վիղբ կը կարգան»: Ի վերջո՛ւ այս գեղեցիկ և երևելի նամակը սա խօսքերով կը լմնցնէ. «Սուտի՛ գթառաս'ա Լքբայ՝ ստիկայ աղէկ միւսքդ պահէ, խղճա՛ թու հօգւոյդ, և յիշէ՛ որ քու պաշտօնիդ և ձեռքիդ սուրովը թափուած արեանը հաշիւը տալու օրդ մօտ է: Ըն՝ օրը ունեցած շնորհքիդ փուճը չելլելուն ու ամօթով չըլլալուդ համար, և Փրկչին մերոյ Յիսուսի Վրիտտոսի արիւնովը՝ որ միայն ինքն է

կարողութիւնովը վերջին աստիճանի ջանքով քարոզելով՝ յորդորելով ու սորվեցընելով՝ ուր որ կ'երթար նէ : Եւ ճամբորդութիւններուն շատը ոտքով կ'ընէր՝ մէկ երկու հոգի հետը առնելով , պարզ հագուստով մը՝ ու իր գօտիէն ակնոց մը ու Կոր Կտակարան մը կախած : Ուր որ երթար նէ՝ ժողովուրդոց կը քարոզէր . և երբ տեսներ որ խել մը մարդիկ ժողվուած են , բայց եկեղեցի չկար որ հոն ժողվուին , առանց ըստ ամենայնի յարմարութիւն փնտռելու՝ կը քարոզէր , և հարկ եղած ատենը՝ ծառերուն խոռոչներն անգամ ամպիոն կ'ընէր :

Են ատենուան պատարագներուն պահանջմունքին նայելով՝ չէր կրնար Հռովմէականաց արարողութիւններուն ամէնը մէկէն վերցընել . վասն որոյ յաւետ կ'աշխատէր անոնց մէջ գտնուած մոլորութիւնները արգիլելու : Օր օրինակ՝ օրհնեալ հացն ու ջուրը վերցընել չկրնալով , իր իշխանութեանը տակն եղող եկեղեցականներուն պատուիրեց որ՝ այն երկու բաներուն վրայ ժողովուրդոց ունեցած մոլար կարծիքները վերցընելու համար՝ օրհնուած ջուր ցրցըքնած ատեննին սա խօսքը ըսեն :

Յիչէ քու մկրտութեանդ խոստմունքը .

Յիչէ Քրիստոսի ողորմութիւնն ու անոր ամենասուրբ արիւնը ,

Որուն քու վրագ ցրցըքնելովը միայն՝

Ձրի թողութիւն կ'ընդունիս քու բոլոր մեղքերուդ :

Օրհնած հաց տուած ատեննին ալ ասանկ ըսեն :

Քրիստոսի մարմնոյն նշանն է սա ,

Որ 'ի վերայ խաչին բեկաւ վասն մեր .

Ուստի՝ հարկ է մեղքերդ ատեցող ըլլաս ,

Թի՛ որ Քրիստոսի մահուանը հաղորդ պիտի ըլլաս :

Ընգամ մը՝ երբոր Լազիմէր Լոնարա էր , Կաղանգը վրայ եկաւ : Սովորութիւն կար որ ան օրը պալատական ազնուականներն ու եպիսկոպոսները մէյմէկ ընծայ կու տային Թագաւորին . ուստի եպիսկոպոսներէն ոմանք շատ ստակ ընծայ տուին . բայց Լազիմէրին ընծան շատ պարզ բան մըն էր , ու իրեն ինչ մարդ ըլլալը կը յայտնէր , որ էր Կոր Կտակարան մը՝ Երբայեցւոց ժգ գլուխ , 4 համարին երեսը նշան եղած , ուր կ'ըսէ՝ «Շնացողները ու պոռնիկները կը դատէ Ըստուած» :

Հենրիկոս չարկացաւ Լազիմէրին այս անկեղծ հաւատարմութեանը վրայ . քիչ ժամանակէն ետե՛կ Կարտինէր անուն մէկը Լազիմէրին վրայով ամբաստանութիւն ըրաւ Թագաւորին , ըսելով թէ՛ «Ըպստամբութեան դրդուող քարոզ մը տուաւ պալատականաց առջին» : Թագաւորը խտտութեամբ մը՝ «Ըմբաստանութեանդ պատասխանը տո՛ւր» ըսաւ Լազիմէրին . ան ալ այսպէս պատասխանեց . «Բանի որ շնորհք ըրած էք ինձի որ քարոզութիւն ընեմ , կը փափաքիմ որ իմ խղճիս հարցնելով՝ ունկնդրացս ինչ որ խօսիլ արժան սեպեմ նէ՛ խօսիմ» : Ետքը ճշմարտութիւնը յաղթող հանգիսացաւ . Ըստուած Թագաւորին սիրտը դարձուց անիկայ ալ հաճելով Լազիմէրին անկեղծութեանը՝ խօսքը գարձուց ուրիշ նիւթի վրայ :

Լենհամ — Իր մահուան ժամանակը ըսած խօսքերը — Գրէյ-
 սին կտակը — Փրիդ — Փախչել չուզեր — Ու Հիւե-
 դին հետ մեկտեղ կ'այրուի — Հալածանքը նորէն երևան
 կ'ելէ — Պօններ — Ժողովուրդին փափաքը Սուրբ Գիրք
 կարդալու համար — Փորդը — Ետք կրած սառսիկ տան-
 ջանքը ու մահը Կեկեյդի մէջ :

Յակորոս Լենհամ՝ ազնուականի մը որդի էր .
 պզտիկուց քաջ կրթուեցաւ ուսմանց մէջ , և
 յատկապէս Վատիներէնի և Յունարէնի մէջ մեծ
 յառաջադիմութիւն ըրաւ : Ա՛րքը իրաւագիտու-
 թիւն սորվելու ետեւ եղաւ . աւարուեստին մէջ
 աղէկ երեցաւ իր ինչ կարողութեանց տէր մարդ
 ըլլալը : Ա՛րքը առաքինի , յօժար կամօք կարօ-
 տեաներուն՝ նեղեալներուն՝ որբերուն և որբեարի-
 ներուն պէտք եղած խրատները ձրի տուող . բա-
 րուցը կըզմանէ առաքինի էր , խօսակցութեանը մէջ
 պարկեշտ , և միշտ աղօթքի՝ բարեգործութեանց և
 Սուրբ Գիրք կարդալու ետեւ ըլլալուն համար՝
 կատկածի գացին անոր վրայ , ու թոպմաս Սօր ա-
 նուն ազնուական մը զանիկայ իր տանը մէջ բան-
 տարկել տուաւ : Քաշած նեղութիւնները շատ
 ծանր չէին առջի բերանը . բայց՝ երբոր չուրացաւ
 նէ , սկսան գէշի դարձընել բանը : Ազնուականը իր
 պարտեզին մէջ «Ղշմարտութեան ծառ» անունով
 մէկ ծառի մը կապել տուաւ , ու իր ձեռօքը ա-
 ղէկ ծեծ մը քաշեց . նայեցաւ որ ասանկ բաներով
 ալ չըլլար կոր նէ , բերդը նետեց՝ որ հոն ձգարան
 ըսուած տանջանարանին վրայ երկընցընեն Լենհամը :
 Եւ ձգարան դործին՝ մէկ սոսկալի դործիք մըն է .
 վրան կը պառկոցընեն տանջուելու մարդը , ու կը
 սկսին մեքենայով մը քաշել ոտուրներէն ու թեւ-

րէն , անանկ որ՝ շատ անգամ յօդուածները կը քակուին : Եւ տանջանարանը շատոնց վերցուեցաւ Ենգղիայէն :

Իսեկտեմբերէն ինչուան Փետրվար՝ քանի քանի տնգամ քննութեան հանեցին Իննհամը , ու կամաց կամաց հատուցուեցաւ իր ընդունած Եւետարանական վարդապետութիւնները ուրանալու և Հռովմայ եկեղեցւոյն հնազանդելու : Վերջապէս սկսեց մայ կածօք ստորագրեց իր անունը՝ ուրացութեան երդման թուղթի մը տակը : Եսկէ ետե՛ վճռեցին որ երկու հազար զուրուշէն անելի ստակ սուժէ , ու Սրբոյն Պօղոսի թափօրը եղած աստներ ոտքը բապիկ խաչին առջևէն երթայ , և այն օրուան քարոզին ժամանակը՝ քարոզչին առջևը կայնի իր ուսին վրայ խուրձ մը փայտ ունենալով՝ ի նշան այրուելէ ազատուելուն : Եւ ալ ընելէն ետե՛ Փետրվար 17ին ազատեցաւ :

Եմիս մը չեղաւ Իննհամին ազատուիլը՝ սկսաւ դառնապոհուիլ որչալ իր ուրացութեանը վրայ . ո՛չ հանգստութիւն և ո՛չ մտքի խողապուծիւն ունէր . ուստի բոլոր ճանչւորներուն առջին լացաւ իր այն մեծ սխարժուկքին վրայ , ու Եւատուծմէ և բոլոր մարդոցմէ ներուժ խնդրեց ան ժողովին մէջը՝ որ ան աստենները շտեմարանի մը մէջ գաղաուկ կ'ըլլար :

Հետևեալ Արապիկն երաւ Սրբոյն () գոստիմտակ եկեղեցին գնաց՝ Ենգղիարէն՝ Կոր Կտակարան մը ձեռքն առած , և բոլոր ժողովուրդոց առջին իր նստարանին վրայ ելաւ կայնեցաւ ոտքի վրայ՝ ու լալով ըսաւ . «Սրացայ զՆստուած , և կ'աղաչեմ որ ներէք իմ յանցանքս , ու իմ տկարութենէն խրատ առնելով՝ դուք ալ ասանկ բան չընէք . քանզի» ըսաւ , գիրքը ցուցնելով . «Ի՞նչ որ

վերստին ճշմարտութեան չգառնայի, աս Աստուծոյ
 Խօսքը պիտի դատապարտէր զիս հոգևով և
 մարմնով դատաստանին օրը" : Ընատենը նորէն
 յորդորեց ժողովուրդը որ մահուան յանձնառու
 ըլլան, և իրեն պէս ճշմարտութիւնը չուրանան .
 իմացընելով անոնց՝ որ ալ անկէ ետե բոլոր աշ-
 խարհքը իրեն տան նէ, անանկ մեծ տառապանաց
 մէջ պիտի չձգէ ինքզինքը : Ըս բանը ձանձրնուե-
 լով՝ շուտ մը բռնուեցաւ, ու կրկին Լոնտրայի
 բերդը խոթեցին :

1532, Ապրիլի 19ին՝ Եպիսկոպոսին գրագիրին
 ու փոխանորդին և ուրիշ եկեղեցականաց առջին
 հանեցին Խենհամբ : Փոխանորդը՝ առջի դատաս-
 տանին մէջ քննուած հերետիկոսական վարդապե-
 տութիւններն ու ստորագրուած ուրացութեան
 թուղթը կարգաց, և մէկ քանի հատ ալ նամակ
 բերաւ՝ զորոնք Խենհամբ գրեբ էր Եպիսկոպոսին և
 իր եղբօրը : Ուրիշ մէկ քանի բաներու վրայ ալ
 քննութիւն ընելնէն ետե, կրկին բանտը խրկեցին :
 Հետեեալ օրը՝ փոխանորդը նորէն իրեն կանչեց
 զանիկայ, ու հաղորդութեան վրայով՝ մասնաւոր
 քննութիւն ըրաւ : Եւ ըսաւ Խենհամբին թէ, «Մեր
 սուրբ ու կաթողիկէ Մայր Եկեղեցին ասանկ վըճ-
 ուած է, և ասանկ կը սորվեցընէ, թէ սրբագործու-
 թիւնը կատարուելէն ետե՝ ալ սեղանին վրայ մնա-
 ցածը հաց չէ . դուն ասանկ կը հաւատաս՞ մի" :
 Խենհամբ պատասխան տուաւ . «Վօղոս առաքեալը
 զանիկայ հաց կ'անուանէ սա խօսքովը . Քանի
 անգամ որ աս հացը ուտէք ու աս գաւաթը
 խմէք, Տէրօջը մահը պատմեցէք՝ մինչև որ ինքը
 գայ" : Ի Կորնթ . Ժ Ի . 26 :

Ընատենը աս ամբաստանութիւնը ըրին թէ՛ Խեն-
 համբ այնպէս կը հաւատայ և կը սորվեցընէ եղբ

Թէ՛ ո՛վ որ Եւետարանը հաւատարմաբար քարոզէ նէ՛ , Պապին չափ զօրութիւն ունի : Եսոր՛ այս պատասխանը տուաւ . « Ե՛ն որ Եստուծոյ պարզ խօսքը կը քարոզէ , և ըստ այնմ կը վարուի , այն ՚ի յերկինս և յերկրի կապող և արձրկող բանալին իր ձեռքն է , որ ան բանալին իր քարոզած Սուրբ Գիրքն է . և Պապն ալ աս բանալիէն ՚ի զատ կապելու արձակելու զօրութիւն չունի » :

Եյս ամբաստանութիւնն ալ ըրին թէ՛ Քրիստոսի համար լոկ մարդ էր՝ ըսած է . ասոր ալ պատասխան , « Ես բնաւ ատանկ խօսք ըրած չունիմ » , ըսաւ , « ո՛չ ալ ատանկ խորհուրդ մը միտքէս անցած է » : Սակայն՝ աս Եւետարանական է ըսելով ամբաստանուած անմեղ մարդկանց վրայ ասանկ հայհոյական զրպարտութիւններ դնելը՝ Հոովմեականներէն հեռու բան մը չէ , սովորական անզգամութիւննին է :

Վրոյն ամսուն 26ին՝ նորէն քննութիւն ըրին . աս քննութեան մէջն ալ հարցուեցաւ՝ թէ՛ « Հաղորդութիւնը Քրիստոսի բուն մարմինն է մի՛ աստուածութեամբը և մարդկութեամբը ներկայ՝ մարմնով և արիւնով » . պատասխանեց , « Հոն է մարդկութեամբն ու աստուածութեամբը՝ հացի տեսակաւ » :

Ենատենը դատապարտութեան վճիռն ելաւ , և զինքը պաշտօնատարին ձեռքը տուին : Պաշտօնատարը առաւ Վիւկէյդի բանտը տարաւ , և Եպրիել վերջին օրը՝ այրեցին Սմիդֆիլտի մէջ՝ կէս օրէն իրեք ժամ ետքը : Իր ուրացութենէն առաջ բանտարկուած միջոցին՝ շատ գէշութիւններ ըրին : Երկու շաբաթի չափ Եպիսկոպոսին անխանոցը մնաց՝ ոտուրնները չգլխան զարնուած . երկու գիշեր ալ թոյլմաս Սօրին տուեր՝ չգլխայով ցիցի մը

կապուած . անկէ ալ վերցուցին տարին Ֆուլճամ՝
 և տասնուհինգ օրի չափ ալ հոն ներդեցին ողորմե-
 լին : Ետքը բերգը խրկեցին , և հոն ալ շատ
 ծեծեցին իր վարդապետութիւնները մերժել տալու
 համար :

Իր այրուելուն վրայով յիշատակութեան ար-
 ժանի բան մըն է աս , ինչպէս որ հոն ներկայ
 գտնուող բոլոր մարդիկը վկայեցին , որ բոցերուն
 մէջէն՝ Թեկերն ու ոտուրները կէս այրած այս խօս-
 քերը ըսաւ . «Մի հոռովմեականք , դուք հրաշք
 կ'ուզէք տեսնել , ահա՛ աշուրնուդ առջին է .
 փափուկ անկողինի մը մէջ պառկելէն էվել ցաւ
 մը չեմ իմանար կոր աս կրակին մէջ . ինձի վարդէ
 անկողինի պէս կու գայ կոր» : Եսսպէս ահա՛ Տէր
 Լստուած պահեց իր ծառան այն հուրին մէջ , որ
 առաջ այնչափ ահարկու երեցեր էր անոր՝ որ հա-
 ւատքը ուրացաւ : Ինչ դիտելու արժան բան է այս
 որ՝ երբոր իր հալածչացը կամքին հնազանդելով
 ազատութիւն գտաւ նէ , ուրախութիւն ու երջան-
 կութիւն գտնելուն տեղը՝ իր հոգին անանկ տան-
 ջուիլ սկսաւ : որ անոր նմանը չգտնուիր մարմնա-
 ւոր տանջանաց մէջ :

Երգարե՛ . Պիլնէյին և Իենհամին պէս մարդոց
 մարմնոյ դրգումէն յաղթուելով՝ առ ժամանակ մի
 ճշմարտութիւնը ուրանալնին ցաւալի բան է . սա-
 կայն իրենց այն տկարութիւնը՝ պաշտպանած կրօնք-
 ներնուն իրօք ճշմարտութիւն ըլլալուն՝ շատ հաս-
 տատ ապացոյց մըն է : Յայտնի կ'երևի ասկէ՝ որ
 խելքերնուն անանկ փչելովը հետեւած չէին հատու-
 տած վարդապետութիւններնուն , այլ սակայն Լս-
 տուածային ճշմարտութիւններ ըլլալնին տեսնելով
 և հաւատալով : Ետոր ասանկ ըլլալը աս փորձէն
 շատ աղէկ կը հասկըցուի : Տանջանքը երբոր դէ-

մերնին ելաւ նէ ; սաստկութենէն վախնալով մէկդի քաշուեցան . ինչու որ մարդկային ուժը չկրնար դիմանալ : Բայց աս ընելով՝ խիղճերնին տակնու վրայ եղաւ ; և սկսաւ անանկ սաստիկ տանջանք տալ ; որուն մարդ կարող չէր դիմանալ . և Յիսուսի Քրիստոսի զօրութիւնովը՝ որ ան միայն կրնայ զօրացընել ; կարողացան կեանքերնին բանի տեղ չդնելու՝ վարձքերուն հատուցմունքին սպասելով : Աւրեմն Հռովմայ եկեղեցին պարապ տեղը թող չուրախանայ՝ այս վկաներուն ասանկ քիչ մը ժամանակ տկարութեան մէջ իյնալուն համար :

1532ին՝ մէկ դիպուած մը պատահեցաւ ; ուսկից յայտնի կ'երևի Հռովմէական եկեղեցականաց անգոսնելի ատելութիւնը՝ որ կը ցուցնէին իրենց հերետիկոս սեպած մարդոցը մեռած մարմիններուն վրայ : Ընտանները սովորութիւն կար որ մէկ մարդ մը կտակ ընէր նէ ; սա խօսքով կը սկսէր . « Հոգիս կը յանձնեմ Եստուծոյ » ; և մեր Տիրամայր Սուրբ Մարիամին ; ու երկնից բոլոր սուրբերուն ձեռքը » : Առլիելմոս 'Կրէյսի անուն ազնուական մը՝ գիտնալով թէ որչափ սնտոի բան է սուրբերէն օգնութիւն յուսալը ; որոնք կարող չեն ամենեկին օգնութիւն մը ընել ; աս մոլար դաւանութիւնը չըրաւ իր կտակին մէջ : Աւստի մեռնելէն յետոյ՝ երբոր առին կարդացին կտակը ; ասանկ սկսուած գտան :

« Ամէն բանէն առաջ՝ ինքզինքս Եստուծոյ և իր ողորմութեանը կը յանձնեմ » ; առանց երկրայանաց հաստատուն հաւատալով՝ որ իւր շնորհօքը և Յիսուսի Քրիստոսի արժանաւորութեամբը՝ որ մեռաւ և յարութիւն առաւ ; ներեալ է ինձի իմ բոլոր մեղքերս ; ու յարութիւն պիտի առնեմ հոգևով և մարմնով՝ ինչպէս որ գրուած է ; Իհտեմ՝

որ իմ ֆրեկիս ողջ է , ու անփկայ վերջին ժամանակը պիտի կլէ երկրի վրայ : Սէ թէ և մարթէս ետքը՝ աս ալ փնանայ : բայց իմ մարմնուկս զԼստուած պիտի տեսնեմ՝ , աս յոյսը աղէկ մը հաստատուած է սրախ մէջ . և կը հաւատամ որ հոգւոյս փրկութեանը համար այս հաւատքը բաւական է : և արիշ մարգոց բարի գործոցը արժանաւորութեանը կարօտութիւն չունիմ : Կը հաւատամ որ մէկ Լստուած և մէկ միջնորդ կայ Լստուծոյ և մարգոց մէջտեղը . և ուստի Քրիստոսէն զառ՝ ոչ երկնաբէն ու ոչ աշխարհէս մէկը կրնամ միջնորդ բանել Լստուծոյ և իմ մէջս բարեխօսութիւն ընելու : Եւ մէկը ալ շնորհք խնդրելու կարօտ են , բայց ամենեւին կարող չեն շնորհք բաշխելու . ուստի ես ալ իմ ունեցածներուս և ոչ մէկ կտորը կու տամ մէկուն՝ հոգւոյս օգնութիւն մը ընելու համար . քանզի ան օգնութիւնը միայն Քրիստոսէն կը յուսամ : Իմ սպացուածքիս վրայով իմ գիտաւորութիւնս աս է , որ Լստուծոյ շնորհքը թողում զանձեք՝ իբրև իմ հաւատքիս պատուը : գիտնալով որ այս ընելովս մէկ արժանաւորութիւն մը չեմ ունենար . քանզի իմ արժանաւորութիւնս միայն Աստուծի Քրիստոսի վրայ ունեցած հաւատքէս է , որովհետև այսպիսի գործերը իբնով բարի կ'ըլլան : Եւ միշտ միտուընիս ըլլալու է այս մեծ ճշմարտութիւնը՝ թէ բարի մարդը բարի գործքէն չըլլար , այլ բարի գործքը բարի մարդէն կ'ըլլայ , քանզի մարդս հաւատքով կ'ըլլայ բարի և արդար . Ինչու որ արդարը հաւատքով պիտի ապրի , և ինչ բան որ հաւատքով չէ՝ մեղք է" :

Յովհաննէս Քրիզոստոմոսի Կանաւարրիգիա քաղաքին համարարանը կրթուած հռչակաւոր գիտնական

մին էր : Ետիպայ Եստուծոյ շնորհքովը 'Իսնուայէն' Նոր Կտակարանին թարգմանչէն տեղեկութիւն ստացաւ Եւեոտարանին վարդապետութիւններուն վրայով :

1525ին՝ Կարգինազ Վլադէյ՝ Կանտարրիպոյ Համալսարանէն և ուրիշ մէկ քանի տեղերէ խելացի և գիտնական թարգմիչ ընտրեց՝ Օքսֆորտ քաղաքը նոր շինած ճեմարանին անդամ ըլլալու համար . Յովհաննէս Ֆրիզն ալ յա ընտրուածներէն էր : Ետնց մէջ խօսք կը դառնար Հռովմայ եկեղեցւոյն մէջ մտած այն մտապաշտ մոլորութիւններուն վրայ : Ես քանը Կարգինազին աղանձը հասնելով՝ զանանք ճեմարանին տակը ստորերկրեայ շտեմարանի մը մէջ բանտարկեց՝ որ տեղին մեծ կը պահուէր աղած մուկերը (քանզի անասունը շատ կ'ուտէին պահանջ տրելը) : Են գարշելի տեղին ապականեալ օդէն, ձուկին գէշ հոտէն և ուտելիքներնուն սահաւու թենէն շուտով հիւճնագցան : Փետրվարէն ինչուան (Պոստոս) որ հոն մնացին նէ, մէջնրուծ խեղք մեռան . ասոր վրայ Կարգինազը՝ հրաման ըրաւ որ ալ մէկազ մնացածներուն հետ անասնի խտուութեամբ չվարուին : Ետիէ ետև՝ Ֆրիզ քիչ մ'ալ կեցաւ ճեմարանին մէջ, ու ետքը ծովով հեռու տեղ մը վախաւ :

Երկու տարիի շափ դուրսերը մնալէն ետև՝ Ենգլիա վերադարձաւ . բայց հոն չընտրուով երկար ատեն ապահով մնալ, բռնուեցաւ : Իսնուայ եղած օրերը քանի քանի հեղ քննութեան հանեցին . և Հենրիկոս թագաւորը հրաման ըրաւ Վանգուաբոյ Երթեպիսկոպոսին որ ազէկ քննութիւն մ'ալ ընէ, որ անով գեղջի դայ նէ՝ դայ, չէ նէ՝ դատապարտուի :

Սուտի Երթեպիսկոպոսը աստիճանաւոր մարդ մը

խրկեց՝ հետը պաշտօնեայ մը տալով՝ որ բռնէ Գրիգը իրեն բերէ . ասիկայ Գրիգին բարեկամը ըլլալով՝ կը ջանար համոզել զանիկայ որ զեղջի գայ : «Մնկեր՝ շնորհակալ եմ բարեկամութեանդ . սակայն ես իմ խղճիս դէմ վկայութիւն չեմ կրնար տալ» : ըսաւ Գրիգ : «Ես պատրաստ եմ իմ վարդապետութիւններս պաշտպանելու Սուրբ Գրքէն և հին հայրապետներէն . ուստի թէ որ զես դատապարտելու ըլլան նէ : սուրբ Օգոստինոսն ու շատ ուրիշ հայրապետներ : և ասոնցմէ զատ՝ առաջին դարերը Հռոմայ Եպիսկոպոս և Պապ Եղոզ այն երևելի մարգիկն ալ հետս մէկտեղ դատապարտած կ'ըլլան : Եւելի աղէկ է որ մեռնիմ, քան թէ խղճիս տանջանքներովք ապրիմ . իմ Եմենակարող Լստուածս՝ որ անոր ճշմարտութիւնն է պաշտպանածս՝ և ոչ թէ իմն : գիտէ նուաստ ծառայիս ինչ ընելիքը . կը հաւատամ որ իր շնորհօքը՝ քանի որ շունչս վրաս է նէ՝ ձեռքէ չձգեմ պիտի իր ճշմարտութիւնը» :

Ահրջայէս բարեկամը չուզելով որ անոր մէկ օգնութիւն մը չըրած՝ զանիկայ իր սպանութեանը առաջնորդէ : ըսաւ . «Եթէ փախչիլ կ'ուզես նէ՝ փախիր . հոգ չէ իմ վտանգի մէջ իյնալս՝ քեզ ձեռքէս փախցընելուս համար» . շատ ալ աշխատեցաւ որ անոր միտքը դարձընէ աս ըսածը ընելու . բայց Գրիգ յանձնառու չեղաւ : «Սուրբ Գրոց վրայ աւելի տեղեկութիւն օտանայու պատեհութիւն գտնելու համար առաջ փախչիլ կ'ուզէի», ըսաւ : «Իսկ այժմ՝ որ Լստուածոյ թոյլտուութեամբ բռնուեցայ : ու եպիսկոպոսներուն ձեռքը մատնուեցայ : ու ճշմարտութեան համար վկայութիւն տալու կանչուեցայ : թէ որ փախչելու ըլլամ : Լստուածոյ դէմ գործած կ'ըլլամ : և յաւիտենական

դատապարտութեան կ'արժանանամ : Հիմա թէ որ իս ձգէք Արքեպիսկոպոսին երթաք ալ նէ , ես ետեւնուք պիտի գամ " , ըսաւ : Ըստ խօսքերէն ետեւ շնորհակալութիւն ցուցուց իրեն այն բարի դիտաւորութեանը համար , և զուարթութեամբ բարի ու զուարճալի խօսակցութիւններ ընելով՝ հասան Քրոյտոն քաղաքը՝ ուր էր արքեպիսկոպոսարանը : 1533 , Յունիսի 20ին՝ Վինչէսդրի՝ Լոնտրայի և Լինքոլնի Եպիսկոպոսներուն առջևը բերին Փրիդը՝ Սուրբ Պօղոսի եկեղեցին , և քաւարանին ու գոյափոխութեան վարդապետութիւններուն վրայով նորէն քննութիւն ըրին . Փրիդն ալ՝ անոնց վրայ էնչ որ գիտէր նէ , նորէն ըսաւ . տեսան որ ուրանալիք չունի նէ , այրելու վճիռ տուին :

Յուլիսի 4ին՝ քաղաքապետը ու պաշտօնատարները՝ Փրիդը առին Սմիթֆիլտ տարին այրեցին : Սեճ համբարութեամբ և քաջութեամբ գիմացաւ Փրիդ այս սոսկալի մահուանը . ու երբոր փայտի խուրձերը բռնկեցան , թեւերը բացաւ փաթթութեցաւ անոնց , ըսելով թէ ինքը յօժար կամօք Վրիստոսի և անոր ճշմարտութեանը համար մահուան յանձնառու կ'ըլլայ , և արիւն թափելով՝ վկայութիւն կու տայ այն իր պաշտպանած վարդապետութիւններուն ճշմարիտ ըլլալուն : Ընդհանրապէս սաստկութենէն դէպ ՚ի անոր քովը այրուող Հիւէդին երթալով՝ իր տանջուիլը երկարեցաւ . բայց Ըստուած համբերութիւն և զօրութիւն տալով իրեն՝ կ'ուրախանար իր ընկերին ցաւերուն շուտ վերջանալուն վրայ , առանց իր տանջուիլը հոգայու :

1541ին՝ շատ մը մարդիկ դատաստանի քաշուեցան հերետիկոսութեան կասկած ըլլալով վրանին : Ըսոնց համար՝ երկու հարիւր հոգիի չափ էին ,

կրսէ Գօքս պատմիչը :

Ընդդիոյ տերութեանը մեծ Եպարգոս Քրօմուէլին օրովը հրովարտակ ելաւ , որ բոլոր եկեղեցիներուն մէջ մէյմէկ Ընդդիարէն Ըստուածաշունչ դրուի : Պօննէր արքեպիսկոպոսը՝ Քրօմուէլին աչքը մտնել ուզելով՝ այս հրամանն որ եղանէ , շատ ուրախանալ ցուցնելով խոստացաւ որ մէկ հատ մը չէ՝ այլ վեց հատ դնէ իր աթոռանիստ եկեղեցին . ու աս խոստմունքը կատարեց , որ ամէն կարգաւ գիտցողը կարող ըլլայ ուզածատենը կարգալու : Ըյս Ըստուածաշունչներուն եղած տեղը մէկ խրատական գրուածք մ'ալ կար գրուած՝ Ըստուածաշունչ կարգալու եկողները յորդորելու համար , որ սնափառութիւնը՝ կեղծաւորութիւնը և բոլոր ապականեալ կիրքերը վրանուն ձգեն , ու խոհականութեամբ՝ բարի դիտաւորութեամբ՝ սիրով՝ յարգանօք և հանդարտ ոգւով զան կարգան՝ հոգևոր շինութիւն գտնելու համար . սակայն խել մը մարդիկ գլուխնին չժողվեն , ու ես ասանկ անանկ հասկըցայ ըսելով՝ մեկնութիւններ չտան , աստուածային պաշտամունք եղած միջոցին բարձր ձայնով չկարգան , ու իրարու հետ վէճի չմտնեն՝ անոր խօսքերը մէջ ձգելով :

Ըյս պատահութիւնը ժողովրդոց ձեռքն անցածին պէս , սկսան սնպատմելի եռանդով մը Սուրբ Քրոց հետեւիլ : Ըստուածաշունչը արգելուած գիրք մըն էր առաջ , բայց այժմ նայեցան որ արգելքը վերցաւ : Հատերը աղաքնին պզտիկ պզտիկ դպրատուն խրկել սկսան , որ շուտով կարգաւ սորվին , ու առնեն զանոնք Արրոյն Պօղոսի եկեղեցին տանին՝ որ « Ըստուծոյ օրէնքներէն հրաշքներ լսեն » : Կերթային եկեղեցի , և Ըստուածաշունչները վրան դրուած սեղաններուն բոլորտիքը կը դիզուէին , ու

կը ստիպէին կարդացողը՝ որ լսուելու չափ ամուր ձայնով կարդայ • Երբեպիսկոպոսին գրած խրատը այնչափ չկրցաւ ազդել , անոնք երբեմն հրապարակաւ կը ծանուցանէին այն ինչ խօսքերէն ինչ հասկընային : Հնարաւոր բան էր որ Քրիստոսի հաղորդութեան գինիին համար ըսած՝ «Մէնք ալ ասկէ խմեցէք» խօսքը , և կամ օտար լեզուով Եստուծոյ երկրպագութիւն ըլլուելուն դէմ՝ «Պօղոս առաքելոյն ըսած խօսքերը կարդացուած ատենը , ժողովրդոց մտքէն չանցնէր Հոռովմայ եկեղեցւոյն այս բաներուն մէջ ճիշդ Սուրբ Գրոց հակառակը գործելը : Եսոր վրայ Երբեպիսկոպոսը յորդորական գրուածքը երկրնցուց՝ գանդատելով աս եղած բաներուն համար , և սպառնալիք ընելով՝ որ եթէ ասանկ երթալու ըլլայ նէ , շուտով վերցընէ պիտի Եստուածաշունչները :

Ես Եստուածաշունչ կարդացողներուն մէջ՝ Յովհաննէս Փորդր անուն երիտասարդ մը կար • ասփկայ միշտ մեծ ջանքով Սուրբ Գրոց հետեւելով , և Քարեկարգիչ անձանց քարոզութիւնները մտիկ ընելով , աղէկ մը սորվեցաւ Եստուծոյ խօսքին ճշմարտութիւնները : Ես բաները ասանկ գացին ինչուան Քրօմուէլին վախճանիլը • անկէ ետև Եւետարանականներուն դէմ աշխարհիս ունեցած ատելութիւնը կրկին բորբոքեցաւ : Ենատենը Պօննէր արբեպիսկոպոսը իրեն կանչեց Փորդրը , ու եկեղեցիին մէջ բարձր ձայնով Եստուածաշունչ կարդալուն համար՝ վերջին աստիճան կշտամբանօք յանդիմանութիւն մը ըրաւ • աս ալ ըսաւ Փորդրին թէ , «Իուն մեկնութիւն ալ կու տաս եղեր կարդացած խօսքերուդ , և գունդ գունդ մարդիկ գլուխդ կը ժողվես եղեր աղմուկ հանելու մտօք» : Փորդր ասոր պատասխան՝ «Ես ըսածներուդ մէկն

ալ իրօք ընելս չեն կրնար ապացուցանել , և ես քու հաստատած կանոններու գ դէմ բան մը բրած չունիմ ” : քօաւ :

Ես ինքզինքը պաշտպանելու համար բրած խօսքերը Երթեպիսկոպոսին ականջը չմտան . Պօննէր բռնեց զանիկայ ‘Աիւկէյդ խրկեց . հոն ձեռուրները ոտուրները չըթան զարկին , ու վիզը երկաթէ անուր մը անցուցած՝ զընդանին պատին կապեցին ոտքի վրայ : Ես աղէտալի վիճակին մէջ իր մէկ ազգականին լուր խրկեց որ իրեն գայ . և աս մարդը մինչև Եղիսաբեթին թագաւորութեանը ժամանակը ողջ ըլլալով՝ Քօքսին պատմեց տեսած բաները : Երբոր եկաւ , և զանիկայ անանկ անտանիլի թշուառութեան մէջ որ տեսաւ , սիրտը չդիմանալով բանտապետին ոտքը ինկաւ , վերջապէս աղիւսանքով ու ստակով համոզեց որ զընդանէն հանէ : Օճնդանէն ելաւ Փորդը , ու վիճակը ինկաւ գողերուն ու մարդասպաններուն մէջը : Հոն որ դնաց՝ նայեցաւ որ առտուրնէ ինչուան իրիկուն բաներնին գործերնին հայհոյութիւն ու այլ և այլ պիղծ խօսքեր ընե է նէ , սկսաւ իր այն անդու աշխատութեամբը Սուրբ Գրքէն սօրվածները քարոզելով յորդորել՝ որ ձգեն ան շարութիւնները ու վարք ընին շիտկելու աշխատին : Իայց աս բրածը զինքը բանտարկողներուն ատած բանն էր . ուստի երբոր ականջնին հասաւ բանտին մէջ ալ քարոզութիւն ընելը , չըթայ չըթայի վրայ զարկին խեղճին չորս դին , ու ստորին զընդանը իջեցուցին . ասոր վրայ շարաթ մը չանցաւ , մեռելը դուրս հանեցին զընդանէն : Քօվի ներքնատանը մէջ պառկող բանտարկեալները՝ անոր մեռնելէն դիչեր մը առաջ լսեցին որ աղիողորմ կը հեծեր , որ ասկէ կասկածի գացին թէ՛ ‘Աիւկէյդի

բանտը գործածուած Վիզի վրայ սատանայ ըսուած այն սարսափելի տանջանարանով կը տանջեն կոր , որ շատ սաստիկ ցաւ կու տար տանջուողին . ու անոր մէջը մտնողը քանի որ ցաւերէն երերար նէ , այնքան կը ճզմուէր մեքենային տակը , մինչև որ մէկ քանի ժամէն ետև՝ ալ երերալէն կը դագրէր , սիրտ չգիմանալու աղաղակներով հոգին փչելով :

Գ Լ Ո Ւ Ի Ի 12 :

Ըննա Լսքիւ — Իր համարակուծիւնը ճմարտութեան համար — Իր կրած անողորմ տանջանքները ձգարանին վրայ — Իր այրուիլը :

1546ին՝ սպաննուողներուն մէկը շատ երևելի ազնուատոհմիկ կին մըն էր . ուստի այս պատճառաւ ամէն մարդ ուշի ուշով կը նայէր թէ ինչ պիտի ընեն այս մեծազգի կնկանը . և երբոր ըրած բարբարոսութիւննին տեսան նէ , հասարակութիւնը բոլորը մէկէն շատ մեղքոցան անոր : Եսոր պատմութիւնը արժան է որ իր սեռէն եղողները՝ կանայք առաւել ևս մտադրութեամբ մտիկ ընեն :

Ըննա Լսքիւն՝ Սիր Կուլիէլմոս Լսքիւին աղջիկն էր՝ Լինքոյնչիր նահանգը ծնած : Իր օրովը կանանց սովորութիւն եղածէն աւելի կրթութիւն ստացաւ , և իր մանկութենէն կ'երևէր թէ կրօնական բաներու վրայ շատ սէր ունէր : Իր մեծ քոյրը Քայմ անունով մէկուն նշանուած էր , բայց չամուսնացած մեռաւ . Սիր Կուլիէլմոս աղջկանը հայրը՝ աս մարդը ձեռքէ չփախցընելու համար՝ ստիպեց իր պզտիկ աղջիկը Ըննան՝ որ առնէ զանիկայ , թէպէտ և Ըննան բնաւ չէր ուզեր անոր հետ ամուս-

ճանալ : Վերջապէս՝ իր կամքին դէմ աճուսնանալով աւ մարդուն հետ՝ իր երջանկութիւնն ու հանգիստը ձեռքէն գնաց . քանզի կոյր նախանաւոր և ուղիմէական մըն էր դէմն ելլողը . ասոր հակառակ՝ Լննան ալ մեծ մտադրութեամբ Սուրբ Գրոց հետեւելով , և Բարեկարգիչ անձանց գրութիւնները կարդալով՝ ճշմարտութեան տեղեկացած լուսաւորուած մէկն էր : Վերջապէս՝ Քայմ իր կնոջը բռնած ճամբաներուն բարկանալով՝ տունէն գուրս ըրաւ զանիկայ . ան ալ ելաւ Լոնտրա գնաց՝ դատաստանարանէն արձակման թուղթ առնելու : Լոնտրա հասնելուն՝ հոն մեծ մարգասիրութեամբ ընդունեցին զինքը Կատարինէ թագուհին ու պալատական տիկիներէն ոմանք , որոնք գաղանի կերպով Լեւտարանին ճշմարտութիւններուն կը հետեւէին . և ալ անկէ ետե՛ իր աղջկութեանը անունովը կը կանչէին Լննան : Ետը էրիբը ու և ուղիմէական քահանաները մէկ եզան , ու միտուրնին զրին որ զանիկայ այն ատենուան անողորմ օրէնքներուն զոհ ընեն . ուստի 1545ին՝ ամբաստանութիւն եզաւ անոր համար՝ թէ հաղորդութեան վրայով հերետիկոսական գաղափարներ ունի :

Իրեն եղած քննութիւններուն շատ բաները ինք իր ձեռքը գրած է : Եւրոպիէն քննութիւնը Քրիստափոր Տէյր անուն Սրբաքննիչին ատեանը եզաւ , 1545ին : Սրբաքննիչը սկսեց ասոր հարցոնել թէ « հաղորդութեան հացը իսկապէս Վրիստոսի ժարմօնն է մի » . « Ետը պատասխան » , կ'ըսէ ինքը , « աս հարցումը ըրի . Ինչ բանի համար Սուրբն Կաթիանոս քարկոծուեցաւ » . աս գիտնական Սրբաքննիչը խոստովանեցաւ՝ թէ չգիտեր ինչու համար էր : Եւստ ուրիշ բաներ ալ հարցուցին , և հարցոն կըներնուն վերջինը սա էր . « Կատարագր

Հանգուցեալ հոգւոց օգուտ չունի՞ մի" : Եսոր այս պատասխանը տուաւ , թէ "Ս'նձ կուսպաշտուԹիւն է Քրիստոսի մահը ձգելն՝ ու ատոր վրայ յայս գնելը" :

Յետոյ առին զինքը՝ Սիր Սարտինոս Պօպէս մեծ դատաւորին ատեանը տարին , որ կրօնական բաներու դատաստանները տեսնելու որոշուած ըլլալով՝ արժան սեպեց հաւատոյ վերաբերեալ բաներու մէջ իրեն ինչ աստիճան խելքի տէր մարդ ըլլալը ամենուն ցուցրինել այս միջոցիս . և սուտի "Կերեցէք քա՛րեկամներ" ըսելով իր պաշտօնակցացը՝ սկսեց այսպէս հարցմունքներ ընել . "Ի՞նչ կնիկ՝ կ'ըսես որ քահանաները Քրիստոսի մարմին չեն կրնար շինել" : "Ե, յո՛ւ տէր իմ" , ըսաւ Լ'ննա , "քանզի շատ հեղ Լստուծոյ մարդս գտեղծելը կարգացի , սակայն մարդուս զԼստուած ստեղծելը ինչուան հիմա տեղ մը կարգացած չունիմ" , և ասկէ ետև չկարգարուս ալ բողոքովին աներկբայ եմ" : "Լ'ն՞չպէս , խենդ կնիկ" , ըսաւ գառաւորը վստմաբար , "սրբագործութիւնը ըլլալէն ետև՝ հացը Քրիստոսի մարմին չըլլար" : Պատասխանեց Լ'ննա . "Ս'չ , հապտ լոկ սրբագործեալ հաց է , և ս'չ այլ ինչ" : "Ետ ի՞նչ կ'ըսես կոր" , ըսաւ դատաւորը , "խելքդ թուցեր ես գուն՝ խենդ կնիկ , իս մտիկ ըբէ , նայէ ինչ պիտի հարցընեմ . թէ որ սրբագործութենէն ետև մուկ մը գայ անկէց ուտէ նէ , ի՞նչ կ'ըլլայ ան մուկը , դուն ինտո՞ր կը հաւատաս" : "Չեր մեծութիւնը ի՞նչպէս կը հաւատայ" , հարցուց Լ'ննա քաղաքավարութեամբ : "Ի՞նչ պիտի ըսեմ" , գատապարտեալ է այն մուկը" : "Վա՛խ , սղորմելի մուկ" , ըսաւ Լ'ննա՝ պսոր պատասխան : Եսոր վրայ պատուածաբան դատաւորին պաշտօնակիցները նայեցան որ բանը խայտառա-

կութեան կը դառնայ կոր նէ , շուտով խօսքը բերաննուն առին , և սկսեցին ուրիշ խնդիրներ ընել :

Քննութեան ատեն Արքեպիսկոպոսին փոխանորդը ըսաւ Աննային . « Ուրբ Վրբէն վկայութիւններ բերելովդ մեծ մեղք կը գործես կոր . քանզի Պօղոս առաքեալ արգիլած է կնիկները Աստուծոյ խօսքին վրայ զրոյցք ընելէն » : Պատասխան տուաւ Աննա և ըսաւ . « Պօղոս առաքեալ ան տեղը (ան Կորնթի . Ժ Գ) ըսած խօսքովը ըսել կ'ուզէ թէ՛ կնիկները ժողովներու մէջ իբրև ուսուցիչ խօսելու չեն » . և հարցուց թէ՛ իրեն ամպիոնը ելլել քարոզ տալը տեսած ունի՞ մի : « Այո » , ըսաւ փոխանորդը : « Աննանկ է նէ , այս օրէնքին դէմ չմեղանչած՝ զիս մի՛ մեղադրեր » , ըսաւ Աննա :

Վերջապէս բանտը դրին զանիկայ . ու մէկ քանի օրէն ետքը քահանայ մը խրկեցին անոր քովը , որ նենգութեամբ բաւական խնդիրներ ընելէն ետև՝ հարցուց անոր . « Ի՞նչ որ նշխարը սկիհէն վար էյնայ , ու կենդանի մը զանիկայ ուտելու ըլլայ նէ , ան կենդանին զԱստուծոյ իր ներսիդին ընդունած կ'ըլլայ՞ թէ չէ » : « Ինչիրը հրամանքդ ըրիր , պատասխանն սլ հրամանքդ տո՛ւր . ես պատասխան չեմ տար . քանզի կը տեսնեմ որ զիս փորձելու համար եկար » , ըսաւ Աննա : « Վարդական կանոններուն դէմ է հարցընողէն պատասխան ուզելը » : զրուցեց քահանան : « Ես կնիկ եմ՝ անանկ դպրոցական օրէնքներէ չեմ հասկընար » , պատասխանեց Աննա :

Մարտի 23ին՝ Պրիդէյն անունով իր ազգականներէն մէկը՝ մեծ դատաւորին գնաց աղաչեց որ իր երաշխաւորութեամբը թող տայ Աննան . դատաւորը զանիկայ Արքեպիսկոպոսին փոխանորդին խոր-

կեց, ան ալ Արքեպիսկոպոսին, Արքեպիսկոպոսն ալ ըսաւ որ՝ վաղը ես պիտի քննեմ զանիկայ :

Հետեւեալ օրը՝ Պօննէր արքեպիսկոպոսը ազնուատոհմիկ Լննան իրեն կանչել տուաւ : Երբոր Լննային բարեկամները ժողվուեցան, Արքեպիսկոպոսը բռնադատեց զանիկայ՝ որ հաւատոյ վերաբերեալ վարդապետութեանց մէջ ինչ որ իրեն խիղճ եղած է նէ, թնոյ խօսի. սակայն Լննա՝ Արքայքննիչներուն սովորական եղած այս խորամանկ հնարքները աղէկ գիտնալով՝ զգուշացաւ, ու լարած որոգայթներնուն մէջ շինկաւ : Լննատներ Պօննէր քանի մը վարպետաբան խնդիրներ ըրաւ հաղորդութեան վերայով, որոնց ամենուն ալ մէյմէկ համառօտ պատասխան տուաւ Սուրբ Գրքէն. և ասանկ կարճ կարճ խօսքեր ընելուն համար աղէկ յանդիմանութիւն մ'ալ լսեց Արքեպիսկոպոսէն : Երկար քննութիւն մը ընելէն ետև, Պօննէր թուղթի մը վրայ գրեց գոյափոխութեան վարդապետութիւնը մէկ ան սովոր սճոյ մը, ու հրամայեց Լննային որ ստորագրէ. քօվը կայնողներն ալ վրան իյնալով՝ Լննա ստիպուեցաւ ստորագրել, բայց սա խօսքով. «Լննա Ապիւ, կը հաւատամ Կաթուղիկէ Եկեղեցւոյն (ըսել կ'ուզէր՝ Բրիստոսի եկեղեցւոյն, և ո՛չ թէ Հռովմայ) բոլոր հաւատացածներուն» :

Երբոր Պօննէր կարդաց աս խօսքը, խիստ շատ զայրացաւ, ու շատ մեծ դժուարութեամբ բարկութիւնը իջեցուցին : Վերջապէս՝ Արքեպիսկոպոսը յազառ թող տուաւ զանիկայ, սակայն աս գաշկնքով՝ որ իր ուզած ատենը նորէն իրեն բերեն սնոր բարեկամները :

Ըստ չանցած՝ նորէն բռնուեցաւ Լննա, և Արիմուիչ քաղաքը թագաւորին ու խորհրդակնաց առջևը հինգ ժամ քննուեցաւ : Հետեւեալ

օրը կրկին աս նոյն ատեանը հանելէն ետև՝ «Աիլ-կէյդի բանտը խրկեցին :

Դ վերջոյ՝ Կիլտհալի ժողովին դիմացը հանեցին . հոն ըսին իրեն որ , «Եթէ ատ կարծիքներուդ վրայ մնաս նէ՝ հերետիկոս ես , և ըստ օրինաց դատապարտեալ» : «Ես հերետիկոս չեմ» , ըսաւ ասոր պատասխան , «և Լստուծոյ օրէնքով մահուան ալ արժանի չեմ , բայց իմ բանտարկուած ատենս գրած հաւատոյ դաւանութեանս համար կը հարցընէք նէ , ճշմարիտ է ան , և ամենեկին չեմ կրնար ուրանալ» : Միւսանգամ հարցուցին թէ՝ «Ձե՞ն հաւատար որ սրբագործեալ հացը Բրիտոսի մարմինն է» : «Պատասխանեց , «Ո՛չ , քանզի ան նոյն Որդին Լստուած՝ որ ծնաւ Սարիամ Կոյսէն , փառաւորեալ է այժմ երկինքը , և վերջին օրը կրկին պիտի գայ , ինչպէս որ համբարձաւ . Գործ . Խ . բայց այն ձեր Լստուած ըսածը՝ հացի կտոր է . ու ասոր շիտակ ըլլալը իմանալու համար , իրեք ամիս տուփին մէջ թողուցէք անիկայ , ետքը բորբոսեալ պիտի գտնէք , որ ալ անկէ ետև բանի մը չիգար . ասոր համար աղէկ խելքս հասած է որ ան հացին կտորը Լստուած չկրնար ըլլալ» :

Ընատենը ստիպեցին որ քահանայի մը խոստովանի , ասոր վրայ ժպտեցաւ Ըննա : «Ինչո՞ւ , գէ՞շ բան է խոստովանանքը» , հարցուցին անոր : «Պատասխանեց , «Ես իմ մեղքերս Լստուծոյ կը խոստովանիմ , քանզի աղէկ գիտեմ որ կը՛նբրէ ինձի իմ բոլոր մեղքերս» : Դողովը յանցաւոր գտաւ զանիկայ և դատապարտեց :

Իատապարտութեան վճիռն ելելէն ետև՝ Ըննա այս նամակը գրեց Հենրիկոս Օ . Թագաւորին . «Ես՝ Ըննա Լպքիւ , որ աղէկ յիշողութեան տէր եմ , թէպէտ և Լստուած իմ հացս նեղութեան

և իմ ջուրս թշուառութեան ըրաւ , սակայն մեղքերուս արժան եղածէն շատ պակաս է , կը փափաքիմ ծանուցանել Տէրութեանդ՝ որ թէ և օրէնքով իբրև չարագործ դատապարտուեցայ , սակայն երկինք և երկիր վեայ են որ անմեղութեամբ պիտի մեռնիմ . և ինչպէս որ առաջ ըսի , ու ինչուան վերջն ալ պիտի ըսեմ , ատելով կ'ատեմ ես ամէն տեսակ հերետիկոսութիւնը : Հաղորդութեան վրայ ունեցած հաւատքս ալ՝ Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ինչ որ ըսաւ նէ , ան է , որ և իր ըսածները իր պատուական արիւնը թափելով հաստատեց : Իր սուրբ կամբը ինտոր որ կ'ուզէ նէ , և իր Աթուղիկէ Ակեղեցին ինչպէս որ կը սորվեցընէ նէ , անանկ կը հաւատամ . քանզի իր սուրբ բերնէն ելած պատուիրանքին անհնազանդութիւն պիտի չընեմ . բայց Աստուծոյ իր բերնովը ինծի հրամայածները ներսի դիս պահած եմ : Այսպէս ահա՛ խօսքս կը վերջացընեմ իմ տգիտութեանս պատճառաւ . Աննա Աքիւ" :

Պատապարտութեան վճիռն ելելէն ետև՝ Ալեկէյդէն Լոնտրայի բերդը խրկուեցաւ :

Արտիսէր եպիսկոպոսը ու իր ընկերները շատ կ'ուզէին որ Ատարիսէ փար թագուհւոյն և պալատական տիկիներէն մէկ քանիներուն վրայ ամբաստանութիւն ըլլայ , որոնք Աւետարանականաց շատ օգնութիւն կ'ընէին . ուստի խորհեցան որ մէկ կերպով մը Աննան համոզեն՝ որ ամբաստանող ըլլայ :

Առին զանիկայ զընդանը իջեցուցին , ու ձգարան կոչուած տանջանարանին վրայ պառկեցուցին , որ այսպէս անոր միտքը դարձընեն՝ ան կնիկներէն մէկ քանիներուն վրայով ամբաստանութիւն ընելու : Սիր Անտոնիոս 'Աէվէդ' բերդին հրամանա-

տարր պատուէր տուաւ բանտապետին որ բանեցընէ այն սոսկալի մեքենան . բանտապետը սկսեց դարձընել , ու բաւական ժամանակ անցնելէն ետե թող պիտի տար , ինչպէս որ իր տէրը իրեն հրամայէր էր . սակայն մեծ Եղարթոս Բիօգէսլին չուզեց որ ազատի՝ առանց իրենց կամքը կատարելու խօսք տալու . վասն որոյ հրաման ըրաւ Սիր Անտոնիոսին որ նորէն բանեցընել տայ մեքենան : Անտոնիոս՝ կնկանը տկարութեանը համար սիրտը չգիմանալով , յանձնառու չեղաւ աս հրամանը կատարելու : Ըստ վրայ Բիօգէսլին՝ բարկութիւնով «Աս ատ անհնազանդութիւնդ թագաւորին կ'իմացընեմ» ըսելով՝ նետեց վերարկուն վրայէն , նոյնպէս ալ Բիչ անուն արքունի խորհրդական մը . ու ասոնք դիմացէ գիմաց անցան՝ իրենք իրենց ձեռքք սկսան անողորմաբար տանջել խեղճ կիներ : Օտրմանալու բանը սա է որ՝ աս գործը չսկսած հարցուցին թէ՛ Երկու հօգւով ես մի : «Ատիկայ հոգ կ'ընէք կոր» ըսաւ , «գուք ձեր կամքը կատարելնիգ նայեցէք» : Անատենը սկսան կրցածնուն չափ արագ դարձընել . և նայեցան որ հանգարտ պառկած ամենեւին չպոռար կոր նէ , այնչափ քաշեցին որ՝ ալ ոսկորները ու յօգուածները գրեթէ բաժնուեցան իրարմէ , ու կիսամեռ մնաց : Վերջապէս բերդին հրամանատարը քակել տուաւ՝ ձգարանէն վար իջեցուց . Անան անմիջապէս մարեցաւ գետինը ինկաւ . բայց շուտով խելքը գլուխը բերին : «Ասկէ ետե»՝ կ'ըսէ ինքը , «երկու ժամու չափ գետինը նստայ , ու մեծ Եղարթոսին հետ վեճարանեցայ . շատ շոգգորթութիւններով աշխատեցաւ համոզել զիս որ հերետիկոսութիւն սեպած բաներնին ձգեմ , բայց իմ Տէրս՝ որուն յաւիանական գթութիւնէն կը գոհանամ , զօրութիւն տուաւ ին-

ծի այն տանջանքներուն գիմանալու , և կը հաւա-
տամ որ ինչուան վերջն ալ զիս պիտի չձգէ իր
ձեռքեն” : Ինչ զգացուով տէր մարդ ըլլալու է
պատկ խղճալի վիճակի մէջ գտնուած կնկան վը
հեռ աս կերպով վիճաբանողը :

Հիմա Ենային դատապարտութեան վճիռը ե-
լած ըլլալով՝ Հարվմէականները ասանկ ձայն մը
հանեցին թէ՛ զեղջի եկաւ , ծածկելով այն դա-
ւանութեան թուղթը ինչ խօսքով ստորագրելը :
Ուտի երբոր տկանջը հասաւ այս սուտ խօսքը ,
հաւասոյ գաւանութիւն մը հրատարակեց՝ մէջը
հաղորդութեան վրայ ունեցած կարծիքը բացատ-
րած , և այս հետեւեալ աղօթքն ալ վերջարան
գրած :

“Ո՛վ Տէր , ահա՛ թշնամիներս գլխուս մազէն
շաա են . բայց՝ ո՛վ Եստուած իմ , չըլլայ որ ա-
նոնք կարինան իրենց անտի խօսքերովը յաղթել
զիս . այլ դուն՝ ո՛վ Տէր , իմ տեղս պատերազմէ՛ ,
քանզի քեզի կը յանձնեմ իմ բոլոր հոգո : Ձեռ-
քերնուն եկած թշնամութիւնը կ'ընեն կոր ինձի՝
ողորմելի ազախնոյդ . սակայն ո՛վ իմ անուշիկ
Եստուածս , չըլլայ որ ես աս բաները հոգ ընեմ ,
քանզի իմ բոլոր ուրախութիւնս գունն ես : Եւ ո՛վ
Տէր , բոլոր սրտովս կը ինզրեմ որ քու գթառաս
բարութեամբդ ներես անոնց իրենց ըրած ու ընելու
բռնութիւնները , և բանաս սրտերնուն կուրացած
աշուրները , որ ասկէ ետե քեզի ընդունելի եղածը
ընեն , ու քու ճշմարտութիւնդ չձածկեն . այլ
յայտնեն զանիկայ ամենուն՝ մէկդի ձգելով մեղան-
չական մարդոց երեւկայութենէն ծնած մոլորու-
թիւնները : Եղեցի և եղեցի , Տէր Եմենակալ” :

Թէպէտ և Ենան այնչափ տանջանք քաշած
էր՝ որ ալ երկար ատեն չկրնալով ապրիլ , պի-

տի մեռնէր ինքնիրմէն , սակայն իր թշնամիները չթողուցին որ խաղաղութեամբ վախճանի . այլ՝ օր մը սահմանեցին որ դատապարտութեան վճիռը ՚ի գործ գնեն . ու երբոր օրը եկաւ՝ ամթառի մը վրայ նստեցուցած Սմիթֆիլտ տարին , քանզի իր քաշած տանջանքներէն քայելու կամ ուզի վրայ կայնելու կարողութիւն չունէր . հոն ցիցին կապեցին շղթայով մը , որուն վրայ ձգեց իր մարմինը ողորմելին՝ ինքզինքը բռնելու ճար չունենալուն համար : Եկանաւես եղողին մէկը կ'ըսէ թէ՝ «այս միջոցին Լ'ննան խնդում երես մը ունէր հրեշտակի նման» : Իրեն հետ մէկանդ ուրիշ իրեք հոգի ալ մարտիրոսացան նոյն տեղը :

Եհադին բազմութիւն մը ժողվուած էր ասոնց այրուիլը տեսնելու . ընելու չարագործութիւններնուն մէկ ահարկութիւն մը տալու համար , իրիկուան մթնշաղին ձգեցին : Սուրբ Եարթուղեմէոս եկեղեցւոյն առջին՝ բազմոցի մը վրայ նստեր էին մեծ Եպարքոսը , Եորֆօլքի գուբար , Պետֆօրտի կոմսը , քաղաքապետը և մէկ քանի ուրիշներ : Սեծ Եպարքոսը թագաւորէն գրաւոր ներողութիւն մը խրկեց Լ'ննային , որ եթէ զեղջի գայ նէ՝ ազատութիւն գտնէ : Սրան անգամ չնայեցաւ Լ'ննան , ըսելով թէ՝ Ես Տէրս ուրանալու չեկայ հոս : Եսոր պէս առաջարկութիւններ մէկայնբրուն ալ ըրին , որ անոնք ալ մերժեցին իր օրինակէն քաջակերութիւն առնելով :

«Եհա՛ այսպէս» , կ'ըսէ Փօքս պատմիչը , «այս բարի կիներ այն իրեք մարտիրոսներուն հետ այնքան տանջանքներ քաշեց , այն երկարատեւ դառնահիսկիծ չարչարանքներուն գիմացաւ , և իբրև ողջակէզ ընդունելի Եստուծոյ՝ բոցերուն մէջէն անցնելով ննջեց Քրիստոսի գիրկը . և ասանկով քրիստոս-

նէական հաստատութեան անանկ օրինակ մը թողուց, որ մարգու կը վայլէ անոր հետեւիլ :

ԳԼՈՒԽ Ը :

Սկովտիա — Ընդի քրիստոնեայք — Քրիստի կոչուածները — Քրիստոնէութիւնը Հռովմայ եկեղեցւոյն միջոցով չէր որ Ռրիտանիա մտաւ — Ըս նոյն եկեղեցին կամաց կամաց էր իշխանութիւնը հան կը մացընէ — Քրիստիներուն վրայ կը բռնանայ — Սկովտիոյ մէջ Սիբիլիանց դէմ հալածանք կ'ելլէ — Բայլի լոյսարաները — Հռովմայ եկեղեցւոյն ապականութիւնը Սկովտիոյ մէջ — Պատրիկիոս Համբլտոնի — Իր գրուածքը հաւատոյ և բարեգործութեանց վրայ — Ըսիկայ հալածանք կը կրէ ու կ'այրուի — Արդինալ Պիդոն — Սիլարդ — Իր նախանձաւորութիւնը և օգտակարութիւնը — Իրեն դէմ ամբաստանութիւն — Իր դատապարտութիւնը ու այրուիլ :

Ինչպէս որ Ընգղիա՝ նոյնպէս և Սկովտիա հասած էր Քրիստոս Յիսուսով եղած փրկութեան աւետարտը՝ Ընտրեալներուն և կամ անոնց աշակերտացը ձեռօքը : Հռովմայ հեթանոս կայսրերուն ըրած հալածմունքներուն ժամանակները՝ շատ քրիստոնեաներ Ռրիտանիոյ հիւսիսային կողմերը փախան . և ինտոր որ կ'ըսէ Տերտուղիանոս՝ երկրորդ դարու հայրապետը, Ընտարանը Ռրիտանիոյ մէջ տարածուեցաւ՝ մինչև անգամ Հռովմայեցւոց բնակած տեղերէն ալ անգին անցնելով : Հռովմայէն փախչող ու Ռրիտանիա գացողները խաղաղութիւն գտան հոն, և տեղացիները մեծ մարգաւորութեամբ ընդունեցին զանոնք : Ընտարանին լոյսը՝ որ հետերնին տարեր էին, փարատեց ան տեղացիներուն կռակաշատութեան խաւարը . կոոց երկրպագութիւն ընելը վերջաւ . խարբայ քուր-

մերուն տեղը՝ հոգևոր և աստուածապաշտ մարդիկ անցան . և այսպէս քրիստոնեաները բազմացան հոն , ու շատ դարեր Քրիստոսի ճշմարիտ հաւատքին վրայ անխախտ մնացին . և Հռովմայ եկեղեցւոյն հոգևոր ու մարմնաւոր իշխանութեանց տէր նոր եղած ատենները՝ առջի գործածած բարբարոսութիւններուն ալ դէմ կեցան : Եւս իրենց մէջը ելլող բարեպաշտ մարդիկը՝ որ Քրիստիդ կը կոչուէին առհասարակ , մասնաւոր պատմութիւններ ունին յիշատակութեան արժանի , բայց հոս տեղս չենք կրնար զանոնք ծայրէ 'ի ծայր պատմել :

Սակայն եաբէն ճշմարտութիւնը սկսաւ կամաց կամաց հեռանալ : Մարգարիտ՝ Մալքօլմի թագուհին մտասաններորդ դարուն մէջ կարողացաւ մէկ ընդհանուր միութիւն ժը հաստատել Հռովմայ եկեղեցւոյն հետ՝ թէ վարդապետութեանց , և թէ պաշտամանց եղանակներուն կողմանէ . ուստի այս ատենէս սկսան Քրիստոսի հօտին այն ցիրուցան եղած քնացորդները հալածմունք կրել հոն : Պատմիչները ասոնց վրայ մասնաւոր տեղեկութիւններ չեն կրցեր տալ . սակայն Ակովտիոյ մէջ ասանկ մարդիկ գանուիլը Հռովմեական մատենագիրք ալ կը վկայեն , որոնք Վալանցւոց աղանդին վրայ խօսած ատեննին՝ յիշած են , թէ նոյն մարդոցմէն և Ուիլքիֆին հետեողներէն՝ ինչպէս որ Ընգլիոյ մէջ՝ նոյնպէս և Ակովտիոյ մէջ կան : Ընշուշտ ասոնք ալ նոյն հալածմունքները կրած են :

Սակայն և այնպէս՝ ան օրերն անգամ Ակովտիոյ լեռներն ու ձորերը ապաստանարան էին՝ այն երկրին մէջ Եստուծոյ ունեցած փոքրիկ ժառանգութեանը . և Փիէմօնթի հովիտներուն մէջ՝ Եստուծոյ ու մարդոց մշտեղը Քրիստոսը մի միայն միջնորդ ճանչցողներու փոքրիկ ժողովներ կ'ըլլային : 1494ին

Պլաքադէր՝ Աստուծոյ Արքեպիսկոպոսը թագաւորին ու անոր խորհրդականներուն առջին ամբաստանութիւն ըրաւ երսուն հոգիի համար ; որոնք Քալցիի Լոյսարտներ կը կոչուէին : Ըսոնց վրայ գրուած յանցանքները Աստուծոյ արձանագրութեանց մէջ գրուած են ; որոնց մէկ քանին ասանք են : Պատկերներու և մատուցներու երկրպագութիւն չեն ըներ . Քրիստոս՝ Պետրոսին և միւս Ըռաքեալներուն իշխանութիւն տուաւ ; բայց Պապին չէ՛ կ'ըսեն . գոյափոխութիւնը , այսինքն՝ հացին իսկապէս Քրիստոսի մարմնոյն և արեանը փոխուիլը կ'ուրանան , Քրիստոս Պետրոսին « Եստի գնա՛ ստանայ » ըսած ատենը՝ Պետրոս ինչ վիճակի մէջ էր նէ ; Պապը միայն այն վիճակին յաջորդն է ; Պետրոսի յաջորդը չէ՛ կ'ըսեն : Եւստի Պապը ժողովուրդը կը խաբէ կոնգակներով և ներողութեան թուղթերով . թէ պատարագը քաւարանին մէջն են ըսուած հոգիներուն օգուտ մը չըներ . թէ Պապը ինքզինքը Ըստուծոյ վեր կը դասէ : Ընկիայ քաւարանին մէջ՝ հոգիներուն քաշելու տանջանքը չկրնար դադարեցնել . թէ քահանաները կրնան ամուսնանալ . թէ Պապը մեղաց թողութիւն չկրնար տալ ; բայց միայն Ըստուծոյ . թէ Ըռովմայ եկեղեցւոյն հրաշքներուն հաւապք ընծայելու չէ . և թէ փառաւորեալ Մարիամ Աղոյսին աղօթք ընելու չէ ; այլ միայն Ըստուծոյ . քանզի ան միայն կարող է լսել և օգնութիւն ընել մեզի :

Ըսկէ յայտնի կ'երևի որ ան ժամանակը Ակովտիոյ մէջ գտնուող « Ղշմարտութեան վկաններուն » բռնած վարդապետութիւնները՝ Ընդդիոյ մէջ գրտնուողներուն դաւանածներուն նման էին ; ինչպէս որ հիմա ալ :

Եյս Քայլի լողարտները թշնամիներնուն ձեռքէն խալսեցան : Եյս ժամանակէն սկսելով մինչեքսան տարուան միջոց մը անցնիլը՝ այն ատենին մարտիրոսաց տանջանք քաշելուն և կամ հալածմունքին վրայ մասնաւոր պատմութիւններ չկայ . սակայն անշուշտ քիչ շատ հալածմունք եղած ըլլալու է :

Սկովտիոյ մէջ տանջուողներէն գիտցածներնուս երկրորդը՝ Պատրիկիոս Համիլտոնին է : Եսիկայ արքունական տնէն ըլլալով՝ իր պատանեկութեան ժամանակը մեծ մեծ պատուոյ աստիճաններու հասաւ , ու իր հասակին քսանուիրքերորդ տարին վանքի մը մեծաւոր կարգուեցաւ . սակայն աշխարհիս ունայնութիւնները չկրցան ետ բռնել զանիկայ այն լաւագոյն աշխարհքը փնտռելէն : Համիլտոնի ելաւ գնաց Վերմանիա՝ աստուածգիտութիւն ձեռք ձգելու մտքով . հոն լուտերին՝ Սելանքթոնին և ուրիշ Բարեկարգիչ անձանց հետ ծանօթացաւ , և մանաւանդ Փրանչիսկոս լամպերգին հետ շատ մտերմացաւ . ու աս մարդուն խօսքերէն՝ Եստուծոյ շնորհքովը շատ բան սորվեցաւ , և Եւետարանին վարդապետութիւններուն վրայ որոշ գաղափար ունեցաւ , ինչպէս որ կ'երևի հաւատոց և գործոց վրայ իր շինած ճառէն , որ արդարև կարգալուարժանի բան է . անկէ մէկ երկու կտոր բան հոս դնենք .

« () րէնքը և Եւետարանը կը վեճին իրարու հետ :

« () րէնքը կ'ըսէ . Պարտքը վճարէ :

« Եւետարանը կ'ըսէ . Քրիստոս վճարեց :

« () րէնքը կ'ըսէ . Սեղաւոր ես . յուսահատէ , պիտի դատապարտուիս :

«Մեծատարանը կ'ըսէ . Վերուած են քեզի քու բոլոր մեղքերդ . մխիթարուէ , պիտի փրկուես :

«Օրէնքը կ'ըսէ . Մեղքերուդ համար վճարք ըրէ :

«Մեծատարանը կ'ըսէ . Քրիստոս ըրաւ քու տեղդ :

«Օրէնքը կ'ըսէ . Օջորութեանց Տէրը բարկացած է քեզի :

«Մեծատարանը կ'ըսէ . Քրիստոս հաշտեցուց զՄեծնիկայ քեզի հետ :

«Օրէնքը կ'ըսէ . Ո՞ր է քու արդարութիւնդ՝ բարութիւնդ և փոխարինութիւնդ :

«Մեծատարանը կ'ըսէ . Քրիստոս է քու արդարութիւնդ՝ բարութիւնդ և փոխարինութիւնդ :

«Օրէնքը կ'ըսէ . Գերի ես ինձի՝ Սատանային և դժոխքին :

«Մեծատարանը կ'ըսէ . Քրիստոս ազատեց զքեզ անոնց ամենէն ալ :

«Այս բարի գործքերը չեմ դատապարտեր , այլ բարի գործոց վրայ դրուած սուտ յոյսը . քանզի երբոր մարդս իր գործքերուն վրայ յոյս կ'ունենայ , անոնք կը թունաւորին , և վերջը կը չարանան : Ուստի բարի գործքեր ըրէք , բայց սա ալ ազէկ նայեցէք՝ որ մեղքերնիդ չդնէք թէ անոնցմով օրհնութեան պիտի պրժանանաք . քանզի թէ որ անանկ ընէք նէ , անատենը Մատուծմէ ընդունած օրհնութիւննիդ՝ ոչ թէ իբրև շնորհք , այլ իբրև պարտք պիտի ընդունիք . ասանկով ինքզինքնիդ Մատուծոյ հաւասար դասած կ'ըլլաք , քանզի ձրի բան մը չէք առներ կոր իրմէ : Ի՞նչ ըսել է այս . միթէ Մատուած քու մէկ բանիդ կարօ՞տ է , որ ինքն է ամէն բարեաց պարգևողը , ու իր պարգևը տալով չաղքատանար : Ուստի իրեն շնորհք մը ընելու մտօք բան մի՛ ըներ , բայց միշտ ա՛ռ իրմէն . քանզի հեզ ու քաղցր է Տէրը , և մեզի պէտք եղած .

Ներուն ամենը ինքը ասելի յօժարակամութեամբ կու տայ՝ քան որչափ մենք յօժարակամ ենք տանելու : Եւ թէ որ մէկ հարկաւոր բանի մը պակասութիւնը ունենանք ; մենք զմեզ թող մեղադրենք՝ յանցանքը մերը սեպելով : Արեմն մի՛ յանդգնիր քու բարի գործքերովդ երկնից թագաւորութիւնը բռնի առնելու . քանզի ատ ընելովդ՝ դուն քեզ բոլորովին սուրբ՝ և հաւասար դասած կ'ըլլաս Անոր ; քանզի առանց հատուցման բան մը առնել չես ուզեր կոր իրմէ . վասն որոյ աս ճամբով՝ չար հրեշտակին իր հպարտութեանը համար ՚ի յերկնից թօթափուկուն պէտ՝ դուն ալ պիտի իյնաս դժոխքին անդունդներուն մէջը” :

Վիչ մը ատենէն ետև՝ Համիտովն Ակովտիա վերադարձաւ , ու թէ՛ գաղտնի և թէ՛ հրապարակաւ սկսեց Սուրբ Կրօն ճշմարտութիւնները քարոզել , և համարձակութեամբ Հոռոմայ եկեղեցւոյն մոլորութիւններն ու նախապաշարմունքները երեան հանել : Իր քարոզութիւնները շատ ազդուութիւն ըրին ժողովրդոց սրտին , և մեծ վախ ձգեցին եկեղեցականաց վրայ : «Վիզոն արքեպիսկոպոսը Սուրբ Անդրէի եկեղեցին հրաւիրեց զանիկայ՝ քարոզած վարդապետութիւններուն վրայ խօսակցելը սուտ պատճառանք ընելով , և բուն նպատակը անոր վրայ ամբաստանութիւն ընելու առիթ մը գտնել էր . այս նպատակաւ նաև Աղեքսանդր Վամ Պէլ անուն կրօնաւորին մէկը կը խրկէր՝ կեղծաւորութեամբ ճշմարտութիւնը սորվելը պատճառանք ընելով , որ խեանայ անոր ինչ վարդապետութիւններ ունենալը : Վերջապէս քննեցին նայեցան որ , այս մարդուն քարոզածները ուղղակի հակառակ կու գայ կոր իրենց վարդապետութիւններուն նէ , և պիտի պատմենք խորհեցան ժամանակ չանցուցած

ընելիքնին ընել : Ուստի թագաւորը (որ գեռ պատանի մըն էր) համոզեցին որ ուխտ ընէ՝ երթայ Բողջայրի մէջ եղած Սուրբ Տուժակին մասուկք տեսնէ . և երբոր թագաւորը գնաց, ձեռու ընին պատեհուած թիւն անցնելով՝ Համիլտոնը կէս գիշերուն անկողինէն առին տարին՝ նետեցին բերդը :

Հետեւալ օրը՝ 1528, Փետրվար 28ին՝ մայր եկեղեցին բերին զանկկայ եպիսկոպոսներուն ու եկեղեցեացիաններուն առջևը, և անոր վրայով ամբաստանութիւն ըրին՝ թէ սխտագնացութեան՝ քաւարանին՝ սուրբերուն ազօթք ընելու՝ ննջեցելոց համար բարեխօսութիւն պէտք ըլլալուն՝ և ուրիշ վարդապետութեանց վրայ Սուրբին ունեցած կարծիքները ունի : Համիլտոնը աս ըսածներնուն մէկն ալ չուրանալէն զատ՝ անանկ մէկ համարձակութեամբ մը ամէնն ալ պաշտպանեց, որ իր թշնամիները ալ աւելի հաստատ միտութիւն դրին զանկկայ կորսնցընելու : Եւ ուստի՝ իբրև յամառ հերետիկոս գատապարտեցին, ու անմիջապէս տարին հին ձեմարանին առջևը ցեցին կապեցին :

Եւ մէն մարդ զարմացաւ աս ըրածնուն վրայ, և սա կարծիքը ըրին՝ թէ Համիլտոնը վախցընելու համար է . բայց նայեցան որ իրաւ կ'այրեն կոր : Ապանման տեղն որ հասան նէ, Համիլտոնը մէկ քանի կտոր լաթերը վրայէն հանեց՝ ու սպասաւորին տուաւ՝ ըսելով . « Արակին մէջը ասոնք ինձի պէտք չեն, բայց գուն կրնաս գործածել . ասիկայ ինձմէ ընդունած օգուտներուդ վերջինն է, մէկգի հանելով մահուան օրինակը, որն որ կ'ազաչեմ աղէկ միտքդ պահես . վասն զի թէպէտ աս այրիք մարդուն ստեղծի բան կ'երեւի, և արգարև մեծ տանջանք է մարմնին, սակայն յաւիտենական կենաց գուռ է, որ ան կեանքը՝ մեր Տէր Աստու Քրիստոսի »

տոսը այս չար ազգին առջևը ուրացողներուն մէկը կարող է գտնել” :

Փայտակոյտը վառօդով բռնկցընել ուզելով՝ խել մը վառօդի կրակ տուին , որ միայն ահարկու բոց մը հանեց , ու ողորմելի մարդը խանձեցաւ սաստիկ ցաւով , բայց անշարժ կեցաւ . և վերջապէս երբոր բռնկցուցին փայտակոյտը՝ բարձրաձայն կ'աղաղակէր Համիլտոնին , “Տէր Յիսուս՝ ընկա՛լ զոգի իմ : Մինչև ե՞րբ խաւարը առ երկրիս վրայ պիտի տիրէ , և ինչուան ո՞ր ատեն պիտի թողուս որ աս մարդիկը ասանկ բռնութիւններ ընեն” : Քամ Պէլ կրօնաւորն ալ գուրսէն կ'ըսէր . “Իարձիք՝ դարձիք՝ հերետիկոս . Մարիամ Աոյսին աղաղակէ՛ ” , և : Երբոր ասանկ խօսքեր կը կրկնէր , Համիլտոնին պատասխան տուաւ . “Չար մարդ գիտես որ ըսածդ մոլորութիւն է , և ինձի խոստովանած ալ ես անանկ ըլլալը . Յիսուսի Քրիստոսի ատեանը դատաստանի կը հրաւիրեմ քեզ” . աս ըսելով վշտալից մահուամբ մը վերջացաւ : Իրտելու արժանի բան մըն է աս , որ մէկ երկու օր չանցաւ՝ Քամ Պէլ մեռաւ՝ յուսահատութենէն խելքը ցնսրած :

Յակոբոս Պիդոն՝ Սուրբ Ենգրէի արքեպիսկոպոսը մեռաւ 1539ին . իր տեղն անցաւ Իաւիթ Պիդոն եղբորորդին , ասիկայ անվեհեր՝ խոժողադէմ և անգութ մարդ մըն էր , որ երկար ատենէ ՚ի վեր շատ յարմար մէկը սեպուած էր Պապին առջին՝ Ակովտիայէն հերետիկոսութիւնը բնաջինջ ընելու . և մեծ եռանդով աս գործը կը կատարէր :

Գէորգ Ա իշարդ երևելի ընտանիքէ մըն էր , և իր պատանեկութեանը ժամանակը մեծ համբաւ ստացաւ՝ ուսման մէջ ըրած յառաջադիմութեանը համար : 1540ին՝ Պրէքի եպիսկոպոսը զանիկայ

որ ասանկ զբաղած էր ; կրօնաւորին մէկը Սէյ-
րօն անուն՝ վրան առաւ զանիկայ սպաննելու գոր-
ծը . և գիտնալով որ Վիշարդ՝ քարոզը ընդ-
նեղէն ետև մինչև որ եկեղեցին չպարպուէր՝ ամ-
պիտնէն չէր իջներ ; գնաց օր մը ամպիտնին սան-
գուղքին վարի ծայրը կայնեցաւ՝ զգեստին տակը
գաշնակ մը բռնած : Վիշարդ՝ որ շատ սրատես
մէկն էր ; սանգուղքէն վար իջած ատենը կրօնա-
ւորին կերպարանքը տեսնելով՝ հասկըցաւ որ բան
մը կայ ; և երբոր ձեռքովն ալ զգեստին տակը
բան մը բռնած տեսաւ նէ՝ կասկածի գնաց ; յան-
կարծ յարձակեցաւ կրօնաւորին վրայ ; խլեց ձեռ-
քէն դաշնակը՝ աղաղակելով ; «Վիշարդեմ» ինչ
պիտի ընէիր ինձի” : Եւ ձայնէն ներս վազեցին մէկ
քանի հոգի՝ որ գրանը առջևը կեցեր էին ; ու
քիչ մնաց որ կրօնաւորը կտոր կտոր պիտի ընէին .
բայց ազնուասիրտ Վիշարդը թեկերուն մէջ առաւ
զանիկայ՝ ու աղաղակեց մէկալներուն ; թէ «Վիշարդ
որ աս մարդուն վնասէ նէ՝ ինձի վնասած կ'ըլլայ .
ան ինձի վնաս չըրաւ” ; ըսաւ ; «այլ օգուտ . քանզի
յայտնեց մեզի որ առջևնիս վտանգ կայ . մենք ալ
ասկէ ետև պէտք եղած զգուշութիւնը կ'ընենք” :

Տունտիէն ելաւ Վիշարդ՝ Սօնգրոզ գնաց : Հոն
եղած ատենը՝ կարգինալ Պիդոն՝ Վիշարդին մէկ
խիստ մտերիմ բարեկամին անունովը սուտ նամակ
մը խրկեց ; որով կը ծանուցանէր թէ յարկարծա-
կան հիւանդութիւնով մը բռնուած է ; և կ'օգէ
որ առանց ժամանակ անցընելու գայ՝ զինքը շու-
տով տեսնէ :

Թողթարեր աղան ձի մին ալ բերեր էր հետը ; ու
Վիշարդ շուտ մը մէկ քանի բարեկամ առնելով
հետը՝ ճամբայ ելաւ : Երբ գեռ շատ հեռացած չէին ;
Վիշարդ կանկ առաւ ; ու ձին ետ դարձուց . «Ես

չեմ երթար" ; ըսաւ : « Ըստուած չուզեր կոր որ երթամ . աղէկ գիտեմ որ հոս մէկ սատանութիւն մը պիտի ըլլայ . գացէք սա տեղը , նայեցէք թէ ինչ կայ" : Ելան գացին , նայեցան որ վաթսուն զինուոր գիւղէն մղոն ու կէսի չափ հեռաւոր տեղ մը՝ Աարգինային հրամանաւը կը սպասէին կոր Ա իշարգին , որ զանիկայ սպաննեն : Երբոր եկան Ա իշարգին պատմեցին՝ անանկ որոգայթ մը լարուած ըլլալը : անիկայ ըսաւ . « Գիտեմ որ ան արիւնհահեղ մարգուն ձեռօքը կեանքս պիտի վերջանայ , բայց այս կերպով պիտի չըլլայ եղեր" :

Ընկէ ետեւ դնաց գէպ ՚ի Լտիմպուրկ . քանզի հոն կանչեցին զինքը որ Հռովմէականներուն հետ հրապարակաւ կրօնական վիճարանութիւն ընէ : Ղամբուն վրայ Ինվէրկորի գիւղը իջեան ըրաւ . իր բարեկամներէն երկու հոգի գիշերը լսեցին ասոր անկողինէն ելլելը , ու իրենք ալ կամաց կամաց ետեւէն գացին ինչուան տանը բակը , և նայեցան որ մէկ ժամէն աւելի աղօթք ըրաւ մեծ ջերմութեամբ : Հետեւալ առտուն այնքան աղօթք ընելուն պատճառը հարցուցին ու շատ աղաչեցին որ ըտէ . վերջապէս ըսաւ . « Գիտեմ որ իմ վախճանս մօտ է . վասն որոյ աս ինդրեցի իմ Տէրոջմէս , որ փորձութեանց սաստկութեան ժամանակը զիս պաշտպանէ՝ որպէս զի չըլլայ թէ վախ մը գայ վրաս" :

Երբոր Ա իշարգ Լտիմպուրկի մօտերը հասաւ , արեւմուտքի կողմէն իրեն գալու խօսք տուող բարեկամները չեկան . ուստի քաղաքին մօտը գրտնուող գիւղերուն մէջ քարոզելով պարտեցաւ քիչ մը ատեն : Եյս միջոցիս թշնամիներուն ձեռքը ինկաւ . Լտիմպուրկէն Սուրբ Ընդրէաս տարին զանիկայ , հոն բանտը դրին Փետրվար ամսուն սկիզբէն ինչուան վերջը . որ աս միջոցիս իր դատը տես-

նելու համար ընելու պատրաստութիւններն տեսան . իր պատճառաւը Ալասկովի Ըրքեպիսկոպոսն ու Կարդինալ Պիզոն՝ որ իրարու թշնամի էին , հաշտուեցան :

1545 , Փետրվար 1ին՝ Վիշարդը եկեղեցի բերին գունդ մը զինուորով , և հոն երկրորդ վանահայրը ազգու քարոզ մը տուաւ հերետիկոսութիւնը բնաջինջ ընելուն հարկաւորութեանը վրայով : Քարոզը լմրննալէն ետև՝ ամպիոնը հանեցին Վիշարդը , ու երկար ամբաստանութեան թուղթ մը կարդացին : Ընատենը մարտիրոսը ծունկի վրայ եկաւ , ու աղօթքով ինքզինքը Ըստուծոյ յանձնելէն ետև՝ ոտքի վրայ ելաւ , ու թոյլտուութիւն խնդրեց , որ իր բռնած վարդապետութիւններուն ինչ ըլլայն ու Սուրբ Գրոց ինչպէս համաձայն գալը ցուցնէ . քանզի հայհոյալի վարդապետութիւններ կը հաստատէ ըսելով՝ շատ զօրարտութիւններ ըրեր էին վրան : Եպիսկոպոսները հրաման չտուին որ խօսի , այլ իրենք և իրենց նման չար ժողովուրդները նախատական անուններ կու տային միշտ անմեղ մարդուն : Ըստ վրայ շուտով դատապարտութեան վճիռը պիտի տային . սակայն Կարդինալին խնդիր ըլլալով՝ հրաման ըրաւ որ ամբաստանութեան թուղթը անգամ մըն ալ կարդացուի . կարդացուեցաւ . սակայն քանի որ Վիշարդ խօսքի կը սկսէր նէ , մէկ երկու խօսք չըսած՝ լռել կը հրամայէին : Ըս առաջին ամբաստանութենէն յայտնի կ'երևի՝ մնացածներն ալ ինչ ոգւով գրելին :

«Գունն՝ ո՛վ սուտգրուց հերետիկոս , ուրացող , մատնիչ , գող , որ ժողովուրդը կը խաբես , որ եկեղեցին կ'անարգես , և մեր տէր իշխանին խօսքը ոտքի տակ կ'առնես : Ար երբ Տունտի գիւղը քարոզութիւն ըրած ատենդ՝ մեր տէր իշխանը հրաման

ըրաւ քեզի որ ձայնդ կտրես , չճնազանդեցար . այլ քու կամակորու թեանդ վրայ կեցար : Ես բանիս համար Պրէքի Եպիսկոպոսը նզովեց քեզ ու Սատանային մատնեց և պատուիրեց որ մէյժ՝ ալ քարոզութիւն չընես , սակայն դուն քու բռնած ճամբէդ ետ չդարձար և յամառութեամբ քու կամքդ կատարեցիր” :

Մէկ ուրիշ օրինակ մըն ալ գնենք : Հռովմայ եկեղեցւոյն շատ վարդապետութիւնները յիշելէն ետեւ՝ միտասաներորդ յօդուածին մէջ կ'ըսէ . «Ի՞նչն՝ ո՛վ սուտըրուց հերետիկոս , կ'ըսես թէ՛ Ուրբաթ օրը կիրակի օրուան պէս օրինաւոր է միս ուտել” : Վիշարդ պատասխան տուաւ աս կտորը կարդալնէն ետեւ . «Պօղոս առաքելոյն թուղթին մէջ կարդացի որ մաքուր եղողին՝ ամէն բան մաքուր է . ասոր հակառակ պիղծ եղողին ալ՝ ամէն բան պիղծ է : Հաւատարիմ՝ մաքուր ու սուրբ մարդը Եստուծոյ ստեղծուածները սուրբ խօսքով կը սրբացնէ . բայց ստեղծուածը չկրնար ընդունելի ընել մարդս Եստուծոյ : Պիղծ և անհաւատարիմ մարդը ստեղծուածներով չսրբանար . իսկ հաւատարիմ մարդուն ամէն բան սուրբ է՝ աղօթքով և Եստուծոյ խօսքովը” : Եսոր վրայ եպիսկոպոսն՝ որը և իրենց կողմնականները աղաղակեցին , «Մէկ վկայի կարօտութիւն չմնաց . ահա՛ յայտնապէս հայհոյութիւն ըրաւ” :

Կարգինալը հրաման ըրաւ որ կրակը պատրաստուի . և Վիշարդը կրկին բերդը խրկեց , որ ինչուան պէտք եղած պատրաստութիւնները ըլլալը՝ հոն մնայ : Երկու կրօնաւոր խրկեցին քովը որ խոստովանի . ան ալ պատասխանեց , «Ես չեմ խոստովանիր” :

Երգին կառավարիչը մէկ քանի բարեկամներ

Տեառ առած՝ Վիշարդին քովն եկաւ և հարցուց անոր՝ թէ հետերնին նախաճաշիկ ընել կ'ուզէ՞ մի : Աւզեց . նախաճաշիկը պատրաստուեցաւ . նստան ուտելու : Եւս միջոցին Վիշարդ երկար խօսեցաւ առնոց հետ՝ Տէրունական ընթրիքին և Քրիստոսի չարչարանացը վրայով , և յորդորեց զանոնք որ սիրով բարի գործքերու ետեւ ըլլան :

Յետոյ երկու զինուոր եկան , և անոր չորս զին պարկերով վառօգ կախելէն ետև՝ թեւերը ետին կապեցին , ու տարին ցիցին քովը՝ բերդին արեւմտեան դրանը առջևը ու վանքին մօտ : Եւս սպանման տեղին վրայ նայող բերդին պատուհանները պատուական վարագոյրներով ու բազմոցներով զարգարեք շեռկեր էին . կարդինայն ու ուրիշ եպիսկոպոսներ փառաւորապէս բազմեր էին հոն՝ մարտիրոսին քաշելու տանջանքներուն վրայ նայելու . մէկ կողմէն ալ թնդանօթները լեցուած պատրաստ՝ զինուորներն ալ լուցկիքը ձեռուրնին վառած կայներ էին , որ եթէ ժողովուրդը զՎիշարդը ազատելիք ընէ նէ՝ արգելն : Երբոր զանիկայ դէպ ՚ի փայտակոյտը կը բերէին , այն երկու կրօնաւորները ըսին . «Պարոն Գէորգ , աղաչէ՛ մեր Տիրամօրը որ քեզի համար բարեխօսութիւն ընէ իր Արդւոյն» : Ընիկայ հեզութեամբ պատասխանեց . «Դադրեցէք , կ'աղաչեմ ձեզի՝ ալ մի՛ փորձէք զիս» : Եւ տարին զինքը փայտակոյտին քովը , ուր ծունկի վրայ գալով՝ իրեք հեղ ասանկ ըսաւ . «Ո՛վ Փրկիչ աշխարհի՛ ողորմէ՛ ինձի , ո՛վ երկնաւոր Հայր՝ հոգիս քու ձեռքդ կ'աւանդեմ» : Ետքը դարձաւ յորդորեց ժողովուրդը՝ որ Եւստուծոյ խօսքը սիրեն , և չմոռնան ան բաները , զորոնք Եւստուծոյ շնորհօքը աշխատեցաւ սորվեցընելու անոնց . աս ալ ըսաւ՝ թէ «Ի՛մ վարդապետու-

Թիւնս մարգոցմէ հնարուած առասպել չէ . քանզի թէ որ սորվեցուցածս մարգոց վարդապետութիւն ըլլար նէ , մարգոցմէ պատիւ կը գտնէի . բայց Աստուծոյ խօսքին և իր շնորհքովը ինձի տրուած Աւետարանին համար՝ ահա՛ այսօր կը չարչարուիմ կոր . ո՛չ թէ տրտմելով , այլ ուրախ սրտով և հանդարտ մտքով . ասոր համար խրկուեցայ ես՝ որ Քրիստոսի համար կրակով այրուիմ : ‘Այեցէք՝ ու իմ դէմքիս վրայ բնու ալյալութիւն մը պիտի չտեսնէք . այս ահարկու կրակէն ես չեմ՝ վախնար . և թէ որ Աստուծոյ խօսքին համար ձեր վրայ ալ հալածմունք գայ նէ , մի՛ վախնաք անոնցմէ՝ որ միայն մարմինը կրնան սպաննել , բայց ամենեւին կարողութիւն չունին հոգին սպաննելու” : (Յետոյ՝ իր վրայ ամբաստանութիւն ընողներուն համար ալ ղօթք ըրաւ : Քինուորը ներումն խնդրեց , ան ալ յօժար կամօք ներեց . անատենը բռնկեցուցին փայտակոյտը : Ինքզին կառավարիչը մօտ եկաւ՝ ու ըսաւ որ կտրիճ կենայ , և իր մեղքերուն թողութիւն խնդրէ Աստուծմէ : Ա՛ իշարդ պատասխան տուաւ . “Աս կրակը մարմինս կը տանջէ , բայց հոգին չկրնար թուլցընել” : ‘Աղքս պատմագիրը կ’ըսէ թէ՛ յետոյ Արդինալին դարձաւ ու ըսաւ . “Ատ բարձր տեղը նստող ու իմ տանջանքներովս զուարճացողը քանի մը օրէն ան նոյն պատուհանէն վար պիտի կախուի՝ հիմակուան վայելած փառքին չափ անարգութեամբ” : (նատենը զինուորը քաշեց վեղը կապուած չուանը , ու խեղդուեցաւ վկան , և մէկ քանի վայրկեանէն բոլորովին այրեցաւ մոխիր գարձաւ :

Արդինալը՝ այս յանդգնութեամբ գործած մեծ անգթութիւնովը՝ կը կարծէր որ ալ կատարելապէս յաղթական հանդիսացաւ հերետիկոսաց վրայ , և

քիչ ատենէն բոլորովին բնաջինջ պիտի ըլլան ան
 երկրէն . սակայն այնպէս չեղաւ : Աս ըրած բա-
 ներնուն վրայ շատ մարդիկ սաստիկ զայրացան . և
 Աւետարանին վրայ անհոգ եղողներն անգամ մտա-
 ծեցին՝ որ ասանկ խռովութեանց մէջ իրենց կեանքն
 ու ստացուածքներն ալ ապահով չկրնար մնալ :
 Աստի Ա իշարդին մահուանը վրայ շատ չանցած ,
 քանի մը հոգի յանկարծ բերդը մտնելով Աարդի-
 նալին վրայ հասան , ու զարկին մեռցուցին , և ա-
 նոր մարմինը ժողովրդոց ցուցրնելու համար՝ ան
 նոյն պատուհանէն վար կախեցին , ուր որ նստեր էր
 Ա իշարդին այրուիլը տեսնելու համար :

ՄԵՐՏԻՐՈՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԵԾԻՆ ԻՐԻՏԵՆԻՈՅ ՄԷՑ,

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

1547—1558

Գ Լ Ո Ւ Խ Ե :

Եղևարդ Օհն բնաւորութիւնը — Իր մահը, ու մահուան ժամանակին ըրած աղօթքը — Բարեկարգողները կը բռնուին — Լէտի Ղէյն Արեյը թագուհի կ'անուանի — Մարիամ Խոսումանք կ'ընէ բրթեղանդներուն — Իր մտքին մէջ կ'որոշէ պապականութիւնը նորէն հաստատել — Գրամէր' և Լէտի Ղէյն Արեյը դատաստանի կը կանչուին — Լէտի Ղէյն Արեյին դիտատուիլը — Եղիսաբեթ իշխանուհւոյն վտանգը — Մարիամ թագուհւոյն հրամանը հերետիկոսութեան դէմ, և տղոց դատարարակութեան վրայ — Բրթեղանդ եկեղեցականք կը մերժուին — Հոսովէական քահանայից վարքը — Ընոնց հայհոյակն հպարտութիւնները — Հոսովէական հանդէսներ ու արարողութիւններ :

Ներկիս Ը . 1547 , Յունվարի 28ին՝ վախճանեցաւ . իր միակ որդին՝ իշխան Եղևարդը (որ Եղևարդ Օ . կը յիշուի ,) ինը տարեկան ըլլալով՝ անոր տեղը անցաւ : Եսիկայ Ճշմարիտ Եւեւոարանական բրթեղանդ թագաւոր մըն էր :

1552ին՝ շատ բաներ եղաւ աւելորդապաշտ արա-
րողութիւնները ևս առաւել փճացրնելու համար :

Եդուարդ մէկ քանի ամիս հիւանդ պառկելէն
ետև՝ 1553 , Յուլիսի 26ին մեռաւ :

Մեռնելէն մէկ երկու ժամ առաջ՝ կարծելով
թէ քովը մարդ չկայ՝ սա աղօթքն է ըրեր :

«Ո՛վ Տէր՝ ազատէ զիս այս ցաւալի ու թշուառ
կեանքէս , և քու ընտրեալներուդ մէջն ա՛ռ .
բայց ո՛չ թէ իմ կամքս , այլ քո՛ւկդ թող ըլլայ :
Տէր՝ հոգիս քու ձեռքդ կ'աւանդեմ : Ո՛վ Տէր՝
դուն՝ գիտես որ եթէ քեզի հետ ըլլամ նէ՛՝ որչափ
երջանիկ կ'ըլլամ . սակայն քու ընտրեալներուդ հա-
մար կեանք և առողջութիւն տուր ինձի՛՝ որ ճշմար-
տապէս քեզի ծառայեմ : Ո՛վ Տէր իմ և Աս-
տուած իմ՝ օրհնէ քու ժողովուրդդ , և փրկէ քու
ժառանգութիւնդ : Ո՛վ Տէր Աստուած՝ փրկէ
Անգղիոյ մէջ ունեցած ընտրեալ ժողովուրդդ :
Ո՛վ Տէր իմ և Աստուած իմ՝ աս թագաւորու-
թիւնը պապականութենէ պաշտպանէ . և քու
ճշմարիտ հաւատքդ թո՛ղ տիրէ , որ ես և իմ ժո-
ղովուրդս քու սուրբ անուանդ գոհութիւն մատու-
ցաննք՝ քու Արգելոյդ Յիսուսի Վրիստոսի համար» :

Աղօթքը լմնցրնելէն ետև՝ դարձաւ նայեցաւ
որ քովը կայնողներ կան նէ , «Բո՛ցս էք եղեր» ,
ըսաւ , «կարծեցի թէ գուրս էք ելեր» : Վերջին
խօսքերը ասոնք էին . «Ար մարիմ կոր . Տէր՝ ո-
ղորմէ՛ ինձի , և ա՛ռ հոգիս» :

Այսպէս վախճանեցաւ Եդուարդ Օ . ուսում-
նականութեան՝ հանճարի՝ և մանաւանդ աստուած-
պաշտութեան կողմանէ երեւիլի թագաւորը :

Ասոր տեղն անցաւ իր մեծ քոյրը՝ Մարիամ
իշխանուհին , յաջորդութեան կարգը անանկ պա-
հանջելուն , և հայրերնին՝ Հենրիկոս Ըն ալ կտա-

կով այնպէս պատուիրելուն համար : Եւ թագաւ-
 հին կոյր նախանձաւոր Հռովմէական մին էր :
 Եդուարդէն ետև Բթոռին ժառանգը ինք ըլլալը
 առաջուց յայտնի ըլլալով՝ շատ կասկածներ մտաւ
 բոլոր ճշմարտութեան յարողներուն սրտին մէջ :
 Մասնաւորապէս Եդուարդ թագաւորը շատ վախ-
 ցաւ , խորհելով որ՝ եթէ աս բանը ըլլայ նէ ,
 ճշմարտութեան համար իր ըրած բոլոր ջանքերը
 պարապը պիտի ելլէ : Եւ ուստի երբոր 'Նորդըմ'-
 պրըլանտ դուքոր «կտա'կ ըրէ , ու թագաւորու-
 թիւնդ Հենրիկոս Է ին թոռանն աղջկանը՝ Լէտի
 Ն'էյն կրէյն թո՞ղ" , ըսաւ նէ , շուտ մը համո-
 զուեցաւ :

Թայց Մարիամ իր թշնամեացը վրայ դիւրաւ
 յաղթութիւն ստացաւ՝ Բրօթէսդանդներուն ձե-
 ոօքը : Բարեկարգութեան պաշտպանները հաւա-
 նութիւն չտուին օրինաւոր ժառանգին իր ժառան-
 գութենէն զրկուելուն : Ելան շատերնին միատեղ
 Մարիամ իշխանուհւոյն գացին , հարցուցին թէ
 բոլոր կրօնից վերաբերեալ բաները Եդուարդ թա-
 գաւորին օրովը ինտոր էր նէ՝ անանկ պիտի թողնու-
 մի : Իշխանուհին ամենահաստատ խոստմունքներ
 տալով՝ հաւտացուց անոնց՝ թէ ամենեւին փոփո-
 խութիւն մը ընելու չէ . այլ մինակ սա կ'ուզէ՝
 որ զինքն ալ թողնուն որ իր կրօնքը բռնէ : Ետը
 վրայ շատ աղնուական մարդիկ ոտք ելան , և ըրին
 չըրին՝ վերջապէս Մարիամին ձեռքն անցուցին թա-
 գաւորութիւնը , և () գոստոսի Յին՝ յաղթութեամբ
 Լոնտրա մտաւ Մարիամ՝ թագաւհի եղած :

Սակայն շատ չանցած՝ ըրած խոստմունքներէն
 դարձաւ , առանց ամենեւին պատճառ մը տալու
 խօսքին վրայ չկենալուն . որ ասով յայտնապէս
 սա խոստովանած եղաւ , թէ Հռովմէականները

Տերիպիկոսներու հետ ըրած ուխտերնն աւրեն նէ, հոգ չէ : Այսպէս Մարիամ հաստատեց մտքին մէջն որ՝ Պապին իշխանութիւնն ու Հռովմէական կրօնքին պատիւը տեղը բերէ : Նախ և առաջ Բրօթեաքանիզ եպիսկոպոսները ելան, ու Հռովմէական եպիսկոպոսները նորէն իրենց առջի տեղերը բռնեցին :

Մայիսի 13ին՝ Գրամէր արքեպիսկոպոսը և Լէտի Ղէյն Կրէյը ու իր այլը դասաստանի քաշեցին Ախտհալ ըսուած սրահը . և Մարիամ Թագուհւոյն դէմ դաւաճանութիւն գործող հանելոյ՝ անոնց դատապարտութեան վճիռը տուին :

1554ին, Աւագ շաբթուան մէջ՝ առաւել ևս աղետալի դիպուած մը պատահեցաւ : Թէպէտ և Լէտի Ղէյն Կրէյին այնչափ ակամայ կամօք Թագուհի անունը վրան առնելը, ու ետքը մեծ ուրախութեամբ արքունի Թագը կտ տալը շատ յայտնի էր ամենուն, ու Թէպէտ և անանկ ազնիւ բնութեան փէր էր՝ որ մարդուս գուլթը չէր ներեր աս ազնուուհւոյն ձեռք դպցընելու՝ մանաւանդ աւանակ դեռափթիթ հասակի մէջ . սակայն արիւնահեղ Մարիամ՝ որ միշտ կ'ատէր զանիկայ՝ մանաւանդ անոր կրօնքին համար, Թէ և առաջ չկրցաւ համարձակիլ դատապարտութեան վճիռը ՚ի գործ դնել տալու, բայց ետքը յարմար պատահութիւն մը գտնելով՝ զանիկայ սպաննելու հրաման ըրաւ :

Ռստի Լէտի Ղէյն՝ որչափ որ իր ազգականացը փառասիրութեանը զոհ եղաւ նէ, իր բռնած կրօնքն ալ մեծ պատճառ մըն էր իւր սպաննուելուն : Փետրվարի 12ին՝ իր այլը Լօրտ Ախտֆօրտ Տըրալին՝ որ դեռ տասնուինը տարեկան պատանի էր, գլխատուեցաւ Իսուբ Հիլ ըսուած բլուրին վրայ . մէկ ժամէն ետքն ալ Լէտի Ղէյնը նոյն պէս Թուրէ անցուցին այն մօտ տեղուակքը եղող

բերդի մը մէջ :

Լէտի Ղ'էյնին հանդիպած այս ձախորդ դիպիւա-
ծին վրայ ամէն մարդ լացաւ . մանաւանդ այս
պատճառաւ որ բարեպաշտութեան և խելացութեան
կողմանէ խիստ երևելի մէկն էր :

Իհտելու արժանի բան է որ իր մահուանը գոր-
ծին մէջ գանուողներուն քանի քանիները տարա-
ժամ մահուամբ մեռան . որոնց մէկն ալ Սօրկան
դատաւորը՝ Լէտի Ղ'էյնին մահուան վճիռը առուողն
էր : Լէտի Ղ'էյնին մահէն մէկ քանի օր ետքը՝
մոլեգին խելագար մը եղաւ աս մարդը՝ ու այն վի-
ճակին մէջ մեռաւ : անդադար աղաղակելով՝ որ
Լէտի Ղ'էյնը աչքին առջևէն անդին տանին :

Այր նախանձաւոր Սարիամ թագուհին՝ կաս-
կած ըրաւ թէ՛ իր քոյրը Եղիսաբեթ իշխանուհին
(որ ետքէն թագուհի եղաւ) հաւանութիւն ունէր
իր իշխանութեանը դէմ ընելիքներնուն : և կամ
օր կ'ըլլայ որ իր թշնամիները զանիկայ գործիք
կ'ընեն՝ իրեն վնաս մը հասցընելու : Սե՛ծ Եպարթոս
Արարիներն ալ շատ կ'ուզէր որ աս իշխանուհին
սպաննուի . քանզի՛ երբօր Սարիամ մեռնէր , ու
Եղիսաբեթ աթոռը նստելու ըլլար նէ , գիտէր
գլխուն դալիքը : Աւստի պէսպէս հնարքներ բանե-
ցուցին Եղիսաբեթին դէմ զանիկայ յանցաւոր հա-
նելու համար . և կարախներին՝ ու ժողովն անդամ-
ներէն տասնուինը հոգիի առջև քննութիւն ըլլալէն
հաւ՝ բերդը խրկեցին բանտարկուելու , ու զանիկայ
մատնիչներու սանդուխէն ներս մտցուցին՝ որ աս
բանը ան օրերը մահուան կտրապետ էր . և Եղի-
սաբեթ ինքն ալ անանկրտեպեց թէ պիտի մեռցընեն
զինքը : Սակայն այս փո ձութիւններուն մէջ չակա-
րացաւ . և կ'երեւէր որ իր յոյսը Ետուծոյ օգնու-
թեանը վրայ էր : Իսկ Քրիստոսի վրայ կատարեալ

յոյս ունենալը կամ չունենալը չենք գիտեր աղէկ մը : Թէպէտ և Լեւտարանին վարդապետութիւններուն յարեալ էր , սակայն և այնպէս դրսուանց Հռովմայ եկեղեցւոյն արարողութիւնները կը կատարէր , ու պատարագի կ'երթար : Իայց այս բռնած ճամբով անհնար բան էր՝ որ Կարտինէրը իր դիտաւորութիւնները ՚ի գործ գնելէն ետ կենալու համոզուէր . անիկայ իր գործը յառաջ տարաւ մինչև այն աստիճան , որ բերդին կառավարիչին հրամանագիր խրկեց՝ ժողովին անդամներէն մէկ քանիներուն ստորագրութեամբը՝ որ Եղիսաբեթը սպաննէ : Իւր գին կառավարիչը Համարձակեցաւ՝ աթոռին ժառանգ ըլլալու Եղիսաբեթ իշխանուհւոյն դէմ եղած այս հրամանը անմիջապէս կատարելու , որ դեռ դատաստանը տեսնուած կամ գատապարտուած չէր : Ուստի ելաւ գնաց թագուհիին . ան ալ « Ես աս բանը չեմ գիտեր , աղէկ ըրիր որ ան հրամանը չկատարեցիր » , ըսաւ բերդին կառավարիչին . բայց որովհետև Կարտինէրին ասանկ բան մը ընելուն . ընաւ տհաճութիւն մը ջըռցուց , ուստի ասկէ յայտնի կ'երևի որ՝ այս բանը չըլլալուն փափաք մը ցուցնելը սուտ էր : Սակայն Եղիսաբեթը իր մէկ հատիկ քոյրը ըլլալուն համար՝ չուզեց որ անոր սպանման վճիռը ինքը տայ :

Սայիս ամսուան մէջ՝ Եղիսաբեթը Ուտսոգօք խրկեցին անգութ վերակացուի մը ձեռօք , որուն հետ մէկտեղ ազնուական մը կար , որ ան չըլլար նէ՝ իշխանուհւոյն չքաշածը չէր մնար այն գազանաբարոյ մարդուն ձեռքէն : Հոն քանի մը ամիս անցուց մեծ նեղութիւնով . ամէն օր կը սպասէր կամ հրապարակաւ գլխատուելու , և կամ գաղտնի կերպով սպաննուելու : Օր մը՝ երբոր մէկ կաթ ծախող կնկան մը ուրախ սրտով երգելը լսեց ,

« Լեւի է աղէկ է կաթ ծախող ըբայ , քան թէ իշխանուհի » ըսաւ , « երանի՛ թէ ան իմ տեղս անցնէր , ու ես ալ անոր տեղը » : Լսիկայ շատ ազդու օրինակ մըն է բարձր աստիճանի մէջ եղող անձանց ինչ նեղութիւններու ենթակայ ըլլալուն :

Մարտի 4ին՝ Թագուհին հրովարտակ հանեց եպիսկոպոսներուն , որով Եղուարդ Թագաւորին օրովը ելած անկարգութիւնները ըստ իւր կարծեացը ցուցնելէն ետեւ , կը պատուիրէր եպիսկոպոսներուն՝ որ իր հօրը օրովը եղած եկեղեցական կանոնները ու օրէնքները զգուշութեամբ կատարեն . ասկէց զատ՝ կրօնական բաներու մէջ արքունի իշխանութեան հնազանդելու համար ըրած երդումներնէն արձակեց եկեղեցականները , և հրամայեց որ՝ հերետիկոսութեանց ու եզեռնագործութեանց առջևը առնեն՝ մանաւանդ եկեղեցականաց մէջ եղածներուն . և ան հերետիկոսութիւնները հանողները ու անանկ յանցանքներ գործողները ըստ արժանւոյն խրատեն՝ պատժեն : Կսեւ աս պատուէրն ալ կար՝ որ հերետիկոսական գրքերը դատապարտեն , ամուսնացեալ եկեղեցականներուն բոլորն ալ պաշտօնէ հանեն , ու կնիկներնէն զատեն , և այն յանցանքին արժանաւոր պատիժը տան , և Հենրիկոս Թագաւորին օրովը ինչ արարողութիւններ ու օտներ կային նէ , անոնց ամէնն ալ նորէն պահուին : Եղուարդին Թագաւորութեանը ժամանակը կարգ առնող եկեղեցականներէն՝ որն որ իր պաշտօնին մէջ մնալու արժան տեսնեն նէ , զանկայ վերստին ձեռնադրեն : Արժապետներն ալ աղէկ քննեն , և թէ որ մէկուն ծուռ վարդապետութիւններ ընդունած ըլլալուն վրայ կասկածի երթալու ըլլան նէ՝ զանկայ հանեն , ու անոր տեղը Հռովմէական վարժապետ մը դնեն , որպէս զի

տղաքը կարող ըլլան պատարագի ժամանակ իրենց վերաբերեալ պատասխանը տալու քահանաներուն : Հռովմէականաց բոնած ճամբան միշտ աս է : Ըն երկիրներն որ իրենց մոլորութիւններուն դէմ հակառակութիւն մը չկայ՝ կամ եղածը ոչինչ բան մըն է նէ , ան տեղուանքի տղաքները խորին ազիտութեան մէջ կը թողուն . սակայն այն տեղերն որ ճշմարտութեան լոյսը կը հասնի , և ազիտութեան խաւարը փարատելու կ'ըլլայ նէ , շուտով իրար կ'անցնին ու կը սկսին տղոցը միտքը աւելորդազաշտութիւններով նախապաշարել . և աս բնելով՝ խելքովն կը կարծեն թէ՛ ալ Լեւտարանին լոյսը անոնց մտքերուն մէջը մտնելու տեղ չմտար :

Թագուհին՝ աս բրած պատուէրներուն սաստկութիւնը ցուցնելու մտք՝ ինք իր վճռովը հրամայեր էր հրովարտակին մէջ՝ որ այս ինչ անունով չորս եպիսկոպոս պաշտօնէ հանեն՝ ամուսնացած ըլլալուն համար . իրեք ուրիշ ալ . վկայականներուն մէջ այսպէս գրուած ըլլալուն համար , թէ «Որչափ ասոն որ բարի վարքերնուն վրայ մնան նէ , այնչափ ժամանակ եպիսկոպոսութիւն պիտի ընեն» : Հրովարտակին մէջ աս եօթը եպիսկոպոսներուն համար ըսեր էր թէ՛ «Իմացայ որ ատենք մոլար վարդապետութիւններ կը սորվեցընեն , և Լատուծոյ օրէնքներուն ու ընդհանրական եկեղեցւոյն սովորութեանցը հակառակ բաներ կ'ընեն» : Լայպէս եօթը եպիսկոպոս անմիջապէս իշխանութենէ ելան՝ Բարեկարգութեան յարիսուն համար . և աս բանը միայն Թագուհւոյն կամքովը և իշխանութեանքը եղաւ . և ասանկով իր հօրը ու եղբորը եկեղեցւոյ վրայ բանեցուցած իշխանութենէն աւելի իշխանութիւն բանեցուցած եղաւ ինքը , որ աս բանն եկեղեցւոյ դէմ ըլլալը ինք իր բերնովը

խոստովանած էր : Գրամէրը՝ Լիտէն և մէկ քանի ուրիշ եպիսկոպոսներ ալ պաշտօնէ հանեցին՝ զանազան պատճառանքներ դնելով վրանին . երկու ուրիշ եպիսկոպոս ալ մեռան . և ասոնց ամենուն տեղը նոր մանող Հռովմէադաւան եպիսկոպոսները տասնուվեց հոգի էին , որոնք ան նոյն տարին մտան եկեղեցւոյ մէջ , և զանիկայ կրկին իր առջի վեճակին դարձուցին :

Եւ նոր նստող առաջնորդները առանց ժամանակ անցընելու՝ Թագուհւոյն պատուէրները սկսան կատարել : Եւ մէն եկեղեցւոյ մէջ ըստ նախնի սովորութեան պատարագ կ'ըլար , ու այլ և այլ հին սնապաշտական թափօրներն ու արարողութիւնները կը կատարուէին : Եւ հրովարտակին Լոնտրայի մէջ տարածուած օրինակներուն հետ յաւելուած ազգարարութիւն մ'ալ կար Պօննէր եպիսկոպոսէն , որով իր թեմին մէջ գանուող տասուերկու տարուընէ վեր եղողներուն ամենուն ալ պատուէր կու տար՝ որ քահանաներուն երթան խոստովանին , և ըստ սովորութեան Հռովմէականաց՝ հաղորդ առնեն յառաջիկայ Օլտակին : Քաղաքապետը պատուիրեց Լոնտրայի խորհրդականներուն ամենուն ալ՝ որ պահպաններուն ապսպրեն որ ամէն տուն երթան , պատուիրեն տանը մեծերուն՝ թէ հարուստներուն և թէ աղքատներուն՝ որ թէ իրենք և թէ կնիկնին՝ թէ իրենց զաւկրները և թէ սպասաւորները պատական են ան նոր հաստատուած կրօնական պատուէրները ամէն կերպով պահելու . և որով համար որ ան պատուէրներուն դէմ յանցաւոր գրոհուիլը լսեն նէ , շուտով դան ինացընեն :

Երթեպանդ եկեղեցական՝ ալ չմնաց . քանզի Թագուհին աթոռը նստածին պէս , անոնց մէջ գրտնոսող երկեղի քարոզիչները լռեցուցին . ամուս-

նացած քահանաներուն դէմ ելած հալածանքներուն համար անոնք ալ քահանայութենէ ելան : Ըստնց շատը ձգեցին ուրիշ երկիր փախան , շատն ալ բանտարկուեցան : Եկեղեցական պատմագրին մէկուն հաշուին նայելով՝ անատենը տասնուվեց հազար եկեղեցական կար Ընգղիոյ մէջ , և ասոնց տասուերկու հազարի չափը պաշտօնէ ինկան , ու ասանց մէկ ստակի՝ կնիկներովնին ու զաւկրներովնին յետին նեղութեան մէջ ինկած մնացին , Հենրիկոսին օրովը՝ պաշտօնէն զրկուող կրօնաւորներուն տրուած ոչինչ թողակն անգամ ձեռուրնին անցնելու հնարքը չըլլալով : Ըսկէ ՚ի զատ՝ անոնց դէմ սաստիկ հրաման եղաւ որ իրենց կնիկներէն զատուին :

Ըս իրենց ըրած անիրաւութիւնները ծածկելու համար՝ եկեղեցականաց ամուսնանալ արժան չըլլալուն վրայ խել մը գրքեր հանեցին . որ աս բանիս օրինաւոր ըլլալը այնքան յայտնի ցուցուած է Սուրբ Գրոց մէջ , որ ալ ասոր վրայ երկար բարակ վէճի մտնել հարկ չէ հոս : Ըս աղէտալի վիճակին մէջ ինկողներուն մէկ քանին աս բանիս դէմ գրեցին , ու ցուցուցին որ ան Հռովմէական քահանայից ծախած անարատութիւնը ուրիշ բան չէ՝ բայց միայն իրենց ըրած բազմատեսակ ապօրինաւոր գործքերը ու անառակութիւնները ծածկելու պատրուակ մը : Հռովմէական եկեղեցականաց երեւելիներէն շատերուն ունեցած զաւկրները աս բանիս ստուգութիւնը կը հաստատէին : Պօններ եպիսկոպոսը՝ Սալէյճ անուն Ելյսէսզրըչի բահանայի մը պոռնկորդին կը սեպուէր առհասարակ . և Պօններ՝ ինքն ալ ասանկ զաւակներու հայր էր : Ուստի՝ Սթրայփ պատմագրին ըսածին պէս՝ աս ատեններս եկեղեցին աղէկ մը լեցուած էր տգէտ ու անառակ քահանաներով , թէպէտ և չամուսնացած :

Եսոնք մէյմէկ գեղ կը խրկուէին . կ'երթային ի՞նչ կ'ընէին՝ հարցընես նէ . բաներնին գործերնին աս էր . եկեղեցւոյ պաշտօնները կատարել լիբուտելով՝ անանկ լեզուով մը՝ որուն առհասարակ ոչ իրենք և ոչ ժողովուրդը տեղեկութիւն ունէին . ժողովուրդոց հետ կռիւ ընել , իւղագինը , օրհնած ջուրին ստակը , հաւկիթներ , իրենց երեքամեայ իրաւունքը , մեռելոց քաւարանէն ազատուելուն համար մատուցուած պատարագին ստակը պահանջելով , և ։ Եսոնք՝ որ բարձր աստիճանի եկեղեցականներ էին , մեծ պատուոյ և փառաց մէջ էին . իսկ ստորին կարգի եղողները շատ անարգ մարդիկ էին . քանզի այնչափ Բրօթէսդանդ քահանաներ իրենց եկեղեցիէն հանուած էին , որ եթէ կըթուած ու խոհեմ կրօնաւորները ընտրելու ըլլային նէ , շատ պարապ տեղեր պիտի մնար . անոր համար՝ առանց քննելու անոնց որպիսութիւնը , ամէն մէկը մէյմէկ տեղ կը խրկէին : Եսոնցմէ շատերը Կուրբ Գիրք կարդալու և Եւետարան քարոզելու կողմանէ բողոքովին անհոգ էին . հապա խելուրնին կու տային իրենց պաշտպանին տանը պարտեզը շիտկելու , անոր հաւերը ու թուշունները նայելու , ու եկամուտներնին հաշուելու . սակայն և այնպէս՝ Եւետարանականները մատնելու , և զսոնք կերպ կերպ նեղութիւններու մէջ ձգելու ջանքէն ետ չէին կենար : Իսկ այն ստորին կարգի կրօնաւորները՝ որ յիշեցինք , թէպէտ և շատ նուազ մարդիկ էին , բայց եպիսկոպոսները միշտ կը բարձրացընէին զանոնք : Եկեղեցական ժողովի մը մէջ՝ Պօնէր եպիսկոպոսը բոլոր մարդոցմէ և հրեշտակներէն ալ վեր կը դասէր քահանաները : Երած խօսքերուն մէկ քանինքը ասոնք են . կ'ըսէր թէ , « Բահանաները բոլոր մարդոցմէ երկրպագութիւն

ընդունելու արժանի են , և անոնք Մարիամ Կոյսին նման են” . աս ըսածներուն ճշմարտապէս ասանկ ըլլալն ալ սա կերպով կը հաստատէր . “Սրբագործութեան ժամանակ՝ քահանան հինգ բառով նշխարը Քրիստոսի մարմնոյն կը դարձնէ” , կըսէր , “և Կոյս Մարիամին զանիկայ իր թեկերուն վրայ առնելուն նման՝ քահանան ալ կը վերցընէ Քրիստոսի մարմինը , կը պտըտցընէ , և ձեռուրներովը կը շօշափէ . ուստի ասկէ յայտնի է որ քահանայք հրեշտակներէն գերապատիւ են . քանզի հրեշտակներէն մէկուն կարողութիւն տրուած չէ Քրիստոսի մարմինը շինելու . ըսել է որ քահանաներուն պիտոյ յետինը՝ ամենաբարձր հրեշտակին երկինքին մէջ ընելու կարող չեղած բանը կրնայ ընել աշխարհիս մէջ . վասնորոյ քահանայք մեծ պատուոյ արժանի են աշխարհիս բոլոր թագաւորներուն՝ իշխաններուն և մեծերուն առջին . քանզի քահանան թագաւորէ ալ՝ մեծ՝ և հրեշտակէ ալ երանելի է՝ իր Աթաբէյը ստեղծելովը” , Ե՛ , Ե՛ :

Երեւելի եկեղեցական հանդէսներ ըլլալու կողմանէ՝ Մայիս ամիսը առաջին էր . և աս ամսուն տասնին՝ հանգուցեալ թագաւորաց հոգևոցը համար պաշտօն կը կատարուէր Վէսգմինիսդրի և Սուրբ Պօղոսի եկեղեցւոյն մէջ : Ըս տօնիս՝ մեծերը շատ ստակ պատարագուց կու տային Հենրիկոս Լչին և իր թագուհւոյն , Հենրիկոս Լին , և Աթաղոնացի կատարինէ թագուհւոյն , ու նաև Եզուարգ Չին հոգևոցը համար :

Մայիսի 23ին՝ Լոնտրայի մէկ հրապարակին մէջ կնիկ մը նստեցուցին՝ դուխը տախտակի մը մէջ անցուցած . ու մէկ քանի օրէն ետքը՝ երկու կնիկ ու իրեք էրիկ մարդ ալ նոյն պատիժը կրեցին : Ըտոնց ասանկ պատժուելուն պատճառը հաւանա-

Կանարար սա ըբարու էր , որ Սարիամ թագու-
 Տւոյն Ապանիոյ թագաւորին հետ ամուսնանալուն
 դէմ՝ հասարակութեան մէջ երաճ տուարուոցը դադ-
 րեցրնեն . քանզի սա բանիս վրայ մեծ վախ ինկաւ,
 ժողովոցոց մէջ , կատկածելով՝ որ չըլլայ թէ ան
 կոյր նախանձաւոր թագաւորին իր հպատակներուն
 բրաճ անգթութիւնները՝ Ենգղիոյ մէջ ալ մտնեն ,
 և սրբաբնութեան ատեան սահմանուի :

Փ Լ Ո Ւ Ի Ի :

Փիլիպպոս թագաւորը Ենգղիս կը հասնի — Պոններ իր թեմին
 քաղաքներուն այցելութիւն ընելու կ'իւլէ — Բարրամնոցը
 Պապին կը հնազանդի — Հոովմէական եկեղեցին նորէն կաճ
 տարեալ իշխանութիւն կը ստանայ Ենգղիոյ վրայ :

1554 , Յուլիտի 20ին՝ Փիլիպպոս թագաւորը
 Ենգղիս հասաւ , ու մէկ քանիօրէն ետքը ամուս-
 նացաւ Սարիամին հետ Վինչէստը քաղաքը :

Փիլիպպոս նայեցաւ որ ազգը շատ տհաճութիւն
 կը ցուցընէ կոր սա բանիս դէմ նէ , մտածեց որ
 ժողովոցոց աչքը մտնելու համար մէկ քանի բաներ
 ընէ : Ե՛ս նպատակաւ Եղիսաբեթ իշխանուհին , և
 մէկ քանի ուրիշ երեւելի բանտարկեալներ արձրկեց .
 անկէ ետե՛ իր այս կեղծաւորեալ մարդասիրութիւնը
 չկտրեց Եղիսաբեթէն , այլ միշտ կը պաշտպանէր
 զանիկայ իր թշնամիներէն . բայց սա բանը ընելուն
 բուն նպատակը սա էր . կը խորհէր որ Սարիամ
 զաւակ պիտի չկրնայ ունենալ . ելլէ մեռնի նէ ,
 ալ անկէ ետե՛ Ենգղիոյ վրայ իշխանութիւն պիտի
 չունենայ . վասնորոյ Եղիսաբեթին հիմա ասանկ
 բարեկամութիւն կը ցուցընէր , որ քոյրը մեռնելէն

ետև զանիկայ առնու իրեն կին , ու Ընգղիոյ վրայ ունեցած տերութենէն չզրկուի : Ինչուան այսչափին հասաւ Սպանիոյ ինքնակալին Ընգղիացւոց ցուցուցած բարերարութիւնը , ու հոս կանկ առաւ . բրթեղանգ եկեղեցական մ'ալ ազատելու ձեռքը վրայ չգնաց :

Ըս ամառ Հոովմէական եպիսկոպոսները իրենց թեմերը այցելութեան գացին՝ որ տեսնեն թէ թագուհւոյն հրովարտակով պատուիրած բաները կը պահուին կոր մի : Երժան է հոս Պօննէրին աս միջոցիս բրածներուն վրայով քիչ մը խօսիլ . բայց առաջ պէտք է Սրբոյն Պօղոսի մայր եկեղեցին՝ խաչ մը մակելու համար կատարուած արարողութեան ինչ ըլլալը հասկըցնել : Իսաչափայտը , որ էր խոշոր փայտէ խաչ մը՝ Վրիստոս վրան խաչը ելած , երկու քովն ալ մէյմէկ արձան , մէկը Սարիամ՝ Վրիստոսի մայրը , մէկուն ալ Յովհաննէս առաքիտը , կը բերէին եկեղեցւոյն յատակին վրայ կ'երկընցընէին : Յետոյ՝ եպիսկոպոսն ու իր կրօնաւորները զգեստաւորեալ կու գային բոլորաթիւր կը շարուէին . ու խել մը բաներ կարդալէն ու երգելէն ետև՝ սուրբ հղով կ'օժէին . ետքը մէկիկ մէկիկ սողալով կը մօտենային , և մեծ ջերմեռանդութեամբ կը համբուրէին ան արձաններն ու խաչը : Ըս արարողութիւնները ըմբնալէն ետև՝ խաչափայտը իր որոշուած տեղը կը կանգնեցընէին . աս միջոցին դպիրներն ալ բարձր ձայնով օրհնութեան երգը կ'երգէին , և ՚ի նշան ցնծութեան որչափ զանգակ կար նէ , կը հնչեցընէին :

Պօննէր եպիսկոպոսը այցելութեան ելաւ՝ Սեպտեմբերի 6ին : Իր թեմին մէջ քիչ մը տեղ պարտելէն ետև՝ Հաստամ հասաւ . ու նայեցաւ որ ան եկեղեցին ո՛չ խաչափայտ մը կանգնեցուցած է ,

նչ հաղորդութեան նշխար կայ եկեղեցւոյ մէջ կախուած , և ոչ ըստ սովորութեան զօնգակ չալելով Ապիսկոպոսին գաղուստը բարեւել կայ : Ասոր վրայ սաստիկ զայրացած՝ սկսաւ եկեղեցւոյն մէջ փոխանորդին վրայ թափել իր բոլոր բարկութիւնը . ալ անէճք ու հայհոյանք չմնաց՝ որ չընէր ողորմելի կրօնաւորին : «Տէր իմ՝ ըսաւ փոխանորդը , շատ շուտով եկար , ամենեւին յոյս չունէիք ասանկ յանկարծ գալուդ , հիմա ինչ որ կ'ուզես նէ՝ շուտով ամէնն ալ կ'ընենք . հրամայէ մեր տունը , հոն սեղան կը պատրաստուի կոր , հաց ուտենք» . այսպէս փոխանորդը խել մը խօսքերով քնքզինքը արգարացընելու ու Ապիսկոպոսին բարկութիւնը իջեցընելու աշխատեցաւ . սակայն անիկայ այնպէս կատար էր , որ ամենեւին ականջ չէր դնել անոր խօսքերուն . հապա՛ «կորիք քովէս՝ անիծեալ և անզգամ հերետիկոս» , ըսելով , ձեռքը վերցուց փոխանորդին ուժով ապտակ մը զարնելու , սակայն քովը Սիր Թովմաս Ղօսէլինը կայնած ըլլալով՝ դիպուածով անոր ախանջին եկաւ ապտակը : Այսպէս հեծաւ իր ձին՝ ու տուաւ քարեց Ուէյր քաղաքը՝ ժողովուրդը մեծ զարմանքի մէջ թողուցած : Աս այցելութեան միջոցին՝ Պօննէրին շատ ըրածներն ալ իր գրութիւններէն յայտնի է , որոնց մէջ շատ ասանկ հարցումներ կան . «Եկեղեցականներէն ա՛մուսնացող և ամուսնացածներէն կնոջմէն չթողուող կայ մի . հերետիկոսութիւն պաշտպանող , Անդրեալարէն լեզուով արօթք ընող մարդ կը գանուի» . հաղորդութիւնը ուղիղ կերպով կը կատարե՞ն կոր մի՛ , Ե՛ , Ե՛ : Որ ասոնցմէ յայտնի կ'երևնայ թէ՛ աս այցելութեան ելելուն բուն նպատակը՝ Բարեկարգութեան յարողները փնտռել՝ գտնել է չարչարել էր :

Երբոր այս նշանաւոր հալածիչը աս բաներով զբաղած էր, Քրիստոսի աշակերտներն ալ ուրիշ բաներով զբաղած էին. թէպէտ և բանտարկեալ, բայց բանտի մէջ ալ կարող էին Սուրբ Լեւտարանին խոստմունքները կարօտելոց առջին գնել, և մեղքէն ետ կենալու յորդորել զանոնք. աս մարդիկն ալ ասանկ կ'ընէին:

Հոկտեմբերի սկիզբը՝ յիսունէն աւելի անձինք բանտարկուեցան Լոնտրայի մէջ՝ քովերնին Վերմանիայէն եկած գրքեր գանուելուն համար, որոնց մէկ քանին երեւելի մարդիկ էին: «Կոյեմբերի 4ին» հինգ քահանայ ապաշխարանք քաշեցին, Եղուարդ թագաւորին օրովը եղած օրէնքներուն համեմատ ամուսնացած ըլլալուն համար. ասոնք աս բանիս համար քահանայութեան պաշտօնէն զրկուած էին, բայց երբոր կնիկներնին թողուցին՝ և ապաշխարանք քաշեցին նէ, նորէն ընդունուեցան:

Ես ատեններս էր որ Պօնէր հրաման հանեց՝ որ եկեղեցիներու պատերուն վրայ Սուրբ Գրքէն առնուած որչափ խօսքեր գրուած կայ նէ, անոնց ամէնն ալ աւրեն: Ես գրուածները Եղուարդին թագաւորութեանը ժամանակները եղած ըլլալուն համար, աս Եպիսկոպոսը «Ենօրէնութեան որդւոց հերետիկոսութիւններն են անոնք, կ'ըսէր, որով մոլութեան ճամբայ կը բանան, և առաքինութեան ճամբան կը գոցեն»: Ուստի եկեղեցականներուն ապրապքոց՝ որ Սուրբ Գրոց խօսքերէն պատի կամ քարի վրայ գրուած չմնայ:

Երբոր Պօնէր այսպէս եռանդով ճշմարտութիւնը հալածելու ետեւէ էր, Կարտինէր եպիսկոպոսն ալ ոչինչ ընդհատ՝ մանաւանդ թէ առաւել ժրութեամբ աս սատանայական գործին մէջ կ'աշխատէր: Ելցելուներ խրկեց Օքսֆօրտ և Կան-

տարրիգիա քաղաքները , որ երթան ճեմարաններն ու համալսարանները աչքէ անցրնեն : Դացին ու խռովութիւն մը ձգեցին . և համալսարաններուն շատ անդամները դուրս ըրին :

Ընգղիոյ Բարլամէնզն ալ՝ աս ատեններս ժրութեամբ Հռովմէականութիւնը նորէն հաստատելու ետեւէ էր : Ա՛ճիռ ելաւ՝ որ 1529էն հետէ Վապին իշխանութեանը դէմ հաստատուած բոլոր օրէնքները խափանուին :

Երկրորդ վճիռ մ'ալ աս ելաւ՝ որ հերետիկոսներուն ու Լոյսարտներուն դէմ հին ատենները ինչ կանոն որ կար նէ՝ Հներիկոս Լին և Եդուարդ Չին օրով խափանուած , անոնց ամէնն ալ նորէն հաստատուի : Ըսանկով հերետիկոսները կրկին Հռովմէական եկեղեցականաց ձեռքը ինկան , և ինտո՛ր որ առաջ՝ ուզած մարգերին կը բռնէին , բանա՛ր կը նետէին , կը դատէին և կը դատապարտէին նէ , անանկ հիմա ալ կարողութիւն ունէին աս բաները ուզածնուն չափ ընելու :

Բարլամէնզի ժողովը որոշեց որ ուրախութեան հանդէս մը կատարուի : Ընգղիոյ Հռովմայ Վապին հետ հաշտուելուն համար , ամէն տեղի պաշտօնատարներուն գիր խրկուեցաւ , որոնց մէջ խօսուածներուն նիւթը սա էր որ՝ «Ըլ հիմա Ընգղիոյ տէրութիւնը կրկին Ըստուծոյ շնորհքը ձեռք ձգած է , և մայր սուրբ եկեղեցւոյ հետ միացած է» . և Ըմենակարող Ըստուծոյ ընծայած աս և ասոնց պէս ուրիշ անհամար պարզեաններուն համար՝ հրաման կար ան թուղթերուն մէջ՝ որ պատարագներ ըլլայ , և գոհութեան երգեր երգուի , ու կրակավառութիւններ ըլլայ ամէն տեղ յուրախութիւն հասարակաց : Ըս միջոցիս Փիլիպպոս թագաւորն ու Սարիամ թագուհին ելան հանդէսով , կարտինէր

եպիսկոպոսը առջեւուն՝ Կարգինալն ալ միատեղ՝ ծիրանիներով զգեսաւաւորեալ՝ իր խաչն ալ առջեւն մէկը բռնած, քաղաքին շրս գին պարտեցան : Ղամբաներուն մէջ 'ի գննին հանդիսիս կայնորններուն առատ առատ օրհնութիւն կու տար Կարգինալը : Իայց աս անգամ ըրած աս խնդհատակութիւններուն՝ առջի աստններուն պէս յարգութիւն չեար . ժողովուրդը արհամարհանք մը ցուցուց անոր՝ ու իր պարգեւած օրհնութեանցը :

Էս օրերս Հռոմէականք անձրեւի պէս գերբ թափելու ետեւէ էին . բայց թնչպէս որ իրենց սովորութիւնն էր, Սուրբ Գիրք կարդալը կ'արգիւնէին միշտ : Ստանազարին մէկը երեսուն պատճառ հրատարակեց՝ Ընդդիարէն լեզուով Սուրբ Գիրք տարածուելուն դէմ : Հրատարակած ճառին մէջ կ'ըսէր թէ, « Ընկիայ մարգուս հոգին կը կորսնցընէ . և թէ աս գատապարտելի պզտութեամբս մարդիկ վերջապէս բոլոր սուրբ խորհուրդները ոչինչ բաներու տեղ կը դնեն կոր, և իրենց Ընդդիարէն Եստուածաշունչին մէջ բոլոր չքանուած բաները (բոլոր վարդապետութիւններն ու օրէնքները) կը դատապարտեն կոր . թէ Քրիստոսի ընդհանրական եկեղեցին երբէք հաւանութիւն տուած չունի աս բանին՝ որ Եստուածաշունչը աշխարհիկ բարբառի թարգմանուի . այլ ամէն ժամանակ ուրիշ մորութեանց հետ մէկտեղ աս բանիս ալ դէմն առած է : Ուստի թող ամէն մարդ մէկդի ձգէ ան Ընդդիարէն դատապարտեալ Եստուածաշունչները, և թող Եստուծոյ խորհուրդները յարգութեամբ բերնանց առի՛ն, և Սուրբ Գրոց մէջ չքանուած բաներու ալ հաւատայ » : Օգարմանարի բան մըն է որ՝ Սուրբ Գիրք տարածուելուն դէմ հիմնադու հակառակամարտ պապականաց ամուր բռնած խօս

քերը որչափ համաձայն են՝ հոս տեղս յիշուած մատենագրին վարդապետութեանցը : «Ղանապարհ ճշմարտութեան և Վրիստոսի» անունով ուրիշ ճառ մըն ալ հրատարակուեցաւ . ասիկայ յորդորակ մըն էր ժողովուրդին՝ որ մօտերս երեսէ ձգուած ան հինաւուրց ազամանդներուն յարգը ճանչնան , և գթառատ Մարիամին աս նոր և սքանչելիահրաշք թագաւորութեանը մէջ՝ ան հին սովորութիւնները նորոգուելուն վրայ ուրախանան և ցնծան :

Գ Լ ՈՒ Ի Կ :

Հայէս դատաւորը — Ղիւէլ — Իրօթէսդանդները այրելու հրաման կ'եւէ — Հուփր և ուրիշներ ալ այրուելու կը դատապարտուին — Բօձէրս՝ Սփթֆիւտի մէջ կ'այրուի — Հուփրին տանջանքը ու մահը :

Նոս արժան կը համարիմ Քէնգցի Յակօրոս Հայէս անունով՝ արքունական ատենանին մէկ իմաստուն և աստուածավախ գատաւորին գլխուն եկածը համառօտ պատմել : Ղէյն կըէյը թագուհի նստեցընելու համար եղած խորհուրդին դէմ էր աս մարդը . և ուստի պէտք էր որ Մարիամ թագուհին որ նստաւ նէ՝ աս մարդուն պատիւ ընէր , բայց ինչ օգուտ որ հերետիկոս էր . և շուտով աս մարդուն գլուխը փորձանքի հանդպցընելու միջոց մը ձեռք ձգեցին : Մարիամին թագաւորութեանը առաջին տարին՝ որ դեռ պատարագին գէմ հաստատուած օրէնքը արքունի հրամանաւ աւրուած չէր , Քէնդի սահմաններէն մէկ քանի քահանայ բռնուեցան՝ նոր կերպով հաղորդութիւնընելուն համար , և ատենար քաշուեցան : Յակօ

բոս ալ անոնց գատը տեաներով՝ ան ատենի օրէնքին համեմատ վնիս տուաւ : Բա պատճառաւ Արարիկներ՝ 1553 շոկտեմբերի Յին՝ ատեանի հրաւիրեց առ դատաւորը, և բառաւ որ՝ «Քեզ պէտ և օրէնքը քեզի պաշտպան ունիս, սակայն պէտք էր որ Թագոս Տէոյն ըրածներուն համեմայն կերպով մը վճռէիր» : Ետը վրայ Յակոբոս ինքզինքը պաշտպանեց նէ, ալ դատաւոր չես՝ բառաւ Արարիկներ լընցուց : Բն ալ Թագոս Տէոյն կամքին հնազանդ ըլլալը ցուցնելէն ետև՝ դուրս ելաւ գնաց :

Մէկ քանի օր չքեց՝ բանտը դրին զանիկայ Տոն ինչուան Եպրիլ մնալէն ետև՝ մէկ քանի բարեկամաց համոզանքներէն և աղերսանքներէն ստիպուելով՝ իր աւետարանական կարծիքները ուրացաւ : Ետը վրայ շատ չանցած՝ այսպէս իւր Տէրը և Վարդապետը ուրանալուն մտմտութէն խնդ դարձաւ, ու յուսահատութենէն մազ մնաց որ ինքզինքը կը սպաննէր կոր, բաղդաւոր գտնուեցաւ՝ որ սպասաւօրին մէկը դիպուածով՝ եղած սենեակէն ներս մտնելով, չթողուց որ անձնասպանութիւն ընէ : Լեռեւեալ օրը՝ Արարիկներ ատեանին մէջ խօսքը առ ցաւաքի դիպուածիս դարձուց, և ալ կրցածին չափ հայհոյութիւն ըրաւ Սուրբ Եւետարանին դէմ՝ «Յուսահատութեան վարդապետութիւն» ևն կոչելով զանիկայ : Սակայն առ ընելով՝ չէր գիտեր որ ինք իրեն դէմ կը գործէր կոր, քանզի յայտնի էր որ Յակոբոսին յուսահատութիւնը Եւետարանը ընդունելէն չէր, այլ Եւետարանը ուրանալուն համար անանկ եղաւ : Ես ազնուական մարդը վերջապէս իր տունը խրկուեցաւ, բայց իր տրտմութիւնէն և յուսահատութենէն չըրցաւ մէկ կերպով մը ազատ մնալ, հասկա ողբալի և ցաւալի մահուամբ կեանքը վերջա-

ցուռ : Ինքզինքը գետի մը մէջ նետելով :

Իրօթէսդանդ եկեղեցականաց գլխաւորներուն շատ ետեւէն ինկան Հոռովմէականները՝ որ ուրացութեան բերեն : Մէկ քանինքուն ըրած աշխատութիւնները յաջողեցան : Ետտուած անանկ անօրինք էր՝ որ աս օրերս ցորենը և յարդը օրոշուին իրարմէ : Մէկ քանին ալ եղաւ որ քիչ մը ժամանակ ուրացութեան մէջ մնացին , բայց շուտով՝ Պետրոսին սխարմանը պէս , և դառնարցունք լայով ՚ի սրտէ զեղջի գալուն պէս , իբնց ան մեծ տկարութեանը վրայ խիտտ շատ տրտմած՝ զեղջի եկան : Եսանկներէն մէկն ալ Հռչակաւոր Ղիւէլն էր : Եսիկայ Օքսֆորտի համալսարանին մէջ իր բարեպաշտութեանը և գիտութեանը կողմնէ շատ անուանի մէկն էր , և Մարիամին թագուհի ըլլալէն՝ գալու հետևանքներուն նախատես եղողներուն ալ առաջիններէն մէկը : Եսիկայ երբոր պատարագ լսելու հրաւիրեցին՝ չզնաց նէ , անմիջապէս վարդապետի համալսարանէն : Ժամանակ մը մեծ պաշտպանութիւն գտաւ համալսարանին անդամներուն շատերէն , և զինքը հրապարակական ատենաբան ալ ըրին . բայց երբոր պապականութիւնը սկսեց ուժովնալ նէ , խեղճը՝ զինքը մեծ վտանգներու մէջ գտաւ : Մարշէլ անունով աւագերեց մը՝ ուրացութեան թուղթ մը խրկեց . աս թուղթը ստորագրեց Ղիւէլ տկարութեան ըրպէի մը մէջ : Իայց առջինէն շատ գէշ վիճակի մէջ ինկաւ . քանզի՝ մէկ գիէն խիղճը աս գործած մեղքին համար կը տանջէր զինքը , մէկալ գիէն ալ իր թշնամիները զինքը ուրիշ որոգայթի մէջ ձգելու հնարք մը կը փնտռէին , վասն զի գիտէին որ աս ըրածը լոկ վախուն համար էր : Այլ երջապէս կեանքը աղատելու համար ձգեց փախաւ , ու շատ դժուարու-

Թեամբ Ընգղիոյ՝ սահմաններէն դուրս որ ելաւ նէ , իր հաւատքը ուրանալուն վրայ շատ ցաւ ունենալով՝ զեղջի գալը հրապարակաւ խոստովանեցաւ : Երկու եպիսկոպոս ալ Պարրօլ և Աքօրի անուն , իրենց պաշտօնէն իյնալնէն ետե ուրացան , բայց անոնք ալ շուտով դարձի եկան , ու Ընգղիայէն հեռացան :

Բայց անանկներ ալ եղան , որ յաւիտեանս իրենց ուրացութեանը վրայ մնացին՝ Քրիստոսի թշնամի դառնալով : Արիմաօլտ անուն մէկը՝ Մարշէլսի մէջ բանտարկուեցաւ , ու հոն ուրացաւ . սակայն ասոր ուրացութիւնը ծածուկ պահուեցաւ , և իբրև բանտարկեալ իր առջի ընկերներուն հետ մնաց՝ զանոնք լրտեսելու համար : Ըստ սատանայական հնարքով՝ Րիտլէյ եպիսկոպոսին շատ գրութիւնները ձեռք ձգեց , (քանզի առաջ անոր եկեղեցւոյն մէկ վարդապետն էր ,) և հալածիչ կրօնաւորաց ձեռքը յանձնեց զանոնք : Հարտինկ անունով մէկ ուրիշ ուրացող մ'ալ կար , որ ուրանալէն ետե Ղ'իւէլին հակառակորդը եղաւ : Ըստ մարդը՝ Լէտի Ղ'էյն Արէյին ուսուցիչն էր . բայց պապականութեան դառնալով՝ մեծ ցաւի պատճառ եղաւ իր ազնիւ աշակերտուհւոյն :

Փէնտլիդօն անուն երևելի Բարեկարգիչ մը կար . ասիկայ՝ երբոր Մարիամ աթոռը նստաւ նէ , կ'ըսէր թէ անշուշտ հաւատքիս վրայ ամուր պիտի կենամ : Օր մը աս մարդն ու իր մէկ բարեկամը՝ Լօրէնս Սաունտերս անուն՝ աս նիւթիս վրայ որ խօսք բացին նէ , Սաունտերս՝ «Ար վախնամ կոր որ գլխուս գալու փորձութիւններուն չկրնամ պիտի դիմանալ» ըսաւ : Փէնտլիդօն՝ «Բան չկայ , մի՛ վախնար , չուլայ որ հօտդ երեսի վրայ ձգես» ըսելով , խել մը քաջալերական խօսքեր ընելէն ետե , «Ես քենէ

շատ մտտ եմ, քննէ աւելի վախնալու եմ տան-
ջանքէ՛, բտաւ, «բայց հաստատ գիտեմ որ՝ ինչուան
աս մարմնոյս վերջին կտորին մոխիր դառնալը և աս
ճարպին վերջին կաթիլին հալիլը՝ պիտի գիմանամ» :
Նքրկուքին ալ գլխուն՝ կասկած ըրած փորձանք-
նին եկաւ հասաւ : Նրկչոտը՝ Աստուծոյ զօրու-
թիւնը իրեն օգնական կանչելով՝ դիմացաւ . իսկ
հպարան փէնտլիդօն՝ ինք իր զօրութիւնովը մնա-
լով՝ շուտով ուրացաւ, և նախանձաւոր ջատա-
գով մը եղաւ Հռովմէականութեան :

Մարիամ Թագուհին աթոռը նստելէն գրեթէ
անմիջապէս ետքը՝ Բարեկարգութեան քարոզիչնե-
րէն իրիսա աշխոյժ և նախանձաւոր երողները այլ
և այլ պատճառանքներով ժողվեցին բանտը դրին,
ու առանց օրինաւոր ամբաստանութիւն մը կամ
դատաստան մը ընելու՝ հոն Թողուցին, և կը սպա-
սէին որ Հռովմէականաց փնառածին պէս ամէն
բան անգամ մը կարգի դրուի, որ անկէ ետե ու-
զածին ընեն ան բանտարկեալներուն : Արբոր ա-
տենը հասաւ, առանց ժամանակ կորսընցրելու
սկսան գործ տեսնել . առաջին զոհ ըլլալիքները
եկեղեցականներէն ընտրեցին . և պիտտ առաջ
Հուլիոս եպիսկոպոսը զոհել արժան խորհեցան :
Յունիսի ՉՉին՝ ասոնցմէ ոմանք կարտինէր՝ Վին-
չէտդի եպիսկոպոսին պալատը բերուեցան, ուր
որ մէկ քանի երեւիլի անձինք ներկայ էին . հար-
ցուցին աս մարդոցը թէ՛ Իարձի պիտի զաք, ու
Թագուհւոյն ներողութիւնը պիտի ընդունիք, թէ
սարկեցուցած վարդապետութիւններնուդ վրայ ան-
շարժ պիտի կենաք, և ըրած յամառութիւններնուդ
չար հետեանքներուն յանձնառու պիտի ըլլաք :
Ինչպէս որ ըսինք, աս մարդիկը այլ և այլ պատճա-
ռանքներով բանտը նետեր էին, բայց հիմա՝ դուք

ապստամբ ու յանցաւոր մարդիկ էք ըսելով՝ անոնց վրայով ամբաստանութիւն չեն ընել : Հապա ամէն բան ուզածնուն պէս առջի ատեններուն ընթացքին փոխուած ըլլալով՝ մինակ անոնց կրօնական կարծիքները փոխելու համար աս երկու առաջարկութիւնները ըրին անոնց . կամ ուրացութիւն և ներումն : կամ յամառութիւն և աղէտալի հետեանքներ : Ետնց մէկը՝ որ Լոնտրացի էր : ուրացաւ : Ուրիշ մէկն ալ կար՝ որ ան ալ խալսեցաւ : բայց մէկ ուրիշ միջոցով մը . Լորտ Կուլիէլմոս՝ դատաստան տեսողներուն մէկը՝ ասոր բարեկամն ըլլալով : սովորական քննութիւնը ընելու տեղը՝ աս հարցմունքը ըրաւ : թէ « Հօրդ պէս արգար մարդ ըլլաս պիտի » . ան ալ Ե՛յո՝ ըսաւ : ազատեցաւ : Իսկ մեկայնները՝ որ շատ բարակ քննուեցան : Հաստատ մնացին հաւատքներնուն վրայ : Յունվարի 28ին՝ Հուլիս եպիսկոպոսը : Բօճէրս՝ Սուրբ Իրեզմանի եկեղեցւոյն աթոռակալը և Քարտմէյքր կրօնաւորը կրկին Կարտինէրին և անոր օգնական գործակցացը՝ առջին հանեցին : Քարտմէյքրին տուած պատասխաններէն՝ յոյս ըրին որ դարձի պիտի գայ : և ուրիշ բանտ մը գրին ան : Իսկ Բօճէրսն ու Հուլիսը : հետեեալ օրը անգամ մըն ալ առանձին քննութիւն ընելնէն ետե : դատապարտութեան վճիռը տուին ու խրկեցին Վիլկէյք՝ որ այրուին : Հետեեալ օրը : Յունվար 30ին՝ ուրիշ քանի մը հոգի ալ քննութեան կանչեցին : որոնցմէ իրեք երեւելի կրօնաւորներ՝ այսինքն Բօլանտ Իէյլօր՝ Սաունտերս և Պրատֆօրտ բանագրուեցան և դատապարտուեցան : ու յետոյ պաշտօնատարաց ձեռքը յանձնուեցան՝ որ այրուին :

Երբոր Բօճէրսին դատապարտութեան վճիռն ելաւ : հրաման խնդրեց՝ իր կինը և տասնումէկ որ-

դիբը տեսնելու, որ անոնց իր հրաժարական ողջոյնը ու պէտք եղած պատուէրները տայ : Եւ թոյլտուութիւնը՝ որ ան ատենը խիստ մեծ եղեւ նագործներուն անգամ կ'ըլլար, Եստուծոյ խօսքը մեծ նախանձով քարոզող Բօճէրսին չըրին . և Կարտինէր թոյլտուութիւն չըլլալուն վճիռը տուած ատենը, Ե'նզգամ՝ ան քու կիկնդ չէ, ինչ բան ունիս անոր հետ՝ ըսելով՝ անարգական խօսք չմնաց՝ որ չընէր անոր : Հուփրին ու Բօճէրսին դատապարտութեան վճիռը ելլելէն ետեւ պահեցին զանոնք՝ ինչուան որ մուծը կոխեց, հապա թէ գիշերանց Լոնտրայի պաշտօնատարաց ձեռքը՝ մեծ գունդ մը զօրքով՝ Կիւկէյդ ըսուած բանտը խրկեցին : Պաշտօնատարները՝ աս եղած բաները ժողովուրդէն գաղտուկ պահելու մտօք, և կամ վախնալով՝ որ չըլլայ թէ հասարակութիւնը բռնութեամբ ձեռուրնուն առնեն կապուածները, իրենց մարդիկներէն քանի մը հոգի խրկեցին առջևնուն, որ երթան իրենց անցնելու փողոցին խառութներուն վառուած ճրագները մարեն . (ան ատենը Լոնտրայի մէջ լապտեր չկար .) բայց շատ մարդ գիտեցին զասոնք, ու ճրագներնին առնելով իրենց դռներուն մէջը կայնած՝ ան կապեալներէն օրհնութիւն կը խնդրէին, և ջերմեռանդութեամբ բարեմաղթութիւններ կ'ընէին՝ ըսելով . «Տէրը զօրութիւն տայ ձեզե՛ք՝ որ իր կարողութիւնովը ինչուան հիմա պաշտպանած հաւատքներնուդ վրայ մինչև վերջը հաստատ մնաք» :

Վեց օր մնացին Կիւկէյդ, ամէն ժամ կը սպասէին դատակնիքին գործադրութեանը : Փետրվար 4ին՝ բանտին մատուռը՝ Վօննէրին առջևը տարին աս մարդիկը, որ կարգերնին առնէ : Եւ բանը ընելու ինչ արարողութիւններ որ կար նէ՛ զանոնք

կատարելէն ետև , Բօճէրսը պաշտօնատարաց ձեռքը տուին կրկին : Ենոկը ալ առին անմիջապէս Սմիթֆիլս իջեցուցին , ուր պատրաստուած էր փայտակոյտը : Բօճէրս՝ կարգը առնուած ատենը՝ նորէն թոյլառուութիւն խնդրեր էր Լյպիսկոպոսէն , որ կնոջը հետ տեսնուի . բայց անիկայ առաջուան պէս մտիկ չէր բեր : Սակայն Սմիթֆիլս որ կ'երթային , ճամբուն վրայ Բօճէրս տեսաւ որ իր սիրելի ամուսինը՝ փոքրիկ մանուկը գիրկը՝ մէկալ տասը սիրուն որդիքն ալ քովիկը կայնելով զինքը անգամ մըն ալ տեսնելու կը սպասէր ան ցաւաղի վիճակին մէջ : Սրտառու չտեսարան , սիրտ պէտք էր ասանկ փորձութեան դիմանալու . բայց Լստուծոյ կարողութիւնովը ասոր ալ դիմացաւ . և երբոր կրկին անգամ «Դարձի եկուր՝ կ'ազատիս» , ըսին նէ , պատասխան տուաւ՝ թէ «Են ճշմարտութիւնն որ քարոզեցի , արիւնտիս պիտի կնքեմ» : «Շերետիկոս ես» , ըսաւ պաշտօնատարը : «Ետ վերջին օրը կը յայտնուի» , ըսաւ Բօճէրս : «Բնաւ աղօթք պիտի չընեմ քեզի համար» , պողաց ան նոյն հարածիչը : «Ես քեզի համար կ'ընեմ» , ըսաւ Քրիստոսի հեղահոգի վկան : Կազեցին ցիցին , բռնկեցուցին փայտակոյտը , և համբերութեամբ այրելով մարտիրոսացաւ Բօճէրս : Լս եղաւ Ե.Ռ.Ե.Պ.Ն. ՄԵՐՏԻՐՈՍ Սարիամ թագուհւոյն թագաւորութեանը ատենը , իր աթոռը նստելէն տարի ու կէս ետքը :

Հուփր եպիսկոպոսը կը յուսար որ Բօճէրսին հետ միատեղ զինքն ալ կ'այրեն , բայց նայեցաւ որ նորէն բանտը տարին զինքը . իրիկունը լուր տուաւ՝ թէ Ալօսէտդր պիտի տանին զինքը , որ իր ժողովուրդին առջևը այրեն : Լս լուրին վրայ շատ ուրախացաւ Հուփր : Իր հալածիչները կը մտա-

ձեին որ՝ եթէ իր ժողովուրդին առջևը այրելու ըլլան նէ զինքը , սիրտերնին վախ կը մանէ , ու ետ կը կենան իրենց Եպիսկոպոսին սորվեցուցած կրօնքէն . բայց Հուփր փառք կու տար Լստուծոյ , հաւատալով որ Լնոր կարողութեամբը պիտի դիմանայ ան ցաւալի մահուանը , և իր ժողովուրդն ալ՝ ճշմարտութեան համար իր մարտիրոսանալը տեսնելով՝ քաջալերութիւն պիտի առնեն , և հաստատուին հաւատքնեցնուն վրայ : Հետեւեալ աւտուն կանուխ արթնեցուցին Հուփրը , և թագուհւոյն վեց թիկնապահ զինուորներուն ձեռօքը՝ դեռ չլուսցած քաղաքէն դուրս իջևան մը իջեցուցին . հոն անոր երեսը ծածկեցին , ու անկէ ճամբայ ելան դէպ ՚ի Կլուսէսդր : Արրորդ օրը հասան ան քաղաքը . և դռնէն ներս որ պիտի մտնէին , նայեցան որ մեծ բազմութիւն մը կայներ՝ իրենց սիրելի հովնուին գլխուն եկած աս փորձանքին վրայ կ'ողբային : Սիր Լնտոն Քիկկարոն անուն մէկը՝ որ Հուփրին մտերիմ բարեկամն էր , ու անոր քարոզութեամբը իր մեղանշախան ընթացքը ձգած էր , և հիմա Հոովմէականաց անգթութեամբը՝ փայտակոյտը բռնկեցրնելու որոշուեր էր , Հուփրին դիմացը ելաւ , ու լալով կ'ըսէր . «Յիշէ՛ որ կեանքը շատ անուշ բան է , բայց մահը շատ ատելի» : Իսկ Հուփր պատասխան տուաւ թէ՛ «Ես հոս եկայ՝ որ առաջուց աս տեղերը քարոզած ճշմարտութեանցօ համար մեռնիմ . և թէպէտ կեանքը ցանկալի՝ և մահը ատելի բան է , սակայն Լստուծոյ Սուրբ Հոգւոյն զօրութեամբը յոյօ ունիմ որ առանց վախնալու պիտի քաշեմ աս տանջանքը , ու ճշմարտութիւնը պիտի չուբանամ» : Հուփրին այրուիլը օր մ'ալ ուշացուցին . ան օրը՝ ծոմով ու աղօթքով անցուց , և այն միջոցին խել մը մարգոց

Հետ տեսութիւն կրցաւ ընել : Տրօրի անուն՝ երկու աչքը կոյր տղուն մէկը շատ աղաչանք ընելով հրաման առաւ՝ ելաւ գնաց Լպիսկոպոսին քովը . ան ալ խել մը ատեն հետը խօսելէն ետե՛ նայեցաւ որ Քրիստոսի վրայ հաստատ հաւատք ունի նէ , ըսաւ . «Իսեղճ տղայ , Լստուած մէկ պատճառաւ մը՝ որ ինքը աղէկ գիտէ , մարմնոյդ աչքը առեր է . բայց ահա՛ մէկ ուրիշ աչք մը տուեր է քեզի առջինէն շատ պատուական , հոգւոյ աչք , որով գիտութիւն և հաւատք ունեցեր ես . Լստուծոյ շնորհքը միշտ վճադ ըլլայ՝ որ ատ լոյսը չկորսընցընես . քանզի անատենը՝ չէ թէ միայն մարմնով , այլ հոգւով ալ կոյր կ'ըլլաս» : Լտքէն աս աստուածավախ տղան ալ այրեցաւ :

Պաշտօնատարները ան գիշերը բանտը պիտի դնէին Հուփրը , բայց Լոնտրայէն զինքը բերող զինուորները պատմեցին՝ թէ ինտոր հանդարտութեամբ՝ հեղութեամբ և համբերութեամբ մինչև հոն եկաւ , ու ըսին որ պզտիկ տղայ մըն ալ ըլլայ քովը՝ հերիք է , և հաճեցան ան գիշերը անոր քովը կենալ , որ անանկ նեղութեան մէջ չմտնէ խեղճը : Աստի Հուփր իր եղած տանը մէջ մնաց . կանուխկեկ գնաց պառկեցաւ , ըսելով թէ՛ Հատ բաներ ունի յիշելու . և անուշ քուն մը քաշելէն ետե՛ արթընցաւ , և գիշերուան մնացորդը աղօթքով անցուց , խնդրելով որ իր եղած սենեակը մարդ չմտնէ ինչուան ժամը ութը՝ իր մեռնելուն համար որոշուած ժամանակը : Փետրվար 9ին՝ դուրս հանեցին , ու տարին զանիկայ այրելու համար պատրաստուած տեղը՝ որ էր մայր եկեղեցւոյն առջին :

Հուփր՝ նայեցաւ որ բոլորտիքը զինուորները առած՝ զինքը փայտակոյտը կը տանին կոր նէ , «Իս մատնիչ չեմ» , ըսաւ . «պէտք չէ այսչափ

զգուշութիւն . թէ որ ինձի հրամայէիք՝ ես ինքնիր-
մէս պիտի երթայի" : Աղորմելի մարդը այնքան
ժամանակ բանտը մնացեր էր որ՝ շատ տկարացեր
էր , և հիմա առանց գաւազանի չէր կրնար քայլել
մինչև փայտակոյտը երթալու : Եօթը հազարէն ա-
ւելի մարդիկ 'ի զննին այս մարդազոհիս կեցեր էին :
Հուփր կ'ուզէր քիչ մը բան խօսիլ ժողովուրդին ,
բայց չէր կրնար . քանզի թագուհւոյն հրամանաւը
զանիկայ բռնադատեր էին որ խոստմունք տայ՝ իր
մեռնելու ատենը ժողովուրդին բան մը չխօսելու ,
սպառնալով որ եթէ խոստմունք չտայ՝ լեզուն պի-
տի կտրեն : Ես բռնի կերպով խոստմունք առ-
նելը պապականաց սովորութիւնն էր , որ մարտի-
րոսներուն կ'ընէին : Եյս միջոցիս՝ երանելի վկային
դէմքին վրայ նշանաւոր հանդարտութիւն և զուար-
թութիւն մը կը փայլէր : Գնաց փայտակոյտին
քովը՝ ճունկի վրայ եկաւ աղօթք ընելու . անատե-
նը տուփ մը դրին անոր առջևը , որուն մէջ նե-
րողութեան թուղթ մը կար . անով ներում պիտի
գտնար ու պիտի ազատուէր՝ թէ որ իր կարծիքները
ուրանար : "Հոգւոյս բարեկամն էք նէ , վերուցէք
սա առջևէս" , ըսաւ : Ենտենը Դորոտ Հանտաս
ըսաւ . Ընկա ըրէ : Իսկ Հուփր աղաչեց որ թող
տան՝ որպէս զի հանդարտութեամբ լինցընէ իր ա-
ղօթքը , որուն մէկ մասը մօտը կայնողները լսեցին ,
և էր այս . "Տէր՝ դու ես Փրկիչ Եստուած գթած
և սղորմած . ուստի ողորմէ՛ ինձի՝ թշուառ մեղաւո-
րիս՝ քու մեծ ողորմութեամբդ և քու անբաւ բա-
րութեամբդ : Գուն երկինքը համբարձար . զիս ալ
արժանի ըրէ մասնակից ըլլալու քու ուրախու-
թեանցդ երկինքին մէջ , ուր որ քու Հօրդ աջ
կողմը կը նստիս հաւասար փառօք : Քանզի գուն
աղէկ գիտես՝ ո՛վ Տէր , թէ ինչ պատճառաւ հոս եմ

եկեր աս գառն մահը ճաշակելու : և ինչու համար չարերը զիս՝ քու նաւատ ծառայ կը հալածեն . յայտնի է քեզի՝ որ չէ՛ թէ քեզի դէմ մեղաւոր և յանցաւոր գտնուելու համար է : հապա աս պատճառաւ՝ որ դէմ եի իրենց չար գործքերովը քու սուրբ արիւնք սպճենուն : և քու ճշմարտութեանց գիտութիւնը արեարժէս վերջոննուն : որ ան ճշմարտութիւնը հաճեցար քու Սուրբ Զորագիւծի սարկերանելու . և ես քու անգրեւելութեանց զանկիկայ մարդոց յայտնելու կանչուելով՝ որպիսի ու թշուառ մարդու մը ունեցած կարողութեան չափովը քարտեղի ՚ի փառս քո : Իշ անհա՛ հիմա կը տեսնես՝ սիլ Տեր : թէ ինտոր ստեղծած տանջանքներ պատրաստեի են քու ծառայիդ համար . անանկ տանջանքներ : որոնց անհնար է որ մէկը կարող ըլլայ համբերութեամբ դիմանայ՝ առանց քու օգնականութեանց : Քայց մարդոց անհնար եղած բաներուն բարբն ալ քեզի հնարուար են . վասն որոց զօրացաւր զիս քու բարութեանդ : որ կրակին մէջ կեցած տոնեա՝ համբերութիւնս չհասնի . կամ չէ նէ՝ թեթեցնւր յառաջիկայ տանջանացս ցաւերը՝ քու փառքիդ համար" : Ինչուան հոս որ եկաւ նո՛ւ : քարտեղացեալը՝ իմանալով որ մտիկ կ'ընեն : ես կեցուց ժողովուրդը : Ի՛նչ մ'ալ տղօթք բաւ : ու ետքը ցիցին կապեցին Հուճիքը : Իրեք երկաթի մանեակ բերին՝ զանկիկայ ցիցին ամուր կապելու համար . «Լ. յգլայի մի՛ նեղէք ինքզինքնիդ» : Ըսաւ . «Ես հաստատ գիտեմ որ Լ. ստուած՝ առանց ատ կապելուդ ալ զօրութիւն կու տայ ինձի կրակին դիմանալու . բայց թէպէտ և ես Լ. ստուածոց զօրութեանը վրայ կատարեալ վստահութիւն ունիմ : սակայն մարմինս տկար է : կապեցէք ուղածնուդ պէս" : Սէջրին համար շինուած

մանեակը պզտիկ եկաւ , և դժուարաւ կրցան անցընել * : Արբոր փայտակոյտը բռնկեցուցին , անոր բոլորաիբր ուրիշ բան չէր տեսնուէր , բայց միայն ժողովուրդին տրտմութիւնը ու լացը : Եւ որովհետեւ ցիցին բոլորաիբր երկու ձիու բեռ թաց փայտեր էին դիզեր , աղէկ մը բոցը չառաւ . և ան առտուն շատ հով ալ ըլլալուն համար՝ ելած բոցն ալ միշտ մէկդի կ'երթար : 'Այսեցան որ պիտի չըլլայ նէ , քանի մը չոր փայտեր բերին նետեցին , բայց այսչափը քիչ էր . և հովն ալ այնչափ սաստիկ կը փչէր , որ մարմնոյն մինակ վարի դին այրեցաւ : Ըս միջոցիս Հուփր աղօթք կ'ընէր և կ'ըսէր . "Յիսուս՝ որդի Գաւթի , ողորմէ՛ ինձի՝ և հոգիս ա՛ն" : Արբոր չոր փայտերը վառեցան հատան , ձեռուրներովը աչուրները սրբեց , և հեզութեամբ՝ շատ թախանձանօք աղաչեց որ շատկեկ կրակ վառեն : Ա՛ երջապէս երբորդ անգամ աւելի սաստիկ կրակ մը վառեցին . վրան պարկով վառօդ կապեր էին , ան ալ բռնկեցաւ , բայց շատ գործ չկրցաւ տեսնել . քիչ մը ատենէն ետքը բոցը պատեց մարտիրոսին բոլորտիբր : Ընիկայ շարունակ աս ըսելու վրայ էր . "Տէր Յիսուս՝ ողորմէ՛ ինձի , Տէր Յիսուս՝ ա՛ն հոգիս" : Մօտ կայնողներուն մէկը՝ որ մանրամասն կը պատմէ աս վկային այրուիլը , կ'ըսէ թէ աս աղօթքը ըրաւ՝ ինչուան որ լեզուն բերնին մէջ ուռեցաւ , և ալ կարող չէր խաղցրնել : Սակայն անկէ ետեւ ալ՝ չըթուէքները կը շարժէր միշտ . բայց քիչ ատենէն անոնք ալ քաշուեցան , և ալ չկրցաւ բերանը բանալ գոցել . հապա ձեռուրներովը շարունակ կուրծքը կը ծե-

* Սէկ քանի տարի առաջ՝ հասարակութեանը մէջ՝ Հուփր եւ պիսկոպոսը հոս այրուեցաւ ըսուած տեղը փորել հարկ եղաւ , փորած ատեննին՝ ցիցին մնացորդները և երկաթի կտոր մըն ալ գտան :

Տէր . վերջապէս մէկ թեր փրթաւ ինկաւ , բայց մէկալով շարունակ կուրծքին կը զարնէր , ինչուան որ արիւն ու ջուր ցաթկել սկսեց մատուրներուն ծայրերէն , ու քիչ մ'ալ ետքէն՝ ալ թեր շարժելու ուժ չունենալով՝ կուրծքին երկաթը բռնեց մնաց : Յետոյ վար ծռելով՝ հոգին աւանդեց , իրեք քառորդ ժամու չափ խտրով չստորագրուելու տանջանքներ քաշելէն ետե . սակայն և այնպէս տղու մը իր անկողինին մէջ մեռնելուն նման՝ հանդարտութեամբ մեռաւ :

Գ Լ Ո Ւ Խ Ի :

Դէյօր քահանան կը հաբածուի Պօսնէրին միջոցով , ու իր իշխանութենէն կը զրկուի — Հատուէյի մէջ կ'այրուի — Սառնատերս կ'այրուի Քովէնդրի մէջ — Պօսնէր ուրիշ Բրօթէսոսաններ ալ կը դատապարտէ :

Պատահանք՝ ուզելով Բրօթէսոսան ժողովրդոց վրայ մեծ վախ ձգել , տէրութեան զանազան կողմերն ալ ուրիշ քարոզիչներ այրեցին՝ իրենց քարոզութիւնները լսող ժողովրդոց առջևը : Բօլանտ Դէյօր քարոզիչ՝ որն որ քիչ մը առաջ յիշեցինք , Հատուէյ խրկեցին՝ հոն այրելու համար : Ըստ Հատուէյ քաղաքը՝ ճշմարտութիւնը ընդունողներուն առաջիններէն էր : Պիլէյ հոս քարոզութիւն ըրած էր . և իր ըրած քարոզութիւնները՝ քաղաքացեաց օրտին բարի սերմ եղաւ , ու առատօրէն պտուղ բերաւ : Դէյօր՝ աս թեմին վրայ քարոզիչ գրուած ատենը՝ Կրամէր արքեպիսկոպոսին աւագերէցն էր , գնաց հոն , և որչափ ատեն որ կեցաւ նէ՛ անդուլ ջանիւք իր պարտքերը

կատարելու ետեւ էր . շատ մեծ ժրութեամբ և նախանձաւորութեամբ Լեւոնաբանը կը քարոզէր , և մեծ յաջողակութեամբ . Հռովմայ եկեղեցւոյն մողորութիւններն ու աւելորդապաշտութիւնները կը ցուցնէր :

Արբոր հերետիկոսներուն դէմ գործածուած հին օրէնքները նորէն հաստատուեցան , Իէյլօրը Կարտիներին և անոր գործակցացը առջին հանեցին 1555 , Յունվար 30ին : Ինչպէ՞ս որ վերը յիշեցինք՝ ասոնց լոսին որ , « Կամ կ'ուրանաք հերետիկոսական կարծիքներնիդ և Պապին կը հնազանդիք , կամ չարաչար մահուամբ կը մեռնիք » : Լեռնք Լստուծոյ սգանկանութեամբը կարողացան հաւատքներնուն վրայ հաստատ մնալու . և ուստի դատապարտուելով՝ Ապիսկոպոսին բանտը դրուեցան : Իէյլօր բանտը գացած ատենը՝ երբոր Սուրբ Փրկիչ եկեղեցւոյն բոլորտիքը լեցուած խուռն բազմութեան մէջէն կ'անցնէր , որ հոն ժողովուեր կը սպասէին իր ինչ ըլլալուն վրայով լուր առնելու , քաջարտութեամբ կ'ըսէր ժողովուրդը . « Փառք Լստուծոյ՝ բարի ժողովուրդք , որ ասոնց ձեռքէն անարատ ազատեցայ , և ահա՛ ես ալ ճշմարտութիւնը արիւնովս պիտի հաստատեմ » : Փետրվարի 4ին « Կաններ՝ Բօճէրօսին և Հուփրին կարգը առնելէն ետև , Արեկէյդէն ելաւ՝ Բօլանտին կարգն ալ առնել եկաւ : Իէյլօր շատ կ'ատէր Հռովմէական եկեղեցականաց զգեստները . և երբոր զգեստաւորեցին զինքը , « Արիտայտ ըլլայի նէ » ըսաւ , « սա կազկի լաթերովս գունդ մը սղաք ետևէս կը քաշէի » : Բօլանտ բնաւորութեամբ զուարթաբարոյ մարդ մը ըլլալով՝ կարգը առնուելու արարողութեանց ատենը՝ կը պատմուէի թէ , ասանկ բան մըն է ըրեր . երբոր Կաններ արարողութեանց ան մասին հասեր է՝ որ

գաւազանով պաշտօնէ ելլողին կուրծքին պիտի զարնէր , աւագերէցը՝ «Մի զարներ՝ մի՛ զարներ , տէր իմ՝» ըսեր է , «եաբէն կ'ելլէ ան ալ քեզի կը զարնէ» : «Հապա» , ըսեր է Վէյլօր անդիէն՝ խնգալով ըրած կասկածներնուն վրայ , «գործը Քրիստոսինն է . և թէ որ իմ Տէրոջս Համար չպատե-րազմիմ նէ , ինչի՞ն քրիստոնեան կ'ըլլամ» : Եպիսկոպոսը ալ չէ զարկեր գաւազանով , Հապա միայն նզովեր է : «Ի՞նչ կ'ըսես սա մարդոցը» , ըսեր է եաբը Վէյլօր՝ Պրատֆօրտին , խնդալով և ձեռուրները շփելով , «Իրաւցրնէ պիտի զարնեմ՝ Հաւտացին» : Սակայն ամօթ չէր Հռովմէական եկեղեցականաց՝ որ ասանկ ծուռ կասկածներու երթային , քանզի ամենեւին չէին զգար և իմանար՝ թէ անիկայ ինչ ոգւոյ տէր էր : Ըն իրիկունը Վէյլօր՝ մէկալ մարտիրոսներուն չվայելած մէկ բանը վայելեց , այսինքն բանտապետին բարեկամութեամբը՝ իր կնոջը և սիրելի որդւոյն և մէկ Հաւատարիմ սպասաւորին հետ ընթրիք ըրաւ բանտին մէջ :

Կէս գիշերը երկու ժամ անցած՝ որ ասանկ գործքի մը յարմար ատենն էր՝ Լոնտրայի պաշտօնատարը բանտը եկաւ , և Վէյլօրը Ելտկէյդ քաղաքը տարաւ իջևան մը իջեցուց՝ լուսնալէն առաջ , աս միջոցով կը կարծէր թէ տեսնող մը չըլլար . բայց Վէյլօրին կինը՝ իմանալով որ աս բանտարկեալները պիտի մեռցընեն , ան իրիկունը երկանը բանտէն ելլելէն հռև՝ գնաց Ելտկէյդ , ու եկեղեցւոյ մը գաւիթը կեցաւ բոլոր գիշերը , իր մեծ աղջիկն ու իր պահածու աղջիկը հետը առած : Տակաւին շատ մութ էր՝ երբոր պաշտօնատարը ու անոր հետ եզողները անկէց կ'անցնէին , այսու ամենայնիւ որբ աղջիկը տեսաւ՝ ու սկսեց պռռալ . «Սիրելի Հայրս . մայր իմ՝ մայր իմ՝ նայէ՛ նայէ՛ Հայրս կը տանին

կոր" : Սայրը մէկէն 'ի մէկ չկրնալով տեսնել մեռ-
 թուն , "Բճանա՛ ո՛ւր ես" , պողաց : "Հոս եմ՝
 օրերէս" , ըսաւ , ու եկաւ քովը : Պաշտօնատարը
 մարդասիրարար թող տուաւ որ վերջին մնաս բա-
 րովն ըսէ : Միատեղ ծունկի վրայ եկան աղօթք
 ըրին : "Ըտուած հետդ ըլլայ" , ըսաւ կինը ,
 "Ըստուծով Հատէյի մէջ ալ կը տեսնուինք" :
 Իսոյց վերջը պաշտօնատարը քաղցրութեամբ մը
 արգիլեց աս բանը , ու չկրցան Հատէյի մէջ ալ
 տեսութիւն ընել : Ընկէց անցան գացին իջւանը ,
 և հոն 'Իէյօրը՝ Էստէքի պաշտօնատարին ձեռքը
 տուին . ան ալ կէս օրին իր պաշտօնեաներովը
 մէկտեղ առաւ զանիկայ ու ճամբայ ելաւ :

Քանի մը օր ճամբայ երթալով վերջապէս հա-
 օան Հատէյ՝ Փետրվարի ծին , և առանց քաղա-
 քին մէջ կանկ առնելու կ'անցնէին : Ըղքատ մար-
 դուն մէկը՝ հինգ տղաքը քովը առած կայներ էր ,
 ու իրենց աս մարտիրոսանալու հովուին անցնելուն
 կը ապասէր կաճուրջի մը մօտ : Երբոր հասան ,
 ծունկի վրայ գարով խոնարհութիւն ըրաւ իր տը-
 դուցը հետ միատեղ և ըսաւ . "Մ'վ սիրելի հայր
 և բարի հովիւ՝ Իէյօր . ինտոր որ շատ անգամ
 դուն ինձի և իմ որդուոց օգնութեան հասար ,
 անանկ ալ Ըստուած հիմա քեզի օգնութեան
 համար" : Ընցած փողոցներուն երկու կողմը ժու-
 դովուրդը խիտ առ խիտ շարուած էր , և առջև-
 նուն անցած աստնը՝ անոր համար աղօթք կ'ընէին ,
 և իր օրհնութիւնը կը խնդրէին , լալով և ողբա-
 լով իրենց բարի հովուին աստեկ ցաւաղի կերպով
 մը իրենցմէ զատուելուն վրայ : Ըն ալ շատ հեզ
 առ խօսքը կը կրկնէր անոնց . "Ըտուծոյ խօսքը
 և ճշմարտութիւնը ձեզի քարոզեցի , և հիմա ե-
 կայ որ զանիկայ տրեամբս կնքեմ" : Երբոր աղքա-

տանոցին քովէն կ'անցնէին , քովը քիչ մը ստակ կար՝ հանեց աղքատներուն նետեց : Վերջապէս զինքը Ալոհամ կոչուած հրսպարակը հասուցին , ուր տեղ մինչև հիմա քար մը կայ տնկուած՝ անոր այրուած տեղը : Ահագին բազմութիւն մը ժողովուրդ կայներ էին : Արբոր Իէյլօր իմացաւ որ հոն պիտի այրեն զինքը , « Իոհուածիւն Աստուծոյ , հիմա տունս եկայ » ըսաւ , ու ձիէն վար իջաւ , և քաշեց երեսի ծածկոցը հանեց : Իլխուն մագերը անդիէն ասդիէն անձև կտրուած՝ ու խնդի գլխու մագերու պէս այլանդակ բան մըն էր եղեր : Ասիկայ Պօնէր եպիսկոպոսն էր ըրեր՝ կարգը առած ատենը : Բայց ժողովուրդը երբոր անոր շնորհալի դէմքին վրայ անգամ մըն ալ տեսաւ ան քաղցր ժպիտը , որն որ քանի կը տեսնէին նէ՛ սրտերնին կ'ուրախանար , մեծ կոծ մը փրցուցին , կու լային ու կ'ըսէին . « Աստուած ազատէ քեզ՝ բարի հովիւ Իէյլօր , Յիսուս Բրիստոս օգնութեան համնի քեզի , և զօրացնէ՛ քեզ . հոգւոյն Արբոյ մսիթարութիւնը հետդ ըլլայ » : Հիմա պիտի խօսէր ժողովուրդին , բայց զինուորներէն մէկը ձեռքի ցուպը բերանը խոթեց՝ ու չթողուց որ խօսի . պաշտօնատարն ալ հրամայեց որ խօսքին վրայ կենայ , ու բերանը չբանայ : Յետոյ Իէյլօր հանուեցաւ , ու լաթերը մէկուն մէկալին տուաւ . կօշիկները Սոյս անուն մարդու մը տուաւ՝ որ քովը կայներ էր , ըսելով՝ « Ա՛ն , երկար ժամանակէ ՚ի վեր փնտռածդ աս չէ՞ր մի » : Ու դարձաւ ժողովուրդին ալ ըսաւ . « Վ՛ր բարի քրիստոնեայք , Աստուծոյ սուրբ խօսքէն զատ ուրիշ բան չքարոզեցի ձեզի , և Աստուածաշունչէն քաղած վարդապետութիւններէս զատ ուրիշ բան չսորվեցուցի . և ահա՛ այսօր իմ քարոզածներս արեամբս կ'ըբեմ՝ պիտի աչուընուդ առջին » : Այն

նուորներէն մէկը գլխուն զարկաւ՝ լռեցուց :
 ‘Այեցաւ որ ժողովրդոցը հետ պիտի չկրնայ խօսիլ նէ : ճունկի վրայ եկաւ՝ ու աղօթք ըրաւ :
 Եղբատ կնիկ մը ելաւ անոր քովը գնաց՝ հետը աղօթք ընելու : Հոն գտնուող զնուորները շատ աշխատեցան որ մէկդի առնեն զանիկայ : Ե կը սպառնային թէ ձիերնուն ոտքերովը պիտի կոխկըտեն զանիկայ . բայց անիկայ տեղէն չբերաց : ու Քրիստոսի վկային հետ աղօթքը ըրաւ լմնցուց :
 ‘Իէյլօր՝ աղօթքէն ետե գնաց ցիցը համբուրեց : ու իրեն համար պատրաստուած տակառին մէջը մտաւ : Ե աչուրները դէպ ՚ի յերկինս վերցուցած՝ միշտ կ'աղօթէր :

«Վաշտօնատարը չորս դին նայեցաւ որ մարդ չկայ խուրձերը դիզելու . վերջապէս դժուարաւ չորս հոգի գտնուեցան : որ ասոնք էին . մէկը՝ Միւլէն : զոր տեսնողը կը վճռէր թէ՛ դահիճ ըլլալու մարդ է . մէկալը՝ Սօյս անուն անուանի գինեմոլ մը . երրորդը՝ Ուարուիք անուն մէկը : որ Եդուարդ թագաւորին օրովը՝ ‘Կօրճօքի մէջ ելող ապստամբներէն էր . մէկն ալ՝ Քինկ կը կոչուէր՝ ան սահմաններուն մէջ թատրոնական խաղարկու մը : Ես չորսն էին մարտիրոսին այրուելուն համար պէտք եղած բաները հոգացողները : յարմար պաշտօնեայք անօրէն թագուհւոյն : որ աս իրենց յանձնուած գործը անգթութեամբ կատարեցին : Ուարուիք անանկ ուժով փայտ մը նետեց մարտիրոսին վրայ : որ սկսեց զարկած տեղէն արիւն վազել : ‘Քարեկամ’ : ըսաւ ‘Իէյլօր անուշու թեամբ : ‘կրելու տանջանքս գիտես որ կ'օգտէ : ալ ի՞նչ պէտք էր ատանկ անգթութիւն’ : Յիտունու մէկերորդ սաղմոսը սկսաւ զրուցել Եգղեալէն լեզուով . Սիր Յովհաննէս Շէլդոն երբոր

լսեց, « Լատիններէն չես ըսեր՝ հա՞, ա՛նգգամ » ըսելով՝ բերնին ամուր մը զարկաւ : Խուրձերը բռննկցուցին . « Ի՛էյլօր ձեռուրները վեր վերցուց ու կ'ըսեր . « Սզորմած Հա՛յր երկնաւոր : Յիսուսի Քրիստոսի՝ իմ Փրկչիս անուանը համար՝ հօգիս քու ձեռքդ ընդունէ » : Հանդարտ կեցաւ բոցերուն մէջ , առանց ձայն մը հանելու կամ շարժելու , ձեռքը ձեռքին կապած : Մինչև որ Սոյս նիզակով մը հրեց կրակին մէջը պառկողուց զանիկայ , որ այրեցաւ միտիւր դարձաւ : « Ահալ՝ Ի՛էյլօրին տեղը անցնող Հռովմէական քարոզիչը՝ հետեւեալ օրը քարոզ մը տուաւ աս, բանիս վրայ , և քարոզին մէջ՝ Ի՛էյլօրին անանկ համբերութեամբ դիմանալը՝ Սատանային զօրութեանը տուաւ , ու ըսաւ որ՝ Լթէ անզեղջ մեռաւ նէ՛ անշուշտ դժոխքն է :

Լաւրենտիոս. Սառնտէրսն ալ առջի այրուողներէն էր : Լսիկայ Լշոնի դպրոցը և Կանտարի գիոյ համալսարանը կրթուած էր . բայց ետքը իր մայրը ուզեց որ վաճառական ըլլայ , սակայն Լաւրենտիոս չէր ուզեր անանկ գործի մը մէջ մըտնել . ու քիչ մը դէմ կեցաւ նէ՛ մայրն ալ շուտ մը թող տուաւ որ ուսման պարապի և քարոզչութեան հետեւի : Դամանակ մը Լիչֆիլտի մէկ գեղին մէջ՝ հաւատարմութեամբ և մեծ եռանդով քարոզչութիւն ընելէն ետեւ՝ Լոնտրայի մէկ եկեղեցւոյն քարոզիչ կարգեցաւ , Սարիամին թագուհի ըլլալէն քիչ մը առաջ : Ըն միջոցին Լաւրենտիոս միտք ունէր՝ Լիչֆիլտի թեմին քարոզչութեան պաշտօնէն հրաժարելու . բայց նայեցաւ որ չար ժամանակներ վրայ կու գան կոր նէ , ալ իր մտքին մէջ որոշեց որ իր բոլոր զօրութեամբը հոն ալ ճշմարտութիւնը քարոզէ : 1553 , Հոկտեմբերին՝ երբոր Լոնտրա կը գառնար կու գար կոր , ճամբուն

վրայ Սիր Յովհաննէս Մօրտանդ անուն մէկու մը
 Հանդիպեցաւ , որ արքունի ժողովին անդամն էր .
 աս մարդը յորդորից զանիկայ՝ որ քարոզչութիւնը
 ձգէ : Լաւրենտիոս պատասխանեց ու ըսաւ .
 «Միթէ ատ բանը ընելով կրնամ արդարանալ
 Լստուծոյ առջևը , քանի որ մէկը օրինաւոր իշ-
 խանութեամբ չհանէ զիս քարոզչութեանս պաշտօ-
 նէն . եթէ հրամանքդ իշխանութիւն ունիս նէ ,
 ե՛լ ըսէ , կ'ելլիմ" : «Աս քեզի չեմ հրամայեր" ,
 ըսաւ Սիր Յովհաննէս , «մինակ կը խրատեմ
 քեզ՝ որ ատ պաշտօնէն հրաժարիս" : Լսոր վրայ
 գնաց Պօննէրին իմացուց Լաւրենտիոսին միտքը :
 Լաւրենտիոս առաւօտուն ելաւ՝ քարոզ տուաւ .
 քարոզ մըն ալ կէս օրէն ետև պիտի տար , սակայն
 Լըքեպիսկոպոսին պաշտօնեաները եկան՝ զանիկայ
 առին՝ ու իրենց տիրոջը առջևը տարին : Պօննէր
 ըսաւ . «Ի՞նչն՝ մատնիչ , խռովարար և հերետի-
 կոս ես" . բայց առջի երկու յանցանքները ձգեց
 առանց քննութեան , և երրորդը ձեռք առաւ .
 ու «Պոյափոխութեան վրայ ինչ կարծիք որ ունիս
 նէ՝ գրէ նայիմ" , ըսաւ : Լաւրենտիոս գրեց ,
 վերջն ալ սա խօսքը ըսաւ . «Տէր իմ՝ դուք իմ
 արիւնս կը փնտռէք կոր , և պիտի գտնէք" :
 Բանտարկուեցաւ Լաւրենտիոս , և տարի մը իրեք
 ամիս բանտի մէջ մնաց մեծ խնդութիւնով : Երբոր
 Հռովմէական եպիսկոպոսները ձեռք ձգեցին ան
 արտօնութիւնը՝ որ ուզածնին ընեն հերետիկոսնե-
 րուն , առանց ժամանակ անցընելու՝ նորէն մէյ
 մ'ալ քննեցին Լաւրենտիոսը՝ և դատապարտու-
 թեան վճիռը տուին : Փետրվարի 5ին՝ մէկ քանի
 հոգիի ձեռամբ Քովէնդրի քաղաքը խրկեցին :
 Երբոր Քովէնդրի հասան , խեղճ կօշկակար մը
 եկաւ՝ Լաւրենտիոսին ըսաւ . «Իարթ վարդապետ՝

Ըստուած զօրացնէ և մտիթարէ զքեզ" : « Ըզօթք
 ըրէ թնժի համար" , պատասխանեց Լաւրենտիոս . « Իս
 շատ տնյարմար մէկ մըն եմ' աս մեծ պաշտօնին .
 բայց իմ ողորմած Ըստուածս և սիրելի Հայրս
 կարող է պէտք եղած ուժը տալու" : Ըն գիշերը
 հասարակաց բանտը գրուեցաւ չարագործ մարդ-
 կանց մէջ . և բոլոր գիշերը աղօթքով ու քովին-
 ները յորդորելով անցուց : Հետեւեալ առտուն՝
 Փետրվարի 8ին , Լողարտներուն այրուած տեղը
 տարին . զանիկայ ցիցին կապած ատեննին՝ համ-
 բուրեց ցիցը ու ըսաւ . « Բարի տեսնը , խա՛չ
 Քրիստոսի , կեանք յաւիտենական" : Մեր առջի
 ստորագործ մարտիրոսներուն պէս՝ աստք ալ տան-
 ջանքները երկար քշեց . որովհետեւ զանիկայ այ-
 րելու համար քիչ փայտ գրին , ու ան ալ թաց
 էր : Բայց քրիստոնէական համբերութեամբ դիմա-
 ցաւ ամենուն ալ՝ Ըստուծոյ շնորհօք զօրանալով .
 և թէպէտ շատ կը վախնար աս կրակի փորձէն ,
 սակայն Տերօջը ողորմութեամբը կարողացաւ հա-
 ւատքին վրայ հաստատ մնալու :

Կարտինէր կարծեց որ աս մարդիկը ասանկ դա-
 տապարտէ՝ այրէ նէ , անանկ վախ մը կ'իյնայ
 Բրօթէսդանգներուն սիրտը՝ որ ալ չեն կրնար հա-
 մարձակիլ յայտնի բրօթէսդանգութիւն դաւանե-
 լու . բայց կարծածին պէս չեղաւ : Ըն նոյն ատենը՝
 որ աս մարտիրոսները կը տանջուէին , շատ ուրիշ
 մարդոց վրայով ալ հերետիկոսութեան անբաստա-
 նութիւն եղաւ , որոնք քաջութեամբ կը պաշտպա-
 նէին ընդունած կրօնքնին . և երկար ժամանակ
 բանտի մէջ մնացողներն ալ՝ ուրախ սրտով իրենց
 մեռներու օրուանը կը սպասէին : ԲԼստի Կարտի-
 նէր նայեցաւ որ ուզածին պէս չեղաւ բանը նէ ,
 յայտնի հրատարակեց՝ թէ աս հալածանքի գործը՝

որ ինքը առաջ տարեր էր , թագուհւոյն հրամանոյն էր . բայց ասկէ ետե՛ւ ալ ան գործը ուրիշ ներուն պիտի թողու :

Իսղանարարոյն Վօնէր յօժար կամօք սկսեց աս գործին : Փետրվարի ծին՝ ասոր առջևը վեց հոգի քննուեցան . և հետեեալ օրը ամենուն ալ դատապարտութեան վճիռը տուաւ : Իստապարտողները ասոնք էին . Փիկօզ՝ մնագործ . Կայդ՝ սափրիչ , Իօմքինս՝ ոստայնանկ , Հընդը՝ արհեստաւորի աշակերտ մը , Հաուքս՝ յարգի ազնուական մը և Լաւրենտիոս անուն քահանայ մը :

Սակայն այս մարդիկը անոխապէս չայրեցին . քանզի Բոկրէսին և իր ընկերներուն այրուելէն՝ տէրութեան ամէն կողմը մեծ շփոթութիւն ինկեր էր : Թէպէտ և յայտնի էր թագուհւոյն նախանձաւորութենէն՝ որ ասանկ բաներ պիտի ըլլային , բայց երբոր իրօք աս մարդագոհները եղան նէ՛ շատ սոսկում ինկաւ մարդոց վրայ , և ամէն կողմէն՝ «Նդուարդ թագաւորին օրովը ասանկ անգթութիւններ եղած ունէր մի» ըսելու գանգատներ կը ըսուէր : Ես ալ կ'ըսէին թէ՛ ոչ Նդուարդ թագաւորին օրովը և ոչ ա՛յ անկէ ետե՛ւ մէկը այրած ունէին Հռովմէական ըլլալուն պատճառաւ : Իարեկարգութեան համար դրուած օրէնքներուն տակը չմտնող Հռովմէական եկեղեցականաց՝ պիտո շատ ըրածնին՝ պաշտօնէ զրկել էր զանոնք . թէպէտ և շատ անգամ ալ կեղծաւորեալ հնազանդութիւն մը ցուցնելով՝ կրնային աս պատիժէս ալ աղտա մնալ : Իայց հիմա բարձրագոյն աստիճանի և բարի վարուց տէր մարդիկ՝ սուտ պատճառանքներով կը բռնեն բանտը կը նետեն կոր . կը պահանջին որ հաւատքնին ուրանան , և առանց դատաստանի կը մեռցընեն խիստ ցաւալի մահուամբ : Մինչև ան-

գամ Աւետարանին վրայ համարում չունեցող մարդիկ՝ ան այրուող մարտիրոսներուն ցուցուցած համբերութիւնը տեսնելով՝ ապշած կը նայէին աս եղած անգթութիւններուն վրայ :

Գ Լ Ո Ւ Խ Ե :

Իօսֆինս կը դատապարտուի ու կ'այրուի — Հընդր կը հալածուի՝ Սուրբ Գիրք կարգալուծ համար — Ետքը կը դատապարտուի ու կ'այրուի — Հիկպէտ և Վօստօն — Լաւրենտիոս — Փարսը եպիսկոպոսը կ'այրուի — Ռօլէնս Հուայդին հաւատքը ու կրած տանջանքը :

Ինչո՞ւ 1555, Մարտ ամսուն մէջ՝ փայտակոյտները նորէն երեւան ելան, և սկսան իրարու հտուէ բռնկիլ :

Ես անգամ հրոյ ճարակ եղողներուն մէկն ալ թողմաս Իօսֆինս անուն ոստայնանկն էր : Ասիկայ շատ աստուածավախ մարդ մըն էր . մինչ զի երբոր ան ատենի սովորութեանցը պէս՝ տանտիկին խաթունները կտաւ գործելու մանած կը բերէին, հետերնին աղօթք չըրած չէր թող տար զանոնք : Եւ աս բանը՝ դրսուանց բարեպաշտութիւն մը ցուցընելու համար չէր . ասոր համեմատ իր բոլոր վարմունքը կը յայտնէր իր ինչ ոգւոյ տէր մարդ ըլլալը : Ընչու շտ ասանկ մարդը Հռովմէական մոլորութեանց հաւանութիւն տալով չէր կրնար հընազանդիլ, աս յայտնի է . ուստի Պօննէրին աւանջն որ հասաւ նէ աս մարդուն ասանկ մէկն ըլլալը, շուտ մը բանտը դրաւ զանիկայ, ուր որ մնաց վեց ամիս՝ մինչեւ իր այրուելու օրը . և աս միջոցին՝ շատ հեղ քննութեան հանեցին զանիկայ :

Պօննէր եպիսկոպոսին՝ անմեղ Իօմֆինսին ըրած բաներէն աղէկ կ'երևի իր ինտոր անգուլթ հալածիչ մը ըլլալը : Ընդամ մը՝ խեղճ մարդուն մօրուքէն քաշեց՝ մէկ մասը փրցուց : Մէկ քանի օրէն զանկայ Փուլհամ խրկեցին՝ որ երթայ խոտ հնձէ : () Ի մը Պօննէր ելաւ դաշտը եկաւ , նայեցաւ որ Իօմֆինս սաստիկ կ'աշխատի կոր նէ՝ ըսաւ . « Հիմա աչքս մտար , աղէկ կ'աշխատիս կոր . կը յուսամ որ՝ բարի Հոովմէական մը պիտի ըլլաս » : « Հապա » , ըսաւ Իօմֆինս , « Պօղոս առաքեալ չընէր մի՛ թէ ան որ չաշխատիր , հաց ալ թող չուտէ » : « Պօղոս առաքեալ քու առջևդ մեծ մարգ մըն է՝ հա՞ » , ըսաւ Պօննէր . քանի մը ուրիշ խօսքեր ալ ընելէն ետև , « Ըտ ինտոր մօրուք է՝ » ըսելով , մօրուքին երևոյթին յանցանք գտաւ , (որուն անշուշտ բուն պատճառը՝ իր չարութիւնը միտքը իյնալն էր) և հրաման ըրաւ որ՝ սափրիչ մը բերնն մօրուքը ածիլեն :

Պօննէր շատ աշխատելէն ետև՝ նայեցաւ որ աս բարի մարգը իր հաւատքէն չխախտիր կոր նէ , կեցիր՝ ասոր իր քաշելու տանջանքին փորձը ընեմ , նայիմ կը գիմանայ մի , ըսաւ մտքէն , ու օր մը իր եկեղեցականներէն մէկ քանին քովն եղած տաննը՝ Իօմֆինսը կանչել տուաւ . ծեծելը ձգեց , հիմա ալ այրել սկսեց ողորմելի մարդը : Հաստ մտմ մը կար սեղանին վրայ . զանկայ առաւ Պօննէր , քաշեց Իօմֆինսին մատները՝ բոցին վրայ բռնեց խել մը ատեն : Խեղճ մարդը՝ Եպիսկոպոսին ան դարհուրելի կատաղութիւնը տեսաւ նէ , Ըլ վերջերսիս եկաւ , ըսաւ մտքէն , և սկսաւ աղօթք ընել ըսելով . « Ո՛վ Տէր՝ քու ձեռքդ կ'աւանդեմ իմ հոգիս » : Ետքը աս բանը իր մէկ բարեկամին պատմեց , ու ըսաւ թէ՝ « Ըն միջոցին Ըստուած

միտքս անանկ յափշտակեց՝ որ ցաւ չիմացայ, և առանց երեքալու թող տուի ձեռքս՝ ինչուան որ ջիղերն ու երակները քաշուեցան, և արիւնը Հարփսֆիլտին երեսը ցաթկեց. որ ան առեներ Հարփսֆիլտ աղաչեց Եպիսկոպոսին որ թող տայ : Ըս բանը Պօննէրին Ֆուլհամի պալատին մեծ սրահին մէջն եղաւ :

Ըն նոյն օրը՝ կէս օրէն ետև Իօմբինս անգամ մըն ալ Պօննէրին և իր գործակցացը դիմացն ելաւ, որ ասիկայ վերջի ելլելն եղաւ : Փաթ քաղքին եպիսկոպոսը շատ յորդորեց որ ան հերետիկոսական գաղափարները ձգէ. «Տէր իմ», ըսաւ Իօմբինս, «ես տգիտութեան մէջ ծնայ, և տգիտութեան մէջ մեծցայ. բայց հիմա՝ որ ճշմարտութիւնը սորվեցայ նէ, ալ զանիկայ չեմ կրնար ձգել, հապա անոր մէջը պիտի մնամ մինչև ՚ի մահ» : Ընկէ ետև անոր դատապարտութեան վճիռը տուին, ու պաշտօնատարին ձեռքը յանձնեցին. բայց անոր մահը ինչուան Մարտի 6 ուշացուցին. և ան օրը Սիթֆիլտի մէջ այրեցին զանիկայ առտուանց ժամը ութին : Օարմանալի համբերութեամբ կրեց Իօմբինս ան սոսկալի տանջանքը, և խաղաղ սրբաբով մեռաւ :

Մարտի 10ին՝ ուրիշ մէկն ալ մարտիրոսացաւ Պրէնդվուա քաղաքը : Կուլիէլմոս Հրնդր անուն պատանի մըն էր աս՝ տասնուինը տարեկան՝ և դեռ աշակերտութենէ չելած : Պօննէր հրաման հաներ էր որ՝ Օլատկին ամէն մարդ հաղորդ առնէ. աս տղան չառաւ. ուստի պառնակալիք ըրին թէ՛ զինքը Եպիսկոպոսին պիտի տանին : Արապետը՝ աս տղուն պատճառաւ չելլէ գլուխս փորձանքի մը հանդիպի ըսելով՝ բռնեց զանիկայ Պրէնդվուա իր հօրը տունը խրկեց : Հրնդր վեց շաբաթի չափ հոն

կեցաւ . ու որ մը ելաւ եկեղեցի գնաց , նայեցաւ որ՝ սեղանի մը վրայ Ընդդիարէն Եստուածաշունչ մը կայ , բացաւ ու սկսեց կարդալ : Եպիսկոպոսին ստորին պաշտօնեաներէն Եղվէլ անուն մէկը վրայ եկաւ , տեսաւ որ Հընդր Եստուածաշունչ կրկարդայ կոր նէ , «Ետ ի՞նչ բան ունի քու ձեռքդ» ըսաւ . «կարդացածդ կը հասկընաս՞ կոր , կարող ես դուն Սուրբ Գիրք մեկնելու» : Վատանին պարկեշտութեամբ մը պատասխան տուաւ . «Հայր Եղվէլ՝ ես Սուրբ Գրոց խօսքերուն մեկնութիւն չեմ կրնար տալ . քանզի կարգաւոր չեմ . սա տեղը Եստուածաշունչ մը գտայ , ես ինձի միջթարութիւն գտնելու համար առեր կրկարդամ կոր , ուրիշ բան չէ ըրածս» : Եւր Հռովմէականը դարձաւ սա խօսքը ըսաւ , որ ինչուան հիմա Հռովմէականաց մէջ իբրև առած կը գործածուի . «Որչափ որ Ընդդիարէն Եստուածաշունչ գիրքը տարածուեցաւ , այնչափ ալ աշխարհիս ուրախութիւնը իրմէ պակսեցաւ» : Ետքի խօսակցութիւններնէն ալ կերևի ան օրերուն ինչ օրեր ըլլալը : — Հընդր . «Ձէ՛ չէ՛ մ'ըսեր՝ Հայր Եղվէլ , ասիկայ Եստուծոյ խօսքն է , ուսկից՝ ո՞վ որ շնորհք ունի նէ , կրնայ սորվել թէ՛ որն է Եստուծոյ հաճելին և որն է անհաճոյն» : — Եղվէլ . «Հիմա մի սորվեցանք Եստուծոյ հաճոյ կամ անհաճոյ եղած բաները . առաջ չէի՞նք գիտեր» : — Հընդր . «Ի՞նչ որ Եստուածաշունչը հիմա ալ ձեռուրնիս ըլլար նէ , ինչպէս որ էր քիչ մը առաջ , անատենը աւելի կը սորվէինք , և իմ աղօթքս աղաչանքս աս է՝ որ աս օրհնեալ Եստուածաշունչը միշտ ձեռուրնիս ըլլայ» : Վիչ մ'ալ երկընցուցին խօսքը . ետքը Եղվէլ «Իմացայ» ըսաւ , «դուն ալ թագուհւոյն օրէնքները արհամարհողներուն մէկն ես եղեր . և յայտնի

է թէ՛ աս պատճառու Լոնտրայէն փախեր եկեր
 ես . բայց գիտցած ըլլաւ որ՝ եթէ դարձի չգաս
 նէ , գուն ալ և շատ ուրիշ հերետիկոսներ ալ
 պիտի խորովիք ձեր պատկարծիքներուն համար” :
 Հրնդր պատասխանեց . “Թող ես իր խօսքին հա-
 ւատալու և իր անունը գաւանկու շնորհքը ու-
 նենամ իմ Լստուծմէս , ու ալ ինչ հետեի նէ՛
 հոգս չէ . թող հետեի” : “Իր անունը մի պիտի
 դաւանիս . քա՛ւ լիցի . դուք ամէնքդ ալ Սատա-
 նային քողը դժուարը պիտի երթաք” : Լս ըսելով՝
 արտորնօք եկեղեցիէն դուրս ելաւ ծեր Հռովմէա-
 կանը : ու մօտը հողոյ գինետուն մը մտաւ , և
 հոն . Վ ուռ անուն քահանայ մը գտնելով՝ ըսաւ
 թէ՛ “Հրնդր եկեղեցին նստեր Լստուածաշունչ կը
 կարգայ կոր” : Վահանան անմիջապէս եկեղեցի վա-
 զեց , ու հարցուց Հրնդրին թէ՛ “Որո՞ւ հրամա-
 նաւ Լստուածաշունչ կը կարգաս կոր” , շուտ մը
 խօսքը գոյափոխութեան վարդապետութեանը հա-
 սաւ . և Յովհաննու վեցերորդ գլխուն վրայ թիչ
 մը խօսակցութիւն ըլլալէն ետե , “Ես քեզի կը
 հասկըցընեմ” , ըսաւ քահանան , ելաւ գնաց : Հրնդր
 գիտնալով գլխուն գալիքը՝ շուտ մը ելաւ տուն
 գնաց , ու իր հօրը մնաս բարով բռնելով՝ քաղա-
 քէն դուրս փախաւ :

Մէկ քանի օրէն՝ ան տեղի դատաւորը հօրը
 հրաման խաւրեց՝ որ զաւակը գտնէ ձեռուրնին
 տայ : “Վայ” , ըսաւ տղուն հայրը , “ես իմ զա-
 ւակս պիտի փնտռեմ ու ձեռուրնին տամ որ այ-
 րե՞ն” : Բայց ինչ օգուտ , ճարը չկար , փնտռելու
 էր : Ուստի խեղճ մարդը՝ կ’ելլեմ կ’երթամ՝ մէկ
 քանի օր կը պտրտիմ՝ կու գամ չգտայ կ’ըսեմ՝
 մէկդի կ’ելլեմ , կարելի է այսչափով կը լմըն-
 նայ ըսելով՝ ճամբայ ելաւ . մէկ քանի օր անգին

ասդին պտըտելէն ետև , դժբաղդարար որդին զինքը տեսաւ հեռուէն , ու եկաւ դիմաւորեց և իմանալով որ իր հայրը անանկ մէկ վտանգի մը մէջ ինկեր է , Աւրեմն «Տուն գալու եմ» ըսաւ , ելաւ հօրը հետ եկաւ . Թէպէտ աս բանիս հայրը ամենեին հաճութիւն չունէր :

Իրիկունը հասան տուն : Դատաւորին պաշտօնատարը անմիջապէս առաւ տարաւ տղան , ոտուընները կոճղի մէջ դրաւ մինչև հետևեալ առտուն . առտունաց դատաւորը դիմացը կանչեց շընդրը , Աստուածաշունչ մը բերել տուաւ , և գոյափոխութեան վրայ ունեցած կարծիքները քննեց : Հետևեալ օրը՝ Պօննէր եպիսկոպոսին խրկուեցաւ . Ապիսկոպոսը առջի բերանը անուշութիւնով գընաց , և ըսաւ որ՝ «Դարձի գաս նէ , ապաշխարանք քաշելէն ալ կ'ազատեմ քեզ» : Տեսաւ որ չյաջողեցաւ նէ , հրամայեց որ ոտուընները կոճեղի մէջ դնեն : Երկու օր երկու գիշեր առանց կերակուրի՝ կտոր մը սև հացի կեղևով ու գաւաթ մը ջուրով մնաց բանտին մէջ :

Ետքը նորէն կանչեցին՝ քննեցին : Աս քննութեանը վրայ՝ բանտապետին սաստիկ հրաման ըրին որ՝ զանազան երկաթի կապանքներ դնէ վրան՝ որչափ որ կարող է տանիլ :

Ինը ամիսի չափ կրկին և կրկին քննուելով բանտը մնալէն ետև՝ անգամ մըն ալ Ապիսկոպոսին դիմացը հանեցին Սուրբ Պօղոսի եկեղեցւոյն խորհրդարանը՝ Փետրվարի 9ին . եղբայրն ալ աս ժողովոյս մէջն էր : Առաջ անոր դաւանութիւնը կարգացին . և որովհետև «Հաղորդութիւնով՝ Քրիստոսի մարմինը հոգևորապէս կ'ընդունիմ» , ըսեր էր , «Հացը՝ հոգևորապէս Քրիստոսի մարմինն է ըսել կ'ուզես» , հարցուց Պօննէր : «Չէ» :

ըսաւ պատանին . « Ես ըսել կ'ուզեմ թէ՛ երբոր արժանաւորապէս մասնակից կ'ըլլամ սուրբ հաղորդութեան , հոգեւորապէս սնունդ կ'ընդունիմ իմ Տէրօջմէս հաւատքով . և Վրիստոսի՛ իր չարչարանքը և պատուական մահուամբը ու յարութիւն առնելովը բոլոր ճշմարիտ հաւատացեցող համար պատրաստած պարգևներուն հաղորդ կ'ըլլամ . հացը՝ ո՛չ հոգեւորապէս Վրիստոս է , և ո՛չ մարմնաւորապէս » :

Արջապէս Եղիսկոպոսը քննութիւնը լմնցուց սա խօսքերով . « Այս միշտ քեզ ատ կարծիքներուդ վրայ ատանկ յամառեալ գտայ , ու ալ ասկէ ետեւ ամենեւին յոյժ չունիմ քեզ Աթուղիկէ եկեղեցւոյն դարձնելու . դուն յաւիտեան ատանկ ապականեալ անգամ պիտի մնաս » : Յետոյ ասանկ անդամները եկեղեցիէն կտրելու համար՝ Հռովմէականաց ունեցած կանոնովը գատապարտեց շնորհը : Բայց քիչ մը ետքը՝ նորէն կանչեց , « Այժմ ուրանաս նէ՛ , ըսաւ , « 40 լիրա կը բաշխեմ քեզի , և կ'ուզես՝ վաճառականութեան կը գնեմ » կ'ուզես՝ իմ տանս տնտես կ'ընեմ քեզ » : « Այնչապէս շնորհակալ եմ ատ շնորհքներուդ տէր իմ » , ըսաւ պատանին , « բայց իմ խիղճս Սուրբ Պրբով համոզել չկրնայէդ ետեւ՝ ալ ատանկ խոստմունքներ ընելդ ազդուութիւն մը չընեիր ինձի . քանզի աշխարհիս սիրոյն համար չեմ կրնար զԱստուած ձգել . ինչու որ աշխարհիս բոլոր բաները կորուստ կը սեպեմ Վրիստոսի սիրոյն հետ բաղդատելով » :

« Այդպէս » , ըսաւ « յօններ , « յաւիտեան գատապարտեալ ես » : Ասոր պատասխան պատանին ալ ըսաւ թէ՛ « Աստուած արդարութեամբ կը դատէ , և մարդոց անիրաւութեամբ գատապարտածները ինք կ'արդարացընէ » : Սարտի 28ին՝ շարաթ օրը

Հընդրը Պրէնդվուտ խրկեցին, և վճռեցին որ՝ երկքշաբթի օրը այրուի : Սուռն ըսուած իջևանը եղած ատենը՝ իր հայրն ու մայրը թոյլտուութիւն գտան անոր հետ տեսութիւն ընելու, և իբրև ճշմարիտ աշակերտք Վրիստոսի՝ քաջալերութիւն տուին իրենց որդւոյն՝ ճշմարտութեանը վկայ ըլլալու : Սանաւանդ մայրը ըսաւ . «Մրդեակ, կ'ուրախանամ որ Վրիստոսի անուանը համար աւանկ իր կեանքը զոհ ընող զաւկի մը տէր եղայ» : «Քաշելու քիչ մը տանջանացս փոխարէն՝ Վրիստոս ուրախութեան պսակ մը պատրաստած է ինձի, չէն ուրախանար՝ մա'յր իմ» : ըսաւ Հընդր անոր պատասխան : Ընտեն մայրը ծունկի վրայ եկաւ և աղաչեց Լստուծոյ՝ որ զօրացընէ իր որդին մինչև վերջը համբերութեամբ դիմանայու : Հիկպէտ աւնուն մէկը՝ որ ինքն ալ պիտի մարտիրոսանար, և մէկ քանի ուրիշներ՝ որ հոն կեցեր էին, շատ ուրախացան աս աստուածավախ ծնողաց ասանկ յօժար կամօք զաւակնին Վրիստոսի նուիրելուն վրայ :

Երեքշաբթի օրը առտուանց կանուխ պաշտօնատարը այրելու տեղը տարաւ Հընդրը : Տարած ատեննին՝ ճամբուն մէջ հայրը դիմացն ելաւ, ու լալով ըսաւ . «Լստուած հետդ ըլլայ, որդիս Աուրիէլմոս» : Ըն ալ անոր՝ «Լստուած քու հետդ ալ ըլլայ՝ հայր իմ, և քեզ մխիթարէ . կը յուսամ որ՝ երկինքը ցնծութիւնով իրար կը տեսնենք նորէն» : ըսաւ : Հասան քաղաքին ծայրը՝ ցիցը տնկուած տեղը, բայց փայտը դեռ պատրաստ չըլլալուն՝ սպասել հարկ եղաւ : Ըս միջոցին ներողութեան թուղթ մը տուին Հընդրին, որ ուրանայ՝ ազատի : «Քա՛ւ լիցի . ես Լստուծոյ օգնականութեամբը պիտի չուրանամ» : ըսաւ պատանին : Յետոյ ցիցին կապեցին . Հընդր աղաչեց

ժողովուրդոցը որ իրեն համար աղօթք ընեն՝ քանի որ զինքը ողջ կը տեսնեն : «Քեզի՞ համար աղօթք ընենք» , պոռաց Պրաուն՝ ասոր բռնուելուն պատճառ եղող դատաւորը , «քեզի՞ համար . շան մը համար աղօթք կ'ընեմ՝ , քեզի համար չեմ ընեք» : «Ար խնդրեմ Լատուծմէ՝ որ ասիկայ մեղք չսեպուի քեզի վերջին օրը» , պատասխանեց հեղահոգի և հաւատարիմ վկայն Քրիստոսի :

Քահանայ մը քովը եկաւ , ու իրենց մոլորական գրքերէն մէկ հատ մը երկրնցուց որ առնէ : «Սէկզի գնա՝ սուտ մարգարէ» , ըսաւ Հընդր . դարձաւ ժողովուրդին ալ պոռալով ըսաւ , «Օգուշացէք աս մարդոցմէ , և անոնց պղծութիւններէն ետ կեցէք» , որ չըլլայ թէ դուք ալ անոնց կորստեանը հաղորդ ըլլաք» : Տմարդի քահանան՝ «Ար տեսնեմ» , ըսաւ , «ասա՛ հիմա ինտոր որ հոս պիտի այրիս նէ , դժօխքին մէջն ալ յաւիտեանս անանկ պիտի այրիս» : Սօտը կայնողներուն մէկը՝ «Լատուծողորմի՛ հոգւոյդ» , ըսաւ . ամէնը մէկէն՝ Լմէն պոռացին , և փայտակոյտը բռնկեցաւ : Հընդր քովը ունեցած Սաղմոսը՝ եղբօրը նետեց . եղբայրն ալ՝ «Անլիւիւմոս» , ըսաւ , «Քրիստոսի չարչարանացը վրայ մտածէ՛ , մի՛ վախնար , քա՛ջ եղեր» : «Չեմ վախնար» , պատասխանեց ծաղկահասակ վկան . յետոյ աղաղակեց . «Տէր՝ Տէր՝ ընդունէ իմ հոգիս» : Լյսպէս աստուածավախ Աուլիէլմոս Հընդր իր անձը ճշմարտութեան զոհեց :

Նոյն օրը այրեցին նաև թո՛ղմաս Հիկպէտ անուն Լասէքսցի մը , և թո՛ղմաս Քօստօն անուն ազնուական մը : Լսոնց երկուքն ալ ճշմարտութիւնը քաջութեամբ պաշտպանող մարդիկ էին , և Պօննէրին հրամանաւր բռնուեցան՝ Քօլէէսդր իրկուեցան : Լսոնք երեւի մարդիկ ըլլալով՝

Պօննէր վախցաւ որ ասոնց այրուելովը ետքէն խոռ-
վութիւն մը կ'ելլէ : անոր համար ինքը մէկ քանի
ընկերներով հոն գնաց՝ զանոնք համոզելու և մայր
սուրբ եկեղեցւոյ գիրկը դարձընելու : Ըրած աշ-
խատութիւններուն բոլորը պարապը գնաց . ուստի
նորէն լոնտրա դարձաւ եկաւ՝ աս մարգիկը և ու-
րիշ մէկ քանի հերետիկոս անունով ամբաստա-
նեայնեք ալ հետը առած :

Երբոր որոշեցին դատապարտել աս երկու մար-
դիկը : Եպիսկոպոսին առջևը հանեցին զանոնք
Սուրբ Պօղոսի եկեղեցւոյն խորհրդարանը : Ես
եղաւ Փետրվարի 27ին՝ Կիրակի օրը . առաջուան
պէս կրկին հարցուցին թէ՛ Մոլորութիւններնիդ
ուրանաք մի պիտի : Թէ չէ . վաղը եկէք պատաս-
խանը տուէք՝ ըսին : Եսոնց դէմ եղած ամբաստա-
նութիւնը դիտելու արժանաւոր բան է . բայց շատ
երկար ըլլալուն՝ մէկ մասը միայն դնենք հոս :
Մէջը ասանկ գրուած էր թէ՛ «Ես մարդիկը ի-
րենց կնքահօրը երաշխաւորութեամբը քրիստոնէա-
կան եկեղեցւոյն հաւատքովը մկրտուեցան : և չա-
փահաս ըլլալով դրոշմը ընդունած ատեննին՝ խոռ-
տացան ան հաւատքովը մնալ : և ան հաւատքին
պահանջածին պէս ընդունիլ՝ թէ Քրիստոսի բնա-
կան մարմինն ու արիւնը իրապէս ներկայ կ'ըլլայ
հացի և գինիի կերպարանքով հաղորդութեան սե-
ղանին վրայ : Թէ աս մարդիկը ճշմարիտ պատճառ
մը չունին աս հաւատքը ձգելու : Թէ շատ մար-
դիկ : որոնց հերետիկոս ըլլալը աղէկ գիտէին : գո-
վեցին մեր առջևը : և անոնց կարծիքները ընդու-
նեք են : և մոլորեք հերետիկոս եղեր են" : Եսոնք
ալ աս բաներուն ամենուն ալ պատասխանը տուին՝
իրենց վարդապետութիւններէն անոնց մէջը գրա-
նուածները ընդունելով : Ես մարդօցը դատապար-

առեթեան վճիռը ինչուան Մարտի ինը ուշացուցին : Ապրտի 2ին՝ նորէն Լապիսկոպոսին խորհրդարանը տարուեցան : Հաւատոյ դատանութիւնն ալ հետեւինն պռած : զոր կարգացին ժողովրդոց առջևը՝ շատ մեծ դժուարութեամբ հրաման առնելով Լապիսկոպոսէն :

Ետքը իհպեալին ու Քաղաքին զատապարտութեան վճիռն ելաւ : և 'Արկէշի բանտը խրկուեցան : Մարտի 23ին՝ շարաթ որը առաւուանց ժամը չորսին հանեցին զանոնք : ու Լասեքսի պաշտօնատարին ձեռքը յանձնեցին : Ենկէ ետև սայլի վրայ կապեցին ու Պրէնդվուտ խրկեցին : ու չորս օրէն կտքը այրուեցան :

Մարտի 20ին՝ Յովհաննէս Լաւրենտիսը պրեցին Քուէտզրի մէջ : Երկայ 'Իովքիսին և անոք ընկերներուն հետ մեկտեղ զատապարտուեցաւ : բայց քահանայ էր : և պետք էր որ առաջ կարգը առնուէր : անոք համար ուշացաւ իր մահը : Եյնքան ժամանակ այնչափ նեղութեանց մէջ ինկած մնացէր էր՝ որ ճնկաւրները չէր բռնիր : և ուստի ուրքով ցեցը երթալ չկրնարուն՝ պիտոի մը վրայ նստեցուցին տարին : ու անանկ պիտոի վրայ նստած այրեցաւ :

Լասեքս նահանգը՝ հերետիկոսութիւնով պղծաբերուածներուն առջինը սեպուած էր : և այնչափ մարդ հոն պրիժուն պատճառը սա էր՝ որ ժողովրդոց մէջ վատ մը իյնայ : և հպաճման պատճառաւ Լոնարայէն փախողները չկրնան հոն երթալ պատապարուիլ : Բայց ինչ օգուտ : Եւեկտարանին վարդապետութիւնները ան ժողովրդոցը մէջ շատ հաստատ պահատ կապեր էր : Լաւրենտիոս պիտոին վրայ նստեր էր : խել մը մանր տղաք կրակին բռնորտիքը շարուեցան : անուշ ձայնով մը սա խօսքը

կը կարգային . «Տէր՝ քու խոտամուկնիդ պէս պահէ քու ծառադ» . Ինչպէս որ գրուած է թէ , «Պզտիկ ազոց ու կաթնիկներնեքու բերնէն օրհնութիւն կատարեցիր» : Եւ քանիս մէջ չէ՛ թէ միայն Եօտուծոյ փառքին մեծութիւնը կ'երևի՝ աս պզտի ազոցը որտիս մէջ ասանկ իր շնորհքը լեցընելովը , այլ և ան աղաքը անանկ Եօտուծոյ գիտութիւնովը մեծցընող ճնողաց քրիստոնէական գովելի նախանձաւորութիւնն ալ բացայայտ կը տեսնուի :

Մարտի 30ին՝ Փարիսը եպիսկոպոսը այրեցին Քարմարթէն քաղաքը : Համոնցունէ աս մարգը Հնձովմէականաց ատելի մէկն էր , և մինչև անգամ Եգուաթը Թնգաւորին արովը համարձակեցան շատ մը գէշ զրպարսութիւններ ընել : Մարիամ Թագուհի ըլլալուն պէս , սկսեցին նորին աս մարգուն ետեկն իյնալ : Բայց աս անգամի ըրած ամբաստանութիւններնին հաւատոյ վերաբերեալ ըլլալով՝ Փետրվարի 4ին՝ Բօճէրսին ու Հուգրին հետ միասեղ քննուեցաւ Պարտինէր եպիսկոպոսին առջևը :

Փարսար եպիսկոպոսին պատմութիւնը՝ շատ օւրիշ մարտիրոսներու պատմութեանց չարի մտնրամասն չէ . բայց գլխաւոր բաները գիտենք : Մարտի 12ին՝ վերջին անգամ Եպիսկոպոսին գիմնացն ելելը եղաւ , քանզի գատապարտուած դուրս ելաւ : Յետոյ պաշտօնատարին քովը պահ տուին , և Մարտի 30ին այրեցին : Փօքս պատմագիրը զարմանալի բան մը կը պատմէ աս մարգուն պրուած ժամանակը ցուցուցած համբերութեանը վրայ : Ղօնս անուն պատանի մը՝ Ուէյլզցի տապեաի մը որդին , Փարսարին այրուելէն քանի մը օր առաջ քովը եկաւ , և սկսեց ոգբալ ան քաշելու գառն տանջանքին վրայ : Փարսար եպիսկոպոսը՝ որ հաստատուն յուսով կը հաւատար թէ ինքն ալ միւս

մարտիրոսներուն պէս պիտի ընդունի ան երկնային զօրութիւնը , որով կրնար ասանկ տանջանքներու դիմանալ , ըսաւ պատանիին . « Եւրուած ժամանակս զգուշութեամբ նայէ , թէ որ անգամ մը երերալս տեսնես նէ , քարոզած վարդապետութեանս մի՛ հաւատար » : « Ինտոր որ ըսաւ նէ , ճիշդ անանկ ըրաւ » , կ'ըսէ Փօքս , « քանզի անանկ համբերութեամբ կայնեցաւ , որ ընաւ տեղէն չերերաց . հապա ի՛նչ դիրքով որ կայնեցաւ նէ՝ անանկ մնաց , ինչուան որ մարգուն մէկը գաւազանով մը գլխուն զարկաւ , ու կրակին մէջը ձգեց » :

Թօլէնս Հուայդ անուն խեղճ ձկնորսի մը վրայ ալ դիտելու արժանի պատմութիւն մը կայ , որ սեպէ թէ՛ ան ալ Ֆարաբին այրուած առնները այրեցաւ : Իբ դրացիները կը յարգէին զինքը բարի վարուց տէր մարդ մը ըլլալուն համար , և առաջ Հռովմէական աւելորդապաշտութիւնները շատ ամուր պահող մէկն էր : Եսիկայ Եդուարդ թագաւորին օրովը ճշմարտութեան գիտութեանը հասաւ Եստուծոյ շնորհօք , և մեծ եռանդով ալ անկէ ետեւ աստուածգիտութեան պարապեցաւ : Ինք կարգալ չէր գիտեր . ուստի տղան դպրատուն խրկեց , կարգալ սորվել տուաւ , և ամէն իրիկուն Սուրբ Գիորք և կամ ուրիշ հոգևոր գրքեր կը կարդացընէր , ու ինք մտիկ կ'ընէր : Ես ձկնորսը չափազանց սուր յիշողութեան տէր և կենաց ջուրին շատ ծարւած մարդ մը ըլլալով , ըսած ճշմարտութիւնը մտքին մէջ կը դանձէր . և սրտի զգացումով ան սորված ճշմարտութիւնները ուրիշներուն քարոզելով , շատ մարդոց ՚ի մահուանէ ՚ի կեանս փոխուելուն պատճառ եղաւ :

Յայտնի էր որ՝ Հռովմէական հալածիչները երկար ատեն հանգիստ պիտի չթողուին զանիկայ :

Իր բարեկամները խրատեցին զանիկայ որ փախչի . բայց անիկայ գիտնալով որ ինքը շատերուն օրինակ պիտի ըլլայ : Հաստատ որոշեց որ իր եղած տեղը մնայ : Ա՛րքապէս խեղճ մարդը բռնեցին՝ Խանտաֆ Եպիսկոպոսին առջևը հանեցին : և քանի քանի անգամ քննելէն ետև՝ Վարտիֆ ըստան բերդը բանտարկեցին տարի մը : Եւ միջոցիս՝ փախչելու պատեհնութիւններ շատ ունեցաւ . բայց որովհետև քովը մարդ երթալու թող կու տային : և ո՛վ որ ուզէր՝ կրնար գալ տեսութիւն ընել հետը : այնչափին գոհ ըլլալով՝ իրեն պարտք սեպեց բանտը մնալ : Ա՛րքապէս փորձութեան ժամանակը հասաւ . Խօլէնտը կրկին Եպիսկոպոսին դիմացը հանեցին . Եպիսկոպոսը երկար բարակ յորդորանք մը ըրաւ որ եկեղեցւոյն գառնայ : Խօլէնս ալ մինակ սապարզ պատասխանը տուաւ ըսածներնուն դէմ . «Տէր իմ՝ փառք Եստուծոյ որ քրիստոնեայ եմ , և Եստուծոյ խօսքին հակառակ կարծիքներ չունիմ . թէ որ անանկ կարծիք մը կամ վարդապետութիւն մը ընդունած եմ նէ , կը փափաքիմ սխալ չեղելու Եստուծոյ խօսքովը՝ ինչպէս որ քրիստոնէին կը վայել ընել» :

Եսոր վրայ խեղճ ձկնորսին դատապարտութեան վճիռը ելաւ . և քիչ մը ետքը հրաման եղաւ որ այրուի : Երբոր ցիցին քովը կ'երթար կինն ու որդիքը տեսաւ , որ կայներ կու լային : Եւ իր սիրելի ընտանիքը տեսնելուն՝ սիրտը թունտ ելաւ . «Չաբ մարմին» , պոռաց՝ կուրծքին զարնելով : «Ինձի արգելք պիտի ըլլաս . զիս յաղթել կ'ուզես . Եստուծոյ շնորհքը գուն պիտի յաղթուիս» : Իսարբիւր երբոր զանիկայ ցիցին կը կապէր , «Վա՛րեկամ» , ըսաւ Խօլէնս , «կ'աղաչեմ ամուր գամէ , կարելի է որ մարմինս շատ ուժով պատերազմի :

Բայց ո՞վ Տէր՝ քու մեծ ողորմութեամբդ զօրութիւն և համբերութիւն տո՛ւր ինձի՞: Տէ՛յն անուն մէկը՝ որ աս բաները կը պատմէ, չո՞ն մօտը կայնէր էր . և Ռօլէնս ըսաւ անոր թէ՛՝ «Սարմինիս ու հոգիիս մէջը պատերազմ կայ, թէ որ նկուն ըլլալու նշան մը վրաս տեսնես, մատդ վեր վերցուր . կը յուսամ որ ատ միջոցով միտքս վրաս գայ՝ ու ինքզինքս բռնեմ»:

Խուրճերն ու յարդը բոլորտիքը դիզած ատեննին՝ ինքն ալ մէկտեղ զուարթութեամբ մը կը տեղաւորէր զանոնք հետերնին: Վահանային մէկը բարձր տեղ մը կայնած՝ ժողվուած բազմութեան քարոզ կու տար . Ռօլէնս ալ մտիկ ըրաւ՝ ինչուան որ քահանան սկսեց չարաչար կշտամբել հացին ու գինիին իրապէս Վրիստոսի մարմինն ու արիւնը ըլլալը ընդունողներուն բոլորն ալ: Անատենը ալ չդիմանալով Ռօլէնս յանդիմանեց զանիկայ՝ ու ըսաւ . «Հապա ան Վրիստոսի ըսած՝ Աս ըրէք զիս յիշելու համար՝ խօսքն ի՞նչ է»: Աս որ լսեց նէ քահանան՝ կամացուկ մը լռեց . և հրաման եղաւ որ փայտակոյտը բռնկեցնեն, ու բռնկեցուցին . Ռօլէնս ձեռուրները կրակին մէջը պտըտցուց, ինչուան որ այրեցան հատան . ոտուրներն ալ այրեցան, ու մարմինը շղթային վըայէն ինկաւ կրակին մէջը: Երկարատե սաստիկ տանջանք մը եղաւ քաշածը, բայց համբերութեամբ կրեց, բարձր ձայնով մը՝ «Ո՞վ Տէր՝ ընդունէ՛ հոգիս, ո՞վ Տէր՝ ընդունէ՛ հոգիս» պոռալով: Փօքս աս հաւատարիմ վկային վըայով շատ մանրամասն պատմութիւններ ունի, վերոյիշեալ Տէյն անուն Ռօլէնսին բարեկամէն առած: Սէկը սա է, թէ շատ մարդիկ՝ Ռօլէնս ցիցին կապուելէն ետեւ՝ քովը երթալով ձեռքը կը բռնէին . իսկ Տէյն ձեռքը բռնեց կեցաւ քովը:

մինչև որ բռնկեցաւ փայտակոյտը, անատենը մէկ-դի քաշուեցաւ : Քահանան աս բանը տեսնելով՝ բարկանալով մը ըսաւ անոր, թէ «Մտանկ մարդուն ձեռքը բռնել կ'ըլլայ», չն՞ս գիտեր որ հերետիկոս է, և եկեղեցին ալ դատապարտած է զանկայ» :

Փարար եպիսկոպոսին այրուելէն ետև՝ մարդ չայրեցին երկու իրեք շաբաթ : Մտոր պատճառը շատ յայտնի չէ . կարելի է որ աս արիւնահեղու-թիւններուն համար հասարակութեան մէջ ելած շշուշէն եղած ըլլայ, և կամ թէ Չատիկ ըլլալէն . վասն զի հաւանական կը թուի թէ հալածիչները՝ զատկական արարողութիւններով զբաղած ըլլալով՝ ժամանակ չունեցան մարդ այրելու գործերն ալ տեսնելու ան օրերը :

ԳԼՈՒԽ ԵՂ :

Մարշին տանջանքը ու մահը — Քարտէ՛քը և Ուարն —
Սիմֆուսն և Երտիլէյ — Հաուքս — Ուադս :

Օտակէն ետև՝ 1555ին՝ Բրօթէսգանդները այրելը նորէն ձեռք առին : Եպրիլի 4ին՝ Գեորգ Մարշ մարտիրոսացեալ Սաունտերս քարոզչին փոխանորդը այրեցին Չէսդր քաղաքը : Երբոր նոր բռնած՝ տարին զանկայ Տէրպայի Աոմսին՝ առջևը, Բրօթէսգանդ եպիսկոպոսէ ձեռնադրուած ըլլալուն վերայով խօսեցան, ու հարցուցին թէ՛ «Հանդարտ խիղճով պաշտօնդ կրնայի՞ր կատարել» : «Ե, յո՛» , ըսաւ Մարշ : «Ուրեմն քու տուած հաղորդութիւնդ հաղորդութիւն չէ՛՝ սատանայական բան մըն է», ը-

սաւ Հռովմէաբաւան քահանային մէկը՝ որ քովը
 կայներ էր : Ստէպ ստէպ Մարշը քննութեան կը
 հանէին : Իրուն տգէտ ես՝ յամառ ես՝ ինքնահաւան
 ես՝ քսելով : Խել մը ասանկ նախատահան խօսքեր
 կ'ընէին : Ըն ալ հեղութեամբ այսպէս սրատախան
 կու տար ըրած խօսքերնուն . « Իշ կամաւ կ'ուզեմ
 ուրիշ բան չգիտնալ : այլ միայն գէշտուս Քրիս-
 տոս՝ և ան ալ խաչը ելած : Իմ հաւատքս մինակ
 Ըստուծոյ խօսքին վրայ հիմնեալ է : և աներկբայ
 գիտեմ որ՝ Ըստուծոյ ընդունելի հաւատք մըն է :
 և անով պիտի կրնամ ազատ մնալ Ըստուծոյ բար-
 կութենէն գատաստանին օրբ : Իշ յամառութեամբ՝
 ինքնահաւանութեամբ՝ փառատիրութեամբ և կամ
 աշխարհային նպատակներով ձեզ խօսք մը՝ բան
 մը չըսի : հապա ինչ որ ըսի : բարի խղճմտանքով
 և Ըստուծոյ երկիւղովն էր : Ա՛յրջապէս Լանքաս-
 տեր խրկեցին : ու հոն գողերուն բանտը դրին՝ ու-
 տուրները երկաթի մէջ : Մարշ կ'ըսէ թէ՝ Հը-
 ուովմէականք շատ գէշ խօսքեր և սպառնալիքներ
 կ'ընէին իրեն՝ ըսելով . « Իրուն բանտին մէջէն
 դուրսը կայնողներուն կը քարոզես : և դուրսէն
 լսուելու չափ բարձրաձայն կը կարդաս և աղօթք
 կ'ընես » : Ի՛այց շիտակը աս է որ՝ ես ու Ա՛րարը-
 դոն ընկերս ծունկի վրայ կու գայինք՝ առաւօտեան
 և երեկոյեան աղօթքներնիս կը կարդայինք Ընդդի-
 րէն աղօթագրքէն : մէյմը կէտ օրէն առաջ՝ մէյ
 մ'ալ կէտ օրէն ետե՛ ուրիշ աղօթքներ ալ ընե-
 լով . ամէն օր Ըստուածաշունչ ալ կը կարդայինք :
 մանաւանդ իրիկուան գէմ : Ըսոնց ամէնն ալ ա-
 նանկ ձայնով մը կը կարդայինք՝ որ փողօցք կայ-
 նողները աղէկ մը կը լսէին : և շատ անգամ իրի-
 կունները կու գային՝ բանտին պատուհաններուն
 տակը կը նստէին՝ մեզ մտիկ կ'ընէին . Հռովմէա-

կանք ալ երբոր աս ըրածնիս կը տեսնէին , կը բարկանային մեզի դէմ ու նախատինքներ կը թափէին” :

Ժամանակէ մը ետքը Չէսդրի եպիսկոպոսը Լանքաստէր եկաւ , և նոր սկսած հալածանքը հաստատեց : Ըռաջ Սարը զատաստանի կանչեց . հաւատարիմ քրիստոնեան՝ թէ՛ հոս և թէ՛ ետքէն Չէսդրի մէջ եղած քննութեանը ատենը՝ ճշմարտութիւնը քաջութեամբ պաշտպանեց : «Թէ որ Եստուծոյ խօսքովը կրնաք զիս համոզել նէ , կը համոզուիմ”) ըսաւ կրկին և կրկին . բայց Եպիսկոպոսը իրենց օրէնքը մէջ բերաւ՝ որ կ'ըսէ . «Ըրժանի չէ հերետիկոսաց հետ վիճիլ” : Ա երջապէս գատապարտեց Սարը . զտտապարտութեան վճիռը կարդալէն ետև՝ սա խօսքն ալ ըսաւ թէ , «Շունէ մը աւելի արժան չեմ սեպեր քեզ աղօթքի” : Յետոյ զանիկայ պաշտօնատարաց ձեռքը յանձնեցին , անոնք ալ զընդանը դրին : Չէսդրի մէջ մէկ քանի հոգիներ կային , որոնք Սարը կը սիրէին Ըւետարանին համար . ասոնք իրիկուրները զընդանին քովը կու գային՝ կը խօսէին հետը . երբեմն պատին մէկ պզտիկ ծակէն ստակ կը նետէին ներս , ու «Ինտոր ես , ի՞նչ կ'ընես , աղէկ ես”) կը պռային գուրսէն : Սեծ խնդութիւնով՝ «Ղէկ եմ”) կ'ըսէր , «չնորհակալ եմ Եստուծոյ՝ որ իր ողորմութեամբը ընտրեց զիս իր ճշմարտութեանը վկայ ըլլալու՝ տանջանքով . մինակ աս կը խնդրեմ , որ շնորհէ ինձի տանջանացս մէջ չտկարանալ , այլ համբերութեամբ տանիլ ՚ի միսիթարութիւն և ՚ի փառս Քրիստոսի եկեղեցւոյն” : Սպանման տեղը տարած ատեննին , անանկ կը փայլէր վրան քրիստոնէական ճշմարիտ քաջութեան ու համարձակութեան հոգին , որ տեսնողները՝ «Ես մարդուն ՚ի մահ դիմելը մահապարտ գողի մը ՚ի մահ դիմելուն

չմանիր կոր՝ կը կանչէին :

Եւրուելուն պատմութիւնը՝ իրմէ առաջ մարտիրոսացեալներուն վրայով պատմածնուս նման է : Ընոնց եղածին պէս՝ ասոր ալ թող չտրուեցաւ Կ զննին կայնող ժողովուրդին քանի մը խրատական խօսք խօսելու . անոնց նման իր տանջանքն ալ շատ երկար քչեց՝ աղէկ վառելու բաներ շատ չըլլալուն համար : Բայց աս վկայիս տանջանք մ'ալ աւելի եղաւ . տակաւ մը կպրածիւթ կախեցին գլխուն վրայովը , հաւանականաբար սա մտքով պիտի ըլլար՝ որ կամաց կամաց վրան վաղէ , ու անանկով ալ էւելօք տանջուի : Զիցին կապուելէն ետեւ ներողութեան թուղթ մը տուին՝ որ զզջայ ու ազատի . մէկգի ըբաւ՝ ըսելով թէ , « Ետով զիս Եստուծոյ ձեռքէն խլել է մտքերնիդ » : Երկար տանն այրելէն ետեւ՝ որ ալ քովը կեցողները մեռած կը կարծէին , յանկարծ թևերը բացաւ , ու « Զայր երկնաւոր՝ ողորմէ՛ ինձի՛ » ըսելով՝ հոգին աւանդեց :

Ընանկ համբերութեամբ ինչուան վերջը գիմանալը տեսնողները կ'ըսէին թէ՛ Ըստարակոյս աս մարդը մարտիրոս եղաւ , քանզի ճշմարիտ քրիստոնէի պէս մեռաւ : Չէտդրի Եպիսկոպոսը՝ ժողովորդոց մէջ ասանկ ձայն մը ելլել իմանալով՝ քարոզ մը տուաւ . աս քարոզին նպատակը սա էր , թէ Մարջը հերետիկոս էր , իբրև հերետիկոս այրեցաւ աս աշխարհիս մէջ , և իբրև հերետիկոս դժոխքին մէջ կ'այրէր : Ըս խեղճ եպիսկոպոսը մէկ քանի օրէն մեռաւ . և իբ մահուանը պատճառ եղող ախտէն յայտնի եղաւ ինչ անառակ մարդ ըլլալը :

Ըս օրերս կրկին քիչ մը դադրեցան մարդ այրելէն . բայց որով վրայ որ հերետիկոսութեան կասկած կ'ըլլար նէ , բռնելու ետևէ էին : Ըս

գործը ազէկ մը առաջ տանելու համար՝ Մարտի 25ին՝ հրովարտակ ելաւ տէրութեան ամէն կողմը գտնուող բոլոր դատաւորներուն ։ որ ամէն մէկերնին իրենց իշխանութեանը տակը եղած տեղերը ազէկ նային ։ և քաջալերութիւն ասն Հռովմէական եկեղեցականաց՝ իրենց հաւատքին չեկողները դատապարտելու ։ և մանաւանդ հերետիկոսութիւն քարոզող կամ սորվեցնողները բռնելու բանար զնելու ։ Ըս հրամանն ալ կար՝ որ ամէն գեղ և ամէն քաղաք գաղտուկ կերպով հաւատարիմ մարդիկ հանին ։ որ լռութեն հերետիկոսները ։ և գտածին երթան իմացքնն դատաւորաց ։

Ըս գաղտնի ճամբաներով հերետիկոսները փրնտուելին՝ սրբաքննութեան պիտի պիտեցաւ արդեամբ ։ որ յայտնի եղաւ՝ աս ճամբան բռնելին Սպանիոյ Թագաւորին առաջարկութեամբն ըլլալը ։ Ըմենացն ճշդութեամբ սկսան աս արքունի հրամանները կատարել ։ Բայց որ Ընդդիացին կրնար պռանց դժկամակութեան հաւանութիւն տալ աս բաներուն՝ մէկ քանի կոյր նախանձաւորներէ զատ ։ Մինչև անգամ Պօններ եպիսկոպոսը ձանձրացան արիւնհեղութեան պաշտօնէն ։ և ըստ արքունի հրամանին՝ դատաւորաց բռնած ու իրեն խրկած մէկ քանի հոգին թող տուաւ ։ բայց չկրցաւ աս ընթացքը շարունակել ։ Մայիսի 24ին՝ Փիլիպպոս Թագաւորին և Մարիամ Թագուհուն ոտարագրութեամբը նամակ մը եկաւ Պօններին ։ որով կը գանգատէին անոր ըրածէն ։ ըսելով թէ՝ «Չարմացանք՝ երբոր լսեցինք որ մեր հրամանին համեմատ դատաւորներուն քեզի խրկած մարդիկը թող ես տուեր՝ որ մոլորութիւններնուն մէջ մնան» ։ Ըս բանը Թագաւորին ալ Թագուհուն ալ շատ զարմանք էր եղեր ։ և խրկած թուղթովին կը յորդո-

ըէին Պօննէրը՝ որ «բարի հովուի և եպիսկոպոսի վայելուչ գործ տեսնէ՝ անկէ ետև ձեռքն անցած հերետիկոսները դատապարտելով, որ իր ձեռքը Լստուժոյ փառքը ևս առաւել յառաջանայ» : Ո՛հ, մարդիկ ինչուան աս աստիճան ալ կը խաբուի՞ն եղեր : Պրոնէզ պատմիչը կարծեօք կ'ըսէ թէ՝ «Եպիսկոպոսը աս նամակը խորամանկութեամբ աս ճամբով ձեռք ձգեց, որ իր ընելիքները աւելի համարձակութեամբ ընէ» : Իրաւցրնէ ասանկ էր՝ թէ չէր, ան մեկդի թող մնայ. սա գիտենք որ՝ աս իրեն եղած պատուէրը իր բնութեանը շատ համաձայն էր. և շուտ մը սկօսեց ան քիչ մը առաջ եղած դադարման տեղը լեցրնել :

Մայիսի 30ին՝ Յովհաննէս Քարտմէյքը քահանան ու Յովհաննէս Ուարն արհեստաւորը այրեցին Սմիթֆիլտի մէջ : Քարտմէյքըր Ֆրանչիսկեան կրօնաւոր էր, բայց ճշմարտութիւնը ընդունեց : Եղուարդ Թագաւորին օրովը Սուրբ Պօղոսի եկեղեցին քարոզիչ էր. և կը պատմուի թէ՝ ունկնդիրներուն մէջ գտնուող Հռովմէականները այնչափ կ'ընեղանային տուած քարոզներուն, որ քարոզ տուած ատենը՝ վերարկուն մկրատով կը կտրտէին : Ըն ատեն այնչափը կու գար ձեռուրնուն, ուրիշ բան չէին կրնար ընել. բայց երբոր Սարիամ Թագուհի եղաւ, ոխ առնելու ժամանակը գտան. և շատ ուրիշներու ըրածնուն պէս՝ աս ալ բռնեցին բանտը դրին մէկ քանի սուտ պատճառանքներով՝ ինչուան որ եկեղեցականաց կատարեալ արտօնութիւն տրուեցաւ՝ որ հերետիկոսները ուզածնուն պէս այրեն՝ մեռցրնեն. և Աարտիներին առջևը քննութեան ելլողներուն առաջիններէն մէկն եղաւ, բայց ասիկայ ժամանակ մը ձգեցին ու մեկայնորը առաջ այրեցին : Ըսոր դատապարտու-

Թիւնը ուշացրնելուն պատճառը յայտնի չէ : Իայց աս միջոցին Հռովմէականք անանկ ձայն մը հանեցին՝ թէ Վարտմէյքը իր կարծիքները ուրանալու միտք ունի . հաւանական է որ ուրիշները գայթակղեցրնելու համար ասանկ սուտ խօսք մը ձանձրնեցին ասդին անդին :

Վերջապէս երբոր աս ըսածնին չկատարուեցաւ , ու Վարտմէյքը հաւատքին վրայ հաստատ մնաց նէ , նորէն Պօննէրին դիմացը հանեցին : Ընոր դէմ եղած ամբաստանութիւնները ասոնք էին , թէ՛ «Իուն կրօնաւոր էիր , ու ամուսնացար . թէ՛ Վրիստոսի մարմնապէս կամ իրօք՝ հաղորդութեան հացին և գինիին մէջ գտնուելուն չես հաւատար» : «Ըտոնց ամէնն ալ ատանկ են» , ըսաւ Վարտմէյքը , ու դատապարտուեցաւ :

Վերոյիշեալ հրովարտակին հրամանին համեմատ Էսսէքսցի Յովհաննէս Սիմիսօնն ու Յովհաննէս Ըրտիլէյը բռնուեցան դատաւորաց ձեռօքը :

Յունիոթի 10ին՝ ապ երկու մարտիրոսները պրուեցան . Սիմիսօնը Բօքֆրորտի մէջ , Ըրտիլէյն ալ Բալէյի մէջ : Ըտոնց երկուքն ալ մեծ համբերութեամբ դիմացան տանջանքներուն : Իատաւորաց դիմացը ելած ատեննին՝ իրենց վրայ աս ամբաստանութիւնը եղաւ , թէ՛ «Իուք յամառ մարդիկ էք , և փառասիրութեան համար է՝ որ աս տանջանքին յանձնառու կ'ըլլաք կոր» : Ընոնք ալ յայտնի ցուցուցին թէ անանկ փափաք մը չունին . և թէ՛ «Յօժար կամօք մեր բոլոր ստացուածքներէն կ'անցնինք» , ըսին , «Թէ որ մեզի մեր խղճմտանքին ցուցուցած ճամբովը ազատօրէն երթալու հրաման տաք , և չբռնադատէք Հռովմէականաց կուսակցական արարողութիւնները կատարելու» : Յայտնի է որ՝ ասանկ թոյլտուութիւն մը ան ժամանակները

անհնարին բան էր :

Ես միջոցիս Էսսէքսի մէջ ուրիշ մարդիկ ալ այրուեցան . և անոնց հետ՝ Ժողովին հրամանաւը գատապարտուած մէկ քանի ազնուականներ ալ կային : Յունիսի 10ին՝ Թովմաս Հաուքս այրեցաւ Քօկէշալի մէջ . ասիկայ ազնուական ցեղէ՝ շատ ստացուածքի տէր մարդ մըն էր՝ արքունեաց մէջ մեծցած : Եղուարդ Թագաւորը վախճանեցաւ նէ , ինքն ալ մէկդի քաշուեցաւ , և կ'ուզէր իր մնացած օրերը առանձին խաղաղութեամբ անցընել . բայց ամենուն աչքը վրան էր : Վիտեցին տեսան որ՝ իր նոր եղած որդւոյն ծննդեանը վրայ իրեք շաբաթ անցաւ , մկրտութեան չբերին . և երբոր քահանաները մկրտել ուզեցին երախան , ու հայրը թող չտուաւ որ ան քովերնուն հնարած արարողութիւնները կատարեն տղուն վրայ : Օքսֆօրտի կոմսին տարին զանիկայ՝ որուն գործին մէջն էր առաջ : Կոմսը վախնալով՝ որ չըլլայ թէ հրովարտակին դէմ՝ յանցաւոր գտնուի , բռնեց զանիկայ Պօննէրին խրկեց . Պօննէրն ալ՝ մարդը զիմացը հանածնուն պէս՝ առջի բերան սա խօսքը խօսեցաւ . «Վուք եղբայրութիւն մըն էք , օակայն հաստատ գիտցիր որ՝ ես ձեզ բնաջինջ պիտի ընեմ » :

Սովորական եղած քննութիւնները՝ Ը՛ ընելէն ետեւ , Փետրվար ամսուն դատապարտեցին ազնուական Թովմասը . բայց այրելու գործը ինչուան Յունիս ուշացուցին , որ ատեն հալածանքը յոյժ սաստկացաւ : Մեռնելէն քիչ մը առաջ իր բարեկամներէն մէկ քանին՝ հաւանական կարծեօք իրենց գլխուն ալ ան նոյն դատապարտութիւնը կրնայ գալ կարծելով՝ եկան խնդիրք ըրին իրեն՝ որ եթէ այրուած ատենը ան քաշած տանջանքը տարուելու բան գայ նէ իրեն , և թէ ինքը կարենայ

Համբերել, իրենց նշան տայ . և անանկ խօսք կապեցին որ, նշանն ալ՝ ձեռուընները վեր վերցընեն ըլլայ :

Երրուելուն ժամը հասաւ . մարտիրոսը ցիցին կապեցին, ու փայտակոյտը բռնկցուցին : Բարեկամները մօտը կայներ՝ աչուընին անոր վրայէն անդին չխաղցընելով անթարթափ կընայէին՝ որ նշան պիտի տայ՝ թէ չէ : Արկար ատեն նայելէն ետեւ՝ ալ նշան առնելու յոյսերնին կտրեցին . քանզի վրայի մորթը կոնճմտեցաւ բոցէն, ձայնն ալ կտրեցաւ, անանկ որ՝ ամէն մարդ կարծեց թէ մեռաւ . մէյմ՝ ալ նայիս՝ ՚ի զարմացումն բոլոր ՚ի ցննին կեցողներուն՝ յանկարծ թեկերը վեր վերցուց բոցավառ, և իբրև նշան մեծ խնդութեան՝ իրեք հեղ ծափ զարկաւ : Ես նշանին վրայ՝ ուսկից իր ինչ աստիճան հաստատուն հաւատք ունենալը կ'երևնար, բոլոր ժողովուրդը ուրախութեան աղաղակ վերցուց, մանաւանդ նշանի սպասող բարեկամները : Ենկէ ետեւ հաւատարիմ վկան ծուելով հոգին աւանդեց :

Թոովմաս Ուադս անուն մէկն ալ նոյնպէս պրեցին Չելմֆօրտի մէջ, որ չուխայավաճառ էր Վիլէրիքէյ քաղաքը . ժամանակին չարիքները տեսնելով՝ վախուն ընտանիքին հոգը կարգի մը դրաւ, և ձեռքը որչափ ապրանք կար նէ՝ ծախեց, մեծ մասը աղքատաց բաժնելով . քանզի գիտէր որ եթէ անանկ չընէր նէ՝ ետքը թշնամիները պիտի ուտէին իր ստացուածքը : Եպրիլի 6ին՝ բռնեցին աս մարդը տարին ան տեղի դատաւորին դիմացը, սա ամբաստանութիւնը ընելով, թէ եկեղեցի չգար : Եւրտ Րիչ անուն մէկը ըսաւ թէ՝ «Ես մարդը անոնցմէն է, որոնք եկեղեցի երթալ պատարագ տեսնելուն տեղը, գաղտուկ տեղեր

Տերտիկոսաց ժողովները կ'երթան՝ հերտիկոսութիւն սորվելու ու սորվեցընելու : Պրատն դատաւորը հարցոց Ուադսին թէ՛ «Ըս կրօնքը ո՞վ քեզի սորվեցուց» . (Նդուարդ թագաւորին օրովը աս դատաւորը Եւետարանականներուն առաջիններէն էր , բայց Իեմասին նման՝ աս աշխարհիս սիրուն չդիմանալով՝ ուրացեր էր ճշմարտութիւնը .) «Կենէ՛ տէր իմ՝ , ըսաւ Ուադս , «Ճշմարտութիւնը քենէ շատ սորվեցընող չեղաւ ինձի . քանզի Նդուարդ թագաւորին օրովը հիմակուան բռնած կրօնքիդ դէմ կը քարոզէիր» :

Ըս մարդը Պօնէրին խրկեցին . ան ալ սովորական քննութիւնը ընելէն ետև՝ դատապարտութեան արժանի տեսաւ : Ըստ բան ըրին միտքը դարձընելու համար , բայց բոլորը պարապը գնաց : Վերջապէս զանիկայ և մէկ քանի ուրիշներ ալ հետը պաշտօնատարաց ձեռքը տուին , ու Չէլմսֆօրտ խրկեցին : Եսիկայ հրաման առնելով՝ անգամ մըն ալ իր ընտանիքը տեսնելու , այս խօսքերով վերջին մնաք բարեաւն ըսաւ իր կնոջը ու որդւոցը . «Ըմուսինդ իմ՝ և դուք ո՞վ սիրական որդեակք՝ հիմա ես ձեզմէ պիտի զատուիմ . ալ ասկէ ետև իրարու տեսութիւնը պիտի չվայելենք . ուստի ինտոր որ Տէրը ձեզ ինձի տուաւ , ես ալ անանկ նորէն իրեն կու տամ զձեզ . և կը փափաքիմ որ իրեն հնազանդիք , և զինքը ՚ի բոլոր սրտէ սիրէք , ու իրմէն վախնաք . զգուշացէ՛ք՝ չըլլայ որ ան պապական պիղծ կրօնքին դառնաք , որուն զուտ ստութիւն ըլլարուն վկայութիւն տալու համար հիմա արիւնս պիտի թափեմ : Ըստուծոյ սուրբերուն մահը թող վախ չձգէ սրտերնուդ մէջ , հապա անոնցմէ խրախոյս առէք , և քաջալերութիւն ունեցէք Տէրոջը պատերազմը պատերազմելու , և աներկբայ կը

հաւատամ՝ որ ան ալ ձեզ սղորմած հօր պէս կը նայի” :

Մայիսի սկիզբը՝ վեց ոստայնանկ բռնեց Օքսֆորտի կոմսը , ու Պօննէր եպիսկոպոսին խրկեց : Ետնց վրայով սովորական ամբաստանութիւնը ու քննութիւնը ըլլալէն ետև , անոնցմէ իրեքը ուրացան . մէկալ իրեքը հաստատուն վկայութիւն տուին ճշմարտութեան , ու գատապարտուելով այրուեցան Յունիսի 14ին ու 15ին . որ ասոնք էին . Աիկողայոս Չեմպրոլէյն՝ Քօլէտըրըցի , Թոմլմաս Օսմընտ՝ Մանինկըրիցի և Կուլիէլմոս Պամֆրատ՝ Հարուիչցի :

Գ Լ Ո Ւ Խ Ի :

Պրատֆօրտին քննութիւնները — կը ջանան անոր միտքը դարձնել իր ընդունած վարդապետութիւններէն — Ընտր այրուելուն հրամանը կ'ելլէ — Ընտր տանջանքներուն քանի մը պարագաները :

Սարիամ Թագուհւոյն օրովը այրուող մարտիրոսներուն մէկ նշանաւորն ալ Յովհաննէս Պրատֆօրտն է : Ըս մարդը Մանչէսըրըցի էր , և Հենրիկոս Ի՛ին գանձապետներուն մէկուն՝ Միք Յովհաննէս Հարինկոսին գործին վրայ էր , և շատ հաւատարիմ մէկը սեպուած էր իր տիրոջը առջին : Ըս գործին վրայ եղած ատենը՝ անգամ մը Պրատֆօրտ չդիմանալով Սատանային փորձութեանը՝ ծուռ հաշիւ մը ըրաւ՝ քիչ մը բան կողոպտելու համար : Բայց Լադիմէրին մէկ ազդու քարոզովը՝ ըրած բանին ինչ աստիճան չարութիւն ըլլալը տեսնելով՝ սիրտը չկրցաւ հանգչեցընել ին-

չուան որ իր բոլոր ժառանգութիւնը առածին տեղը չվճարեց : Բայց այսչափով չմընցաւ Սուրբ Եւեոտարանին քարոզութեանը անոր սրտին մէջ տեսած գործը . ուստի իր մարմնաւոր զբաղմունքներուն և վաստակներուն ամէնը ձգեց , ու Սուրբ Գրոց վրայ տեղեկութիւն ստանալու փափաքով Կանտարիգիա գնաց՝ աշակերտութեան մտաւ : Հին շատ յարգի և սիրելի եղաւ ամենուն : Սանաւորապէս Պիւսէր կը ստիպէր զանկայ՝ որ քարոզիչ ըլլայ : Եւ երբոր Պրատֆօրտ մեծ խոնարհութեամբ գիտութեան կողմէ ունեցած թերութիւնը մէջ կը բերէր , յարգի բարեկարգիչ Պիւսէրն ալ սա խօսքով ան պատճառին դէմը կ'առնէր . « Թէ որ ցորենի ճերմակ հաց չունիս նէ » , կ'ըսէր , « Եստուած քեզի գարիի հաց՝ կամ ուրիշինչ որ տուեր է նէ՝ ան տուր կարօտելոց » : Բիտլէյ եպիսկոպոսը ուրախութեամբ ձեռնադրեց զանկայ , որ Սուրբ Պօղոսի եկեղեցին՝ Եդուարդին թագաւորութեանը վերջին իրեք տարին քարոզութիւն ըրաւ : Հատ զօրաւոր և սղոն խօսքերով մեղքը կը յանդիմանէր , անուշութիւնով զՔրիստոս խաչեալ կը քարոզէր , մեծ քաջութիւնով կը ջրէր հերետիկոսութիւններն ու մոլորութիւնները , և զամէնքը մեծ եռանդով աստուածապաշտութեան կը յորդորէր : Երդար և Եւեոտարանին քարոզութիւնը աս բաներուս վրայ հիմնեալ է . և ուր որ Եստուծոյ խօսքը աս ճամբով հաւատարմաբար քարոզուի , Եստուծոյ օրհնութիւնովը շատ պտուղ յառաջ գալուն յոյս կրնանք ունենալ : Բայց ասանկ քարեզործ մարդիկ միշտ ատելի եղած են , և յաւիտեանս ատելի պիտի ըլլան աս աշխարհիս աստուծոյն զօրութիւնովը աչուրնին կուրցածներուն . ուստի երբոր Սարիամ թագուհի եղաւ ,

շուտ մը թշնամիները Պրատֆորտին հորը փորեցին : Չինքը բռնելու համար ըրած պատճառանքնին՝ կը ցուցնէ Հռովմէականութիւնը կին դանացընելու ջանք ընողներուն ինչ աստիճան վատ մարդիկ ըլլալը : Պուրն եպիսկոպոսը՝ Մարիամ աթոռը նստածին պէս՝ Պօղոսի խաչ ըսուած տեղը Խարեկարգութեան դէմ քարոզ մը տուաւ . ժողովուրդը աս տուած քարոզին վրայ բարկանալով՝ երբոր վրան թափեցան որ ընելիքնին ընեն , ան միջոցին Պրատֆորտ ինքզինքը վտանգի մէջ դնելով՝ ժողովուրդը ետ կեցուց , ու Պուրնը ազատեց : Պրատֆորտին ժողովրդոց վրայ ասանկ իշխանութիւն մը բանեցընելէն , «Վուն ապստամբ ես» ըսին , ու բանտը դրին :

Թագուհւոյն բանտապետներուն ձեռաց տակն եղած ատենները՝ շատ հանգիստ էր Պրատֆորտ , քանզի շատ քաղցրութեամբ կը վարուէին հետը . թող ալ կու տային՝ որ քովը ժողովուրդ բարեկամներուն քարոզութիւն ընէ , և հետերնին մէկտեղ հաղորդութեան խորհուրդը կատարէ : Ալ վերջապէս այնչափ վստահութիւն ունեցան աս մարդուն վրայ՝ որ միայն իր խօսքովը թող կու տային երբեմն գիշերը դուրսը անցընելու . քանզի բնաւ իր խոստմունքէն դուրս ելած չէր՝ երբոր հըրաման առնէր հիւանդտեսի երթալու , կամ ուրիշ մարգասիրական գործ մը կատարելու : Պրատֆորտ վերջին աստիճանի ճգամը կ'աշխատէր՝ որ ասանկ պատահութիւնները ձեռքն անցած ատենը՝ օգտակար բաներու գործածէ . և իր բանտարկութեան օրերը քարոզութիւնով՝ կարգալով ու աղօթքով կ'անցընէր : Հատ մարդիկ քովը կու գային իրմէ խրատ առնելու . ոմանց խօսքով խրատ կու տար , և ոմանց գրով , և հո թուղթերուն շատը կն

չուան հիմա կը մնան :

Յայտնի է որ Հռովմէականք՝ աս դարձած բաներուն ժամ մը չէին համբերեր՝ թէ որ ձեռուընին ըլլար . ուստի փնտռած իշխանութիւննին գըտածնուն պէս՝ Պրատֆօրտը Քրիստոսի հօտին առաջիններէն ըլլալով՝ առաջին զոհ ընելիքներուն կարգը դասեցին , և Յունվարի 22ին՝ որ մինչև անատենը գրեթէ տարի ու կէս կ'ընէր բանտը մնալը , քննութեան հանեցին : Արտօններ՝ ապստամբութեան յանցանք դրաւ անմեղ մարդուն վրայ , և իմացուց որ՝ եթէ Հռովմէականութեան յարի նէ՝ կը ներուի իրեն աս յանցանքը , եթէ ոչ՝ պիտի դատապարտուի : Պրատֆօրտ բողոք ըրաւ Պուրն եպիսկոպոսին՝ որ գայ աս բանիս սուտ ըլլալուն համար վկայէ , բայց անիկայ ամենեւին ապականջ չկատեց . և ասկէ ՚ի զատ ըսին ալ թէ՝ «Թագուհին քեզի պէսներէն պիտի մաքրէ իր տէրութիւնը» , և ապստամբութեան վրայով՝ ալ բան մը չխօսեցան Պրատֆօրտին : Հիմա Հռովմէական եկեղեցականաց ձեռքը պէտք եղածին չափ իշխանութիւն անցած ըլլալով՝ ուզածնին կրնային ընել , ալ այնուհետև սուտ պատճառանքներ՝ զրպարտութիւններ պէտք չէր մարդ մը բռնելու դատապարտելու համար . «Հռովմէական չես , յանցանքդ աս է , դատապարտեալ ես , պիտի այրուիս» , ըսէին լմրնցընէին նէ , ո՞վ կրնար բան մը ըսել : Եւ աս դատիս մէջ ալ Պրատֆօրտ «Յանցանքս ցուցուցէք՝ կ'ըսէ նէ , յանցանքը ցուցընելուն տեղը՝ կը դանձան» , «Իուն գէշ մարդ ես , թագուհին քեզի պէսները բնաջինջ պիտի ընէ իր տէրութենէն» , կ'ըսեն :

Դատապարտելէն ետև խորհեցան որ՝ Սանչէտրի մէջ այրեն . բայց ազէկ սեպեցին ժամանակ

մը ուշացրնել անոր մահը , յուսալով որ գուցէ միտքը կը դարձնեն : Եւ որովհետեւ Պրատֆօրտ՝ թէ որ բռնած ճամբաս սխալ է նէ՝ զիս համոզեցէք , կամ ուրիշ ասոր պէս խօսք մը չըրաւ , որ անոնք ալ կասկածի երթային հաւատքին վրայ երկրայութիւն ունենալուն , իրենք իրենցմէ մէկ քանի անուանի եկեղեցականներ՝ քանի մըն ալ երևելի աշխարհա- կաններ ընտրեցին՝ ու գացին քովը , որ անոր հետ խօսին , և զանիկայ համոզեն Հոովմէականութեան դառնալու . սակայն իրենց յառաջ բերած ձեռնար- կութիւններուն ամենուն ալ հերքուիլը լսեցին : Ըստնց մէջն էին Եօրքի Երքեպիսկոպոսն ու Չի- չէսդրի Եպիսկոպոսը : Պրատֆօրտ լսած ըլլալով՝ որ զինքը անիրաւ տեղը կը բամբասեն եղեր՝ ըսելով թէ՝ Խրմէ մեծին յարգը չճանչնար . աս բանիս զուտ զրպարտութիւն ըլլալը ցուցրնել ուզելով՝ աս եկողներուն դիմացը չնստաւ , ոտքի վրայ կայ- նեցաւ . ինք ոտքի վրայ կայնելուն համար՝ անոնք ալ չնստան , և իրեք ժամ ոտքի վրայ հետը խօ- սեխէն ետեւ՝ գտածնուն պէս հաստատ ձգեցին գացին :

Պրատֆօրտ՝ Փօլդրի ըսուած բանտը կեցաւ ին- չուան Յունիսի վերջը . ան օրը բանտապետին կինը եկաւ իմացուց Պրատֆօրտին՝ թէ դիշերը Վիւ- կէյդ պիտի տանին զինքը , և հետեւալ առտուն պիտի այրեն : Եւ որ լսեց Պրատֆօրտ , գլուխը բացաւ , և աչուրները դէպ ՚ի երկինքը վերցրնելով՝ «Փառք քեզ Լստուած» , ըսաւ , «երկար ժամա- նակէ ՚ի վեր է որ՝ աս բանիս կը սպասեի . ասիկայ յանկարծական լուր մը չեղաւ ինծի , այլ ամէն օր և ամէն ժամ ակնկալած լուրս աս էր . Տէրը ար- ժանի ընէ զիս աս օրհնութեանը» : Յետոյ իր սե- նեակը մտաւ , և ան իրիկունը առանձին աղօթ-

քով ու մէկ քանի բարեկամներու հետ շատ մեծ ջերմեռանդութեամբ հոգևոր խօսակցութիւններ ընկելով անցուց, որոնք բանտապետին յատուկ շնորհքովը կրցեր էին քովը երթալ :

Գիշերը շապիկը փոխեց ու նոր շապիկ մը հագաւ, որն որ իր բարեկամներէն մէկուն կնիկը կարեր ու ընծայիր էր՝ այրուելու ատենը հագնելու համար : Ես ընելէն ետև ջերմեռանդ աղօթք մը ըրաւ՝ Տեառն մերոյ առակի մը մէջ յիշած հարսնիքի հանդերձը յիշելով : Արբոր զանիկայ բանտէն դուրս հանեցին, բոլոր հոն գտնուող պաշտօնեաներուն զատ զատ ստակ շնորհեց, մեծ եռանդով յորդորելով որ երկիւղածութեամբ Եստուծոյ ծառայեն, և միշտ չարէն փախչին. յետոյ պատին գարձաւ՝ հառաչելով աղաչեց Եստուծոյ՝ որ ան ըսած խօսքերը անպտուղ չըլան, այլ իր շնորհօքը ազդեն անոնց սրտին՝ ՚ի փառս Քրիստոսի : Բանտարկելոց սրահէն անցած ատենը՝ ամէնն ալ լալով հրաժարական ողջոյն տուին :

Հալածիչները Պրատֆօրտը Աիւկէյդ իջեցընելը կէս գիշերուան ձգեցին, յուսալով որ՝ անանկ ուշ ատեն մարդ չըլար որ զանիկայ տեսնէ : Բայց ֆօլդրիէն ու Չիփսայտէն անցած ատեննին՝ փողոցները հազարաւոր մարդիկներով լեցուած գտան, որոնք կայներ՝ լալով ու ողբալով աղօթք կ'ընէին. Պրատֆօրտն ալ կրկին հրաժարական ողջոյն կուտար առջևնուն անցած ժամանակը, սրտանց օրհնութիւն խնդրելով Եստուծմէ ամենուն համար :

Ես միջոցիս շուտ մը անանկ ձայն մը հանեցին թէ՛ Պրատֆօրտ առտուանց կանուխ ժամը չորսին պատի այրուի Սիթֆիլտի մէջ. աս լուրը հանելնին սա նպատակաւ էր՝ որ քիչ մարդ գայ Պրատֆօրտին մարտիրոսանալը տեսնելու. բայց ընդհա-

կառակն իրենց կարծածէն շատ աւելի մարդ ժող-
վուեցաւ : Են գիշերը Լոնտրայի մէջ քիչ մարդ
կար քունով անցնող . և արդար և ան ատենը հոն
գտնուող օտարականք կրնային Սուրբ Գրոց սա
խօսքերովը հարցընել թէ՛ «Քեզի ի՞նչ եղաւ , որ
ամէնքդ տանիքներու վրայ էք ելեր . ո՞վ խոսվու-
թեամբ լեցուած աղմուկի քաղաք» : Սակայն մինչև
անգամ ան չար ժամանակները թէ և Վրիստոսի
աշակերտները կ'ողջային և կ'արտասուէին իրենց
մարտիրոսացեալ ընկերներուն վրայ , մէկդիէն ալ
սա մեծ ուրախութիւնը ունէին՝ որ Լստուած իր
սքանչելի ողորմութեամբը պաշտպան կեցեր էր իւ-
րենց , և թշնամին ամենեին չէր կրնար կոր յաղ-
թել զիրենք , և բաժնել Վրիստոսի սերէն : Ըտ
յարմար կու գայ մարգարէին վերջոյշեալ խօսքէն
ետե ըսած սա խօսքն ալ՝ որ կ'ըսէ . «Քու սպան-
նուածներդ սրով սպաննուած չեն , և պատերազմի
մէջ մեռած չեն» . այլ 'ի վկայութիւն Վրիստոսի
աւետարանին այրուող մարտիրոսներ են : Բայց
արդեօք Լոնովմեականաց քովն ալ կ'ար մի աս ու-
րախութիւնը , բնաւ . ան օրերը նեղութեան և
սրտմաշուքի օրեր էր անոնց : Եւ յիրաւի շեռակ
էր ըրած կասկածնին . իրաւունք ունէին վախնալու՝
թէ շատ մարդիկ Պրատֆօրտին մահուամբը ճըշ-
մարտութեան պիտի դառնան :

Սութնուլուսուն սկսան անձրևի պէս թափիլ
Սմիթֆիլտ՝ Պրատֆօրտին մարտիրոսանալը տես-
նելու . և ինչուան ժամը չորսը այնչափ մարդ լե-
ցուեցաւ դաշտը , որ տանիքը ելող նայողներուն
սեպէ թէ հրաշք երեցաւ՝ այնքան քիչ ատենի մէջ
անանկ անհամար բազմութիւն մը ժողվուիլը : Ժու-
ղովուրդը Պրատֆօրտին այրուելուն սահմանեալ
ժամանակէն չորս ժամ ալ աւելի սպասելէն ետե՛

բերին մարտիրոսը, վախերնուն մեծ գունդ մը զօրքով շրջապատած : Արբոր կու գային՝ Պրատֆօրտին քեռայրը դիմաւորեց զանիկայ, ու երբոր քովն եկաւ որ հրաժարական ողջոյնը տայ, մարտիրոսնուն դէմ գազանային անգթութիւն բանեցընող Վուտրօֆ պաշտօնատարէն անանկ հարուած մը կերաւ ճակտին՝ որ խեղճ մարդը վերաւորուած մեկդի կայնեցաւ :

Արբոր ցիցին քովն հասան, Պրատֆօրտ ծունկի վրայ եկաւ, և սկսեց մեծ ջերմուանդութեամբ աղօթել. վայրկեան մը չթողուցին որ հանգիստ աղօթէր, պաշտօնատարը հրաման ըրաւ որ աղօթքը վերջացընէ ու ելէ : Բազմութիւնը այնքան կոխեր էր՝ որ վախերնուն կ'ուզէին բանը շուտ մը լմնցընել : Ընտանն ոտքի վրայ ելաւ Պրատֆօրտ, ցիցը համբուրեց՝ ու հանուեցաւ. յետոյ բողոքտիքը պատող բազմութեանը բարձր ձայնով պողալով՝ ըսաւ. «Վ՛ր Մեզդիա՝ ապաշխարէ մեղքերդ, զգուշացիր կուսապաշտութենէ. զգուշացիր սուտ քրիստոսներէն. զգուշացիր, չըլլայ որ քեզ խաբեն» : Պաշտօնատարը հրաման ըրաւ որ լռէ. Պրատֆօրտ նայեցաւ որ ալ խօսելու հրաման չկայ, վերջացուց իր խօսքը այսչափ մին ալ իմացընելով ժողովողոց՝ թէ ինքը յօժար սրտով անոնց յանցանքը կը ներէ, և խնդրեց որ անոնք ալ իր յանցանքը ներեն : Յետոյ դարձաւ քովը կապուած պատանիին՝ որ ան ալ իր հետը պիտի այրուէր, «Ուրախացիր՝ սիրելի եղբայր», ըսաւ, «աս իրիկուն մեր Տէրօջ սեղանը ընթրիք պիտի ընենք իրեն հետ» . ու առջևը դիզուած խուրձերը գրկելով՝ սա՞ խօսքն ալ ըսաւ. «Եկողուցք է ան գուռը՝ ու նեղ է ան ճամբան, որ դէպ ի կեանքը կը տանի . և քիչևոր են անոնք՝ որ զանիկայ կը գտնեն» :

Եսոր հետ մէկտեղ այրուողը Յովհաննէս Լիֆանուն պատանի մին էր տասնուինը տարեկան : Եսիկայ Ջատկին օրերը բռնուեցաւ արքունի խորհրդականաց մէկուն ձեռքը , և Պօննէր եպիսկոպոսին առջևը քննուելէն ետև՝ դատապարտուեցաւ : Աշմարտութիւնը՝ Բօճէրսին քարոզութեամբը հասաւ Լիֆին , ու Եստուծոյ շնորհքովը հաստատուելով Քրիստոսի վրայ՝ շուտով սկսաւ համարձակ դաւանիլ ընդունած վարդապետութիւնները : Պօննէր երկու թուղթ խրկեց առ տրդուն . մէկը ուրացութեան թուղթ , իսկ միւսը Եւետարանական վարդապետութեանց դաւանութիւն մը : Իւեղճը ինք կարգաւ չգիտնաղուն՝ կարգացին առջևը : Ուրացութեան թուղթը մէկգիւրջաւ , ու միւսը ընդունեց : « Արան նշան մը գիր » ըսին , « որ իմացուի թէ ո՞րն է քու ընդունածդ » : « Հատ աղէկ » ըսաւ , ու գրիչով նշան դնելուն տեղը՝ ասեղ մը հանեց ձեռքը ծակեց , ու արիւնը թուղթին վրայ ցրցքնեց տպւորելով որ Եպիսկոպոսին յուցընեն , որ իմանայ թէ՛ այն դաւանութիւնը իր արիւնովը կնքելու պատրաստ է :

Ես օրերս բանտերը լեցուն էին Քրիստոսի ճշմարիտ աշակերտներով : Ես բանտերը անանկ գարչել տեղեր էին՝ որ եթէ մէկը անանց մէկուն մէջ մնար նէ , առանց բանտապետին յատուկ շնորհքովը աղէկ տեղ մը դրուելու , ու աղէկ նայուելու , ճարը չկար՝ կը մեռնէր . անանկ որ՝ բանտն ու ցեցը իրարմէ շատ տարբերութիւն չունէին : Հառ մարդիկ առ բանտերուն մէջ կը մեռնէին , ու մարմինն շան գիւղ պէս անգին ասդին լեճերը՝ փողոցները ու ճամբաներու վրայ կը նետուէր :

Գ Լ Ո Ւ Ի Ը :

Պլանս և ուրիշներ ալ կ'այրուին Քանդուարիոյ մէջ — Ուէյր
և Սարգարիտ Ռօլլի կ'այրուին — Քարմէր կ'այրուի Լիվէսի
մէջ — Իխալէյ և Լադիմէր վերջին անգամ դատաստանի կը
կանչուին — Ար դատապարտուին ու կ'այրուին — Իխալէյին
անողորմ տանջանքը :

Քանք հիմա Քանդուարիոյ թեմին մէջ եղած
հարստանքին մէկ քանի դիպուածները պատմել :

Իրամէր Քանդուարիոյ արքեպիսկոպոսը բրօ-
թէսդանդ ըլլալուն համար յամառեալ հերետիկոս
անուանեցաւ . այսու ամենայնիւ անոր տեղը յա-
ջորդելու եպիսկոպոս մը չընտրուեցաւ . և այնչափ
ժամանակ աս թեմը պարապ մնալուն բուն պատ-
ճառը Պարտինէրն էր . քանզի Քանդուարիոյ ե-
պիսկոպոսութիւնը՝ Ընդղիոյ եպիսկոպոսութիւննե-
րէն մեծ ըլլալուն համար , ասիկայ շատոնցուրնէ
կը փափաքէր ան թեմին Արքեպիսկոպոսը ըլլալ , և
միանգամայն Պապին նուիրակութեան աստիճանը
պռնել : Արովհետեւ կը խորհէր՝ որ ան ատենուան
Պապը Կարդինալ Փօլին մեծ թշնամին ըլլալով՝
Փօլ չկրնար Քանդուարիոյ Արքեպիսկոպոս ըլլալ .
ուստի Իրամէրին մեռնելէն ետեւ՝ աս պաշտօնը ի-
րեն պիտի տրուէր : Երդ՝ մէկ հնարքով մը դիտ-
մամբ Իրամէրին մահը ուշացուց , որպէս զի ինքը
թագուհւոյն աչքը մտնելով՝ մէկ կերպով մը աս
իր դիտաւորութիւնը յառաջ տանի :

Եւ միջոցիս ան թեմին առաջնորդութեան ժա-
մանակաւոր պաշտօնը՝ Իօրնդօն անուն Տօվերի
քորեպիսկոպոսին ու Հարփսֆիլտ անուն Քան-
դուարիոյ վարդապետին յանձնուեցաւ : Իրամէր
անգամ մը Իօրնդօնը արդար պատիժէ մը ազա-
տեր էր . բայց արդեօք ինք ալ հիմա անկէ ազա-

տուժեան յոյս մը կրնա՞ր ունենալ . ամենեկն .
 Գօրնդօն իր բոլոր կարողութեամբ բարեկարգու-
 ղաց ետևէն ինկեր՝ խելքը միտքը ձեռքէն եկած
 մնասը անոնց հասցընել էր . ալ Գրամէր կրնա՞ր
 անոր աչքին ազատիչ ու բարեկամ երևնալ :

1555 , Յուլիսի 12ին՝ Պլանա՝ Ֆրանքիշ՝ Շէ-
 դերտէն՝ Միտտլզօն՝ աս չորսը մէկէն մէկ կրակով
 այրուեցան Քանդուարիոյ մէջ : Պլանտ Լատեսամի
 փոխանորդն էր , և Ֆրանքիշ Րօյվէնտէնին փո-
 խանորդն էր . Շէդերտէնն ու Միտտլզօնը աշ-
 խարհական մարդիկ էին :

Յուլիսի 19ին՝ Նիկողայոս Հալ անուէն Տարտ-
 ֆօրտցի որմնագիր մը այրուեցաւ Րօչէսդր քա-
 ղաքը :

Ետքը այրուեցան Մարգարիտ Րօլլին ու Քրիս-
 տափոր Ուէյդը : Մարգարիտ՝ աս թագուհւոյն
 օրովը այրուող առաջին մարտիրոսուհին եղաւ :
 Քրիստափոր Ուէյդ Տարտֆօրտցի ոստայնանկ մըն
 էր , ու Պրէնդ քաղաքին մէջ այրուեցաւ Յուլիսի
 մէջտեղուանքը : Երկու քարոզիչ հոն ներկայ
 գտնուելով՝ կը պատմեն անոր այրուելուն պարա-
 գաները : «Լայնքան մարդ ժողովուեր էր՝ կ'ըսեն ,
 «որ մօտը գտնուող պարտեզներէն չորս հինգ
 ձիու բռն կեռաս բերեր էին , բոլորն ալ ծախուե-
 ցաւ» : Դամը իրեքին՝ նայիս հեռուէն բազմութիւն
 մը փրթաւ , պաշտօնատարը առջևնին ինկած , ու
 հետը մէկտեղ Ուէյդն ու Մարգարիտը ձեռուը-
 ներնին կապուած՝ կառքը հեծած կու գային : Ըս
 նեղութեանը մէջ Հոգւոյն Արքայ մխիթարու-
 թիւնովը լեցուն Քրիստոսին աս երկու վկաները
 անուշ անուշ փառաբանութեան երգեր կ'երգէին :
 Երբոր իրենց այրուելը տեսնելու սպասող բազմու-
 թիւնը տեսան , «Ուրախացիր Ուէյդ՝ , ըսաւ Մար-

գարիտ : «Նայէ՛ որչափ մարդ եկեր է հարսանեացդ հանդեսին» : Հիտակ՝ իջևան մը կար մօտը՝ հոն տարին ասոնք : Ուէյդ պատանքի նման երկար շապիկ մը հագաւ՝ որ իր կիներն էր կարեր , ու ցիցին քովը գնաց : Եւէն բան լմննալէն ետե՛ ձեռուրները վեր վերցուց , ու բարձր և զուարթ ձայնով մը ձգ երորդ սաղմոսին վերջին համարը ըսաւ . «Խարութեան նշան մը ըրէ՛ ինձի , որ իս ատողները տեսնեն ու ամէնան . ինչու որ դուն՝ ո՛վ Տէր , ինձի օգնեցիր ու իս մխիթարեցիր» :

Հուտով ամպինն մը տնկեցին , ու կրօնաւոր մը վրան ելաւ որ քարոզ տայ . իսկ Ուէյդ աս մարդը տեսածին պէս՝ պոռալով սկսաւ ժողովուրդը յորդորել որ զգոյշ կենան ան Խաբիլոնեան պոռնիկէն , ու ձայնը չկտրեց՝ ինչուան որ կրօնաւորը տեսնելով իր խայտառակ ըլլալը՝ ամէնալուսն քարոզ տալը ձգեց՝ կամացուկ մը վար իջաւ : «Կաշտօնատարին սպասաւորները խեղճ մարդուն ինչուան գլուխը բարձրացուցին խուրձերը . և թէպէտ կը ջանար երեսը բանալ , բայց չթողուցին՝ գոցեցին չորս դին : Արբոր փայտակոյտը բռնկցուցին , սկսեց աղաղակել . «Տէր Յիսուս՝ ընդունէ՛ հոգիս» . ու մինչև ետքը ասանկ պոռաց , սակայն առանց անհամբերութիւն մը ցուցրնելու : Եւրուած ատենը հանդարտ կայնեցաւ , ձեռքը ձեռքին մօտեցուցած գլխէն վեր բռներ էր՝ աղօթք ընելու ձեով մը : Սարմինը խորովեցաւ , հոգին փչեց , ձեռուրները ան նոյն դիրքովը՝ տակէն նեցուկներով բռնուածի պէս մնաց : Ուստի կրնանք ըսել թէ՛ աս բանը քանի մը վայրկեան առաջ իր Եւտուծմէ խնդրած նշանն է , որ զինքը ատողները տեսնեն ու ամէնան : Սարգարիտ Խօլլին Վրմարիճ տարին , ու հոն այրեցին :

Յուլիոս 22ին՝ Պրայդօնցի Տերիք Քարվերն այրեցին Իիվէտի մէջ . հետևեալ օրն ալ Կոտադոնցի Յովհաննէս Լոնտերը՝ Սգէյնինկ քաղաքը : Եւ սոնք առջի տարուան հոկտեմբերին բռնուեցան , աս պատճառով՝ որ Քարվերին տանը մէջ աղօթք ընելու վրայ գտնուեցան , ու Լոնտարա խրկուեցան Պօննէր եպիսկոպոսին դիմացը քննութեան ելելու : Կիւկէյդի բանտը մնացին ինչուան Յուլիոս , ետքը Եպիսկոպոսին առջևը ելան , սովորական արաստանութիւններն լլլալէն զատ՝ սա ալ վրայ բերին , թէ Քարվեր իր տանը մէջ Ընդդիարէն Ըստուածաշունչ կրկարդար , ու Ընդդիարէն աղօթքներ կ'ընէր՝ Լոնտերն ալ հետը : Եւելորդ խօսք է , սակայն յիշենք՝ թէ երկուքն ալ 'ի մահ գատապարտուեցան :

Ըն ատենները երբոր մէկը այրելու կը տանէին , ժողովրդոց մէջէն անցուցած ատեննին՝ ամէն մարդ աղօթք կ'ընէր ան մարտիրոսանալու գացող մարդուն համար : Քարվերն ալ այրուելու համար Իիվէս եկած ատենը՝ անանկ-ըրին : Ըն ալ շնորհակալութիւն ցուցուց , և փոխարէն ինքն ալ աս կը խնդրէր Տերօջմէ , որ ան նոյն հաւատքը՝ որ իրեն շնորհեր էր , անոնց ալ շնորհէ : Տակառ մը դրին փայտակոյտին մէջտեղը , ու Քարվերին՝ Կոր Կտակարանը մէջը նետեցին . ետքը զինքը տակառը խոթածնուն պէս՝ Կտակարանը ամբոխին մէջ վերցուց նետեց . պաշտօնատարը շեղուց որ մէկը առնէր , ու հրաման ըրաւ որ նորէն ներս նետեն :

Երբոր փայտակոյտը բռնկեցուցին , աղաղակեց . «Ո՛վ Տէր՝ ողորմէ՛ ինձի՛» . ետքը կրակին մէջ վեր ցաթկելով՝ «Յիսուս» պոռաց , ու հողին աւանդեց :

Հիմա սկսինք պատմել երկու եպիսկոպոսաց՝ այսինքն Լազիմերին և Ռիտէյին մարտիրոսութեանը վերջին տանջանքները : 1555, Սեպտեմբերին, Կարգինալ Փօլը՝ որ ան ատենը Պապին նուիրակն էր Ընդդիոյ մէջ, հրամանագիր խրկեց Լինքոլնի Եպիսկոպոսին՝ և երկու ուրիշ Հռովմէական եպիսկոպոսներու՝ որ Լազիմերն ու Ռիտէյը քննեն նային՝ թէ անցեալ տարի հրապարակաւ եղած վէճի մը մէջ՝ ու նաև կորստեան ժամանակները՝* և անկէ հետէ ինչուան հիմա պաշտպանած վարդապետութիւններնուն վրայ կը կեննա՞ն տակաւին՝ թէ չէ . թէ որ յամառին կենան նէ, պիտի այրուին . բայց թէ որ ուրանան նէ, հաշտուած են Պապին հետ :

Ըս սահմանուած դատաւորները Օքսֆորտի ատուածաբանական դպրոցը գացին՝ ատեան կազմեցին Սեպտեմբերի 30ին : Կախ Ռիտէյը ատեան հանեցին . ան ալ բոլորովին մերժեց Պապին ու անոր նուիրակին՝ Կարգինալ Փօլին իրենց վրայ իշխելու իրաւունք մը ունենալը, միանգամայն աս ալ ցուցրնելով՝ թէ բոլորով սրտիւ պատրաստ է ամէն քաղաքական օրինաւոր իշխանութեանց հնազանդելու : Լինքոլնի եպիսկոպոսը յորդորեց զանիկայ՝ որ Հռովմայ եկեղեցւոյն գառնայ . («Քանզէ») ըսաւ, «ասիկայ Պետրոս առաքեալէն է, որուն վրայ Քրիստոս իր եկեղեցին հաստատեց» . և աս խօսքը ապացուցանելու համար՝ սասուտ ձեռնարկութիւնը ըրաւ թէ՛ բոլոր հայրապետները ասանկ կը վկայեն . ու «գուն ալ», ըսաւ, «անգամ մը աս գաղափարէն էիր» : Ըսոր պատասխան՝

* Հռովմէականք ան ատենները կորստեան ժամանակ կը կռէին Հերիկոս Լին և Եզուարդ Օլին Թաղաւորութեան տարիները .

Բիտէյ ըսաւ որ , « Ըն տեղը յիշուած վէճը Քրիստոս ինքն է , և թէ հայրապետները յայտնի կը ցուցնեն թէ՛ Հռովմ կայսերութեան մայրաքաղաքն ըլլալուն համար էր՝ որ ան տեղի եպիսկոպոսը այնքան մեծ պատիւ գտաւ : Իրաւ է ըսածնիդ՝ որ անգամ մը ես ալ աս գաղափարէն էի . բայց կը խոստովանիմ որ ինչպէս որ «Սօղոս առաքեալ քրիստոնէութեան չղարձած՝ հսլածիչ մըն էր , անանկ ալ ես ընդունած էի Հռովմայ եկեղեցւոյն վարդապետութիւնները դեռ Աւետարանին լուսովը չուսաւորուած" : Յետոյ վրան ամբաստանութիւն եղած բաները ցուցուցին իրեն . որոնց մէկը աս էր թէ՛ հրապարակական վէճի մը մէջ գոյափոխութեան դէմ խօսեր է , սակայն բարեկարգողները պապականաց ստիպմամբը խօսեր էին աս վէճին մէջ : Ետքը ըսին իրեն . «Վաղը պիտի գաս ատոնց պատասխանը տաս" . և այսպէս բանտը խրկեցին :

Ըն ատեն լազիմէրը ներս խոթեցին : Աս ազնիւ եպիսկոպոսին վրայ երեցած պարզութիւնը ասանկ կը նկարագրեն տեսնողները : Գլխարկը ձեռքը , գլուխը թաշկինակ մը կապած՝ վրայէն ալ գզակ մը ու գիշերուան խոյր մը դրած , հին՝ մաշած թանձր չուխայէ կապայ մը հագած վերէն ՚ի վար , մէջքը անշահ գօտի մը կապած՝ որ ստակ մը չարժեք , անկէց ալ վար՝ կաշիէ լարով մը՝ կոր կտակարանը կախած , ու վիզէն վար ակնոց մը կախած . աս էր ահա աս վեհանձն մարդուն կերպարանքը :

Իստաւորները յորդորեցին զանիկայ՝ որ Հռովմայ եկեղեցւոյն հաւատքին դառնայ : «Ստածէ անգամ մը թէ ինչ կ'ընես կոր" , ըսաւ Լիբրոլոնի Եպիսկոպոսը . «առանց եկեղեցւոյ հետ միութիւն ունենալու մարդ չկրնար փրկուիլ , և անհնար բան

է որ եկեղեցւոյ մէջ մոլորութիւն գտնուի": «Մեր եկեղեցին Պետրոս առաքելոյն վրայ հիմնեալ է, և ասիկայ յայտնի հաստատուած է Սուրբ Գրոց մէջ": Ես լսելուն Լազիմէր սկսեց գլխի խոյրը ու գդակը և Թաշկինակը ականջին վրայէն վեր հանել, որ աղէկ մը լսէ. Եպիսկոպոսը իր խօսքը շարունակեց, և «Երածէ՛» բառին վրայ խել մը իմաստակութիւններ բանեցընելով՝ ասիկայ «Իշխէ՛» ըսել է, ըսաւ, որ արդար և մէկ մտքով մը ան նշանակութեամբ կ'առնուի. անկէ ալ հեռեցուց թէ՛ եկեղեցին անկախ իշխանութիւն ունի հաւատքներնուս վրայ: Ես անկ շատ մը բան զրուցելէն ետե՛ խօսքը վերջացուց, իմացընելով Լազիմէրին՝ որ եթէ ասանկ փտած անդամ մնալու ըլլայ նէ եկեղեցւոյ մէջ, անոր գլխուն՝ այսինքն Սրբազան Պապին ցաւ ու նեղութիւն չըլլալու համար, անշուշտ պիտի կտրուի ու ձգուի:

Երբոր Եպիսկոպոսը խօսքը կարեց, Լազիմէր գլուխը վեր վերցուց՝ և հարցընելով իմացաւ որ խօսքը լմնցուցեր է նէ, հրաման խնդրեց ինք ալ մէկ երկու խօսք ըսելու. և երբոր հրաման եղաւ, աս վերապատուելի հայրը սկսաւ խօսիլ այսպէս: «Յարգութիւննիդ յորգորեցիք զիս՝ որ եկեղեցւոյ հետ միութիւն ունենամ: Կը խոստովանիմ որ Կաթուղիկէ եկեղեցի մը կայ աշխարհիս մէջ տարածուած, որ անոր մէջ մոլորութիւն չկայ, ու թէ որ մէկը անոր հետ միութիւն չունենայ նէ՛ չկրնար փրկուիլ: Բայց կատարելապէս գիտեմ Եստուծոյ խօսքէն՝ որ աս եկեղեցին Հռովմայ մէջ հաստատուած չէ, այլ աշխարհիս ամէն կողմն է: Երգար և՛ ստեպք՝ Պետրոս առաքեալ իր պաշտօնը աղէկ կատարեց, և ճշմարիտ է որ ան մտքը իշխանութիւն մը ունէր, բայց Հռովմայ

Երգիսկոպոսներուն բանեցուցածը՝ ուրիշ տեսակ իշխանութիւն մըն է : Յերաւի անոնք ալ իշխողութիւն ընելու են ; բայց ի՞նչպէս . Լստուծոյ խօսքին սորվեցուցած եղանակաւը : Իսկ ասոնք մէկգի ձգելով Լստուծոյ ցուցուցած ճամբան՝ իրենց կամքովը ուզածնուն պէս տիրապետութիւն մըն են հնարեր” : Վիչ մը ատեն աս պարզ բայց ազդու խօսակցութիւնը շարունակելէն ետե՛ մէկը ելաւ , “Իուն դեռ շատ բան կ’ուզես սորվելիք” ; ըսաւ . “Իմ բերնէս իմաստուն խօսքիր ելելուն կը սպասէք” ; պատասխանեց Լազիմէր . “այսչափ ժամանակ զիս մոռացութեան դպրոցը՝ բանտի մէջ պահեցիք ; և ձեր հրամանաւը կեցած տեղիս չորս պատը գրատունս ըրած առանց գրքի և գրիչի՛ այսքան ատեն անգործ մնացի . հիմա կապանքներս քակեր՝ զիս դիմացնիդ էք բերեր՝ ամբաստանութեանց պատասխան կ’ուզէք կոր : Լս ինչո՞ւ կը նմանի՛ գիտէ՞ք . ըսենք թէ՛ երկու հոգի իրար մեռցրնելու համար մենամարտութիւն ընելու ըլլան ; և առջի իրիկուընէ մէկը՝ շատ բարեկամներ ու կողմնականներ ունենալով՝ քաջալերական խօսքերով սիրտ տան իրեն ; ու սորվեցրնեն՝ թէ ի՞նչ վարդապետութիւններ բանեցրնել պէտք է հետեւեալ օրը՝ ախոյեանը յաղթելու համար . իսկ մէկալը՝ թշնամութեամբ՝ և կամ բարեկամ ու կողմնական չունենալուն՝ մինչև լոյս երկաթները զարնուի ; ի՞նչ կ’ըսէք ; ասոնք առտուանց դիմացէ դիմաց ելած ատեննին՝ ան տկարացած ու բոլորովին ուժէ ինկած մարդուն նիզակը առնել՝ ու վրան յարձակելով կրկին ուժով հետը մենամարտողին դէմ դնելը՝ քան զամէն քաջութիւն չըգերազանցեր” : Վիչ մ’ալ խօսելէն ետե՛ տեղը խրկեցին զանիկայ բանը հետեւեալ օրուան ձգելով ; թէպէտ և շատ ուզեց

որ՝ ինչ որ պիտի ընեն նէ՝ ան օրը ընեն լմրննայ ։
 Հետեւեալ օրը նորէն ատեան ելան ։ Իտէյ
 հաղորդութեան վրայ ըրած խօսքերուն մէջ ըսաւ
 թէ՝ «Նշդուարդ թագաւորին օրովը հաղորդութեան
 մատակարարութիւնը շատ աղէկ կերպով կը կա-
 տարուէր ։ և արժանաւորապէս կ'ընդունուէր» ։
 Ինքզոյնի Նպիսկոպոսը դարձաւ՝ «Սա ամենէն ա-
 ղէկ կերպով և արժանաւորապէս եղած հաղոր-
 գութիւն ըսածդ՝ կեր ու խումէ ետեւ երթալ ոստրէ
 ու ածելու սեղանէ հաղորդութիւն առնելնիդ չէ՞» ։
 ըսաւ ։ Իտէյ պատասխան տուաւ թէ՝ «Յար-
 գութեանդ ատանկ անարգական խօսքեր գործածե-
 լովը՝ բանը չգէշնար . գուցէ ան կեր ու խումէ ե-
 կողներուն սրտին մէջ՝ հիմակուան ուրիշ բաներէ
 և կողներէն շատ աւելի ջերմեռանդութիւն կար» ։
 Անատենը Իտէյ հրաման խնդրեց՝ որ վրան ամ-
 բաստանութիւն եղած բաներուն պատասխան գրած-
 ները կարգայ ։ Նպիսկոպոսները թուղթը առին
 կարդացին . «Ըսոր մէջ չկարդացուելու հայհոյու-
 թիւններ կան ։ կարդալ չըլլար» ։ ըսին ։ ու հրաման
 չտուին ։ Վիչ մը ատեն վէճով անցնելէն ետեւ ։
 Իտէյ խնդրեց որ՝ առջի օրը ըրած խոստմունքնին
 կատարեն ։ Թոյլտուութիւն տալով իրեն՝ որ ցու-
 ցընէ թէ ինչ պատճառաւ Պապին իշխանութիւնը
 չէր կրնար ընդունիլ . իրենց խարդախ խոստմուն-
 քին պէս թոյլտուութիւն ըրին ։ Վանդի երբոր
 Իտէյ «խօսելու թոյլտուութիւն կ'ընէք» ։ հար-
 ցուցեր է նէ առջի օրը ։ Անգղիական ոճով ըսեր
 էին թէ՝ «Վառասուն բառ խօսէ» ։ որ ըսել էր թէ՝
 քիչ մը ժամանակ խօսէ ։ Ուստի Իտէյ խօսքին
 առջի իմաստը չմընցուցած՝ «կեցի՛ր՝ կեցի՛ր ։
 քառասուն բառ եղաւ» ։ ըսին ։ խօսքը բերանը թո-
 ղուցին ։

Հուայդ եպիսկոպոսը բարեկամութիւն ցուցընելու մտօք կեղծաւորութեամբ ըսաւ . «Սիրտս շատ կը ցաւի կոր վրադ» և ուրիշ ասանկ խօսքեր ալ ըրաւ : «Երդարև շատ տրտմելու ես» , պատասխանեց Րիտէյ : «Քանզի ասոր հետեանքը պիտի քաշես օր մը» : Յետոյ դատապարտութեան վճիռը կարդացուեցաւ , ու զանիկայ դուրս հանեցին :

Լադիմէր ներս մտաւ : Պատարագի վրայ ունեցած հաւատքն որ հարցուցին նէ , ասանկ ըսաւ . «Քրիստոս մէկ և կատարեալ պատարագ մը ըրաւ բոլոր աշխարհիս մեղացը համար . ալ ասկէ ետև ոչ պատարագ պէտք է , և ոչ հնար է ըլլալ» : Եւ ասանկ մարդը առանց դատապարտութեան թող տալ չըլար . ուստի անոր մահուան դատակնիքը գրեցին :

Հոկտեմբերի 15ին՝ Ալուէսդրի եպիսկոպոսը՝ մէկ քանի ուրիշ մարդիկ ալ հետը առած՝ Օքսֆորտի քաղաքապետին՝ Եյրիշին տունը եկաւ , ուր որ պահուած էր Րիտէյ : Են տեղը Հռովմէական քահանայից՝ պատարագի զգեստներովը հագուեցուցին զանիկայ բռնութեամբ , (քանզի եպիսկոպոս ըլլալը ուրացան ,) ու սկսեցին Հռովմայ եկեղեցւոյն սովորութեանը պէս՝ կարգը առնել : Րիտէյ ծանր խօսքերով սկսաւ ան կատարած արարողութիւններնուն ինչ յիմարական բաներ ըլլալը ցուցընել . նայեցան որ պիտի չըլլայ նէ , «Հիմա բերնիդ գայլ կը դնենք՝ ձայնդ կտրէ» , ըսին : Ուստի պէտք եղաւ որ լուռ կենայ . լուռ կեցաւ՝ ինչուան որ Եւետարանը ձեռքը տուին , ու յետոյ առին՝ ըսելով . «Վառնունք քենէ Եւետարան քարոզելու պաշտօնդ» : Եսոր վրայ հառաչանօք դէպ ՚ի յերկինս նայելով՝ ըսաւ . «Տէր՝

մեզք մի՛ սեպեր ասոնց՝ իրենց աս գործած չարութիւնը՝ : Երբոր լմնցուցին արարողութիւնը , Բիտլէյ աս ըրած բաներնուն վրայով պիտի խօսէր Ապիսկոպոսին հետ . « Եւ հիմա եկեղեցիէն գուրս ես գուն , մէջը եղողները քեզի հետ չեն կրնար խօսիլ » , ըսին : Սակայն Բիտլէյ ըսաւ Ապիսկոպոսին . « Ա՛ղաչեմ Պէրդրամին հաղորդութեան վրայ դրած գրքերը կարգա՛ որ սորվիս . նաև աս գրուածն ալ իմ ընտանեացս համար թագուհւոյն մատուցանես » : Ընատենը պաշտօնատարին մէկուն սպասաւորներուն յանձնեցին զանիկայ , սաստիկ պատուիրելով՝ որ մարդ չթողուն հեաը խօսելու :

Բիտլէյ ան իրիկունը քաղաքապետին ընտանեացը հետ ընթրիք ըրաւ : « Ա՛յդը հարսնիք ունիմ , հրամայեցէք » , ըսելով՝ առջի իրիկունէ զանոնք հրաւիրեց՝ հետեեալ օրը իր այրուիլը տեսնելու : Քաղաքապետին կինը Հուովմեական էր , բայց լացաւ աս խեղճ մարդուն քաշելու տանջանքին համար : Բիտլէյին եղբայրը ուզեց որ ինչուան լոյս անոր քովը նստի . բայց անիկայ ըսաւ . « Չէ՛ , ես աս գիշեր պիտի երթամ խաղաղութեամբ քնանամ , ինձի համար հոգ մ՛ընեմ » , ըսաւ , գնաց իր սենեակը :

Հետեեալ առտուն Հոկտեմբերի 15ին՝ այրելու տեղը պատրաստեցին ճեմարանին առջևը : Լօրտ Պուլիէլմոս հոն էր եկեր արքունի խորհրդականաց հրամանաւը՝ գունդ մը զօրքով : Բիտլէյ իր սովորական մուշտակաւոր սև վերարկուն հագած կուգար , հեաը մէկտեղ մէկ քովէն քաղաքապետը՝ ու մէկալ քովէն ալ ուրիշ մէկը . ետեէն ալ Լագիմէրը՝ իր հին կապայովը՝ վրան պատանքին լաթը առած գետինը քարսելով կու գար : Բիտլէյ բանտի մը առջևէն անցած ատենը՝ վեր նայեցաւ

բանախն պատուհաններուն՝ Գրամէրը տեսնելու յուսով • բայց Արքեպիսկոպոսը ան միջոցին մէկ քանի Ապանիացի կրօնաւորներու հետ վէճ կ'ընէր կոր • դարձաւ ետեւը նայեցաւ որ Լադիմէրն ալ կու գար կոր • և երբոր ցիցին քովը հասան, ծերունի ընկերովը փաթթուելով՝ ըսաւ • «Սիրտ առ՝ եղբայր, քանզի Աստուած կամ կրակին ցաւերը պիտի թեթեւցրնէ՝ կամ մեզի մեծ համբերութիւն պիտի տայ դիմանալու» : Անտենը առանձին առանձին ծունկի վրայ եկան՝ աղօթք ըրին, և յետոյ իրարու հետ սկսան քաջալերական խօսակցութիւններ ընել : Սմիթ անուն մէկը քարոզ մը տուաւ բազմութեանը՝ ան Կորնիլ • Ժգ. Գլուխէն սա խօսքը բնաբան ընելով • «Թէ որ իմ մարմինս այրելու տամ, և սէր չունենամ, օգուտ մը չեմ ունենար» : Կարդացողները ինքնիրեննուն կրնան հասկընալ ինչ տեսակ խօսքեր ընել • քարոզը քառորդ մը չքշեց՝ լմընցաւ : Իհտէյ Լադիմէրին՝ «Ի՞նչ կու տաս աս քարոզին պատասխանը, թէ ես տամ», ըսաւ : «Ա՛ղաչեմ՝ առաջ հրամանքդ սկսէ», պատասխանեց Լադիմէր : «Ի՛արի», ըսաւ Իհտէյ, ու ծունկի վրայ գալով՝ երկուքնին միատեղ սկսան աղաչել Լօրտ Աուլիէլմոսին՝ որ քանի մը խօսք խօսելու հրաման տայ : Ազնուականը ուզեց խնդիրքնին կատարել • բայց Մարշէլ՝ մեծ Եպարքոսին փոխանորդը՝ ու պաշտօնատարին մարդիկը վազեցին Իհտէյին վրայ, ու բերանը գոցեցին, ըսելով թէ՛ «Ի՛արձի պիտի գաք նէ՛ խօսեցէք, չէ՛ նէ՛ բերաննիդ բանալ չըլլար» : «Աւրեմն», պոռաց Իհտէյ բարձր ձայնով, «Մեր փաստը Ամենակարող Աստուծոյ կը թողում, որ անաչառապէս պիտի դատէ զամէնը» : Լադիմէր ալ ըսաւ • «Ծածուկ բան չկայ՝ որ յայտնի չըլլայ, թէ որ

Թող տայիք , պատասխան ունէի առ քարոզին" :
 Անատենը հրաման եղաւ որ այրուելու պատրաս-
 տուին : Ի՛րտէյ խել մը շնչին բաներ տուաւ քովը
 կայնողներուն . Լադիմէր բան չտուաւ , հասպա իր
 գուրսի հանդերձները թող տուաւ որ պահապանը
 առնէ . և տեսնելով որ իր ճամբորդութեանը
 վախճանին հասած է՝ վրան մէկ կենդանութիւն մը
 եկաւ . ո՛ր էր այն տարիքի շատութենէն մէջքը
 ծռած՝ չորցած ու կռնճամտած ծերունին , կտրիճի
 մը պէս շիտակ կայներ՝ իր բոլորտիքը եղողներուն
 վրայ կը նայէր :

Անատենը Ի՛րտէյ ցիցին քովը կայնելով , ձե-
 առնները վեր վերցուց՝ ու ըսաւ . «Ո՛վ երկնա-
 ւոր չայր , բոլորով սրտիւ շնորհակալ կ'ըլլամ
 քեզի՝ որ զիս կանչեցիր քու ճշմարտութիւնդ խօս-
 տովանելու մինչև մեռնիցս . կ'աղաչեմ՝ ո՛վ Տէր
 Աստուած , ողորմէ՛ առ Անգղիոյ Թագաւորու-
 թեանը , և ազատէ զանիկայ իր բոլոր թշնամիներէն" :
 Այսքը դարբինը եկաւ , ու մարտիրոսին բո-
 լորտիքը երկաթէ շղթայ մը անցընելով՝ բեւռով
 մը ցիցին գամեց որ հաստատ մնայ : «Ի՛նքեկամ" ,
 ըսաւ Ի՛րտէյ , «ամուր գամէ , քանզի մարմինը
 տանջանքի մէջ ազատուելու պիտի ջանայ" : Իր
 քեռայրը վառօդ բերեր էր . Ի՛րտէյ երբոր անոր
 ինչ ըլլալը իմացաւ նէ , ըսաւ . «Այս կ'ընդունիմ
 աստիկայ իբրև Աստուծոյ խրկուած" , և հարցուց
 թէ՛ Լադիմէրին համար ալ կայ արդեօք : Անկէ
 ետև Լօրտ կուլիէլմոսէն խնդրեց՝ որ իր ընտանեացը
 խնամք ընելու վրայով խօսի Թագաւորին , նաև
 Անտրայի թեմին կալուածքները վարձքով բռնող-
 ներուն վրայով , որոնք թէպէտ վարձքը իրեն
 վճարեր էին , բայց Պօմնէր եպիսկոպոսը հաներ
 էր զանոնք՝ որ ուրիշ մարդիկներու տալով ան կա-

լուսաճքները , նոր վարձքեր առնէ * :

Վերջապէս ամէն բան պատրաստ էր . վառած փայտակոյտ մը բերին , ու Ռիտէյին քովը գրին : Ընատենը Լադիմէր իր ցիցի ընկերին աս նշանաւոր խօսքերը խօսեցաւ . «Քաջալէրո՛ւ՛ տէր Ռիտէյ , ու կարի՛ճ կէցիք . Ժանդէ այսօր Ըսպոսթոյ շնորհօքը անանկ հէկ լոյս մը պիտի վառուի՛ Ընգղեոյ հէջ , որ կը յոսամ լիէ Բնաս պիտի Վարի» :

Արակը սաստիկ բռնկեցաւ : Ռիտէյ բարձր ձայնով կրկին և կրկին աղաղակեց . «Ո՛վ Տէր՝ քու ձեռքդ կ'աւանդեմ իմ հոգիս , ո՛վ Տէր՝ ընդունէ՛ իմ հոգիս» : «Կոյնպէս ալ Լադիմէր բոլոր ուժովը աղաղակեց . «Ո՛վ երկնաւոր Հայր , ընգունէ՛ իմ հոգիս» : Ըս ըսելով բոցերուն վրայ ծռեցաւ զանոնք գրկելու պէս , ետքը ձեռուրնէրովը երեսները շփեց , ու զանոնք կրակին մէջը խոթեց , և իսկոյն քիչ մը ցաւով մեռաւ :

Ռիտէյին տանջանքը աւելի սաստիկ եղաւ : Ընոր փայտակոյտը շատ բարձր դիզուած ըլլալով՝ բոցերուն արգելք մը եղաւ , ու շուտով չըռնկեցաւ : Քովը գտնուողներուն կ'աղաչէր որ կրակը իրեն մօտ բերեն . իր եղբայրը կ'ուզէր անոր խնդիրքը կատարել , բայց անոր խօսքը աղէկ չեմանալով ալ աւելի բարձր դիզեց փայտերը , անանկ որ մարտիրոսին մարմնոյն վարի մասերը բոլորովին այրեցան , իսկ վերի մասերուն գեռ կրակը չէր

* Երբոր Ռիտէյ Լստրայի առաջնորդ էր , ինքը կը կերակրէր Պօններին մայրը ու քոյրը , և մեծ պատուով կը յարգէր զանոնք . կերակուրի ժամանակ ամէն անգամ Պօններին մայրը սեղանին խիտ պատուաւոր տեղը կը բազմեցընէր . իսկ Պօններ աս վարմունքին փոխարէն՝ Ռիտէյին քեռայրը իր ստացուածքէն զրկեց , ու անոր վրայ հերետիկոսութեան յանցանք դնելով ամբաստանութիւն ընելու պատճառ կը փնտռէր :

դպած : Վիչ մը ատենէն ետքը 'ի զննին կեցողներէն ոմանք տեսան որ՝ անոր ծունկերը կրակէն սպառուեր էին , իսկ մէկ քովի հանդերձները հազիւ թէ խանձուեր էին . և ինքն ալ դեռ շարունակ այսպէս կը կանչէր . «Վ՛՛՛՛՛ Տէր՝ ողորմէ՛ ինձի՛» . և ստեպ ստեպ ալ՝ «Արակը ինձի մօտ բերէք՛» , կ'ըսէր : Վերջապէս անոր խնդիրքը իմացուեցաւ . սպասաւորներէն մէկը վերի փայտակոյտը վար ձրգից , բոցը բորբոքեցաւ , և վառօդը մեծ շառաչիւնով բռնկելով , ալ մարտիրոսին ձայնը չէր լսուեր . հապա անոր ծունկերը կրակէն սպառուած ըլլալով , մարմինը շղթային վըայէն ծռեցաւ , ու Վաղիմէրին քովը ինկաւ :

Հարիւրաւոր մարդիկ՝ Բիտէյին կրած սոսկալի տանջանքները , և անոր վախճանը շուտով հասցընելու շնորհք մը ընելու համար եղբօրը ջանքը տեսնելով , դառնարցունք կու լային , և խորին զգացմամբ կը յիշէին թէ աս մարդիկը Մեգղիոյ մէջ երևելի պաշտօնի տէր էին , և իրենց կեանքը գործունէութեամբ և օգտակար կերպով անցուցին , և իրենց գիտութեանը , բարեպաշտութեանը և անսագիւտ վարմունքին համար , և միշտ մարդոց մարմնաւոր և հոգեւոր երջանկութեանը 'ի սրտէ հոգ տանելնուն համար գովելի էին : Երգարև ցաւալի բան է ասանկ երկու պատուական անձեր կրակի մէջ ձգուած և այրուած տեսնելը :

«Յիրաւի՛» , կ'ըսէ Քօքս , ասոնց չարչարանքին ստորագրութիւնը վերջացընելով , «հիմա անոնք մեռած են , և արդէն աս աշխարհիս վարձքը առին . անոնց համար երկինքին մէջ ի՞նչ վարձք կը մնայ . Տէրօջը փառաց օրը՝ երբոր Ինքը գայ իր սուրբերովը , կը հաւատամ որ պիտի յայտնուի՛» :

Գ Լ Ո Ի Ի Ի :

Վարտիներին սուկախ մահը — Ուերպ, Բօրէր և Բարբ — Գօլն
վարմունքը — Ֆիլեօղին քննութիւնները ու դատապարտու-
թիւնը — Բանտի մէջ Բրօթէպօանդներուն քաշած շարժա-
բանքները — Եօթը մարտիրոս կ'այրուին Սփիթֆիլտի մէջ :

Ոս տեղ մէկ խիստ տարբեր վարմունք ունեցողի
մը՝ այսինքն Վարտինէրին կենացը վերջին ժա-
մերուն վրայով խորհրդածութիւն ընենք : Եսիկայ
Վինչէստրի առաջնորդն էր՝ և մեծ Եպարքոս, որ
չատ տարի Ենգղիոյ մէջ Բարեկարգութեան դէմ
հակառակողներուն գլխաւորը եղաւ : Բիտէյին և
Վազիմէրին մարտիրոսանալու օրը անհամբերու-
թեամբ անոնց այրուելուն լուրը առնելու կը սպա-
սէր : Են ատենները աստիճանաւոր մարդոց սովո-
րութիւնն էր ժամը տասնումէկին ճաշ ընել . բայց
աս պատճառով Վարտինէր իր կէս օրուան ճաշը
չըրաւ, մինչև որ իր փափաքած լուրին վրայով
տեղեկութիւն մը չստացաւ : Ժամը չորսին ա-
տենները պատգամաւոր մը եկաւ, որ կը ծանու-
ցանէր թէ մարտիրոսաց փայտակոյտը բռնկցու-
ցին . ան ատենը մեծ ուրախութեամբ սեղան նըս-
տաւ . բայց երբոր իր մարմինը կը զուարճանար իր
առջևի կերակուրներովը, և իր միտքը Եմնա-
բարձրելոյն մարտիրոսացած սուրբերուն չարչարանք-
ներովը, յանկարծ վրան հասաւ մահաբեր հիւան-
դութիւն մը, (իր երկար ժամանակուան ձեռք
զարկած մոլութիւններուն հետևանքը,) ու մինչև
գերեզմանը տարաւ զանիկայ : Իր սակաւատե հի-
ւանդութիւնը Բարլամէնզի ժողովին ներկայ գրա-
նուելուն՝ և ուրիշ գործեր տեսնելուն արգելք մէ-
ջ լեղաւ, սակայն օրէ օր իր տկարութիւնը աւել-

նալու վրայ էր, և ինչպէս որ իր ժամանակակիցներէն մէկը՝ Պուրհամի եպիսկոպոսը Փիլքինկոն կը ստորագրէ՝ «Մնոր մարմինը դեռ հողը չմտած փտեցաւ, անանկ որ գրեթէ անկարելի եղաւ որ մէկը անոր քովը մօտ երթայ»։ Մնոր մտատանջութիւնը՝ մարմինին ցաւերէն աւելի կը նեղէր զանիկայ։ Հաս անգամ այսպէս կ'աղաղակէր. «Պետրոսին պէս մեղք գործեցի, բայց անոր պէս չզղջացի»։ Ըս դիպուածը ահաւոր ազդարարութիւն մըն է անոնց՝ որ զղման ժամը օրէ օր ետ կը ձգգեն։ Տէյ անունն Չիչէսդրի եպիսկոպոսը՝ տեսնելով անոր մտքին ու մարմնոյն սոսկալի վիճակը, և աղէկ գիտնալով որ Հռովմէականութեան ծիսական բաները պիտի չկրնային ան ժամուն մէջ միթարութիւն մը տալ անոր, ուստի մի միայն փրկութեան միջոցը ձեռք առաւ. բոլոր ջանքով աշխատեցաւ որ Լատուծոյ շնորհացը խոստմունքներովը, և Վրիստոսի արեանը միջոցով ձրի արգարանալու հրաւերներովը միթարէ առ մահուան գուռը հասած եպիսկոպոսը, առաջ բերելով Սուրբ Գրոց խօսքերը։ Կարտինէր՝ մարդկային սրտին բնական թշնամութեամբը՝ սաստիկ կատղեցաւ շնորհաց վարդապետութիւններուն դէմ. բայց համոզուելով՝ թէպէտ և առանց սրտի փոփոխութեան, այսպէս պոռաց. «Ի՞նչ, տէր իմ, հիմա առ ճամբա՞ն բանալ կ'ուզես. ուրեմն երթաք բարով, ամէնքդ ալ։ Ը, յո՛ ինձի՛, և ուրիշ իմ վիճակիս մէջ եղողներուն կրնաք խօսիլ ատոնք. բայց սա պատուհանը բաց ժողովուրդին, ու ետքը երթաք բարով, ամէնքդ ալ»։ Կը կարդանք որ սատանաները կը հաւատան և կը դողան. ահռելի բան է ըսել՝ թէ Կարտինէրին դիպուածն ալ անոր կը նմանի։

Կարտինէրին վարմունքը երկար ստորագրութեան պէտք չունի : Լսիկայ ըստ երևութիւն հանդարտաբարոյ՝ և ներսէն խորամանկ ըլլալով, հալածանաց օտորին ծառայութիւնը ուրիշներուն թող տուած էր, որպէս զի ինքը իր բոլոր ճգամբը աշխատի Հռովմէականութիւնը անխախտ հիման վրայ հաստատելու : Իր ընթացքը փոխելով Պապին դէմ գնելուն վրայով, ու ետքը անոր իշխանութիւնը նորէն պաշտպանելուն վրայով երկարօրէն խօսիչ հարկ չէ : Մէկ խօսքով վերջացրնենք. անիկայ Քրիստոնէական սկզբունքներէն բոլորովին զուրկ էր :

1555, Հոկտեմբերի մէջ՝ Յովհաննէս Ուէրպ, Գէորգ Բօքէր, և Գրիգոր Բարթ՝ Քանդուարիոյ մէջ այրեցան, ու մեծ համբերութեամբ իրենց տանջանքները կրեցին : Կրակին բորբոքած ատենը՝ Բօքէր իր թևերը բացաւ, ու այնպէս անշարժ պահեց զանոնք, մինչև անոնց բոլորովին այրուիլ ու վար իյնալը :

Կը պատմուի թէ՛ աս միջոցին շատ մարդիկ Նոլարտեանց բերդին մէջ և ուրիշ բանտերու մէջ մեռած են, իրենց կրած սաստիկ տանջանքներուն պատճառաւ, և ամէն անգամ անոնց մարմինները դաշտերու մէջ նետուած են. սակայն ողորմած մարդիկ՝ թէ՛ գիշերով և թէ՛ առտուանց կանուխ զանոնք կը թաղեն եղեր : Լս մեռելները սովորաբար Քինսպէրի կոչուած դաշտերուն մէջ կը նետեն եղեր, ու հոն տեղի աղեղնաւորները զանոնք կը թաղեն եղեր՝ գերեզմաններուն բոլորտիքը կայնած սաղմոսներ երգելով :

Հոկտեմբերի 21ին՝ Բարլամէնդի ժողովը գումարուեցաւ. բայց մարդիկ խիստ շատ տժգոհութիւն կը ցուցնէին նոր հալածմունքներուն վրայ և բոլոր իշխանութիւնը Հռովմէական եկեղեցականաց ձեռքը

ձգուելուն յայտնի որոշմանը վրայ : Եւ անոնց տժգոհութիւնը ալ աւելի զօրացաւ , քանզի թագուհին որոշեր էր որ թագաւորութեան ձեռքն եղած բոլոր ստացուածքը ետ դարձնէ , որն որ Պապին նուիրակը իբրև «եկեղեցւոյ օրինաւոր ժառանգութիւնը» կը պահանջէր : Եւ ասոր համեմատ Բարլամէնզը վճիռ տուաւ :

Փօլ մեծ իշխանութեան հասաւ Արարիներին մահուամբ . ուստի զանազան հրամաններ առաջարկեց : Եւ աջինը աս էր՝ թէ պարտին միշտ յիշել որ Ենգղիա Հռովմայ հետ հաշտուած է : Միւսները Հռովմէականութիւնը զօրացրնելու վերայով էին . բայց շատ բաներու կողմէ եկեղեցականները բարեկարգելու խնամք կը տանէր : Փօլ կը գիտէր որ Ենգղիոյ մէջ մարդոց միտքը այնչափ լուսաւորուած էր , որ առջի ատենի եկեղեցակառնաց մէջ սովորական եղած մեծ մոլութիւններուն պիտի չկրնային համբերել , թէ և աս ատեններէն ետքն ալ ուրիշ երկիրներու մէջ գեռ կը մնային ան մոլութիւնները : Եղէկ գիտէր որ եթէ եկեղեցականք իրենց ընթացքը չփոխէին , աւելորդապաշտութեան և մոլորութեան դրութիւնը նորէն պիտի կործանէր : Ուստի խորագիտութեամբ հալածանաց սաստկութիւնը մեղմացուց . այսու ամենայնիւ խորհելով որ Հռովմայ Եթոռը մեղմ միջոցներ բռնեցրնելու պիտի չզիջանի , թող տուաւ անոր փոխանորդները և ուրիշ առաջնորդները որ իրենց ուզածին պէս բռնութիւն բանեցրնեն : Ըռուտով յայտնի եղաւ՝ որ թէպէտ Արարիները մեռած էր , բայց հալածանքը անդադար պիտի շարունակուէր : Քանզի անիկայ յաւէտ ան եկեղեցւոյն սկզբունքներէն քուսջ կու գար , որ Յայտնութեան մէջ յիշուած է իբրև Յիսուսի սուրբերուն ու մարտի-

րոմներուն արիւնը խմող , քան թէ մարդոց կիրքերէն , որ բնականաբար անոնց բռնած միջոցներուն սաստկութիւնը կրնայ աւելնալ ու նուազիլ : Հոս տեղ յիշատակութեան արժանի բան մըն ալ աս է , որ Փօլ՝ Յիսուսեան կրօնաւորներուն ըրած խընդիրքը մերժեց , երբոր աղաչեցին՝ որ Անգղիոյ մէջ քանի մը վանքեր իրենց յանձնուի , (որովհետեւ թագուհին զանոնք բանալու միտք ունէր) , որպէս զի դաստիարակութեան գպրոցներ և ուսումնարաններ հաստատեն :

Պեկտեմբերի 18ին՝ Յովհաննէս Քիլբօզ Ա ինչէսդրի վարդապետը Սմիթֆիլտի մէջ այրուեցաւ : Ըսիկայ Համբշայրացի ասպետի մը որդի էր , ու Օքսֆօրտի մէջ համբաւ ստացեր էր իր ուսմանցը համար , մանաւանդ Եբրայեցերէն աղէկ գիտնալուն համար , որ ան օրերը աս լեզուին հմուտ մարդիկ հազուադիւտ էին : Ըսիկայ Եւրոպայի զանազան կողմերը պտրտելէն ետեւ՝ իր հայրենիքը վերադարձաւ , Բարեկարգութեան սկզբունքները ամուր բռնած : Եղուարդ թագաւորին օրովը Քիլբօզ մեծ համբաւ ստացեր էր՝ իբրև հաւատարիմ և յաջողակ քարոզիչ : Մարիամ թագուհիին առջե օրերը ասիկայ ճշմարտութեան նախանձաւոր և քաջ ջատագով մը եղաւ . և աս պատճառաւ շուտով բանտը դրուեցաւ : Հռովմէականք խիստ շատ փափաք ունէին զանիկայ իրենց կարծիքներուն համոզելու , աղէկ գիտնալով որ անոր սրամտութիւնը և գիտութիւնը իրենց փաստին մեծապէս պիտի օգնէր . ասոր համար թագաւորութեանը առջե մարտիրոսներուն հետ մէկտեղ չէր . հապա կարտինէր իր մեռնելէն քիչ մը ժամանակ առաջ՝ Պօննէրին խրկեց զանիկայ : Հոն շատ խստութեամբ վարուեցան անոր հետ , և դարձեալ շատ աշխարհ

տեցան որ զանիկայ Հռովմէական կրօնքին դարձրան են : Քիչօք միջոց գանկելով՝ իր տասուիրեք անգամի քննութիւններուն պարագաները՝ և իր քաշած նեղութիւններուն կատարեալ ստորագրութիւնը գրեց , և իր բարեկամներուն յանձնեց :

Քիչօք նախ մէկ քանի ուրիշներու հետ ստորերկրեայ տեղ մը արգիլուած էր Պօննէրին տանը ածխանոցին մէկ ծայրը , ու ետքը մայր եկեղեցւոյն բերդին մէջ , առանց կրակի ու լոյսի՝ Արյեմբեր ամսուն մէջ . բայց հոն անոր հետ մէկը կար , այսինքն «Մխիթարիչը» , և անոր ազդեցութեամբը՝ ինչպէս որ Քիչօք գաղտուկ կը գրէ ածխանոցին մէջէն , «Ես իմ վեց ընկերներովս յարգերուն մէջ անանկ ուրախ սրտով կ'արթըննանք , ու Ըստուծոյ փառաբանութիւն կու տանք , ինչպէս որ ուրիշները իրենց փետրալի անկողիններուն մէջ» : Բայց ասանկ նեղութեան մէջ իր եղբայրներուն հետ մէկտեղ ըլլալը՝ պապականութեան փաստին վնասակար սեպելով , ամբաստանութիւն ըրին անոր վրայով թէ՛ «Ուրիշ բանտարկեալները կը քաջալերէ որ իրենց մոլար կարծեացը վրայ հաստատ կենան» . ուստի ժամանակ մը վերոյիշեալ բերդին մէջ առանձին տեղ մը դրին : Ընիկայ իր փոխադրուիլը այսպէս կը ստորագրէ . «Մայր եկեղեցիին մէջէն անցնելով Ղլլարտեանց բերդը ելայ , ու ետքը եկեղեցւոյն արեւմտեան կողմը դառնալով՝ պատին մէջտեղէն , ու վեց կամ եօթը դռներէ անցնելով իմ բնակարանս եկայ . երբոր ասանկ զանազան նեղ տեղերէ կ'անցնէի , յիշեցի ան խօսքը թէ՛ «Կեղ է ան ճամբան՝ որ դէպ ՚ի երկինքը կը տանի . և իմ բնակարանս Ղլլարտեանց բերդին ճիշդ մէկալ կողմի բերդն էր , և գրեթէ մայր եկեղեցւոյն մարտկոցին չափ բարձր էր . լայնութիւնը

ութը ոտք , ու երկայնութիւնը տասուիրեք ոտք էր , և իմ առջիեղած բանտիս վրայովը կ'իյնար , ու դէպ ՚ի արևելք մէկ պատուհան մը ունէր , ուսկից շատ տուներու վրայ կրնայի նայիլ , բայց մարդու անցուդարձ չկար" : Ըս բանտին մէջ մտնելու ատենը բանտապետը ու անոր սպասաւորները եկան զգուշութեամբ վրան նայեցան , բայց իր գրուածքները անանկ տեղ մը պահեր էր որ չգտան :

Փիլեօգին քննութեանցը մէջ պապական եկեղեցւոյն երևելի մոլորութիւնները թէ շատ և թէ քիչ յիշուած են : Եկեղեցւոյն միութեանը վրայով որուն համար Հռովմէականք այնչափ եռանդով կը վիճին , և իրենց աս դրութեանը վրայով թէ իրենց եկեղեցւոյն սահմանէն դուրս փրկութիւն չկայ , Փիլեօգ այսպէս խօսեցաւ . « Իուք կ'ըսէք թէ՛ դուք ճշմարիտ եկեղեցւոյն անդամն էք , ու մենք կ'ըսենք թէ՛ մենք ենք ճշմարիտ եկեղեցւոյն անդամը : Իուք կ'ըսէք թէ՛ ՍՎ որ ձեր եկեղեցիէն դուրս է , դատապարտեալ է . և յիրաւի մենք ալ կը հաստատենք որ՝ եթէ մենք (Վրիստոսի) ճշմարիտ Եկեղեցիէն զատուինք , որուն վրայ պատուաստուած ենք Ըստուծոյ խօսքովը , դատապարտութեան վիճակին մէջ պիտի գտնուինք : Աւստի թէ որ ձեր ատերութիւնը կրնայ աւելի աղէկ վկայութիւններ առաջ բերել ձեր եկեղեցիին համար , քան որչափ մենք կրնանք բերել մերինին համար , ու թէ որ Սուրբ Գրոց խօսքերովը կրնայ ապացուցանել թէ Հռովմայ եկեղեցին է՝ Նշմարիտ Աստուծոյն Եկեղեցին , ինչպէս որ ձեր ամէն քարոզներուն , գիրքերուն և ձեռնարկութիւններուն մէջ կը հաստատէք , և թէ ամէն Վրիստոնեայ մարդիկ դատապարտութեան պատժոյն ենթակայ ըլլալով պարտին անկէ առաջնորդուիլ , ինչպէս որ դուք

կը պնդէք, և թէ ան միայն իշխանութիւն ունի իր ուզածին պէս մեկնութիւն տալ Սուրբ Գրոց խօսքերուն, և թէ ամէն մարդիկ միայն անանկ մեկնութիւններուն մտիկ ընելու են. թէ որ աս բաները կրնաք հաստատել վկայութեամբ, ես ալ ձեր ուզածին չափ ձեր եկեղեցւոյն պիտի հնազանդիմ: Ուրեմն կը խնդրեմ ձեզմէ՝ Լստուծոյ սիրոյն համար աս բանիս մէջ զիս հաճեցընէք: Խօսք տուին որ աս բանը ընեն, բայց կարող չէին. և թէպէտ հայրապետներուն գրքերէն քանի մը վկայութիւններ առաջ բերին՝ իրենց դրութիւնը հաստատելու համար, սակայն Ֆիլբօզ գիւրաւ հերքեց զանոնք ան նոյն գրքերուն խօսքերովը. և իրենց եկեղեցւոյն ընդհանրականութեանը համար սա պատասխանը տուաւ թէ՛ աշխարհիս երկու մասը՝ Լսիա և Լփրիկէ Հռովմայ եպիսկոպոսին պահանջած գրականորութեանը բնաւ հաւանութիւն չտուին:

Մէկ ուրիշ անգամ մը Պօննէր յանցանք գտաւ Ֆիլբօզին վրայ, քանզի իր մէկ գրքին մէջ այսպէս գրած էր թէ՛ «Իմ վրաս՝ այսինքն Յովհաննէս Ֆիլբօզիս՝ որ աւելի եղաւ մեղքը՝ ալ աւելի եղաւ շնորհքը»: Ֆիլբօզ յանդիմանեց Եպիսկոպոսին տգիտութիւնը Սուրբ Գրոց վրայով, յիշեցընելով անոր՝ թէ անիկայ Պօղոս առաքելոյն խօսքն է, և թէ իր միտթարութեանը համար զանիկայ իրեն յարմարցուցեր էր, գիտնալով որ թէպէտ և իր մեղքերը անչափ ու մեծ էին Լստուծոյ առջևը, սակայն Լնոր ողորմութիւնը ու շնորհքը անոնց ամենուն վրայ յողթական կը հանդիսանայ: Բայց անկարելի է աս քննութիւնները տեղն ՚ի տեղը ստորագրել. բաւական է ըսել՝ թէ Ֆիլբօզ արիութեամբ մարդոց անդրդուելի նախատիրքը ճեղքեց, և զօրաւոր փաստերով անոնց ձեռնարկու-

Թիւններուն դէմ գրաւ , նոյն ատենը իրեն մէկ գերազանցութիւն մը չսեպհականելով՝ իր գիտութեան մէջ զարգացած ըլլալուն համար , հապահաստատուն հիման վրայ կենալով , ինչպէս որ ինքը ըսաւ : « Իմ պարծանքս ուրիշ գիտութեան վրայ չէ , հապահաւատքի ու Քրիստոսի վրայ . և աս գիտութիւնը ունենալու պարտաւոր եմ , ու անշուշտ գիտեմ որ ունիմ » :

Վերջապէս Իսկոնդրի 16երորդ օրը՝ Պօննէր պարզապէս խօսեցաւ Ֆիլքօզին թէ մարդիկ կ'ըսեն որ « Հիմա Վարտինէրը մեռած ըլլալով՝ ալ հերետիկոսները պիտի չայրին » . սակայն անոնց աս կարծիքը սուտ հանելու համար՝ Ֆիլքօզ պիտի սպաննուի : Ըն ատենը անոր դէմ եղած ամբաստանութիւնները առաջ բերին . զանազան սուտ և հայհոյալի կարծիքներ կը դնէին անոր վրայ , ինչպէս որ Հռովմէականաց սովորութիւնն էր՝ երբոր Լուլարաններուն և Բրօթէսդանդներուն վրայով ամբաստանութիւն կ'ընէին : Ֆիլքօզ ան զրպարտութիւնները մերժեց , և հարցուց Պօննէրին թէ արդեօք չամչնար որ ասանկ զրպարտութիւններ կը գիզէ իր վրայ : Ըն ատենը Պօննէր դատապարտութեան վճիռը տուաւ , նախապէս աղօթք մը ըրաւ՝ աստուածային լոյսը օգնականութեան կանչելով . Ֆիլքօզին վրայ սա յանցանքները դրուած էր , թէ Վաթուզիկէ Եկեղեցիէն բաժնուած էր , և թէ հաստատեք էր թէ՛ պատարագը կուպաշտութիւն է , և թէ սրբագործութեան մէջ Քրիստոսի մարմնոյն իրօք ներկայ ըլլալը ուրացեր էր : Երբոր Պօննէր դատակնիքը կը կարգար , Բաթի եպիսկոպոսը Պուրն՝ կանկ առնել տուաւ անոր , ու ըսաւ . « Տէր իմ , հարցուր իրեն՝ գուցէ դարձի գայ » : Ըս բանը սովորաբար կ'ըլար , ցուցնելու

Համար թէ իրենք ակամայ կը դատապարտէին : Ես անգամ Պօննէր իր ինչ ոգւոյ տէր ըլլալը յայտնեց , ըսելով . «Թող տուր զանիկայ» , և այսպէս դատակնիքին մնացորդը կարդօյլ շարունակեց :

Ընկէ ետև Ֆիլքօզ «Աւելէյդի բանտը տարուեցաւ , ան տեղի չար բանտապետը՝ որ Եղեքսանդր կը կոչուէր , հրաման ըրաւ որ տանել կրցածին չափ շղթաներ դնեն անոր վրայ , ու խաւարին բանտ մը տանին : Պաշտօնատարը իմանալով աս անօգուտ անգթութիւնը , հրաման խրկեց բանտապետին որ այնչափ խստութեամբ չվարուի հետը : Եղեքսանդր խիստ դժկամակութեամբ զիջաւ աս հրամանին , սպառնալով որ եպիսկոպոսներուն պիտի երթայ գանգատ ընէ պաշտօնատարին միջամուխ ըլլալուն համար : Հետեեալ իրիկունը Ֆիլքօզ իմանալով որ իր այրուելուն հրամանը ելած է , ըսաւ . «Ես պատրաստ եմ . թող Ետուած ինծի զօրութիւն , և ուրախալի յարութիւն մը պարգևէ» : Ուստի առանձնացաւ , և ջերմեռանդութեամբ աղօթեց , և օրհնեց զԵստուած , որ զինքը արժանի ըրաւ ճշմարտութեան համար չարչարուելու :

Եռաւօտուն ժամը ութին պաշտօնատարները եկան ու Ֆիլքօզը կանչեցին . ան ալ մեծ ուրախութեամբ անոնց քովը գնաց . աս միջոցիս իր հաւատարիմ ծառան աս պատեհութեանս կը սպասէր որ հրաժարական ողջոյնը տայ : Մարտիրոսը առին ու Սմիթֆիլտ կը տանէին . ճամբան տղմուտ ըլլալով՝ երկու ոստիկան թեւերնուն վրայ առին մարտիրոսը , որ ցիցին քովը տանին . «Ես ինչ կ'ընէք» , ըսաւ ինդալով , «միթէ զիս պապ ընել կ'ուզէք . ես գոհ սրտիւ դէպ 'ի իմ ճամբորդութեանս վախճանը ոտքով երթամ պիտի» : Սմիթֆիլտ մըտնելուն պէս՝ ծնկան վրայ գալով՝ ըսաւ . «Մի՛ վ.

Սմիթֆիլտ , իմ ուխտերս քու մէջդ պիտի կատարեմ" . ետքը ցիցը համբուրեց , ու ըսաւ . "Միթէ ես աս ցիցին վրայ չարչարուելէն պիտի խորշեմ , քանի որ իմ Փրկիչս ինձի համար խաչին վրայ անարգանօք մեռնիլը յանձն առաւ" : Ուստի ճշ , ճէ , և ճը երորդ սաղմոսները խօսելէն , և զինուորներուն ստակ բաժնելէն ետե՛ , ցիցին կապուեցաւ , և համբերութեամբ մարտիրոսացաւ : Ժողովուրդը շատ ցաւակցութիւն ցուցուց աս մարտիրոսին քաշած չարչարանքներուն վրայ . աս պատճառով Ժողովքը գիր մը գրեց քաղաքապետին , պատուիրելով որ հերետիկոսաց սպանութեան ադամը "եթէ մէկը տեսնեն որ հերետիկոսները կը միտիթարէ , անոնց կ'օգնէ կամ զանոնք կը գովէ , շուտով բռնեն :

Քովորտէյլ աս միջոցիս Աւետարանին հետեւողներուն կրած չարչարանքները ազդու կերպով կը նկարագրէ , ըսելով . "Շատ մարգիկ ստորերկրեայ բանտերու , աղտեղի փոսերու , մութ՝ զգուելի և գարշահատ անկիւններու մէջ բանտարկուած էին" , ուրիշները ոտնակապերու և շղթաներու տակ ձեշուած , անանկ որ դժուարաւ կրնային շարժիլ . ոմանց օրուկները բարձրէն կոճղերու մէջ դրուած , ու պարանոցնին երկաթէ անուրներով պատին կպցուած . և ոմանց մէկ սրուկքը կամ մէկ ձեռքը կոճղի մէջ գրուած , իսկ միւսը գուրս ձրգուած , առանց մէկ աթոռի մը կամ քարի՝ որ անոր վրայ նստին , իրենց վշտացած մարմինները հանգստացրնելու համար : Աւրիշներն ալ երկաթեղէն տանջանարաններու մէջ դրուած էին , որուն մէջ մարտիրոսաց մարմինները կճկուած կը մնար : Շատերը ոգեպահ կերակուրի պակասութենէն կը նե-

զուէին . որոնցմէ ոմանք սովամահ կ'ըլլային . անոնց հալածիչները շատ անգամ սնտապարծութեամբ կ'ըսէին թէ՛ աս չարչարուած սուրբերը այնչափ նեղը պիտի ձգեն , «մինչև որ անօթութեան պատճառաւ ստիպուին իրենց մատերուն միսերը ուտել» : Սէկ կողմէն ալ բարեկամները ամենայն արթնութեամբ պատրաստ էին աս խեղճ բանտարկելոց օգնութիւն մատուցանելու , պատեհութիւն գտած ատեննին՝ անոնց ուտելիք և ստակ տալով : «Ըս ամէն տանջանքները» , կ'ըսէ Քովորտէյլ , «և անոնցմէ զատ շատ ուրիշ տանջանքներ ալ պապականք ՚ի գործ կը դնէին մարտիրոսաց վրայ . Սապէս կը զուարճանային Աստուծոյ սուրբերուն դէմ եղած զանազան բռնութիւններով ու տանջանքներով , ինչպէս որ ամենուն յայտնի է . և ինչպէս որ շատերը որ դեռ ողջ են՝ և թէ քիչ շատ նեղութիւն կրած են , կրնան աս բանիս ստուգութեանը համար վկայել» : Ինչպէտև աս բանտարկեալները գրիչէ , մեքանէ և թուղթէ զուրկ էին . սակայն իրենց հաւատոյ վրայ հաստատուն ըլլալուն լուրը իրենց բարեկամներուն հասցրնելու միջոց մը գտեր էին : Արբեմն գրիչի տեղ՝ պատուհանէն փրցուած կապարի մանր կտորուանքները կը բանեցրնէին , ու մեքանի տեղ իրենց արիւնը կը գործածէին : Անոնց այսպէս արիւնով գրուած նամակները , որ Սարիամին արիւնալուղաթի թագաւորութեանը յիշատակն էին , ան ցաւալի ժամանակներուն պատմագրութեանց մէջ յիշուած են :

Աս միջոցիս Աւետարանին յարողները գաղտուկ կերպով յորդորելու պարտող եղբայրները զգուշութեամբ կը փնտռուէին :

Յիրաւի ան օրերը Աստուծոյ խստը հազուա-

գիւտ էր , և Քրիստոսի հետևողները պատեհու-
թիւն գտած ժամանակնին մեկտեղ կը ժողովուէին :
Ըս պզտիկ ժողովներուն անդամները շատ անգամ
իրենց ժողովուած ատենը կը բռնուէին , այսու ա-
մենայնիւ տակաւին ժողովք ընելը կը շարունակէին :

Երբոր քարոզիչ երէցները վարնտուեցան , կամ
մեռցուեցան , աշխարհականներէն ոմանք՝ որ Սուրբ
Գրոց տեղեկութիւն ունէին , անոնց տեղը բռնե-
ցին : Սթրայփ կը յիշէ քանի մը աշխարհական
քարոզիչներ , և մասնաւորապէս որմնադիր մը Տա-
ունս անունով՝ որ ամէն տօնի օրերը իր պարտեզին
մէջ Լեւտարան կը քարոզէ եղբր ան ամենուն՝ որ
անձերնին վտանգի մէջ գնելով կու գային մտիկ
ընելու :

Քովըտէյլ և ուրիշ մարդիկ ալ Քրիստոսի
հայածեալ հօտին գրուած շատ տետրակներ ու
պզտիկ գրքեր տպել կու տային օտար երկիրներու
մէջ , և գաղտուկ Ընդիոյ մէջ կը տարածէին :
Բարլամէնդին մէկ Հռովմէական անդամը այսպէս
կը գրէ . « Ա՛րսուի թէ հոս զանազան Չար գիբիբի
կը գտնուին գիշերով քաղաքին բոլորտիբը նե-
տուած , որոնք ուրիշ երկիրներէ բերուած են » :
Եւ աս բանիս միջամուխ եղող մարդիկը մեծ զգու-
շութեամբ փնտռուեցան . ու անոնց ընթացքը խա-
փանելու համար՝ հետևեալ տարւոյն սկիզբը ըն-
կերութիւն մը հաստատուեցաւ , անոր հրամանա-
գրին մէջ աս բանս կը պարունակուէր , թէ ան
միաբանութիւնը աս նպատակիս համար հաստա-
տուած է՝ որ հերետիկոսական գիրքերուն արգելք
մը դնէ . և մասնաւոր իշխանութիւն մը տրուած
էր անոնց՝ որ պապականութեան գէմ՝ հրատարա-
կուած բոլոր գիրքերը փնտռելով ձեռք անցընեն :

Պօննէրին ըսածը՝ « թէ Հերետիկոսները պիտի

այրուին՝ Կարտինէրը մեռած ըլլալով ալ՝ շուտով ճշմարիտ ելաւ : 1556, Յունվար 27ին՝ եօթը մարտիրոս այրուեցան Սմիթֆիլտի մէջ, որոնցմէ երկուքը կնիկ էին : Ընոնց վրայով եղած ամբաստանութիւնը աս էր, թէ Ընոնք Կաթուղիկէ Եկեղեցւոյն մէջ մկրտուած էին . բայց Եկեղեցւոյ միութենէն բաժնուեր էին, պատարագ տեսնելու չերթալով, ու հաղորդութեան մէջ իրօք Վրիստոսի ներկայութիւնը ուրանալով : Ես եօթը հոգին մէկտեղ մեծ համբերութեամբ մարտիրոսացան Սմիթֆիլտի մէջ :

Յունվար 31ին ալ՝ չորս կնիկ ու մէկ էրիկ մարդ մէկտեղ այրուեցան Կանտարրիգիոյ մէջ :

Գ Լ Ո Ւ Խ Ժ :

Գրամէրին քննութիւնը ու դատապարտութիւնը — Հնազանդութեան գրուածք մը կը ստորագրէ — Ըն գրուածքը կը հերքէ, ու կ'այրուի :

Ես յափ ճշմարտութեան հետևող մարդոց չարչարանքները յիշելէն ետև, պէտք է որ անոնց ցանկին մէջ յիշատակենք թոովմաս Գրամէր անուն երևելի Բարեկարգիչը՝ Քանդուարիոյ Երթեպիսկոպոսը : Ըսիկայ Ընգղիոյ մէջ Ըստուծոյ մէկ քնտրեալ ծառան էր . որ թէ Հենրիկոս Ըին և թէ Եդուարդ Զին օրերը պապականութեան դէմ գնող զօրաւոր գործիք մը եղաւ, և բարեկարգութիւնը յառաջ տարաւ :

Սարիամ Թագուհին որոշեց որ Գրամէրը մեռցնել տայ . քանզի իր կոյր նախանձաւորութեամբը չէր կրնար հաւանութիւն տալ, որ Բարեկարգու-

Թեան ասանկ մէկ զօրաւոր սիւնը անխախտելի մնայ .
 Թէպէտ և առջի ժամանակները էր կեանքը ազա-
 րոտը ան էր : Թագուհին ասանկ անարգ ասիրախ-
 տութիւն մը ընելու համար՝ Հռովմայ եկեղեցւոյն
 իմաստակական Թելադրութեանցը համեմատ իր
 խիղճը հանդարտեցուց , իրեն եղած բարերարու-
 թեանը փոխարէն՝ Վրամէրին վրայ դրուած դաւա-
 ճանութեան յանցանքը ներելով . որ թէև աս բա-
 նիս մէջ Թագուհւոյն մէկ քանի նախապատիւ սի-
 րելիները աւելի յանցաւոր էին , այսու ամենայնիւ
 Վրամէր դատաստանի կանչուեցաւ , ու նոյն ա-
 տենը անոնք առանց քննութեան անպատիժ մնա-
 ցին : Եւսպէս Թագուհին անոր աս մէկ յանցանքը
 ներելով՝ ինքնիրեն կը խորհէր թէ դէպ ՚ի անոր
 ունեցած պարտաւորութիւնը վճարած է . ուստի
 այնուհետև ուրիշ յանցանքի մը համար զանիկայ
 բանտարկելու ու իբրև հերետիկոս այրելու հոգ
 տարաւ :

Երդէն տեսանք որ Կարտինէրին թիւր խորաման-
 կութիւնը՝ Վրամէրին կեանքը քիչ մը ժամանակ
 պաշտպանելու միջոց մըն էր : Ենիկայ չէր ուզեր
 որ Փօլը Քանդուարիոյ վեճակին առաջնորդ ըլլայ .
 Թէպէտ և չէր կրնար ալ փափաք մը ունենալ
 Վրամէրը պաշտպանելու , անոր Հռովմէականու-
 թեան դէմ հակառակելուն հետևութիւններէն . և
 վերապատուելի Երքեպիսկոպոսը Օքսֆորտի մէջ
 բանտարկուած էր , երբոր անոր կործանմանը հա-
 մար եղած խորհուրդները կամաց կամաց առաջ
 կ'երթային : 1555 , Սեպտեմբերի 12ին՝ Վրամէր՝
 Ռիտէյը ու Ղադիմէրը դատապարտող գործակա-
 լաց առջևը բերուեցաւ . Պրուքս եպիսկոպոսը՝ որ
 աս ժողովին գլխաւորն էր , բարձր աթոռի մը վրայ
 նստեր էր , Արքայն Մարիամու եկեղեցւոյն արև-

ելեան կողմը՝ հաղորդութեան հացին տակը, որ
 ինչպէս որ սովորութիւն էր՝ տուփով մը կախուած
 էր անոր գլխուն վրայ: Գրամէր իր եղբայրներուն
 պէս Պապին իշխանութիւնը չուզեց ճանչնալ: Եր-
 բոր յորդորեցին զանիկայ որ իր հերետիկոսութենէն
 զեղջի գայ, ու եկեղեցիին դառնայ, և ուրիշ ա-
 սոր պէս խրատներ որ տուին, մարտիրոսը ծունկի
 վրայ գալով՝ Տէրունական աղօթքը ըսաւ, ետքը
 ելելով, իր հաւատքը և իր բռնած վարդապե-
 տութիւնները յայտնեց. Պապին իշխանութեանը
 վրայ որ խօսք բացուեցաւ նէ՝ այսպէս խօսեցաւ.
 «Եւանջիլ, Պապը Ընգղիոյ մէջ ինչ բան ունի,
 որուն իրաւասութիւնը այնչափ տարբեր է աս թա-
 գաւորութեանը իրաւասութենէն, որ անկարելի
 բան է՝ մէկուն ալ ու մէկալին ալ հաւատարիմ
 ըլլալը: Ընոնց օրէնքներն ալ իրարմէ խիստ տար-
 բեր են, անանկ որ՝ եթէ մէկը երկուքին ալ եր-
 դում ընէ, մէկուն սուտ երդում ըրած պիտի
 ըլլայ»: Գրամէր աս երկու իշխանութեանց տակը
 ապրած ըլլալով՝ կարող էր անոնց մէջտեղի տար-
 բերութիւնը ցուցնել: Եսկէ ետե ցուցուց թէ՝
 Հռովմայ օրէնքները գատաստանի մէջ ինչպէս կը
 պաշտպանէին ամենամեծ եղեռնագործները անգամ,
 երբոր անոնք եկեղեցական ըլլային: Ես ալ վրայ
 բերաւ որ՝ Եղեքսանդր Գ. Պապը իր ոտքը Փրի-
 դերիկոս Ե. կայսրին պարանոցին վրայ գրած ատենը՝
 ստիպեր էր զանիկայ որ իր առջևը գետնատարած
 խոնարհութիւն ընէ. և ըսաւ ալ թէ՝ պապերը
 աստուածոց կարգը գասեցին զիրենք, ու մէկ նոր
 կրօնք մը հնարեցին, կաշառակրծութեան և շա-
 հախնագրութեան կրօնք մը, բոլորովին Սուրբ Իրոց
 վարդապետութեանը հակառակ, միայն իրենց թա-
 գաւորութիւնը հաստատուն պահելու համար, և

Թէ անոնք շատ անգամ իրենց վճիռներուն մէջ կը պարծենային՝ թէ իրենք կարող են մեկդի՝ ձգել Պետրոսին և Պօղոսին, և Հին և Կոր կտակարանաց պատուիրանքները, և թէ իրենց լիակատար իշխանութեամբը Ըստուծոյ չափ բան կրնային ընել. նաև Գրամէր ըսաւ. «Մ՛վ Տէր, ասանկ հայհոյութիւն մը արդեօք լսուած է: Թէ որ անանկ մարդ մը գտնուի՝ որ զինքը Պապէն վեր կը դասէ, թո՛ղ անիկայ նեռ սեպուի. սակայն Ըստուծոյ և մեր փրկութեան թշնամին անանկ յայտնի կերպով ցուցուած է Սուրբ Գրոց մէջ՝ ան բացայայտ նշաններով ու հանգամանքներով, որոնք (կտակոս) վրայ՝ մինչ զի եթէ մեկը իր աչքը ու սիրտը լոյսին դէմ գոցելու չըլլայ, անշուշտ պիտի իմանայ թէ ան յիշուածը Պապն է»: Բայց աս տեղս հարկ չէ որ Գրամէրին իր անձը պաշտպանելու համար ըրած բոլոր խօսքերը մեկիկ մեկիկ ստորագրենք: Ըսքնութեան ժողովին մէջ անանկ ազդու կերպով կը խօսէր, որ Պրուքս եպիսկոպոսը ալ ուրիշ պատասխան մը չգտնելով՝ միայն աս ըսաւ թէ, «Մենք եկանք քեզ քննելու, բայց կը տեսնեմ որ դուն մեզ կը քննես»:

Ըն ատենը անոր դէմ եղած ամբաստանութիւնը կարգացուեցաւ: Գրամէրին վրայ դրուած յանցանքները ասոնք էին, թէ կնկան մը հետ ամուսնացած է, հերետիկոսական գրքեր գրեր է, և հրապարակաւ հերետիկոսութիւններ պաշտպաներ է Օքսֆորտ քաղաքը եղած վիճարանութեանը մէջ*, և ասոնց պէս ուրիշ զանազան յօդուածներ: Ըմբաստանութեանը առաջին յօդուածին իրաւունք

* Պապականք ստիպեր էին Գրամէրը որ իրենց հետ վիճարանի է

տուլաւ , ցուցընելով թէ աւելի աղէկ է որ ինքը մէկ օրինաւոր կնիկ մը ունենայ , քան թէ ուրիշ քահանայից ըրածին պէս օտարին կնիկը առնէ ու պահէ : Քանի որ աս նիւթիս վրայ քննութիւն կ'ընէին , Սարտինոս անուն մէկը ըսաւ թէ՛ Գրաւթերին տղաքը Քանդուարիոյ վիճակին գերի էին : Ետը վրայ Արքեպիսկոպոսը ժպտեցաւ , և հարցուց որ՝ եթէ մէկ քահանայ մը իր հարձէն պոռնկող դիներ ունենար , անոնք իր վիճակին գերի՞ կ'ըլլային . աս ալ ըսաւ որ՝ ինքը կը յուսայ թէ անոնց որդիներէն գէշ պիտի չըլլայ իր որդւոցը վիճակը :

Ետք աս շատ շատ անգամ ինչպէս ինչպէս անգանդի Պապին կոնդակին , որով Գրամէր հրաւիրուած էր Հռովմայ Պապին առջևը անձամբ ներկայանալու՝ ութսուն օրուան միջոցին մէջ :

Եսիկայ բանտարգել մըն էր . սակայն Եռաքելոյն Հռովմ խրկուելուն պէս՝ աս ալ յօժարութիւն կը ցուցընէր հոն երթալու , թէ որ թագաւորը ու թագուհին հրաման տալու ըլլային : Ինքն ալ նամակ մը գրեց թագուհիին , արիաբար ցուցընելով Հռովմէականութեան երևելի սխալմունքները , և միանգամայն առաջարկելով իր Հռովմ երթալու փափաքը , թէ որ անիկայ հրաման տար . վստահ ըլլալով՝ « թէ Եստուած պիտի հաճի իր ճշմարտութիւնը իր ծառային բերնովը պաշտպանելու ինչպէս հոս՝ անանկ ալ հոն » : Ըրաւիրանաց կոնդակը ծաղրաբանութիւն մըն էր . Գրամէր զգուշութեամբ բանտի մը մէջ պահուեցաւ : Աւթսուն օրը լմընալուն՝ Արքեպիսկոպոսը Հռովմայ մէջ դատապարտուեցաւ իբրև անհնազանդ և կամակոր . քանզի սահմանեալ ժամանակին հոն չերևցաւ : Ինկաեմբերի 4ին՝ հրատարակուեցաւ թէ Քանդուարիոյ

Թեմը առանց առաջնորդի է : Յիշեալ ամսուն 11ին՝ Կարգինալ Փօլը որոշուեցաւ որ ան վիճակին առաջնորդութեան պաշտօնը վարէ . և ինչպէս որ Ղիւէլ կը ստորագրէ , Գրամէր նմանութեամբ այրուեցաւ Հռովմայ մէջ :

Պապին վճիռը Փետրվարի մէջ Ընդդիա հասաւ : Թիրրէպի՝ Իլիի եպիսկոպոսը , և Պօննէր՝ Լոնտրայի եպիսկոպոսը՝ Օքսֆօրտ խրկուեցան Գրամէրը դատապարտելու : Ըսոնք նախ իրենց յանձնարարու թիւնը կարդացին , որուն մէջ գրուած էր թէ՛ Գրամէրին վրայով եղած ամբաստանութեան յօգուածները զգուշութեամբ քննուեցան Հռովմայ մէջ . երկու կողմի վկաներուն ու փաստաբաններուն ռենկնդրութիւն եղաւ , անանկ որ ալ ուրիշ միջոց չմնաց՝ որ ամբաստանեալը պաշտպանելու համար չբանեցընէին : Երբոր Գրամէր աս լսեց , ալ չկրնայով զինքը զսպել , բարձրաձայն աղաղակեց , թէ՛ « Ըս ի՞նչ զարմանալի սուտեր են , որ ես հոս զգուշութեամբ բանտի մէջ գոցուած էի , առանց վկաներ ու փաստաբան ունենալու . և ասոնք ինձի համար կ'ըսեն թէ՛ վկաներ մտիկ ընել տուեր եմ , ու փաստաբան դրեր եմ Հռովմայ մէջ . Ըստուած անշուշտ պիտի պատժէ աս յայտնի և անպատկառ ստութիւնը » : Ըս խօսքը կրնայինք հիմակու Հռովմէական մատենագրաց առջևը դնել : Իսկ ան ստութիւնը ծածկելու համար ձեռքերնին պատրաստ միջոց մը ունէին . գործակալները Պապին լեակատար իշխանութեամբը շնորհուած ուրիշ կոնդակ մը հանեցին , որով ներողութիւն կը տրուէր Գրամէրին դէմ եղած դատին մէջի պակասութիւններուն , միանգամայն հրամայելով որ անոր դատապարտութեան գործը առաջ տանին , և աշխարհային իշխանութեան

ձեռքը մատնեն զանիկայ : Ե՛հա՛ Պապին անսխալ
լուծիւնը . աս կերպով գործածուած է :

Եսկէ ետեւ Հռովմէական քահանայից հազած
սովորական զգեստներովը զգեստաւորեցին Կրամե-
րը , բայց ան փառաւոր նիւթերուն տեղը՝ խոշոր
կտաւէ և հնոտի լաթի կտորուանքներէ շինուած
էին , իբրև խայտառակութիւն իր առջի բարձր
աստիճանին : Արագը առնելուն արարողութիւնն
ալ կատարուեցաւ : Պօնէր իր սովորական ան-
գթութիւնը ՚ի գործ կը դնէր , բայց Թիրլէպի՝
առաջուց սերտ բարեկամութիւն ունենալով Երք-
եպիսկոպոսին հետ , և Հռովմէականաց սովորական
անգթութեամբը աս գործս տեսնելու համար որո-
շուած ըլլալով , զուր տեղը կ'աշխատէր իր ընկե-
րին կշտամբանաց խօսքերը զսպել , յիշեցնելով
անոր իր խոստմունքը որ անարգանօք պիտի չվա-
րուէր : Երբոր Երքեպիսկոպոսէն գաւազանը առ-
նել ուզեցին , անիկայ չուզեց անոնց յանձնել
Քրիստոսի հօտին վրայ իր ունեցած հոգևոր և
հովուական պաշտօնին նշանը , և գրութեամբ մը
բողոքեց առաջիկայ ընդհանուր ժողովին . սակայն
ան բողոքին վրայով զանցառութիւն եղաւ , և ի-
րենց կարգ առնելու արարողութիւնը առաջ տա-
րին : Կրամէրը ըսաւ . « Ես ձեր ըրածը պարապ
բան է . քանզի շատ առնէն ՚ի վեր է որ՝ ես աս
զգեստները մէկդի ձգեր եմ » : Եսկէ ետեւ փոքրա-
ւորի հին ու պատռտած վերարկու մը հազցուցին
անոր . աս միջոցին Պօնէր գազանային ցնձու-
թեամբ կանչեց . « Ել ասկէ ետեւ՝ Տէր իմ պիտի
չըսեն քեզի » , ու պաշտօնատարին սպասաւորներուն
ձեռքը մատնուեցաւ որ սպաննուի :

Կրամէրը նորէն բանտը տարին : Այսէսգոր-
շայրցի ազնուական մը ետեւէն կ'երթար , և իմա-

նպով անոր կարօտութիւնը և քովը ստակ մը չունենալը , անոր քիչ մը բան տալու միտք ունէր , բայց երբոր յիշեց թէ մարդիկ ժամանակով նեղութիւն կրեցին ասանկ միջոցի մը մէջ ուրիշներուն օգնութիւն ընելուն համար , սպասաւորներուն տուաւ ստակը , ըսելով . թէ որ դուք բարի մարդ էք , առ ստակը մարտիրոսին պէտք եղած բաները հոգալու պիտի գործածէք : Աս բանիս համար Պօննէր և Թիորէպի ան ազնուականք բռնել առին , և դժուարաւ համոզուեցան զանկայ ազատ արձակելու :

Եւ հիմա Գրամէրին պատմութեանը մէկ մասը պէտք է ծանուցանենք , որն որ կրնայինք անտես ընել , թէ որ միայն իր անձնական համարումը փնտռէինք . և Գրամէր ինքն ալ աս բանիս պիտի չփափաքէր , այլ մանաւանդ պիտի ուզէր որ իր սխալմունքները ցցուած մնան աշտարակներու պէս , որով ուրիշները իրենց հաւատքին նաւարեկութենէն զգուշանան , և անոնք որ մահուան ու յուսահատութեան մէջ ընկղմելու վրայ են , սիրտ առնեն , ինչպէս որ իրեն պատահեր էր , և դառնան ան մեծ Վահանայապետին՝ որ մեր տկարութիւնները գիտնալով կարեկից կ'ըլլայ :

Պապականք տեսնելով որ Գրամէր իրենց անգութ վարմունքներուն և սպառնալիացը դէմ հաստատ կեցեր է , որոշեցին որ անոր հետ քաղցրութեամբ վարուին . քանզի թէ և թագուհին միտքը գրած էր որ զանկայ մեռցրնէ , այսու ամենայնիւ իրենք փորձառութեամբ գիտէին՝ որ եթէ Գրամէր հրապարակաւ իրենց դէմ վկայութիւն տալով մեռնէր , Հռովմէական կրօնքը անբուժելի վէրք մը պիտի ընգունէր : Աւստի զանկայ բանտէն հանելով՝ աւագերեցի մը տունը փոխադրեցին . անոր

բոլորտիքը առեր էին զանհկայ գովարանողները , և դրսուանց ամէն տեսակ սէր ցուցնող շողմարարները , և կը խոստանային որ եթէ իր Հռովմէականութեան դէմ հակառակիլը ուրանալու թուղթ մը ստորագրելու ըլլայ , իրեն պիտի շնորհուի իր կեանքը , և իր թեմը պիտի դառնայ , կամ թէ որ աւելի նախապատիւ կը համարի , պիտի կրնայ հանգստութեամբ առանձնանալ . և ըսին ալ թէ՛ ինչպէս որ իրեն հաճոյ կը թուի այնպէս կրնայ գրել : Պապականք աս խորհուրդը ըրին , քանզի գիտէին որ Վրամէր խաղաղասէր ընաւորութեան մը տէր էր , և որ ամէն տեսակ քաղաքական դատերէ հեռանալ կ'ուզէր . ուստի իրենց խորհուրդին համեմատ՝ հաւանութիւն տուաւ Վրամէր , ու աս հետեւեալ ծանուցումը թուղթի մը վրայ գրեց՝ ու ստորագրեց . « Արովհետեւ թագաւորին և թագուհւոյն վեհափառութիւնը իրենց Բարլամէնդին հաճութեամբը ընդունած են Պապին իշխանութիւնը աս թագաւորութեանս մէջ , ես ալ հաճութիւն կու տամ անոնց օրէնքներուն հնազանդելու , և Պապը աս Ընգղիոյ եկեղեցւոյն իրրեզլուխ կ'ընդունիմ , որչափ որ Ըստուծոյ օրէնքները և աս թագաւորութեանս օրէնքները և սովորութիւնները կրնեն » : Բայց ասիկայ ընդունելի չեղաւ , հապա պապական մատենագրաց ստորագրութեանը նայելով՝ համոզուեցաւ հետզհետէ ուրիշ հինգ իրարմէ աւելի զօրաւոր թուղթեր ստորագրելու :

Մարդկային տկարութեան աս ցաւալի դիպուածը հաւատարմութեամբ յիշելով , կրնանք խորհիլ թէ աս փորձութիւնը Ըստուծոյ թոյլտուութեամբն եղած է՝ ուրիշներուն խրատ ըլլալու համար : Ո՛հ , Ըստուծոյ խօսքին հակառակ եղած բանի մը միջա-

մուխ ըլլալէն ետ կենանք , և մեր մտքին մէջ չե-
րեակայենք թէ ասանկ բան մը ճշմարտութեան
հետեւելուն հետ կը միաբանի :

Մարիամ և իր խորհրդականները Գրամէրին
վրայ աս անհաստատութեան նշանը տեսնելով՝
կ'ուրախանային . այսու ամենայնիւ Մարիամ իր
արիւնհասեղ դիտաւորութենէն ետ չդարձաւ . հա-
պա ալ աւելի հաստատուեցաւ աս մտքին վրայ
փօլին խորհուրդներովը , նմանապէս Փիլիպպոս
Թագաւորին և անոր Սպանիացի եկեղեցականաց
խրատներովը : Եյսպէս Գրամէրին մահուան վճիռը
եղաւ . և Քօլ վարդապետին հրաման եղաւ՝ որ
աս պատեհութեանս վրայով քարոզ մը պատրաս-
տէ : Մարտիրոսին չեմացուցեր էին իր մօտալուտ
մահը . քանզի կը յուսային որ անիկայ պիտի մեռնի՝
իր բերնին մէջ սուտ վկայութիւն օւնենալով :
Մարտի 20ին՝ Քօլ այցելութիւն ընելու գնաց
Գրամէրին , և հարցուց թէ արդեօք իր ստորա-
գրած գրութեանը յարա՞ծ է : Հետեւեալ առա-
ւօտուն կանուխ նորէն եկաւ , ու Գրամէրին քիչ
մը ստակ տուաւ , ըսելով թէ՛ աղքատաց ողոր-
մութիւն տալու համար է . և Գրամէրին ըսին ալ՝
որ պատրաստուի հրապարակական քարոզի մը ներ-
կայ գտնուելու : Ես եղած բաներէն Երքեպիսկո-
պոսը կասկածի գնաց թէ իր թշնամիները չար
խորհուրդ մը ըրած են իր վրայով . և նոյն ա-
տենը հաւատքի վրայ հաստատ չկեցողներուն դառն
վշտաց համը քիչ մը առած ըլլալով , շուտով
դարձաւ Ընոր՝ որուն գթութիւնը անհուն է , և
Եւետարանին ճշմարտութեանը վրայ իր ունեցած
հաւատքին դաւանութիւնը գրեց : Սպանիացի
կրօնաւորները՝ որոնք Գրամէրին բանտարկուած ա-
տենը շատ անգամ տես կ'երթային , եկան անոր

ըսին թէ՛ պարտի հրապարակաւ յայտնել իր դարձի գալը՝ որուն համար ստորագրութիւն տուած է : Կէս օրէն առաջ՝ Թէյնի Լօրտ Կոլլէկլմսը և ուրիշ ազնուականներ և ազատագրիներ իրենց սպասաւորներովը եկան թաղուհին հրամանաւր : Օքսֆորտի ժողովքի անդամները և Սպանիացի կրօնաւորները Գրամէրը առին Սուրբ Սարիամու եկեղեցին տարին , ուր որ մեծ բազմութիւն ժողովուած էր : Հռովմէականք խիստ կ'ուրախանային , յուսալով որ աս երեւելի Բարեկարգիչը հրապարակաւ պիտի խոստովանի իր պապականութեան դառնալը . նոյն ատենը Բրօթէսդանդներն ալ հոն կը դիմէին , մէկ կողմէն կը վախնային որ աս կարծիքները իրօք պիտի կատարուին . սակայն մէկալ կողմէն ալ յոյսերնին բոլորովին չէին կտրեր , ըսելով թէ՛ Ան որ այսչափ երկար ժամանակ ուրիշներուն Աւետարանը քարոզեց , վերջապէս խոտելի մէկ մը պիտի չըլլայ :

Երբոր եկեղեցին մտան , կրօնաւորները Սիմէօնին երգը սկսան երգել . «Ալ հիմա ո՛վ Տէր՝ արձրկես քու ծառադ խաղաղութիւնով» . և Գրամէրը ամպիննին դիմացը շինուած բարձր նստարանի մը վրայ հանեցին . հոն աս վերապատուելի և ակնածելի անձը՝ որ քիչ մը առաջ բոլոր ազնուականներէն և քրօնական պաշտօնատարներէն երեւելին էր Անգղիոյ մէջ , պատուած լաթերով և անարգական մահուան դատապարտուած կը կայնէր . սակայն իր Աստուծոյն վրայ հաստատ վստահութիւն ունէր թէ և իր վերջին վարմունքին համար խորին մտատանջութեան մէջ էր : Քօլ վարդապետը իր պատրաստած քարոզը իրեք մասերու բաժնեց : Առաջին մասը կը պարունակէր Աստուծոյ ողորմութիւնը . երկրորդը՝ Անոր արդարութիւնը . երրորդը՝ թա-

գաւորաց վարմունքին պատճառը չբննելու վրայով : Ես վերջինը Գրամէրին ներկայ վիճակին վրայ դարձնելով , յայտնապէս խօսեցաւ թէ պիտի մեռնի , և յորդորեց զանիկայ որ համբերութեամբ ընդունի իր մահը , յիշեցրնելով անոր՝ աջակողմեան աւազակին մահը , և Գրամէրին դարձի գալուն վրայ ուրախութիւն ցուցուց . և սա խոստմունքն ալ ըրաւ որ՝ անոր հոգւոյն հանգստեանը համար պատարագներ պիտի մատուցուին :

Գրամէր մտիկ կ'ընէր աս յորդորանքը , ու մէջը գտնուած ստութիւններուն համար կու լար : Քարոզը լմննալուն , Քօլ վարդապետը յորդորեց Գրամէրը որ հրապարակաւ իր հաւատքը յայտնէ : « Ետ ըսածդ յօժար կամօք պիտի ընեմ » , ըսաւ Երբեպիսկոպոսը : Ուստի իր հաւատոյ դաւանութիւնը հանեց , և Եստուծոյ ներում խնդրելով իր գործած մեղքերուն համար , յորդորեց ժողովուրդը որ Եստուծոյ հնազանդին , և իրենց հոգիներուն բարութիւնը փնտռեն . նաև ըսաւ . « Եիմա ան երեւելի բանին վրայով խօսիմ , որ իմ կենացս մէջ գործքով ու խօսքով ըրած բաներէս աւելի իմ խղճմտանքիս կը դպչի , և աս է՝ որ ճշմարտութեան դէմ գրութիւն մը հրատարակեցի » : Են ատենը իր պաշտօնէ զրկուելէն ետև ինչ որ գրած էր նէ՝ հերքեց , ու ետքը ըսաւ . « Որովհետև իմ ձեռքս յանցանք գործեց իմ սրտիս դէմ բան գրելովը , առաջ պէտք է որ իմ ձեռքս պատժուի . ուստի երբոր կրակին մօտենամ , առաջ անիկայ պիտի այրուի » :

Եսկէ ետև Գրամէր յայտնապէս ըսաւ . « Իմէ որ Պապին վրայով իմ ունեցած կարծիքս կը հարցնէք նէ՝ կը մերժեմ զանիկայ իբրև նեո՝ և Քրիստոսի թշնամին՝ իր ամէն սուտ վարդապետու-

Թիւններովը . իսկ հաղորդութեան վրայով՝ ես այնպէս կը հաւատամ , ինտոր որ սորվեցուցած եմ Ալինչեսպրի Եպիսկոպոսին դէմ գրած գրքիս մէջ , որ հաղորդութեան վրայով անանկ ճշմարիտ վարդապետութիւն մը կը սորվեցընէ : որ վերջին օրը Լստուճոյ գափափոտանին առջևը պարզերես պիտի ներկայանայ , իսկ պապական վարդապետութիւնը՝ որ անոր հակառակ է , պիտի ամէնայ իր երեսը ցուցընելու” :

Քովը կայնողները ապշած կը նայէին անոր վրայ : Իրօթէսդանդները անոր հաւատքի վրայ հաստատ կենալը տեսնելով՝ կ'ուրախանային . իսկ Հոովմէականները սաստիկ կատղած ամօթապարտ կ'ըլլային , որ իրենց խորամանկութեան հնարքները իրենց վերջին խայտառակութեանը պատճառ եղան . ուստի ամբաստանութիւն ըրին՝ Թէ ստախօս ու կեղծաւոր մէկ մըն է . ու երբոր անիկայ սկսաւ ալ աւելի բանէր խօսիլ պապականութեան դէմ , Քօլ և իր ընկերները աղաղակեցին , « Իոցեցէք սահեբետիկոսին բերանը , ու զանիկայ մէկդի տարէք” :

Կայնած տեղէն վար առին զանիկայ , ու ցիցին քովը տարին , որ Իիտլէյին ու Վադիմէրին այրուած տեղն էր . իր թշնամիները ճամբուն մէջ չարաչար կը նեղէին զանիկայ . և շուտով պէտք եղած պատրաստութիւնները կատարուեցաւ : Իրամէր համառօտ աղօթք մը ընելէն ետև՝ լաթերը վրայէն հանեց , և իր բոլորտիքը ժողվուած Սպանիացի կրօնաւորները վառնտելով , քովը կայնող տարիքը առած մարդոցը և ուրիշներու ալ ձեռքը երկընցուց ու հրաժարական ողջոյնը տուաւ . երբոր Իլի անուն մէկու մ'ալ ձեռք երկընցուց նէ՝ անիկայ ետ քաշուելով ըսաւ . արժան չէ հեբետիկոսները բարևել : Եսկէ ետև շղթայով մը ցիցին կապեցին

Գրամէրը , ու կրակը բռնկեցուցին : Արքոր բոցը իրեն կը մօտենար , Գրամէր իր աջ բազուկը երկնցընելով , ձեռքը բոցերուն մէջը խոթեց , ու անշարժ պահեց , միայն մէկ անգամ մը ան ձեռքով երեսը շփեց , որպէս զի ամէն մարդ տեսնէ ձեռքին այրուիլը՝ դեռ կրակը մարմինին չուզած : Արջապէս կրակը մարտիրոսին բոլորտիքը առաւ , սակայն ինքը իր ցիցին պէս՝ որուն վրայ կապուած էր , շարունակ անշարժ կը կենար , իր աչքերը դէպ ՚ի երկինքը վերցընելով ստէպ կը կանչէր , «Նարժան աջ ձեռք» , և Ստեփաննոսին մեռնելու ժամանակին ըսած խօսքերը կը կրկնէր , «Տէր Յիսուս՝ ընդունէ իմ հոգիս» , մինչև որ վախճանեցաւ :

Յովհաննէս անունով Ապանիացի կրօնաւոր մը զարմանալով աս մարտիրոսին արիութեանը վրայ , վազեց Լօրտ Առաքելներուն գնաց , ու ըսաւ թէ՛ Արքեպիսկոպոսը մեծ յուսահատութեան մէջ մեռաւ : Ընտուկանը բանին աղէկ տեղեակ ըլլալով , ժպիտով մը կրօնաւորին յիմարութիւնը կշտամբեց : Մոխիրները վերցընելու ատեննին Գրամէրին սիրտը գտեր էին որ ամբողջ մնացեր էր , ու բնաւ այրուած չէր : Ես ի՛նչ գերազանց առարկայ մը պիտի ըլլար Հռովմէական հրաշք մը սեպուելու համար , թէ որ անիկայ պապական մեռնէր : Պրոնէթ պատմագիրը կ'ըսէ թէ՛ «Ն՛ եկեղեցին աս բանը պիտի հրատարակէր՝ աշխարհիս չորս կողմը իբրև նշան անոր սրտին շիտակութեանը , թէ և իր ձեռքը մեղանչեց» : Եյսպէս մեռաւ Թովմաս Գրամէր՝ Քանդուարիոյ Արքեպիսկոպոսը : Իր կրած մահը շատ անգամ իր առջևը դրուած էր , իբր թէ հաւանականաբար նոյն մահով պիտի վախճանէր :

Ես միջոցիս մասնաւորապէս կանայք իրենց հաւատքը ու համբերութիւնը ցուցընելով , կրակ-

ներու մէջ զՄատուած կը փառաւորէին : Երկու
 կնիկ այրուեցան Իփսուիչի մէջ , որ ասոնք էին .
 Լկնիս Խօթթէն՝ և Յովհաննա Թորնչֆիլտ . ցիցին
 վրայ ասոնց ցուցուցած քաջութիւնը նշանաւոր
 էր . երբոր այրուելու վրայ էին , Սուրբ Գրքէն
 շատ վկայութիւններ բերելով թախանձանօք կը
 յորդորէին ժողովուրդը՝ որ Մատուոյ խօսքին յա-
 րին , և ոչ թէ շուովմայ նեռին աւելորդապաշ-
 տական պատուէրներուն ու ստութիւններուն հե-
 տեին . Յովհաննա Թորնչֆիլտ բանտին մէջ եղած
 ատենը՝ իր ընկերին չափ ճշմարտութեան նախան-
 ձաւոր չէր երևնար , բայց երբոր ցիցին քովը բե-
 րուեցաւ , վրան թուլութիւն մը անգամ ճշմա-
 րուելէն ՚ի զատ՝ արիացած ալ էր , և գրեթէ յոյսի
 և ուրախայի ակնկալութեան կողմանէ իր ընկերն
 ալ գերազանցեց :

Երգ՝ հիմա որ կը վերջացնենք աս պատմութիւն-
 ները , կ'ուզենք յիշել աս թագաւորութեան օրովը
 չարչարուողներուն գումարը՝ հաւատարիմ մատե-
 նագրաց գրութիւններէն առնելով : Մարտիրոսաց
 ցանկին մէջ՝ ամէն աստիճանի , հասակի և հանգա-
 մանաց տէր մարդիկ կը գտնենք . կոյր , կաղ , փափ-
 կասուն կանայք , մէկ ժամու երախաներ : Եսոնք
 ամէնն ալ բոցերու մէջ ձգուեցան : Շարուստին ,
 աղքատին , քահանային , և աշխարհականին , աղ-
 նուականին , արուեստաւորին , գործատանց տէրե-
 րուն , մշակին , և մուրացկանին հետ մի և նոյն
 անգթութեամբ կը վարուէին : Եղիսաբեթ թագու-
 հոյն մեծ Եպարքոսը՝ Լօրտ Պրոլէյ՝ կը հաստատէ
 թէ՛ Մարիամին թագաւորութեանը վերջին չորս
 տարիներուն մէջ ԱՂ.Պ. ԱՂ.Պ. ԵՅՐԱՒԱՂ. մար-
 դոց թիւը՝ ԵՐԿԱՒ ԷՐԵՒԻԲ ԱԹՍՈՒՆՈՒՍԻՐԸ

հոգիի կը հասնէր . այսինքն 1555ին՝ եօթանաս-
սունու մէկ, 1556ին՝ ութսունու ինը, 1557ին՝ ութ-
սունու ութը, 1558ին՝ քառասուն . և կրօնքի հա-
մար՝ թէ բանտարկութեամբ, թէ տանջանքով,
թէ սովով և թէ կրակով մեռնողներուն թիւը՝
գրեթէ 2000 շուրտի կը հասնէր : Ուրիշ
մատենագիրներ կը հաստատեն թէ աս թիւէն շատ
աւելի մարդիկ մեռած են զանազան մահուամբ,
որոնց ենթակայ էին Երօթէսդանդները, և թէ ան
չորս հարիւրը հրապարակաւ այրուողներն են :

Վերջապէս աս պատմութիւնները՝ որոնց մէջ
կը ստորագրուին սուրբերուն համբերութիւնը ու
հաւատքը, այսինքն անոնց «որ զենուած էին Մս-
տուծոյ բանին համար, ու անոր վկայութեանը
համար՝ որ իրենք ունէին», շատ կերպով օգտակար
կրնան ըլլալ, և պէտք չէ զանոնք մտքերնէս հա-
նել : Վանդի անոնք մեզի կը ցուցնեն թէ որուն
պէտք է ապաստանինք՝ երբոր սաստիկ փորձանաց
և նեղութեան տակ կը ձնշուինք, և թէ որչափ
պարտինք շնորհակալութիւն մատուցանել որ մենք
անանկ չար ժամանակներու մէջ գտնուած չենք .
նաև կ'իմացնեն մեզի ամէն տեսակ կրօնական
հալածանքներէն գարշել, և անոնց վրայ անար-
գանօք նայիլ, և նոյն ատենը կարեկցութեան
շարժիլ, և աղօթել անոնց համար՝ որոնք այնչափ
սխալ իմացած են Մլեհտարանին ճշմարիտ ոգին և
սկզբունքները, որ այսպէս չարութիւններ գործելու
անձնատուր կ'ըլլան : Վերջապէս սորվինք աս գրքէս
Հոովմայ եկեղեցւոյն ինչ բնաւորութեան և ոգւոյ
տէր ըլլալը, որ այնչափ դարեր շատ անգթութիւն-
ներ բանեցուց ան աստուածասէր մարդոց դէմ,
որոնք անոր վարդապետութիւնները չընդունեցին,
և անոր բռնաւորական իշխանութեանը գլուխ

չճշեցին : Ան եկեղեցւոյն սնտոի պարծանք մը եղած է իր անփոփոխութիւնը . այն մենք ալ գիտենք որ իր սկզբունքները դեռ չլուսաւորուած դարերուն ինչպէս էին նէ՝ հիմակու օրս ալ այնպէս են . սակայն իր զօրութիւնը տկարանալով , և ւարդկային մտաց լուսաւորութիւնը օր ըստ օրէ զօրանալով , և քրիստոնէից երկիրներուն մէջ քաղաքական ազատութիւնը տիրելով , հիմա աս գրքիս մէջ ստորագրուած բարբարոսական գործքերուն արգելք մը դրուած է , անանկ որ ալ չկրնար յայտնի կերպով նոյն ընթացքը բռնել : Աւստի ամէն ո՛վ որ զԱստուած կը սիրէ՝ թո՛ղ ջերմեռանդութեամբ աղօթէ , որ չըլլայ թէ անանկ նախատալից գործքեր երևան ելլելով՝ քրիստոնէական անունը անարգուի , հապա ամէն քրիստոսադաւան եկեղեցին ճանչցուի «ան վերին իմաստութիւնով , որ նախ սուրբ է , ու երկրորդ՝ խաղաղարար , հեզ , դիւրահաւան , ողորմութիւնով ու բարի պտուղներով լեցուն , անխիղճ , ու առանց կեղծաւորութեան» :

3 2044 038 354 6

